பிஸ்மில்லாஹி.

வேத புராணம்.

ஞானப்பொழிப்புரை.

இரண்டாம் பாகம்,

ஆங்காரத் தத்துவத்தை யடக்கி யுபாயமதாய்த்
தூங்காமற் றூங்கிச் சுகம்பெறுவ தெந்நாளோ. (69)

(ஞா-பொ-ரை): ஆங்கார மென்ற குரு ரக்குணத்தை ஆசை விட்டும் அறத்து விட்டு தத்துவத்தை யடைய வேண்டிய பக்குவமான உபாயங்களைக் காமிலான குருவின் ஞான நேத்திரத்தைக் கொண்டும் கண்டு பிடித்து சதா காலமும் நித்திரையைப் புகட்டி வைக்கின்ற லோக மயக்கலாகிரியை விட்டும் நீங்கி சதா நினவுடன் தவத்தில் அமர்ந்து விடுகிறதானது எந்தக் காலம் எ-று

ஓங்காரக் கம்பமதுக் குள்ளிருந்து கைகாட்டும்
பாங்கியெனைக் கைபிடித்துப் பலன்பெறுவ தெந்நாளோ (70

(ஞா-பொ-ரை): ஓங்காரக் கம்பம் என்ற சிரசின் வட்டத்தில் பிரதான பீடமாகிய நேத்திரத்தின் கண் நேரே பளீரென்று வெளிச்சமாகி பரஞ் ஜோதியின் நடனஞ்செய்து அருளென்ற கதிர்க்கையைக் காட்டா நின்ற நல்ல பாங்கியாகிய சொரூபு வாலைப் பெண்ணனவள் என் கையுடன் கை கொடுத்துப் பிடித்து நன்மை பயக்கா நின்றபலனைத்தந்து அருள் செய்வது எந்தக் காலம், எ-று

ஆரு தாங்கடந்தே யப்புறமாய்த் தற்பரத்தில்
ஊறும் சுருபமதை நோக்கிநிற்ப தெந்நாளோ (71)

[ஞா-பொ-ரை]: ஆதாரநிலை யாகிய ஆறையும் கடந்து அப்பால் வரக்கூடிய தானே பரமாய் முடியக் கூடிய கமாலுல்லீனில் ஜோதியே ஒரு சொரூபமாக நிற்கக் கூடிய, தன்னை கண்டு, அதோடும் உலகமயக்க விஷயங்களில் கருத்தை நுழைய விடாமல் நிறுத்திக் கொள்வதானது எந்தக் காலம்

உன்சிபத்தை யாரு முற்றிருந்துங் கற்றறியார்
வஞ்சகத்தை நீக்கி வாழ்வதுவு மெந்நாளோ [72]

[ஞா-பொ-ரை]: ஆண்டவனே! உன் மேலான சிப... இப்படித்தான், என்று ஒரு முடிவு கட்டிக் கொள்ள ... பெறுகிறதற்கு எவராலும் முடியாத கருமம் ஆன... இந்த அடியேனும் அப்படியே முடிவு கட்ட முடியா வி... லும், மனசில்ஊசாடி வரும் வஞ்சக வினைகளை நீக்கி ... மென்னும் மாணிக்கப் பொருளை பூமியில் எல்லாருக்கு ... ரே சமமாக வழங்கும் தன்மையில் என்னை ஆக்சி விட்... அப்போது உன் சிபத்தை அடையும் தத்வம் தெரி... ஆனதினால் நான் அப்படி யடைவது எந்தக் காலம் எ-று

அஹதியத் தும்முதலாய் ஆருமக்கா மும்கடந்து
ஜெகதலந்தி இன்சானொளி ஜெயிப்பதுவு மெந்நாளோ [73]

[ஞா-பொ-ரை]: அஹதியத்து முதலான ஆறு வ... யான மகாம்களையும் ஒன்றொன்றாய் கடந்து கொண்டு ... பால் இன்ஸான் தான் அமானித தோரணையில் ஸ்வா... மடைந்துகொண்ட குதுஸியத்தான பேரொளியில் ஒளி... கலந்து ஜெயித்துக் கொள்வதானது எந்தக் காலம் எ-று

பார்வை கேள்விவாசம் பற்றிநிற்குந் தொட்டறிவும்
நேர்சுவா சந்தனிலே நிறம்பிநிற்ப தெந்நாளோ [74]

[ஞா-பொ-ரை]: பார்வை கேள்வி, வாசம்ருஷிகரம் தொ... ட்டறியும் அறிவு முதலான ஐம்புலன்களையும் சுவாசத்தி... நேர்மையான சம்பந்தங்களுடன் செலுத்தி நிறப்பிக் கொள்... கின்ற காலம் எந்தக்காலம் எ-று

பூதமைந்து புலன் பொறியும் போக்கிப் பொருளதனை
வேதச் சுருதியுடன் விளங்கி நிற்ப தெந்நாளோ [75]

[ஞா-பொ-ரை]: அறு சிறுகள் என்று சொல்லப்ப... ஐந்து பூதியங்களையும் ஐந்து அறிவு களான புலன்களையு... அவைகளின் ஸ்தலஸ்தாபணங் களான ஐந்து பொறிகளையு... நப்சின் கொழுகுதலை விட்டும் அறப்போக்கி வேதத்தி... சொல் பிரகாரம் தன்னை யுணர்ந்து கொள்கின்றது எந்... காலம் எ-று

...நமுதற் சிரசளவும் பரிவா முறுப்புகளைச்
...லியா மற்குருவைக் காண்பதுவு மெந்நாளோ [76]

[ஞா-பொ-ரை]: பாதம் தொடுத்து சிசளவாய் அடுக்கப் ...ருக்கும் ஜடல உறுப்புக்களைப்பற்றி நம்பிக்கையும் ஆசை ...கொள்ளாமல் தன்னிலையான ஒருமைச் சாதனையில் தன் ...ருவைத் தானாகக்கண்டு களிப்பதுவும் எந்தக் காலம் எ-று

ஆதியனாதி யடங்கலுமொன்றா யெழுந்து
...தி வடிவைக்கண்டு தொழுவதுவு மெந்நாளோ [77]

[ஞா-பொ-ரை]: ஆதியும், அநாதியும் அதுவாக ஒன்று ...டுப்போய் நின்ற மலிக்குல் குத்தூசென்னும் ஜோதியைத் ... வடுவமாகக் கண்டு அதை வணங்குவது எந்தக் காலம்

ஈர்க்கம் பெட்டி தன்னி லேற்றிவைத்த தீபத்தைப்போல்
...மற்று நின்றதனை நிசமாக்க ளெந்நாளோ [78]

[ஞா-பொ-ரை]: ஈர்க்குகளால் பின்னப்பட்ட பல துவா ...களை யுடையபெட்டிக்குள்ளே பொருத்தி வைத்த விளக்கை ...ால் பலத்துப்போய் நின்றதாலும் மற்றப்படி ஜடத்தில் ...ரு காயம் ஸ்தாபிப்பதாலும் வேறு வகையான ரூபா ரூபத் ...தில் காணகப்படும் அந்த உஜீதை நீக்க மற்ற தான வேற்று ...மையில்லாத தொரணையால் ஒன்று படுத்திப் பார்ப்பதானது ...ந்தக் காலம். எ-று

வாக்கால் மனத்தால் வல்லகா யத்ததனால்
நோக்காற் காணாச்சுடரை நோக்குவது மெந்நாளோ [79]

[ஞா-பொ-ரை]; கல்விவான்களின் வாயால் பேசிக்கொண் ...லையும் பிதற்றலினாலும், முடிவை எத்திக் கொள்ளாதவர் ...ளின் வேனுமனசில் நினைக்கும் வஸ் வீண் பகல் வேஷக் ...ாரர் களான கள்ளக் குருமார்களின்ஆ காயப் பார்வைகளா ...லும் காணக இயலாத மெய்ச்சுடரான றூஹுல் குதுஸியை இதுதான் என்று பரிசுத்த மாகக் காண்கின்ற நாள் எந்த நாள். எ-று

ஏழுசிபாத்து மிருளா மெழுசிபத்தும்
ஆளு மறுசிபத்து லடக்குவ்து மெந்நாளோ [80]

(ஞா-பொ-ரை): இருளில் புதைந்திருந்த ஆதிகன் ஜ
மக்பியாவான ஏழு சிபாத்துக் களையும் ஆறு சிபாத்துக்கு
அடக்கி அத்துடன் ஒருமைப்படுவது எந்த நாள் எ-று

ஆறிரண் டங்குலமு மடக்கி யொடுங்கமுன்னே
பேறுதந்தே யுன்னளவிற் பெலப்படும் நாளெந்நாளோ (81)

(ஞா-பொ-ரை): பனிரண்டு அங்குலமான வாசி நிறு
யான ஸ்தம்பனப்பட்டு சூனியமாய் ஜடலம் விழுந்து போ
வதற்கு முன்னே ஆண்டவனே! உன் நற்பேரு வயமோட்
சாதனத்தை பண்ணியருள் பெறுகின்ற பெல பிடியான நாள்
எந்த நாள். எ-று

அறுநான்கி லோரெழுத்தை யகத்திற் பரிவாக்கிப்
பெறுபேறு பெற்றவர்பார் பேணிநிற்ப தெந்நாளோ (82)

(ஞா-பொ-ரை): இருபத்து நான்கு திரு அட்சரங்களை
யுடைய கலிமாவில் ஒரு எழுத்தாகிய ஹூவைத்தியான
மாக்கி வல்லமையை யடைந்தார்களே, அந்த மஹாத்மா
களின் அடிச்சுவட்டில் விழுந்து பணிவிடை செய்து அவ
களால் அருளைப் பெற்றுக்கொள்ளும் காலம் எந்தக் காலம்

உச்சிதனில் வைத்திருந்த வுட்பொருளை மெய்யாகப்
பச்சைமுத்துப் பவளமதாற் பரிவாக்க லெந்நாளோ (83)

(ஞா-பொ-ரை): ஜடலத்தில் உச்சியென்று சொல்லா
நின்ற நேத்திரத்தில்வீசி இலங்கின்ற ஒரு பொருளான
குதுஸின்னும் ஒளிவை, காற்று, தண்ணீர், மண், நெருப்பு
இந்நான்கு அணு சிறுகளின் ஒன்றுபடுதலைக் கொண்டும்
தெரிந்து கொள்கின்றது எந்தக்காலம். எ-று

உச்சிக்குங் கீழா லுலாவும்புருப் பட்சிதனை
நிச்சயக்கூட்டிலடைத்து நினைப்பதுவு மெந்நாளோ (84)

(ஞா-பொ-ரை); நேத்திரத்தின் கோணத்திற்கு நேரே
கீழே உலாவிவருகின்ற புருவாகிய, சுவாசத்தை நிச்சயக்
கூடாகிய, உறுதிஎன்னும் கலிமாவுடன் சேர்த்துக்கட்டி சதா
தியானஞ் செய்து கொண்டிருக்கின்ற நாள் எந்நாள் எ-று

தொண்ணூ ரேடாறு தத்துவத் தொடரறிந்து
ண்ணூறைக் கல்புதனிற் ருங்குவது மெந்நாளோ. (85)

(ஞா-பொ-ரை) தொண்ணூற்றுஆறு தத்துவாதிகளையும்
டர்பிடியாக, நல்லபடி சந்தேஹமற அறிந்து, அதற்குள்
ன்ருகச் சிச்கியிருக்கின்ற தன்ஒளிவான உண்மையை மன
தில் பதிய வைக்கின்ற நாள் எந்த நாள் எ-று

முந்நூற்றுப் பத்தாய் முழங்கிவிடு மிசுமாய்ந்து
முன்னூர்க் கடலதற்குள் மூழ்குவது மெந்நாளோ. (86)

(ஞா-பொ-ரை) முந்நூற்றுபத்து இஸ்முல் அஉலத்தை
ம் ஸ்தாபிதப்படுத்தி, முச்சுடர்க் கடலான ஜனுல்எகீனில்
முழக்கஞ் செய்வது, எந்தநாள் அதாவது: உள் நாவுக்குள்
ளே தொனிக்கின்ற வலம்புரியை திக்ருக்கிக் கொள்ளுதல்
கருத்து எ-று

தொண்ணூற் றிண்டாய்த் துலங்கும் இசிமதுதான்
ன்னுள் மூன்றைம்பதிலே தரித்திருப்பதெந்நாளோ (87

(ஞா-பொ-ரை) அப்ஜதுக் கணக்கில் தொண்ணூற்றி
ரண்டு இலக்க முடைய இசும் எதுவோ, அதை ஷி கணக்
கில் நூற்றுஐம்பது இலக்க முடைய இசுமில் சேர்த்து தியா
னம் பண்ணுகின்ற நாள் எந்த நாள் எ-று

ஆறுபத்தா றட்சரத்தில் லடங்கிய சூட்சமதை
நூற்றிரண்டு பதினுன்கில் நுவன்றறிவ தெந்நாளோ (88)

(ஞா-பொ-ரை) குர்ஆனில் அறுபத்தாறு அட்சர முடைய
இசும் எதுவோ அதை நூற்றிரண்டு அட்சர முடை இசு
முடைய திக்றில் பதிநான்கு வகையாகப் பிரித்து தியாணம்
பண்ணுகின்ற நாள் எந்த நாள் எ-று

வீறுகொண்ட வைவருத்தான் விளக்குதூப தீபமது
வேறுபட்டும் போகுமுன்னே விளங்கிநிற்ப தெந்நாளோ (89

[ஞா-பொ-ரை] மஹா பாரக்ர மசாலிகளான அணு சிறு
கள்ஐந்தும் ஒருவருக் கொருவர் எழுந்து விகாரப்பட்டு
போர் செய்யும் சமயம் ஒன்றும் ஜடலத்தில் தூண்டாமல்

பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்த விளக்காகிய நூறுல் ஐனு...
ஆவியாகிய றூஹின்காந்திப் புகையும் அமர்ந்துபோய் ...
லம் கீழே விழுந்து போகுவதற்குள்ளாக அந்த தீபஜோ...
யைப்பகுத்து அறிந்து கொள்ளும் காலம் எந்தக் காலம் எ-று

நாலிரண்டும் நாற்பதும் நடுவினு லிரண்டுமதிற்
பாலும் நெய்யும்போல பரிந்துநிற்ப தெந்நாளோ [90]

[ஞா-பொ-ரை] அப்ஜது கணக்கில் நாற்பதாம் இலக்... திற்குரிய இஸ்மை ஆறுகலையான சந்திர வட்டத்தில் ஸ்த... த்து பாலும் நெய்யும் சம்பந்தப்படுத்திய விதமாக விர... செய்து கொள்கிறது எந்தக் காலம் எ-று

நாலோடு நாற்பதுவும் நாலிரண்டு மொன்றுன
நாலிரண்டு நாலுமன சில் நன்றுவ தெந்நாளோ [91]

[ஞா-பொ-ரை] அப்ஜது கணக்கில் நாற்பத்தெ... இலக்க முடைய இஸ்மை ஹாமீமில் நடுவிரல்வரச் செய்... பன்னிரண்டு மன்சில்களான லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு... நல்லபடியாக வாசியில் நடனம் பெறச்செய்வது எந்... காலம். எ-று

எண்சாணுடம்பதனை யெரிந்தே யுனதருளை
இன்சானுக்கு குள்ளிருந்தே யிறைஞ்சுவது தெந்நாளோ [92]

(ஞா-பொ-ரை] எண்ஜாண்குகையான ஜடலத்தை நாள... வட்டத்தில் குறைத்து அதன் ஆங்காரத்தை அடக்கி ஆண... வா உன் மேலாம்பரமான திருவருளை அந்த ஜடத்தில் வை... தே சந்தித்து வணங்குவது எந்தக் காலம் எ-று

அஞ்சான காய மழிந்து பனுவாகித்
துஞ்சாத சோதியரு டுலங்குவது மெந்நாளோ [93]

[ஞா-பொ-ரை] ஐந்து அநுசிறுகளால் அரசாட்சிசெய்... நடத்தப்படும் ஜடலத்தின் அந்தகார சேஷ்டைகளைப் ப... செய்து என்றும் அமராத பரஞ்சோதி விளக்காகிய நூறுல் ஆலத்தைப் பளீரென்று வாலசூரிய உதயம் போலத் துல... க்க் காண்கின்ற நாள் எது எ-று

வால சுரூபமதாய் வண்மையொடும் வந்துதித்த
கோல மென்னுட்காட்டிக் குறிப்பாத லெந்நாளோ [94]

ஞாபொ-ரை] பதினாறு வயதுமுகவரை கீருதவாலை சொரூபமானது, என்ஜடலத்தின் கோலத்துடன் ஒன்றுபட்டு குறிப்பாகுதல் எந்தக் காலம் எ-று

நீலநிற வண்டுவந்து நிலவுபிறை யைச்சார்ந்த
சீலம்போ லென்னில்வந்து தீனருந்த லெந்நாளோ [95]

[ஞா-பொ-ரை] நீலநிற வண்டாகிய, நேத்திரக்கருநீல வட்டத்தில் நிலவு பிறையாகிய றூஹுல் குதுஸியில் தரிசனையோடு ஒன்றுபட்டுக் காட்சியாக மஹாஇன்பத்தேனை அதாவது ஹு என்ற கலிமாவை நிரப்பமாக்கிக்கொள்வது எந்தக் காலம் எ-று

காலுமலை கைபிடித்துக் கட்டனையாம் நடுவனைச்செங்
கோலையென்னுட் காட்டிக் குணமாக்க லெந்நாளோ [96]

(ஞா-பொ-ரை) நாயனே உன் காலை அதாவது, சுவாசமென்னும் காற்றை-மலையாகிய, புருவமத்திபஸ்தானத்தை நோக்கி, அனுப்பி, கைபிடித்து,உன்னுறை அந்த இடத்தில் சந்தித்து நடுவனையாகிய இருதயஸ்தம்பத்தில் இருந்து நினைவைப்பூட்டி, சமஸ்தமும் உன்குணத்தில் திருப்பிக்கொள்வதானது இனியெந்தக்காலம் எ-று

பாலுந்தேனும் போலே பரிந்திரண்டு மொன்றுக
மேலத்தெரு வீதிகளில் வீற்றிருப்ப தெந்நாளோ [97]

(ஞா-பொ-ரை) பாலையும் தேனையும் ஒன்று கூட்டி வார்த்தெடுத்து அருந்தின மாதிரியாக காலிக்கும் கல்க்கும் இஷ்கென்னும் மதுரத்தில்ஒன்று கலந்து மேலத் தெரு வீதி என்ற காபகௌஸைனில் வீற்றிருப்பது அதாவது றூஹுல் குதுஸி என்ற பரமாத்மாவுடல் விரவிக் கொண்டு மேல் உலகமாகிய அறிவினுடன் வாழ்ந்திருப்பது எந்தக்காலம் எ-று

நூலும்பல கற்றுணர்ந்த நூலினின் மயங்காமல்
நாலுமென்னுளாக்கி நடத்துவது மெந்நாளோ [98]

(ஞா-பொ-ரை) பலபல சாஸ்திரங்களைக் கற்றுஉணர்ந்து அதன் தெளிவில் வெளியாகும் மஅரியாவை மாத்திரம் அன்

பக்ஷிபாலே உறிவது போல் எடுத்துக்கையாண்டு யொ... மற்றப்படியதில் சொல்ல உலகமயங்காமல் அருசிறுவ... நான்கு பூதிய கிருத்தியங்களேயும் அடக்கி விட்டு அவை... ஒன்றுக்குள் அடயச் செய்து அவ் வொன்றையும் என... ளே சமதாகச் செய்து அதனல் நான் ஆலமெல்லாவற்... பரிபூரணக் கோலங்கொண்டு நிற்பது எந்தக் காலம் எ...

ஏலும் பொழுததனி லிறைஞ்சியுனேக் கண்டு நித்தம்
பாலும் நீருங்கலந்த பரிசாவ தெந்நாளோ (99)

(ஞா-பொ-ரை) சகலமான தத்வாதிகளேயும் உன... நடத்தாட்டுகின்ற என் இறையவனே! இந்த அடிமைப்... லாகிய நான், நல்ல திடக்காத்திர, சரீர பிஷ்டியுடன் உ... வும் ரோதிலேயே உன் அக்மல்ஷுஹூதை நல்லுண... செய்து உன்மேலான ஒளியின் தரிசனேயைக் காட்சிய... கண்டு எந்தநாளும் ஜலமும் பாலும் கலந்த தன்மைபோ... சதாநந்தக்கடலில் மிதப்பதானது எந்தக் காலம் எ...

மேல்வினேத் தித்திப்பால் வெட்டவெறும் நாளூரிற்
சூலமாம் முச்சுடரியின சூழ்ந்து நிற்ப தெந்நாளோ (100)

(ஞா-பொ-ரை) மனிதன் தன் ஊழ்வினேப்பயனல் எடு... வந்த இந்த ஜடலத்தின் ஆக்ரமத்தினல் ஆடிய ஆ... வோட்டங்கள் எல்லாம் படிப்படியாய்க் கழிந்ததின் பின்... அந்த ஊழ்விதியின் ஒருசிறுஅதிர்ஷ்ட வசத்தைக்கொண்... தன்பிறையாசையின் பெரும் இடுப்புக் கட்டினல் கண்... பிடித்த காமிலான குருவின் உபதேசமொழியின் தெளிவா... ஞான மதியின் உண்மையைக் கொண்டும் தஜல்லியாத்தி... மகத்தான தாத்தை அதாவது: தாய், தகப்பன், தா... என்ற முச்சுடர் பிரகாச பரஞ்சோதியைத் தெரிந்து தன... குள்ளே ஒடுங்கிவிடும் காலம் எந்தக் காலம் எ-று

மாலாகி யென்னுளத்தில் மயங்கிப்புத்தி யற்று நித்த
மேலாம் பரவொளியை வேண்டுவது மெந்நாளோ (101)

(ஞா-பொ-ரை) இந்த மயக்கத்தைத் தரா நின்ற உலக... தின் நாடகத்தில் மருண்டுகிடந்த மண்டி அறிவைதாண்டி...

...து இந்த அடிமையானவன் உனது மேலான மகாமன் ...தில் வெளிச்சம் செய்கின்ற குதுஸி என்னும் பேரொ ...யைக் கண்டு அத்துடன் விரகு நெருப்புடன் சம்பந்தப்படு ...போல் ஆகின்றது எந்தக் காலம் எ-று

...லமாம் கருவதுதான் சுகமா யுடலாகிக்
...பனி ரண்டில் நின்று காண்பதுவு மெந்நாளோ (102)

(ஞா-பொ-ரை) நாத விந்துவினேடு வந்து இந்த ஜடல ...த உற்பத்திசெய்து வெளிக்குக் கொண்டுவந்த கருவைத் ...ருப்பிக் கொண்டு விடக்கூடிய உபாய மார்க்கமான பன்னி ...டு சுவாசகலேயில் ஏற்றி வைத்து ஸமஸ்தமும் அந்த ...ரியின் கோலத்தில் கண்டு தரிசிப்பது எந்தக்காலம் எ-று

நாலு வழிதனிலே நலம்பெறவே மஹரிபத்தில்
...லு மகிழ்ந்தோட நல்குவது மெந்நாளோ (103)

(ஞா-பொ-ரை) சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என் ...ன்ற நான்கு பாதைகளில் ஒன்ருகிய, மெஞ்ஞானத்தில் ...மற்கூறிய அந் நான்கும் விலகி, அவ்வொன்றுடன் ஒட்டிக் ...காள்ள நிற்பது எந்தக் காலம் எ-று

தோலுந் துருத்தியுமாய்த் தொல்லுலகி லாகாமல்
...லம்அறு வாகுதனி லாகுவது மெந்நாளோ (104)

(ஞா-பொ-ரை) இப்பூலோகவாசியாக உடலெடுத்து ...ந்த காலந்தொட்டு இற்றைய காலபரியந்தம் சரீரத்தை ...ளர்த்து உலக ஏமாற்றத்திலேயே காலந்தள்ளி ஜடலம் ...ளேத்துக் களேத்து தோலும் நரம்புந் தொங்கி, துருத்தியை ...போல் ஆக விட்டுவிடாமல் ஆலம் அறுவாஹ் என்கின்ற ...னேவுக்குள் விரவிக்கொள்ளும் தன்மையை யடைவது ...ந்தக் காலம் எ-று

சால வுடலதுவாய்த் தலேதாடி யும்கரைத்து
மாலாகும் பெண்ணசை மயக்கறுப்ப தெந்நாளோ (105)

(ஞா-பொ-ரை) நாறி யழிந்து மண்ணுடன் ரஹித்து நசி ...து விடக்கூடிய பொய்க்கூடாகிய சரீரத்தை வெகு திறமை

யுடன் தடிக்கவளர்த்து அப்படியே கிழடுகளாகி தாடியுந் தலை
யும் முட்ட நரைத்து தள்ளாடுகிறவரையும் ஸ்திரீகளின்
மோக வினையத்தில் மூழ்காமல் கடைத்தேறி தன்னை யறிவது
எந்தக் காலம் எ-று

பெண்ணாசை மண்ணாசை பொருளாசை மேவாமற்
றன்னாசை யாலுளைந்து சார்ந்திருப்ப தென்னாளோ (106)

(ஞா-பொ-ரை) இந்த பூலோகத்தின் கண்ணுண்டா
மாய வினோதமாகிய பெண், பொன், மண்ணாகிய வீண் ஆசை
களில் இருதயத்தைக் காற்றாடியைப் போல் ஆடவிட்டலையா
மல் நிறுத்தி முக்கியம் மனிதன் அறியவேண்டிய தன் இயல்
கின் மோகத்தால் தன்னை யறிந்து கொள்ளும் நேர்வழியில்
சார்ந்து உளைத்துக்கொள்வது எந்தக் காலம் எ-று

உன்னாசை யென்னாசை யென்றும் பிணங்காம
லுன்னாசை தானுணர்த்தி யொடுங்குவது மெந்நாளோ (107)

(ஞா-பொ-ரை) ஆதியாகிய றப்பே! இந்த அடியேன்
உன்னுட்டத்தில் ஏற்பட்ட ஆசையென்றும் அல்லது என்னு
டைய நாட்டத்தில் ஏற்பட்டதென்றும் இரண்டுபடுத்திப் பாரா
யாகி விடாமல் எல்லா சமஸ்தமும் உன் ஆழிய திருநாட்ட
தில் நின்றுமே ஏற்பட்டதென்றும் ஒற்றுமைப்படுத்தி காரிய
சித்தியடைவது எந்தக் காலம் எ-று

கன்னா சவன்கலைப்பாற் கலங்கியுளம்வாடாமற்
பெண்ணா சையையகற்றிப் பேணுவது மெந்நாளோ (108)

(ஞா-பொ-ரை) கண்ணாக என்கின்ற நப்ஸ் அம்மாருவின்
மோக கலைப்பினால் இருதயமானது அழுக்கு நிறைந்துள்ள
கெட்ட குடியாகிப் போய்விடாமல் நடவடிக்கைகளிலேயே
ஸ்திரிகளின் மோகத்தைப் படிப்படியாய் விலக்கிவிட்டு முத்
தியை யடைந்து கொள்வது இனி யெந்தக்காலம். எ-று

வாணா லொடுங்கமுதல் வல்லவன்தீ தாறு தன்னைக்
காணாமற் போகாமற் காட்சிபெற லெந்நாளோ (109)

(ஞா-பொ-ரை) ஜடலத்தின் கண்ணே ஆத்மா இருப்ப
திசிடையே கை மெய்யாகி அல்லாவை யறிந்து அவனது
உண்மையான தரிசன தோத்ரத்தைக்கண்டு அதற்கடை
யாள மாகிய காட்சிகளையுந் துடர்பிடியாகக் கண்டு கொள்-
ளுதும் எந்தக்காலம். எ-று

ஊனாற் றடித்துடல முன்னடியைப் பாராமல்
வீணா யுழலாமல் வெளிகாண்ப தெந்நாளோ. (110)

(ஞா-பொ-ரை) எனதாண்டவா? இந்த ஜடலமானது
உன் திருவடிகளான பிரமஸ்ரூபத்தைத் தெரிசிக்காமல் நல்ல
அறுசுவையுண்டி பதார்த்தங்களை உண்டு நல்ல புஷ்டிபெறக்
கொழுத்து வீணுக்கு உலகத்தில் உழன்று தெரியாமல் வெளி
யாகிய தன்னைக்காண்பது எக்காலம். எ-று

காணுஞ் சொரூபமெல்லாங் கத்தன் மலுஹறென்றே
பேணிச்சுஜூதுசெய்து பெலப்படும்நாளெந்நாளோ (111)

(ஞா-பொ-ரை) பூலோகத்தின் கண்ணே நாம் பார்க்கக்
கூடிய தோற்றப் பொருள்கள் யாவற்றும் உண்மையில்
அல்லா உடைய வெளியாகுதல் என்ற திருத்தோற்ற
மென்று திட்டப்படுத்திக்கொண்டு ஒவ்வொரு வஸ்துக்கும்
தாழ்மையாக வந்தனஞ்செய்கின்ற பூரணகாலம் எது? எ-று

தானாய் அஹத்தியத்திற் றன்னுஹதத் தில்லமைத்த
மானார் முலையொளியில் மருவும்நா ளெந்நாளோ (112)

(ஞா-பொ-ரை) தன் அந்தரங்க சிபத்தைத் தானாகவே
அறிந்து தெளிந்து அஹதியத்தில் இருதயத்தைப் பூட்டி
ஒன்று பட்டபிறகு மகாமன் மகுமூதாகிய சுவர்க்கத்தின் முக
நிரை சீருத இளங்கன்னிகைகளின் ஸ்தன்னியபாறத்தின்
பேரொளிவில் அணைந்துதானும் ஒளிவாய் சம்மந்தமாகிவிடு
கிற காலம் எது?

அம்மாறத் தெனும் நபுசை யடைக்கியதி னுங்காரத்
துன்மார்க்கந் துரத்தித் துலங்கும்நா ளெந்நாளோ (113

(ஞா-பொ-ரை) மனிதனைப் பல கெட்ட வழிகளிலும்
நடத்திக்கொண்டு வருகின்ற நப்ஸ் அம்மாருவை ஒடுக்கி

அதன் ஆங்காரமென்னும் துன்மார்க்கத்தை நப்சைவிட்டு துரத்தியடிக்கின்ற காலம் எது எ-று

மிக்கலெவ்வா மாநபுசு மிகைக்கிமுல்கி மாநபுசும்
ஒக்கமுத்ம இன்னுவி லொடுங்கும்நா ளெந்நாளோ (114)

(ஞா-பொ-ரை) மூரியாட்டத்தையுடைய நப்சாகிய அம்மாருவை அறமாய்த்த பின்னுல் செய்யவேண்டிய தந்திரமாயிய நப்சு லல்வாமத்தையும், நப்சு முல்ஹிமாவையும், நப்சு முத்ம இன்னுவில் ஒன்றுசேரும்படியாக நடை பழகிக்கொள்கின்ற காலமானது எது எ-று

செக்குப்போ லேந்து திருக்கா யெழுமூச்சைச்
சிக்கென்று கண்டதிலே சேரும் நா ளெந்நாளோ (115)

(ஞா-பொ-ரை) இன்னும் செக்கானது சுழல்வதுபோல ஐந்து திருக்காக சுற்றி யெழும்புகின்ற சுவாசத்தை நாளும் வட்டத்தில்பழக்கிப்பிடித்துக் கண்டத்திலே வந்து நிற்கும்படியாக சாதனை செய்துகொள்ளும் காலமானது எது எ-று

வாஜிபுல் உஜூதும் வகைமும்கின் மூம்தனியும்
வாஜிபாம் சிபாத்ததிலே வணங்கும் நா ளெந்நாளோ (116)

(ஞா-பொ-ரை) வாஜிபுல் உஜூதாகிய ஒளிவையும் இன்னும் பலவகைப்பட்ட பல சாதனை வணக்கங்களையும் விட்டு நீங்கி ஒரு வழியான நினைவிற் கொண்டுபோய் நிறுத்தி அதிலே ஸமதாகும் காலம் எது எ-று

ஆசிக்குல் உஜூதாகி ஆரிபில் உஜூததின் பின்
வாஜ்புல் உஜூதாக வருத்தும்நா ளெந்நாளோ (117)

(ஞா-பொ-ரை) இன்னும் அன்பு என்கிற இஷ்க்கை ஒளிவாகக்கண்டு, அப்பால் அறிவைத் தெளியவைக்குதலை ஒளிவாகக் கண்டு அப்பால் நேத்ர ஜோதிமயம் நோக்கி ஒளி காண்குதலை வாஜிபாகின்ற காலம் எது எ-று

இத்தறுத்தே யீமா னிடையாமல் சிற்றதிலே
முத்திபெற்ற முத்தலக்கில் முங்கும்நா ளெந்நாளே (118)

(ஞா-பொ-ரை) இந்தப் புவியிற் கண்ணுண்டான சகல பாவதோஷங்களையும் சர்வநாசஞ்செய்து அப்பால் ஈமான் பிரகாசத்தைக் கண்ட பின்னுல் தன் சிர்ருகிய பரம ஒளிவை மோட்சமென்ற ஐனுல்எக்கீனில் கண்டு கலந்துகொள்கின்ற காலம் எது? எ-று

வித்து முளையெழுந்து விரிந்தகொப்பு முண்டாகிங்
சித்துத் தெளிவதனிற் சேரும்நா ளெந்நாளோ (119)

(ஞா-பொ-ரை) ஒரு சிறிய விதையால் மக்பியாயிருந்த பெரிய விருட்சமானது தன் கிளை குழைகளுடன் வெளியான மாதிரியாகி, இந்த ஆலம் வெளியான சிர்றைத் தெளிவது எக்காலம். எ-று

தத்துவத்தைத் தானறுத்துத் தலமேழையுங் கடந்து
குற்றமற்ற தாத்தனிற் கூடும்நா ளெந்நாளோ (120)

(ஞா-பொ-ரை) நப்சுகளின் தத்துவாதிகளை யெல்லாம் பஞெசெய்து ஏழு தலங்களையும் கடந்து குற்றமில்லாத பரஞ்சோதியில் ஒன்று கூடுகின்ற காலம் எது? எ-று

வித்திலா மரமுதலோ மேவும்வித்துத் தான்முதலோ
புத்தியினுற் றெழிந்திதனைப் புகலும்நா ளெந்நாளோ

(ஞா-பொ-ரை) வித்துதான் ஆதியா? அல்லது மரந்-தான் ஆதியா? என்ற கேள்விகளுக்கு அறிவைத் தெளியவைத்துப்பதில் கூறும் நாள் எது?

பூவுங்கா யுங்கனியும் பொதிந்தவித்துத் தன்னில் நின்று
மேவுசித்தன் விளையாட்டை விளங்கும்நா ளெந்நாளோ

(ஞா பொ-ரை) ஷ்டி வித்தில் தழையும் அத்துடன் பூவும் காயும் பழமும் உள் நுழைந்திருந்த மஹாசித்தன் விளையாட்டை தீபரமாக விளங்கியறிய வேண்டியது எந்தக்காலம்

பூவிலுறை வசமது போலே யென்னுள்ளமதிற்
கூவைக் குடியிருத்திக் கூடும்நா ளெந்நாளோ (123)

(ஞா-பொ-ரை) மலருடைய தேகமெல்லாம் பொதிந்து கொண்டிருக்கும் வாசனையைப் போல் ஹூவை என் இருதயத்தில் இருத்தி, நிரப்பமாக்கிக் கொள்கின்ற காலம் எது?

வேதந் தனக்கடங்கா மெய்ப்பொருளை யுள்ளமதில்
நீதமுட னேநிறுத்தி நிலைபடுநா ளெந்நாளோ (124)

(ஞா-பொ-ரை) முன்னுள்ள பின்னுள்ள நான்குவே களுக்குள்ளும் அடங்கி நிற்காத திவ்யபொருளாகியஉண் யை மனசில் நிறுத்தி நிலையில் அடக்கிவிடுவது எந்தக்கா

ஆரணத்தை யோதி யலையாம லேயுனது
பூரணத்தைக் கண்டு பொருந்தும்நா ளெந்நாளோ(125)

(ஞா-பொ-ரை) பகல்வேஷம் போட்டு வெறும் வே பாராயங்கள் செய்து அலையாமல் ஆண்டவனே! உன் சா யத்தான பூரணத்தைக் காணும் காலம் எது? எ-று

மந்திரமாய் வேதமுமாய் வண்மையுமாய் ஞானமுமாய்
தந்திரமாய் நின்றதனைத் தழுவும்நா ளெந்நாளோ(126)

(ஞா-பொ-ரை) இன்னும் வேதமும், மாந்திரீகம், வை தியமும்,மஅரிபாவும், தந்திரங்களும், இன்னும் எல்லா ஜா ஜாலங்களும்கூடி அது ஒன்ருக நின்றதே அந்த பூரண வஸ்த்தைக்கண்டு உண்மை கொள்கின்ற காலம் எது? எ-று

புந்திதனில் நின்றிலங்கிப் பூவுலகும் வானுலகும்
விந்தையதா யாடுமதை மேவும்நா ளெந்நாளோ (127)

(ஞா-பொ-ரை)தொப்பூழ்த்துவாரத்தின் வழியாகவந்து நின்று பதாதி கேசமெல்லாம் தன் மயமாக ஜோதி செய்யா நின்ற ஒரே யொரு மெய்யை ஒன்றுபடுத்திக் கொள்கின்ற காலம் எது? எ-று

ஷரீஅத்தும் ஹக்கீக்கத்துவும் சரீரமு முயிர்போலே
தரீக்கத்தாம் பஹ்றுதன்னைத் தாண்டும்நா ளெந்நாளோ

(ஞா-பொ-ரை) ஷரீஅத்தையும்,ஹக்கீக்கத்தையும் உட லும் உயிரையும்போல் கண்டு இனி தரீக்கத்தாகிய கடலை தாண்டி நிற்கிற காலம் எது? எ-று

எந்தப் பொழுதிலுமே யிதமாக என்னுளத்தில்
விந்தையாம் சிற்றுதனை விளங்கும்நா ளெந்நாளோ.

(ஞா-பொ-ரை) எந்தநேரமும் நல்ல வியாபகமாக என் இருதயத்தில் சிர்றைப்பற்றி விளக்கஞ்செய்வதுஎந்தக்காலம்

பன்னிரண் டாமெழுத்திற் பதிவாக்கு மூன்றெழுத்தை
யுன்னியுளத் திருத்தி யொடுக்கும் நாளெந்நாளோ(130

(ஞா-பொ-ரை) பன்னிரண்டு அட்சரங்கொண்ட கலிமா வில் மூன்றெழுத்தாகிய, ஹ்ரா, ஹி, ஹூ என்ற மணி மந்தி ரத்தை வாசியுடன் சம்பந்தப்படுத்தி பூதங்கள் புலங்களுடன் ஒடுங்குகிறது எந்தக்காலம் எ-று

முங்கவறி யாமூடன் முத்தெடுக்கப் போய்க்கடலிற்
றங்கிஹலாக் காகுமுன்னே தரிக்கும்நா ளெந்நாளோ

(ஞா-பொ-ரை) தண்ணீருக்குள் குளியோடத்தெரியாத மூடன்கடலுக்குள் மூங்கிமுத்து எடுக்கப்போய் ஹலாக்காகுந் தன்மை போல் உலகமென்ற கூமக்கடலுக் குள்ளின்றும் அழிந்து போவதற்குள்ளே, தன் சிர்றைத் தெரிந்து அதன் குணத்தில் நிணைவைக்கொண்டும் தரிபடுகிறது எந்தக்காலம்

அஹதா யெழுந்துலகில் அகுமதாய் வந்துனையே
அகந்திற் றெளிந்திடவே யாக்கும்நா ளென்ஞளோ

(ஞா-பொ-ரை) நாயனே நீ ஆதியில் அஹதாக இருந் தாய் அப்பால் அகுமதாக எழுந்துநின்ற உன் உஜூதை இருதயத்தில் வைத்து உன்றியுணருகிற ஊலம் எது? எ று

ஏகாந்த மெய்ப்பொருளை யெப்பொழுதுங் கண்டுகொண்டே
ஆகங் குளிரவென்னுள் ளடங்கும்நா ளெந்நாளோ (133)

(ஞா-பொ-ரை) யாதொரு துணையும் இணையுமின்றி அநாதியாக இருக்கப்பட்ட உண்மைப்பொருளை, எந்த நேர மும் கண்டு என் மனங்குளிர மனசில் அடக்கஞ் செய்கின்ற காலம் எது? எ-று

மெய்யறுத்து மெய்யதனை வெளியாக்கி யென்னகத்துள் [illegible]
ஐயமெல்லாம் போக்கியா ளாக்கும்நா ளெந்நாளோ ([illegible])

(ஞா-பொ-ரை) ஐடலத்தை மெலிய வைத்து தனி[illegible] இருப்பில் தன் உண்மையை யுணர்ந்து அப்பால் என் இ[illegible]யத்தில் உண்டான சந்தேகமெல்லாம் நீக்கிக் கொள்[illegible] காலம் எது? எ-று

மானுர் மயக்கவலை வந்தணுகாமற் காத்துத்
தானுக நின்று தவம்பெறுநா ளெந்நாளோ ([illegible])

(ஞா-பொ-ரை) மான்போன்ற சாயலையுடைய ஸ்தி[illegible]ளின் காம மயக்கத்தைத் தள்ளிவிட்டு தவத்தில் வேறு பா[illegible]கின்றி தனிமையாகவே நின்று தவத்தில் கொழுகிக்கொ[illegible]கின்ற காலமானது எது? எ-று

அஞ்செழுத் தலிபுலாம் ஹேமீம்தா லானதிலே
பிஞ்செழுத்தைக்கல்புகொண்டு பெலப்படும்நா ளெந்நாளோ [illegible]

(ஞா-பொ-ரை) அலிபு, லாம், ஹே, மீம், தால், என்[illegible] ஐந்து பஞ்சாட்சரங்களிலும், ஒன்ருகிய பிஞ்செழுத்தென்று[illegible] ஹூவை, இதயத்தில் பிடித்து இழுத்துக்கட்டி பலசாலி[illegible]கும் காலம் எது? எ-று

அஞ்செழுத்துப் பஞ்சபூதம் அஞ்செழுத்து அல்லாகு
நஞ்செழுத்தைக் கமலமதில் நாடும்நா ளெந்நாளோ ([illegible])

(ஞா-பொ-ரை) இன்னும் ஷை ஐந்து அட்சரங்களும் பஞ்[illegible] பூதங்களாக இருக்கும் இன்னும் அந்த ஐந்தெழுத்துகளு[illegible] அல்லா ஹூவாக இருக்கும் அதில ஒரு எழுத்தானது அ[illegible]தமானதும் நஞ்சுமாக இருக்கும் அதை இருதய பூஷணமா[illegible]கிலுல் அது அமிர்தமாகமுடியும், நாடாத கெடுவார்களுக்[illegible] அது நஞ்சாக மரணத்தை யநுபவிக்கச்செய்யும் அதை நா[illegible]கிறகாலம் எது? எ-று

ஹேமீம்ஜன் சீன்காபும் காபூஹேஐ ஐன்சாதுப்
காமில்முக் கம்மில்க் குருக்காட்டும்நா ளெந்நாளோ (12[illegible])

(ஞா-பொ-ரை) இன்னும் ஹே, மீம், ஐன், சீன், காபு[illegible] இன்னும் காபும், ஹேயும், ஏயும், ஐன் சாதும் காமிலா[illegible] சற்குருவாகிய தோற்றத்தில் காண்கும் காலம் எது? எ-று

[illegible]சிபனி ரண்டதனில் வாரதுவும் போறதுவும்
[illegible]சிமுனைச் சுழியி லுதிக்கும்நா ளெந்நாளோ. (139)

(ஞா-பொ-ரை) பனிரண்டு கலைகளாகிய வாசியில் போகி[illegible]ம் வருகிறதுமாக இருக்கும் பலஉபாதிகளையும் ஒரேநிதா[illegible] ஊசி நுனைபோல் இருக்கும் சுழிமுனைக்குள் வந்து [illegible]திக்கின்ற காலம் எது? எ-று

[illegible]ரசியமா முன்னுளில் நானென்ற அச்சரந்தான்
[illegible]ரேசிபோற் றிரும்பவந்து தெளியும்நா ளெந்நாளோ

(ஞா-பொ-ரை) இரகசியமாக ரோசிமீதாக்கில் நான் [illegible]ன்ற கோலத்துடன் இருந்த ஹூ அட்சரமானது. மறுபடி [illegible] ஒரு ஒளிவுபோல்வந்து என்னை சமதாக்கிறதுஎந்தகாலம்

கூசாம லேகலிமா குதாயோது மம்மொழியைப்
பேசாமற் பேசிப் பிதற்றும்நா ளெந்நாளோ (141)

(ஞா-பொ-ரை) இருதயத்தில் கூச்சத்தீர்ந்து கலிமாவில் [illegible]ல்லா சொன்ன ஒரே ஒருமொழியை வாயால் பேசாமல் [illegible]னதில் பேசி ஆநந்தமடைந்து பிரிவது எந்தக் காலம் எ-று

நேசமாய் லாஅுஹ இல்லா கெனும்மொழியைப்
பேசாம லேபுரட்டிப் பிடிக்கும்நா ளெந்நாளோ (142)

(ஞா-பொ-ரை) லாஅுஹ என்ற மந்திரமொழியையாதொரு கூச்சமின்றி நேசத்துடன் மௌனவாசி சாதனையில் திருப்பு[illegible]ரட்டிப் பிடிக்கின்ற நாள் எந்தநாள் எ-று

நேசந்தனில் நின்றிலங்கும் நிச்சயமாங் கலிமாவை
வாசிதனி லேபழக்கி வளர்க்கும்நா ளெந்நாளோ (143)

(ஞா-பொ-ரை) நேசமென்ற ஆஷிக்கில் வந்து சிக்கி இலங்கா நின்ற உண்மையான கலிமாவாகியஹூவைசுவாச[illegible]ற்ற இறக்கத்தில் பழக்கஞ்செய்து அப்பழக்கத்தை வளர்க்[illegible]கின்ற நாளானது எது? எ-று

லாஅுஹ இல்லா அந்த நன்றிதருங் கலிமாவில்
லாஇலா ஹாவை நீக்கி நாடும்நா ளெந்நாளோ (144)

(ஞா-பொ-ரை) லாஅனு இல்லா அந்த என்ற மொழி வில் லாஇலாஹா என்பதை நீக்கிவிட்டு நாடுகின்ற காலம் எது? எ-று

லாஇலாஹ இல்லல்லாகு லாமலிபு காபுமல்லால்
லாஹறுபு பீக்காவில் லாக்கிடும்நா ளெந்நாளோ (146)

(ஞா-பொ-ரை) லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு என்ற மொழியில் தெளிவுபட நிற்கின்ற லாம், அலிபு, காப், இம்மூன்றையும் லாமல்லாம் ஹருபு, காபு, இவைகளை, இல்லாமல் ஆக்கி வெற்றியடைகின்ற காலம் எது? எ-று

லாபா இலாஇல் லல்லாகெனு மொழியில்
லாமவுஜூ தில்லல்லாவை நாடும்நா ளெந்நாளோ

(ஞா-பொ-ரை) லாபா இல இல்லல்லாஹு, என்ற மொழியில் லாமவ்ஜூது இல்லல்லாவை நாட்டத்தில் வைக்கின்ற நாளானது எது? எ-று

இசாறத் தலிபுலாமீம் இலா அஹதிய் யத்ததுமாய்
நிசானியாம் அலிபுலாமீம் நிரம்புநா ளெந்நாளோ (147)

(ஞா-பொ-ரை) இஷாறத்தாகிய, அலிபு, லாம், மீம், இலாஅ ஹதியத்ததுமாய், நிஷான் செய்கின்றதில் அலீபை யும், லாமையும், நிரப்புகின்ற காலம் எது? எ-று

பிசாறச்து காஹறுபு குவியத்திலே தாஞகி
யுசாரற்று நின்றதிலே யொடுங்கும்நா ளெந்நாளோ

(ஞா-பொ-ரை) பிஷாறத்தாகிய, காபு, ஹே, ஹருபு களை ஹூவியத்திறே தாஞகி, தன்னைமரந்து, ஸ்மரனையற்று நின்ற நிலையிலே ஒடுங்கின்ற நாளாகிறது எது? எ-று

மந்திரமாம் கலிமாவை மறக்காமலேயெனது
சிந்தைதனில் வைக்கவருள் செய்யும்நா ளெந்நாளோ

(ஞா-பொ-ரை) கலிமாவின் மந்திரமாகிய ஹூவைஒரு போதும் மறக்காத பழக்கஞ்செய்து சிந்தையில் வைத்துப் பதனஞ்செய்யற்கு, அருள்செய்வது எந்தக்காலம் எ-று

தன்சீகும் தசுபீகும் தன்சீ குமகுலதுவும்
இன்சானில் நின்றே யிலங்குநா ளெந்நாளோ (150)

(ஞா-பொ-ரை) தன்சீஹூம், தசுபீஹூம் தன் சீஹ்-மகுலதுவும், இன்ஸானில் வந்து நின்றிலங்குகின்ற காலம் எது? எ-று

லெய்சக்க மிதுலிசெய் யுன்னென்ற சொல்லதனில்
லாசக் கிரண்டுமொன்ருய் நாடும்நா ளெந்நாளோ (151

(ஞா-பொ-ரை) லைஸக்கமிதுலி, ஷையுன் என்ற திவ்ய மொழியில் இஷ்க்கின்புறத்தால் இரண்டுமொன்ருய்நாட்டஞ் செய்கின்ற காலம் எது? எ-று

மின்ஞெளிருங் காபதுக்கு மேவுமஹ ஞவிடுத்துத்
தன்ஞெளியிற்ற சுபீஹைத் தரிக்கும்நா ளெந்நாளோ (152

(ஞா-பொ-ரை) ஒளி செய்கின்ற, காபுக்கு நேராகிய அர்த்தத்தைத் தெரிந்து, தன்சிர்ருகிய, தசுபீஹைத் தரிப்படுத்துகிற காலமானது எது? எ-று

காபதுதான் சாயிதாக் கலந்திருக்கும் வேளையிலே
மாபீகிதசுபீஹாய் வணங்கும்நா ளெந்நாளோ (153)

(ஞா-பொ-ரை) மேற்கூடிய காபானது, ஒன்று பட்டுக் கலந்திருக்கின்ற சமயத்தில் வேறு, பிணக்கற்ற திக்ருகஅதை வணங்குகின்றது எக்காலம். எ-று

ஒகுவசமீ வுல்பசீறென் ருேதுகின்ற விண்மை தனிற்
பகுமாய்த் தகுலீலைப் பகரும்நா ளெந்நாளோ. (154)

(ஞா-பொ-ரை) ஒஹூ வஸமீ உல்லபசீறு என்று சொல்கின்ற ஹக்கீகத்தில் தஹூலீல் என்னும் மணிமந்திரத்தை வசியஞ்செய்து வைக்கின்ற காலம் எது? எ-று

ஒகுவசமீ வுல்பசீ ருெளிருகின்ற பார்வை கேள்வி
லெகுவாக வந்தே லெபிக்கும்நா ளெந்நாளோ (155)

(ஞா-பொ-ரை) இன்னும் ஒகுவஸமீ உல்பசீறு, என்ற பார்வை, கேள்வியாகிய கண் புலன், செவிப் புலன் மெத்த இலேசசாக வந்து, ஒளிசெய்கின்ற நற்காலம் எது?

ஒருபாகம் தன்சீகு மொருபாகந் தஸ்பீகும்
இருபாகம் ரண்டுமொன்ரு யிருக்கும்நா ளெந்நாளோ

(ஞா-பொ-ரை) தன்சீஹுடைய பாகம் ஒன்றும் தஸ்பீஹுடைய, பாகம் ஒன்றும் ஒரேபாகமாகவந்து, ஒன்று கிற காலம் எது?
எ-று

குல்லுன் லெகுக்கானித்தூன் என்னுங்குணமானசொல்லின்
அல்லும் பகலு மமையும்நா ளெந்நாளோ (157)

(ஞா-பொ-ரை) குல்லுன் லகும் கானித்தூன், என்ற அருமைபொருந்திய சொல்லின்படி, இரவு பகலாக அமைந்து விடுகிறது, எந்தக்காலம்
எ-று

வாசி பனிரண்டும் வகையா யொடுங்குமதில்
நேசமதி லேயருளை நிறுத்தும்நா ளெந்நாளோ (158)

(ஞா-பொ-ரை) பன்னிரண்டு சுவாச கலைகளையும் சிறிது சிறிதாகப் பழகிக்கொண்டு வந்து ஒடுங்கி அதில் மனநேச தை நிறுத்தி யருள்பெறுகிற காலம் எது?
எ-று

பேசியே சொன்னதெல்லாம் பிசகாமற் ருனறிந்து
நாசிக்குமேல் நின்றருளை நல்கும்நா ளெந்நாளோ (159)

(ஞா-பொ-ரை) அல்லா குர்ஆனில் சொன்ன சலாம் களெல்லாம் ஒன்றும் பிசகாமல் அவைகளின் தோரணையான பாத்தின் அர்த்தங்களை உணர்ந்து நாசிக்கு மேலாலே நட னஞ்செய்கிற திருவருளை நாடிக்கொண்டிருப்பதுஎந்தகாலம்

நானென்ப திற்பார்க்கில் நானென்ப தைக்காணேன்
தானென்ப திற்கூடித் ததும்பும்நா ளெந்நாளோ (160)

(ஞா-பொ-ரை) நான் என்றதைப் பற்றி எவ்வளவோ ஆராய்ச்சி செய்து பார்த்தும் அப்படி ஒன்றும் தோன்ரு ததினுலே, இனி அது தான் நித்தியவஸ்து என்று, ஆநந்திப்பது எந்தக்காலம்,
எ-று

...னுங் குடிபதியும் குல்லுமிவன் தானுன
...ரனின் பதையருந்தித் தெவிட்டும்நா ளெந்நாளோ (161

(ஞா-பொ-ரை) ஜடலத்தின் எல்லா உறுப்புக்களும், அது ...குஸ் தானங்களும், மற்ற எல்லா நூதன தோற்றங்களும் ...லாவின் தோற்றமென்ற தேனையருந்தி சொக்கி நிற்குங் ...லம் எது?
எ-று

அல்ஹம்து லில்லாகி யுனை நான் புகழுகிறேன்
...ல்பசலாத் தின்வசலா மாலநயி மேற்சொரிவாய் (162)

(ஞா-பொ-ரை) அல்ஹம்து லில்லாஹி, என்று நாயனே ...ன்னை நான் புகழுகிறேன். ஸலவாத்தும் ஸலாமும் உன் ...ருல் நாயகமவர்களின் மீது சொரிந்து விடுகிறேன் எ-று

நாலிகலி பத்துடனே நல்லஅசு ஹாபிகள்மேல்
...ல்க ளடங்கலின்மே லவன்பொருத்த மாயிருப்பான் (163

(ஞா-பொ-ரை) குல பாக்களான நான்கு யார்களுடன் மற்ற கனதிவான்களான அஸ்ஹாபி மார்களையும் நான் ஸ்தோத்திரஞ் செய்வதைக் கொண்டும் பொருந்திக் கொண்டேன்.

ஈரடிக் கொச்சகப்படல முற்றிற்று

ஆக படலம் 20க்குத் திருகவிதை 578

இன்சான் படலம்

தொங்கல்

1, 2, 3, 4-ம் பாடல்கள்

இந்த இன்சானி லிருக்கும் நாளி, லிசைந்த கால்கைமே லுறுப்பானதும்-வந்த வொன்பது வாசல்களும், வசந்த தோல் ரோமம், நரம்புகளும்-தந்தத் தசை ரத்த மென்புமுளை தகுத் து ஒழிவிலகில் மசிரூனதும், முந்த தாத்தாகிச் சிபாத்தானது முடுக அசுமாமுல்லு கொத்தானதும் (1)

ஆகும் அவ்வலு மாகிறது, மடுக்க ஒல்லாகிர் ஒல்ல
னும் ஏகும் பனுபக்கா ஹயாத்துமற்று. மிசைந்த நபி
பாத்தானதும்-சாமுன் செத்துத்தா னேபிழைத்த சா
முஷாஹிதா முருக்கபாவும்-போக முடனுறாஜ் நுகூலான
பொருந்துந் தன்சீகும் தசுபீஹுதும் (2)

சொல்லும் திக்குறைந்து முண்டாணதும் தொகுத்
பனிரண்டு கலேயானதும்-வெல்லும் பதினெட்டுப் பங்கான
ம் விரித்த ஹறுயுமூன் றுனதுவும்-அல்லிலெழுத்தைந்
யிருநததுவு, மதின்மே லிலக்கமே ழானதும் ஒல்லு மொ
யொன்ப தானதுவு, மொடுங்கும் பனிரண்டு மீமானதும் (3)

மீமா னதுஹேமீ மானதுவும், விரிந்த தால் றேசீன்
வானதும், ஈமான் லாமலி பானதுவு, மிகைந்த கேசேறு
ளானதும் கோமா னிசுலாமைந் தாருனதுங், கொம்போ
ழுபத்திரண்டானதும்-சீமா னபியும்மத் தறியவேண்டித்,
மாய்ச் சயக்கூனில் அல்லா சொன்னுன். (4)

(ஞா-பொரை) ஒ! அறிவாளிகளே! இந்த ஜடலமான இன்சானுடைய சூறத்தில் இருக்கின்ற காலத்தில் இதற்கு தோதாகிய, கை கால் முதலிய அவயவங்களும் மேல்உறுப்பு களாகிய கண், செவி, மூக்கு, மூளை முதலிய இராஜ கருவி களும், அன்றிமேல் அண்டங்களிலும், கீழ் ஸ்தம்பங்களா பிண்டங்களிலும், உண்டான ஒன்பதென்ற நவ துவாரங்களை யும் (இன்னும்) சதை, இரத்தம், உரோமம், என்ற மூளை தோல் முதலான ஜடல சாதனங்களும், வஸ்த்து, தரிபட்டு ருக்கா நின்ற ஒ இலேஹில் மசீறு ன்னும் எபுருவமத்தியையு அப்பால் ஆதியில் கலந்துகொண்டு வந்த தாத்து, சிபாத்து களும், அப்பால் அஸ்மாவுல் லொகத்தானதும், (இன்னும்) ஆதியம் அந்தமும் அப்பால் வெளிப்படையானதும், உட் படையானதும் அப்பால்ம்நித்திய என்றதும் அநித்யமென்றது தும், அப்பால் ஆத்துமா, நபீஇதுபாத்துகளும், அப்பால் இன்ஸான் என்பவன் மரணத்தை அநுபவிக்கிறதற்கு முன் பாகவே மரணிக்கும்படியான தத்துவங்களையும், அப்பால் எக்காலமும் மரணங்கொள்ளாத முஷாஹிதா, முருக்கிபாவும் அப்பால் .ஸ்வாச பந்தனத்தின் தரப்பிலுண்டான வா

றம், இறக்கமும், அப்பால் தன்சீஹ தஸ்பீஹுᵘம் திக்றில் ரிந்தெடுக்கப்பட்ட ஐந்து வகைகளையும், கலேயில் பனி டும், அதில் இன்னொருவிதத்தில் பதினெட்டு பங்கான யும், அப்பால் மூன்று தத்துவ அட்சரங்களையும், பஞ்சத் ாதிகள், இருட்டிடத்தில் கஞ்சுல் மக்பியாக ஒழிததிருந்த யும், அப்பால் அந்த ஐந்து தத்வாகிகள், ஏழானதும், வாகிய சிபத்தில் ஒன்பது விவரங்களும், மீமில் பனிரண்டு தார கோலங்களும், இன்னும் அந்த மீமில் நின்றும் ஒரு றயும் ஒரு மீமும் எழுந்துவந்ததும், அப்பால் அதில் நின் ம் ஒரு தால, றே, சீன், வாவு, வந்ததும், அப்பால லாமும் லிபும் அப்பால் ஹே, சீனில் றுஹுᵘல்லா தரிபட்டதும், அ லை இஸ்லாத்தின் பதவிகள் ஐந்தும், ஆறும் உண்டான ம், ஷை அட்சரங்களுக்கு எழுபத்திரண்டு கொம்புகள் உற் தியானதும், நபியவர்களின் உம்மத்துகள் அறிந்துகொள் ம்படியாக, அல்லா சயக்கூனில் திருவுளம் பற்றினன் எ-று

கலிமா வில்ஹரு மானதுவும், கசடற்ற ஹலா லானதுவும்
லியா அம்மாறத் லெவ்வாமத்துச், சார்ந்த முகில்மத் முத்
ம இன்னத்-மெலியா முத்தலக் காணதிலே, மேவி நாசூத்து
மலக்கூத்துவும்-பொலிவாம் ஜபறூத்து மலக்கூத்துவும், பொ
ருந்தும் காகூத்பாகூத்து ஜெம்கும் (5)

(ஞா-பொ-ரை) இன்னும் ஜனங்களே! நீங்கள் சொல் லிய கலிமாவில் உள்ள ஹரும் இன்னதென்றும், ஹலால் இன்னதென்றும், அதிலுள்ள ஹலால் இன்னதென்றும், இன் னும் நப்சுகளான அம்மாரு லெளவாமா, முல்ஹிமா, முத்ம இன்னு முதலியவைகள் முத்தலக்கில் பொருந்தியவுடன் மல கடந்து முதலிய மகாம்களை அடைந்துகொள்ளும் எ-று

(இதையும் காமில்லான பீர் அதாவது, முகம்மதியா இடத் தில் கேட்டறியவேணும். உண்மையை அறியவந்தவனே கேள். மஅரி பாவானது, ஒரு சமுத்திரம் அதைக்கடத்திக் கரை சேர்க்கின்ற கப்பலானது முகம்மதாக இருக்கும். அந் தக் கப்பலில் கொண்டுசேர்க்கின்ற தோணியானது, நீ கை பிடித்த பரிசுத்த செய்குமார்களாக இருக்கும், திடனுக ம அரியாவின் சமுத்திரத்தைக் கடக்க

முகம்மதராகிய கப்பலுக்கு இயன்ற வேலேயே அன்றி
படகுகளான ஷெய்குமார்களுக்கு இயலாது, இது ஹ
இருக்கும். இனி ஷெபடி தொழுகையான அசலேப்ப
பேசுகிறேன்)

ஷறுத் தெட்டுச் சுன்னத்பனிரண்டதும், சார்ந்த பறு
பத்து நாலும், மறுத்தும் கியாபத்துப் பறுலாறதும், வா
முஸ்தஹிப் தொண்ணூற்றெரன்பதும் பறுலான வையெண்
மைம்பத்தொன்றும், பரிந்த வாஜிப்பறுல் பத்துநாலு
பொருக்கும்பதினுலு சிபாத் தானதும், பொருந்து ம
சிபத்தாருனுலும் (6)

(ஞா-பொ-ரை) அது கருமத்தில் எட்டு வகையான ஷ
த்துகளும், பனிரண்டு வகையான சுன்னத்துகளும், இருப
துநாலு விதமான பறுலுகளும், இன்னும் கிபாயத்துப் பறு
கள் ஆறும், முஸ்தஹப்புகள் தொண்ணூற்றி ஒன்பதும், இ
னும் இவைகளின் தொடர்பிடியான பறுலுகள் மொத்
ஐம்பத்தொன்றும் இன்னும் வாஜிபானது, அறுபத்துநாலு
இன்னும் சிபத்தானது பதினுலும், அல்லாவுடைய பங்கி
சிபத்துகள் ஆறும், இன்னும் எ-று

அடங்காத இல்முல் எக்கீமானதும், அறியும் படிஜனு
எக்கீமானதும்-இடங்காணும் ஹக்குல் ஏக்கீமானதும், மி
ந்தகமாலுல் எக்கீமானதும்-மடங்கா ஆலம் கபீருனது
வசந்த ஆலம் சமீருனதும்-தடங்கில்லா ஆலம் பக்கீருனது
ச்மைநதே இன்சானுய் வளர்ந்ததுவும் (7)

(ஞா-பொ-ரை) இல்முல் எகீனேயும், அல்லாவை அறி
யும்படியான ஐனுல் எகீனேயும், ஹக்குல் எகீன், கமாலுல்
எகீன், ஆலம் கபீறு, ஆலம் சகீறு. ஆலம் பகீறு, கூடி இன்
ஸான் படைகோலம் கொண்டவிதமான தொண்ணூற்ருறு
தத்துவங்களேயும் அறிந்ததோடுகூட (எ-று)

திருந்தும் சிதுறந்துல் முந்தஹாவும், திறக்கு மக்கான்
மகுமூதாவும்- பொருந்தும் காபக்கௌ சௌவதுனு, புகழாம்
வாசிலாசுல்த் தானுசீரு-அருந்தும் ஹலரத்து மலுவானதை,
யருந்திஞலீமா னீலேயிலாகும்-மருந்திங் கிஃதென்று வள்
ளல்தாமும் வாகாயெடுத்துத்தா னேதிஞரே (8)

(ஞா-பொ-ரை) சிதுறத்துல் முன் தஹா மகாமன் மகு
தா காபாகவ் சைனியா, சுல்தானன் நசீரு, வசீலத்துல்
லியா முதலிய ஸ்தானங்களுடன் எவ்விதம் ஜடலந்தோ
ற் றென்று பகுத்து தொகுத்தறிந்தால்தான் இன்சான்
லாகி ஈமானும் தகுந்த நிலேயில் நிற்கும் என்று நபிகள்
ம் கூறினர்கள் எ-று

நிலேயா மந்தஹே மீமானதும், நினேத்த தாஹாஏ சீனு
ம் தொலேயாக் காபுகே ஏஜன்சாதாய்த், துலங்கும் பிசு
லகுலமாக்கி அலேயா அல்ஹம்தாய் அஹதியத்தா யதிக
றுதுவா ஹிதியத்தாகி-நிலேயா காபுநூ னிரண்டுக்குள்ளே
ப்பமானது தானுகுமே (9)

(ஞா-பொ-ரை) அவ்விதம் நிலேயாகிய அந்த ஹேயில்
ன்றும் மீம் உற்பத்தியானதும் அதில் நின்றும் தாஹாவும்
யும், சீனும் உண்டுபட்டது. இன்னும் காபு, ஹே, ஏ,ஐன்,
து என்ற அட்சரங்கள், பிஸ்மில் அஉலமாயிற்று. அதில்
ன்றும் அஹமது ஆனது அஹத்தாகி அப்பால் வஹதத்
கி, அப்பால் வாஹிதாயிற்று. இந்த ஜாலம் பரகிதங்கள்,
பு நூன் என்ற உபய அட்சரங்களின் தத்வங்களேக் கொ
டுமாயிற்று. அதுவே தான் என்றது எ-று

இதுவெல்லா முள்ளகலிமாவிலே, யேவ லெடுத்துத் தான்
லகல் நீக்கிப்-புதுமையாகவே மாள்வர் மீள்வார், பூண்ட
ந்தெல்லா மவர்க்குவரும்-முதுமை இளமையும் சாதிக்கவு,
முன்பின்முடிந்ததுந் தானறிவார்-பொதுமை யானஜன் காமி
க்கிற, புந்திக்கலக்கமும் பயமுமில்லே (10)

(ஞா-பொ-ரை) இது முதல் சகலமும் அரை யப்பட்ட
லிமாவிலே நல்லதும் கெட்டதும் பொதியப்பட்டிருக்கின்றது
தில் நல்லதை யெடுத்துக்கொண்டு கெட்டதை விலக்கிவிட
வேண்டியது. அவ்விதம் கலிமாவில் நல்லதைக் கையாடுபவர்
ள் நரக யாதனேயை விட்டும் மீட்சியடைவதோடு கூட
அவர்கள் எண்ணிய சித்தெல்லாம் ஊழிகாலம்வரைக்கும்
ஆடி வருவார்கள். அத்துடன் அவர்களின் கிழப்பருவமும்
நீங்கி வாலிபமும் திரும்பும் சென்றகால முதலிய முக்கால

சம்பவங்களும் அறிந்துகொள்வார்கள். இன்னும் அவர்க கு மரணத்தை ஒட்டிய பயமும் அற்றுப்போய் ஜெயசீலரா இருக்க முடியும்.

பயமில் லாமலே பண்டுமின்றும், படைத்து மழிக்கவு மன
னது-மயமாம் திசையெட்டுக் கோணமீரேழ், வான்மேல் நி
க்குங் காரணங்க ளெல்லாம்-தயவான சிற்று தானுன
தனக்கு யாதொரு இணையு மில்லை-நயமாம் கமாலியத் து
கிக் கொண்டால், நாமம் காலிரு முகம்ம தியா (11)

(ஞா-பொ-ரை) அந்த வல்லமையில் கலந்த மகத்துவ தால் படைத்தழிக்கும் தத்துவத்துடன் விரவிக்கொண் ராவார்கள், இன்னும் எட்டு திசை பதினன்கு கோண அண்ட கோளங்கள், சுற்றிவரும் தத்துவமும் பெறுவார் தனக்கு நிகரில்லை யென்னும் சாபல்யத்திலும் தனித்திரு பார்கள். இவ்வளவு பாக்கியங்களும் தன்னளவில் கமாலி தாக்கிக்கொண்ட முகம்மதியா வென்னும் சிரோரஞ்சி ம பிண் வரப்பிரசாதத்தின் பொருட்டினலேயே கிடைத்த வேண்டியதாக இருக்கின்றது. எ-று

அல்ல சொன்னதை யறியவேண்டி, யலியா ருரை செ
சித்தா பானதிற்-சொல்லா ல்றிந்துதான் ஹாலிருக்கி
தொண்டன் றாகுதான் துலங்கச் சொன்னேன்-முல்லா வு
மாக்க ளாலிம்களு மூமின்முசிலிம்கள் முக்கம்மி லோரும் பி
லாற் சொன்னதையறிந்து பார்த்துப் பிழைகளுண்டாரு
நீர்க்வேணும். (12)

(ஞா-பொ-ரை) நாயன் தன் கிதாபாகிய குர்ஆன் ஷரீபி அருளிச்செய்த மகத்தான தத்வ சங்கதிகளை எந்தமும் இன் சான் என்பவன் அறிந்துகொள்ள வேண்டியது, என்று நாய கம் ஞான தீபமாகிய ஹலரத் அலியவர்கள் வற்புறுத்தி சொல்லுகின்ற மஅரிபா என்னும் கிதாபில் நின்றுந் தான் என் வேதபுராணத்தை முடித்திருக்கின்றேன். என் வேத புராணமானது, மனிதர்களுடைய ஆத்மாக்களின் துடர் களை யொதிக்கி பரமாத்மாவாகச் செய்யும். சக்தியுள்ளதா இருக்கின்றது. இது நிற்க, தன்னையறிந்த மகான்களான உலமாக்கள் என் புராணத்தை யுற்று நோட்டமிட்டு அவ்வித தவரான் குற்றங்கள் இந்த புராணத்தில் கிடக்கும்

ணத்தில் ஞாயமாகவே அவைகளை நீக்கித் திருத்தித் தரவேண்டியது. எ-று

(சமஸ்தும் தத்துவங்களே அன்றி பிழையே இல்லையென் பது மகான் அவர்களின் கருத்தும் துணியும் என்பது)

பிழைகள் தீர்த்தோர்கள் நாமவாரம், பிரிய நாமவ ராகு
மின்ன- முளைய முனவித்தி லிருந்தகோல, முன் அல் ஹா
மல்காக் கோவுக்கபாய்-யிளையவா யிருந்ததும் வளர்ந்து பின்
றல், விதியாங் கலிமாவி லீமான்கொண்டு-கிளையா மவர்
மும் வேறில்லாமற் கிருபைப் பெரியவன் கழல் சேரலாம்.

(ஞா-பொ-ரை) நமது புராணத்தில் குற்றங் கண்டு டிப்போர்கள் நாமே அவர்களாக இருக்கும். ஒரு விருட்ச மானது முளை கொண்டு வெளியாவதற்குமுன் ஷை விதை யில் அக்கோலங்கள் எப்படி யிருந்ததென்று சரிவர உணர்ந் தபோது என் புராணமானது, அல்லாவின் மஅரிபாவைப் பொதிந்த ஒர் ஞானமலையைப் போல் தெரியும் அதன் பிறகு தான் இன்சானகளுக்குக் கலிமாவின் அர்த்தங்கள் நன்கு தெளிவாய் விளங்கும். அப்போது தான் எல்லாவித பிளையும் போய் ஒருமையின் பூரணத்தில் தரிபட்டு அல்லாவைப் பொருந்திக் கொள்ளலாம். எ-று

உசிமுனையிலே நின்றதுபோற், றய்ய நுக்தாவில் முகாசி
மாவில்-மாசி மறுவில்லா மலுஹறிலே மருட்டுந் துன்யாவை
வெருட்டி விட்டு-மூச்சுப் பேச்சுமற் றுணவு மற்று, மும்கினு
லஜூத்தா னதிலே-காசி முகம்மது முகியிதீனுங், கலந்தர்
லிரும் வந்தமிர் தமீவார். (14)

(ஞா-பொ-ரை) அணுவான து ஒர் கூர்மையில் நின்று நிரளும் வண்ணமாக, ஷை வித்தான நுக்தாவில் யாதொரு மாசில்லாத தோற்றத்தில் மனதை மருட்டும்படியான மாய துன்யாவின் ஆசபந்தங்களை அறவெருட்டி விட்டு மூச்சு பேச்சு முதலிய ஆதாரங்களுமற்று தரிக்கின்ற மும்கினுல் உஜூது என்றதில் நமதாண்டவர்களான முகம்மதும் சற் குருவாகிய முஹியித்தீனும் காஜா கிலுறும் தா தா ஹயாத் தே சலாந்தரும் அந்த தவசாலையினிடத்து வந்து தேவா மிர்த சஞ்சீவியை வாயில் வைத்தூட்டுவார்கள், எ-று

குன்து கன்சுல்மக்குபியாவிற்பூண்டு, குன்னென்றெ[illegible]
துகுன் பயக்கூனை-முன்பின் வேறிணை யில்லாமலே, [illegible]
லக் கானநல்ம குரூக்கிலே-உன்னு முன்னறக் கலாமு[illegible]
முயர்ந்த ஹக்காயிக்கு பகுறுக்குள்ளே-துன்னும் அல்[illegible]
யுல்க் கையுமான, துலங்கும் பார்வையு மிடைவிடாது (15)

(ஞா-பொ-ரை) குன்த கன்சுல் மகுபியாவில் இருந்து அப்பால் குன்னென்று உதயமாகி, அப்பால் குன்பயக்கூ[illegible] என்று உற்பத்தியாகி, யிருக்கும் இணையில்லாத முத்தல[illegible]கிய மஉஷுகில் நின்றும் அதன் சிர்றியத்தாகிய ஹகாயி[illegible]கள், ஒரு சமுத்திரமாக அலை மோதிக்கொண்டு நின்றது அதில் நின்று அல்ஹையுல்கையும் அதாவது மக்ஸதான[illegible] கண்ணும் செவியுமாய் உற்பத்தியாயிற்று எ-று

அதுனன் கிளைவந்த முஹம்மதுவே, அல்லா சுலாம் சொ[illegible]
ன்னன் ஜிபுரீல்வந்தே-பொதுவானதோப்பின்கனிகொண[illegible]
தே பொருள்முந் நூற்றுப்பத்தின் மூன்றுவகை-இதமா[illegible]
வறிந் தருந்த வேண்டி, யிறையோன் மகிழ்ந்துமக் கிறங்கி
விட்டான்-அதபா யிதையறிந் தருந்தாதவர் அல்லா நல்லும்
மத்தல்லவென்ருன். (16)

(ஞா-பொ-ரை) ஒரு சமயம் அல்லாவின் ஹலரத்திலிருந்து ஜிபுரீல் நாயவர்கள் சமுகத்தில் வந்து நாயகமே! தேவரீர்வர்களுக்கு ஆதியான நாயன் சலாம் சொன்னன், என்று சொல்லிச் சொன்னதாவது, சொர்க்கலோக மென்கிற சுல்து தான சீருவில் நின்றும் கமழா நின்ற சமஸ்தமும் கூடியிருக்கின்ற பூங்காவில் நின்றதும் மஅரிபத் கலிமா என்றதோர் கனியைக் கொண்டுவந்தேன் அதன் சுவையாகிறது, முந்நூற்றுப் பதின்மூன்று வகையான அர்த்தசாரங்களாக இருக்கும். அந்த சாராம்ஸங்கள் எல்லாவற்றையும் தாங்கள் அறியும்படியா, என் மூலமாக நாயன் தங்களுக்கு அத்தாட்சியான குர்ஆனை இறக்கிவைத்தான். ஆனதால் அந்த மதுரித்தபாகமாகிய கனியை அருந்தும் பக்குவா பக்குவம்போல் அருந்தத் தெரியாதவர்களெல்லாம் உங்களின் உம்மத்தில் இல்லாத ஈனர்களாக இருக்கும், என்று நாயன் உறுதிப்பாடான வார்த்தையாக திருவுளஞ் செய்தான் என்பதே. எ-று

[illegible]நூற் றிப்பதின் மூன்றுவகை, முத லக் கானநற்
[illegible]மா விலே-தன்னூ ணுகவே முன்பிற்சொன்ன தாமை செய
[illegible]லாங் காமிலாகப்- பன்னூ முந்நூற்றுப் பதின்மூன்றை
[illegible] பழகுங்கனி தின்ருற் பசிதீர்ந்திடும்-முன்னு முதலவன்
[illegible]ன்னு னென்றே யுரைத்துச் சிபுரியீல் சுவனஞ்
[illegible]ந்தார். (17)

(ஞா-பொ-ரை) இன்னுஞ் சொன்னதாவது, ஹபீபே ஷெ[illegible] நூற்றுப் பதின்மூன்று வகையான முத்தலக்கில் அமைந்[illegible]போய் இருக்கும் கலிமாவில் ஒரு தத்துவத்தின் சிர்றில் [illegible]றும் முன்பின்னனை தீர்க்க தரிசனபுறத்தால் பழய நபி[illegible]களுக்கு கட்டளையிட்டிராத பல அத்தியாவசிய ஞானத்[illegible]ரவியாதிகளை யெல்லாம் தங்களின் உம்மத்துகளிடத்தில் [illegible]பமாகச் செய்து பூரணஞ் செய்யும்படியாக ஷெ இலக்[illegible]தில் ஒரு கனியாகத் தந்தருளினன். அதை இன்ஸான் [illegible]போது அருந்திக்கொள்ளத் தரம்வாய்த்தானே அப்[illegible]போதுதான் நப்ஸ் அம்மாருவின் தொழிலில் நின்றும் மிக[illegible]ம் கொடூரப்பட்டுள்ளசிப்யென்னும் அமராதஅக்னிஸ்வாலை[illegible]னது நூர்ந்துபோம் ஜடலம் சாதகப்புடும், என்று ஆண்ட[illegible]ன் திருவுளஞ் செய்தான் என்று அமுதர்கணங்களின் கோ[illegible]னகிய ஜிபுரீல் [illegible]றிவிட்டு ஸுவர்ணநாடு சென்ருர் எ-று

(இதன் கருத்தைப்பற்றி தற்கலைமகான் அவர்கள் ஞானமணியில் (தேமாங்கனி) என்று விபரித்திருப்பதை நான் அந்நூலுக்குரைவகுத்துள்ள புத்தகத்தில் எடுத்துக் காட்டிருக்கின்றேன், கண்டுகொள்க.)

அறியா தவர்களு மறியமாட்டார், அறிந்த பெரியோர்கள்
ளிவ்வார் சொல்லார்-செறியாத் தயிரினில் நெய்வருமோ,
சேர்ந்தவுறையதிற் சேராவிட்டாற்-பிறியா இணக்கத்திற்
பிணக்கில் லாட்டாற் பிரியா திருக்கலா மேலுமேலும்-குறி
யானது மட்டும்வேலை செய்தார், கூலி சொன்னதை வங்க
லாமே (18)

(ஞா-பெர்-ரை) அந்த இன்பக்கனியான மஅரிபத்தின் அருமை ருஷிகரந் தெரியாத மௌடீக ஜனங்கள் அறியமாட்டார்கள். அப்படியறிந்துகொண்ட நாதாக்கள் யாரிடத்திலும் சொல்ல மாட்டார்கள். உதாரணம், உறை என்னும்

கருவைக் சேர்ந்திராத தைர்த் திரளைகளைக் கடைந்து
எந்த் விததிலாவது, வெண்ணை யதில் திரண்டு வரு
வராது, அதுபோல் ஆதியை வணங்கும் வணத்தில் கலி
வின் சிர்ருகிய ருஷியைக் கலந்து கொள்ளாமல் தொழு
அது எப்படி பயன் கொடுக்கும்! அவ்விதஞ்செய்து ஹ
விரவினபோதுதான், எக்காலமும் ஜடலம் நித்தியமாயிரு
கும், அன்றிமற்ற வெறும் வணக்கம் எத்தனை நூருண்
ருந்து வணங்கின போதைக்கும் இன்ஸான் நாசிய
அழிந்துதான் போகும். எவனும் தன் எஜமானிட்ட அ
வலைச் சீராய்ச் செய்து வரும் பட்சத்தில் சொன்ன கூலி
கொடுக்க எஜமான் ஏன் பொருந்தமாட்டான் எ-று

வடிவை யறியாமல் நூற்ருண்டுநாள். வணக்க மறிய
வணக்கமதிற்-பிடிபா டாகவே யரைநாளிகை, பிரிய வண
கத்தில் வாராதென்ன -மடிவாய் ரசவாதம் பொடங்கள் போ
ட்டு, மாண்டுபோனவர் கோடி கோடி-நெடியோன் ஹல
தில் மாருமலே, நினைவாயிருப்பது நினைவாகுமே. (19)

(ஞா-பொ-ரை) வணங்குவதற்குப் பாத்தியப்பட்ட வஸ்து
எது ? என்று அறியக்கூடிய சக்தியுடன் இன்ஸான் அவதரி
திருப்பதனலே அந்த சக்தியைக்கொண்டு பகுத்தறியாமல்
ஏட்டுச் சுரைக்காயை நம்பி இன்ஸானது, மனஸ் ஒருபக்கம்
அவன் ஜடலம் ஒருபக்கம் கிடந்து நாம் எதை வணங்கு
கிருேம், என்ற குறிப்பும் அவனுக்கு விளங்காமல் குருட
பிறை பிறந்ததைப் பார்க்குமாதிரியாக, கக்பீர் கட்டி நின்று
வணங்கின வணக்கம் எத்தனை நூற்ருண்டுகள் கடந்தபோ
திலும், அந்த வணக்கமானது குறிப்பைத் தெரிந்து மனஸை
நேர்நிலையாக்கி வணங்குகின்ற நாதாக்களின் வணக்கம் ஒரு
நிமிஷம் நேரத்தின் தத்துவத்திற் கீடாகாது, அவ்விதம்
குறிப்பைக்கண்டு துடக்கை யறுத்துத் தொழுவதுதான் த
துவ இஸ்லாந்தின் சம்பூரண வணக்கமாக இருக்கும், இது
தான் இரசவாதசம்பிரதாய வணக்கமென்றறியாத நிர்ப்பா
கிய மனிதர் எத்தனையோ கோடி லட்ஷம் மதியீனர்கள்
இரசத்தை வாங்கி விராட்டிப் புடம்போட்டு ஊதடா என்று
ஊதி கைசேதத்துடன் வீணில் மாண்டு அழிந்துபோனர்கள்

என்பது, நினைவு, வாதம், என்பது பூத நப்சுகள் ஐந்
தும் வாதித்து கடைசியில் மீதம் ஒன்ருகிய ஆகாயமென்
னும் நினைவில் உறுதியாகிய கலிமாவைப் பொருந்தி நிற்
கிறது, ஞான ரசவாதம். எ-று

ரி அத்தானதி லல்லா வொன்றைத், தரிப்பாய் தரீக்
தி லறிவேண்டிச் - சுருக்கு ளிருக்கின்ற ஹக்கீக்கத்திலே
த முடன்கண்டு பேசிக்கொண்டால், அரிச மகன்றுபோய்
மஃரிபத்தி, லங்கொன்று மில்லை யானவிதைத்-தரிக்கு முத
வன் சொன்னதுபார், தாஹா மாஅன்சல் னுவதிலெ (20

(ஞா-பொ-ரை) தாஹமா அன்ஸல்னுவில் ஆண்டவன்
வணக்கம் செய்திருப்பதாவது; ஷரீஅத்தென்னும்பாதையில்
நடந்து, தரீக்கதின் தாவணத்தில் நின்றும் பழக்கஞ்செய்து
இதுதான் என்று அறிந்து அப்பால் ஹகீகத்தென்னும் மா
ளிகையில் வந்து வஸ்த்தைக் கண்டு முகாமுகமாகப் பேசிக்
கொண்டதன் பிறகு, இன்ஸான் உடைய அசூகையா துடக்
கானது, அறுந்து கழுவப்பட்டுப் போயிற்று. அப்பால் மஅரி
பத்தில் யாதென்றும் இவன் எடுக்கவேண்டிய கஷ்டங்கள்
ஒன்றுமில்லை, அங்கு ஹக்குடன் ஹக்காய் விரவி சதாநந்தி
யாய் இருப்பதுதான் காரியம். எ-று

கூவும்ஹேயுமொன் ருய்க்கலந்து குறித்த தலங்கொண்டு
பேசிக்கெண்டால்-ஹேயாகி கம்ப மேலேறியே கிளர்ந்த
நாட்டுக்குட் கூச்சமைந்து-பூவாய் நிறைந் தெங்கும் பூச்சொ
ரிந்து புகுந்து மேற்ருண்டிப் பூரணமாம் - மூவா னதுவட்டச்
சுழிக்குள்ளாடு மும்மலங் கடந் தப்புரமே (21)

(ஞா-பொ-ரை) கலிமாவில் ஹூவும் ஹேயும் ஒன்ருகக்
கலக்கும்படியாக, ஹக்குக்கும் கல்க்குக்கும் சந்திப்புக்கு ஏற்
பட்டிருக்கும் ஸ்தலங் கண்டு வினவிக்கொண்டால் ஹூ
வென்ற கம்பத்தின் மேலே ஏறி நின்று தனக்குச் சொந்த
மான பிரகாசம் பொருந்திய நாடான சுவர்க்கத்தில் சேரக்
கூசாமல் வாசனை மலர்கள் சொரிவதும், மும்மலாதிகள் சுழி
கிறதுமாக கடைத்தேறப்படுவான். எ-று

மண்ணுந் தண்ணீரும் பதினெருகால் மருவும் வாயி
காலுங்கூடி - அ ன லி லொருகாலு வாய்விற்காலும்
பதினறும் பூரணத்தி - லுண்ணும் வெளிநாற்றில் நாலு
மொட்டிவிளை யாயுருக்கங் கொண்டா-லென்னும் நரை தி
யில்லையென்றே இக்குறவ் சூறத்தி லிறையோதினன் (22)

(ஞா-பொ-ரை) அதற்கப்பால் மண்ணிலும் ஜலத்தி
பதினென்றேகால், காற்றில் ஒரு முக்கால், அக்கினியில் ஒ
கால் ஆகப் பதினறும் பூரணத்தில் திரண்டுவரும்படி
தவத்தை ஒருவன் கண்டு கையாடிவரும் பட்சத்தில்
னுக்கு நரை திரையுங் காணது என்று இக்றஃ என்ற சூ
தில் ஆண்டவன் திருவுளஞ் செய்தான் எ-று

சீமான் தீனூடே மீமும் ஐனுஞ் சிறந்தசப்ருடன் சுக்கூனு
பின்-ஆமா மதுகப்பால் ஹறுப தொன்றும் கடையா ளம்
நுக் தாரண்டு-தாமா மதுக்குள்ளே ஹறுபிரண்டிற் ருனெ
ருஹர்புக் கொருநுகத்து-நாமாம் வாவுக்குள் ளறியவேண்
நவின்ருன் காபவல் குறுஆனிலே (23)

(ஞா-பொ-ரை) மகா யோக ஸாதனத்தின் வழியாயி
தீனுல் இஸ்லாத்தின் நேர் பாதையுடன் மீமும், ஐனும் சே
ந்து, சுக்கூனுனபின் அதற்கப்பாலில் அடையாளமுடன் ஒ
அட்சரமானது, இரண்டுநுக் தாவுடன் அந்த நுக்தென்னு
ஒற்றுடன் உள் அட்சரம் இரண்டும் அதை வாவுக்குள்ளே
நோட்டமிடுவதால் விளங்கவருமென்று, கா பு ஒல்குர்ஆ
என்ற சூத்திர அதிகாரத்தில் அல்லா கட்டளையருளினன்

காணப் பெருங்காட்சி கமலத்துள்ளே, சாரண மான கண்
டிறந்தால்,-வாண லானது பிராணமாஞ, வளர்ந்து பூரணம்
நிர்க்களமாய்த்-தோணும் நபிபாதம் சிரசுமுதற், றுன்ப இன்
பமு மற்றவுந்தான்-ஆனல் அலா இன்ன அல்லா சொன்னன்
அலன்ன சறகுலெக்க சூறத்தில் (24)

(ஞா-பொ-ரை) உலகத்தில் எவரும் காணுத பெரியஅற்பு
தாகரமான காட்சிகளும் இருதய கமலத்திற்குள்ளே, காண்

டி. எல்லா விதத்திற்கும் ஆதிகாரணமாக இருந்த,
ண்ணனது திறந்துவிடும்போது, ஜடலத்தில் தங்குங்
லமான ஆத்மாவான மா நிட சக்தியானது,
வம் வளர்ந்து, முதிர்ந்துகொண்ட பரம ஆத்ம சக்தி
பூரணித்துக்கொண்டு சர்வமும் தோன்ற நிற்கும்.
போது அந்த ஆத்மம் துன்ப இன்பங்களற்று பெரிதான
யங்களை அடையும். அலன்னஷ்றஃ என்ற சூருவில்
டவன் சொன்னன். எ-று

வுசாகவே யெக்கீன் மரத்திற், ருனே துணை நாலோடி
க்கும்போது - வாகூ வாவென்னு மணிமந்திரம், வரிசைக்
மாவைத் தான்பயிற்றி - நாகூமைதானில் நடுக்கிணற்
நாலு முங்கித் தண்ணீரருந்த-யாகூ யாறப்பில் ஆலமீன்
ன்னன் யா ஐயு கல்மு சம்மிலுக் கூவென்றே (25)

(ஞா-பொ-ரை) ஆதியில் முகம்மதியாவானது தாவூஸ்
ற மயில் ஸ்ருபத்தில் நான்கு துணையுடன் இருக்கும்
போது, அந்த மயில்வாஹூவா என்ற மணிமந்திரத்தை
பித்ததற்காக கலிமாவில் ஹூ உதய ஜனனம் பெற்றது
ந்த மயில் எகீன் விருட்சத்தின் அடித்தளத்தில் நின்று,
ள்ள கிணற்றில் குதித்து, நீராடி முங்கினதற்காக ஆண்ட
ன் யாஜஹல் முஸம்மிலு என்று அழைத்தான். எ-று

வெண்ணெய் மெதுவான போற்கலிமா, விளைந்த அடி
முடி நடுவிற்குள்ளே-கண்ணடிக்குள்ளே யூடுருவிக், காமிலா
திற்காமிலாக்கி - மன்னன் கல்க்கிலே கடிவாளம் பூட்டி
ருட்டு மனமதை யொன்று சேர்த்தே எண்ணெய் திரிநெய்
ற் பற்றிக்கொண்டால், இலாகுல் ஹக்கென்று பேர் சொல்
லாம் (26)

(ஞா-பொ-ரை) வெண்ணைக்கட்டியானது எவ்விதம் மிர்
துவாக இருக்குமோ. அவ்வித கலிமாவில் விளைந்திருக்கின்ற
ஹூ ஹீ என்ற அடி, முடி, நடு, என்ற அட்சரங்களை
வைத்துவிட்டு இருக்கிருன், அதை இன்ஸான அறிய வேண்
டியதாக இருந்தால் மனக்கண்ணடியில் தேர்ச்சியடைந்துக்
நந்து, காமிலான சற்குருவைப்பிடித்து தானுங் காமிலான
இன்ஸானகி கல்க்கென்ற அடிமைத்தனத்தைப் பண செய்து
விட்டு, ஹக்கு என்ற கடிவாளத்தை யிறுகப்பூட்டி, இரண்டு
பட்டுக்கிடக்கும் மனக்குரங்கைப் பிடித்து ஒருமை யென்னும்

தூனில் கட்டி நினவென்ற எண்ணெத்திரியில் ஆசை
அக்னியை மூட்டிவிட்டால் அப்பதான் அடங்கலும்
வில் வந்து இலாஹூல் ஹக்கென்று விரவிக்கொள்ளும்

இன்சான் படலம் முற்றிற்று

ஆக பட்லம் 21-க்குத் திருப்பாடல் 604

நுஜூம் படலம்

அறுசீர்க் கழிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

அஹதா யிருந்த அலிபொன்றுதா, னருளும் பேய்ர
டா யெழுந்தெ - உஹதாந் தலஜீ மூன்ருக, வுவந்த தா
காலதி னடுவே-நுக்கத்தா நாட்டம் சுக் கூனுக் குள்ளே
நடக்கும் ஹேயைந்தாயெழுந்து-பகுத்தாயிருந்த வாவாறு
பாசம்ஸேயே மானதுவே. (1)

(ஞா-பொ-ரை) ஆதியில் எழுந்துநின்ற அலிபா கோலந்தான்பேய் ரண்டானதான் கோலங்கொண்டுஎழு உஹதான தலையானது ஜீமூன்றும், அப்பால் தாலானது நாலாம் மகாம்மாகி நுக்தாவானது,சுக்கூனுகிய நாட்டத்து குள்ளே, ஹேயானது ஐந்தாம் மகாம்மாகி வாவானது ஆரு மக்காமாகி ஒன்றின்பின் ஒன்ருக ஆசையானது ஸேஎன்ற அட்சரமாக அமைந்து ஏழாவது மகாமாகப் பொருந்தி கொண்டது எ-று

புயமாப் ஹேயெட்டாகநின்றுபொருந்துமொழிதோ யொன்ப
நயமாம் ஏயீரைந்தாக நடக்கும் காபு மிருப தென்று [தென
மயமா முழங்கால் லாமுப்பது வருமீ மூஊ நாற்பதுடன்
பயனு மக்காம் நூனைம் பதினிற்பரிவாம் பெரியமுருததுவே(2)

(ஞா-பொ-ரை) புயமானது ஹேயாக எட்டாவது மகாமாயிற்று மொழிகளானது, தோ, ஒன்பதாக ஆயிற்று ஏயானது பத்தாகவும், அப்பால் காபு என்றதுடன் இருபதாகவும் அப்பால் முழங்காலுடன் லாம் அட்சரமானது, முப்பதாகவும் அப்பால் மீமானது மூஊ மண்டலத்துடன் நாற்பதாகவும் அப்பால் நூனுடைய மகாமில் ஐம்பதுஆன சிபத்தில் பெரிதான நாட்டமானது எ-று

மாம்சீ னறுப தென்று பாரஜன தெழுப தினிற்
ாய் நடத்தும்பே யென்பது காதம் சாது தொண்ணூறு
ாம் சீமு முந்நூறு மயமாம் தேயைந் நூறதுவே
ாகியநல்லோர்கள்முன்னர்கூறும்நூற்களுரைக்குதுவே

(ஞா-பொ-ரை) நுஜூம் அப்ஜதில் எழுத்தானது, அறு என்றும் சாதானது தொண்ணூறு இலக்கம் என்றும் ஊறும் பேயானது, என்பது என்றும், (ஐன்) எழுத்தானது பது என்றும், (காப்) நூறு, (றே) இருநூறு, (ஷீம்) முந்நூறு, (தே)நானூறு, என்று தஸவ்புடைய ஞானவான்களின் நேக பண்டயகிரந்தங்கள் உறுதியாகசொல்லிவருகின்றன

றுத்தே யைந் நூறுடனே தகுல்தா கேயு மறுநூரும்
றுத் தாலேழ் நூறதுவாம் சாரும் லாதஃ தொண்ணூருங்
றுலோயென்பதுநூறு கேளும் படியப் ஐதுலக்கம்
ாபூரு மாதி நாயகன்ருன் கொய்னு மதின்பே ராயிரமே(4)

(ஞா-பொ-ரை) இன்னும் தால், பேய், தே இம்மூன்றும் ந்நூறு இலக்கமாகும் தால், காப், தேயுங்கூடி அறுநூறு இலக்கமாகும்.இன்னும் தபூறுத்தால் என்பவைகள் கூடி எழுநூறு இலக்கங்களாகும். இன்னும் லாத்தஃது, என்பது,எண்ணூறு இலக்கம், இன்னும் கிபுறு, என்பது, ஒன்பது, நூறு இலக்கம்இப்படியாக அப்ஜதுடைய இலக்கமானது இருக்கும் இவ்வளவும் அல்லாவின் ஆயிரம் திருநாமத்தின் தத்துவத்தைக் கொண்டதாக இருக்கின்றது. எ-று

இனி அறிவைக்கொண்டு அறிந்து சொல்லக்கூடிய நுஜூம் விஷயத்தைப்பற்றி இதன்கீழ் பாராவில் சுருக்கமாகச் சொல்லப்படுகிறது.

வேறு

அறிவினு லெட்டும் ரண்டு மங்கமவர் வாரா ரென்றுங்
குறியினு லாறும் நாலுங் கூடுமேற் பொருளு மாகும்
விரிவினு லேழு மூன்றும் விசகளங் கேட்க வேண்டும்
சரியினு லொன்ற தாகித நரமுட னிருப்பா ரங்கே. (5)

(ஞா-பொ-ரை) ஏ கலீபத்தையுடைய தத்துவசாலியே இந்த மேற்கண்ட உலகத்தில் சுழிகுளங்கள் அதாவது டங்கீறி அந்த வீடுகளில் ஷி லக்கங்களை அடைத்து ஒரு உன்னிடம் போனவன் சங்கதியைப்பற்றிக் கேட்கும் ப தில் எட்டும் ரண்டும் கூடிய வீட்டில் வருந்திப்பார் அவன் அந்தவாரத்தில் அதாவது பத்தாம்நாளில் வரு என்று சொல்லு, அல்லது, ஆறும் நாலும் கூடிய வீ ட் வருத்திக் கொண்டால் அது திருடுபோன பொருளா அதுவும் அகப்படும். அதே பத்தாம்நாளில் என்றும் சொ அல்லது ஏழு மூன்றும் கூடிய வீடானல் போனவன் இ இருந்து, செய்தியையுடைய பாசுரம்கள் வரும். அதே ப தாம் நாளில் அல்லது ஒ ன் று கூடிய வீடானல் போன நல்ல செயலுடன் அந்தம் இருப்பார்கள். எ-று

அங்ஙனே யைந்த தாதி யங்கவர் வழியின் மீதே
பொங்குசே ரொம்ப தாகிற் போனவ ரகத்தில் மீளார்
பங்கினி லொலிகள் மாலிம் பண்டபுட னிந்த நூலே
இங்கித மாகச் சொன்ன ரிதுநல்ல நுஜூமே யென்றும்

(ஞா-பொ-ரை) அவ்விதம் ஐந்து அட்சரங்களும் கூடி அ ருடைய திருநாமத்தின் வழி நூல் சொல்லும் அட்சரங்க யும் பிடித்து கணக்குப் பார்த்தபோது, ஒன்பதாக அச்சர க்கங்கன் கூடி வரும்பட்சத்தில் திட்டமாக போன அந்த ம தன் மீண்டு வரமாட்டான் என்று தீர்க்கசனம் சொல்வாயா இந்த பூலோகத்தின் கண் உள்ள ஆலிம்களான வேதசாஸ் திரிகள் நூஜூம் சாஸ்திர வித்தையைக் கற்பிக்கும்பொருட்டு அவர்களே இந்த வண்ணம் முதலில் ஆராய்ந்து கொண்டு அப்பால் மற்றவர்களுக்குக் கற்பிக்க வேண்டும்படியாக அவர்களை யாம் கேட்டுக்கொள்கின்ரேம். எ-று

நுஜூம்படலம் முற்றிற்று

ஆக படலம் 22-க்கு திருவிருத்தம் 610

ஹதீது குதுசிப்படலம்

அறுசீர் கழிலடி யாசிரிய விருத்தம்

...டன் குதுசியான காவிய கித்தாபு தன்னை
...னெடுத்தி யானு மார்க்கத்தில் விளம்பி நன்ருய்
...மா யாய்ந்து புத்தி யறிவுட னெடுத் துரைத்த
...ன் குதிசிக் கோர்வை மகிழ்ச்சியா யுரைப்பதாமே (1)

(ஞா-பொ-ரை) ஹதீது குதுஸியென்று மகா கெம்பீரத் ...ன் சொல்லும் ஒரு பெரிய கிதாபின், மஃனுக்களை இங்கு ...லிம் சகோதர ஜனங்களுக்கு மார்க்க நுசாரத்தின் படி ... எடுத்து வெளிப்படுத்தும் பொருட்டாக, அந்த இல்மில் ...பவும் தேர்ச்சியுடன் இரவு பகல் மனக்கவலை யெடுத்து ...ராய்ந்து, பூரணமான ஞானத்துறையுடன் முத்துக் கோர் ... தொடுத்தாற்போலத் தொடர்பிடியாக அவிழ்த்து வெளி ...கின்றேன். எ-று

...ரைப்பன்யா னுலகு தன்னி லுடலது நால் வகையாய்த்
...க்கமுன் நெருப்பு தண்ணீர் தவத்துடன் ஹறத்து மண்ணு
...ரைப்ப தாற் குணமும் நாலு முவந்திட மானிப மாய்த்
...த்திட மனுவிற் பூண்டு தாய் தந்தை போற் றரிக்கும் (2

(ஞா-பொ-ரை) ஞானந் தெளியவந்த நல்ஜனங்களுக்கு ...ன் சொல்லவந்த மெய்ஞ்ஞான அறிகுறி என்னவென்ருல் ...ன்ஸான் ஜடலமானது, நால்வகையான மண், தண்ணீர், ...ற்று, அக்னி ஆக நால்வித கிருத்தியத்தாலே எடுத்து வெளிவந்திருப்பதனலேதான் அந்த ஜடலத்தில் நான்கு ...தமான குண குணங்களும் உற்பத்தியாயிற்று. இந்த நான் ...கும் தாய் தகப்பனுடைய குணங்களாகவும் அமையும் எ-று

...மானுடர்கள் கெர்ப்ப மாகி மாயமாய்த் தரிக்கு முன்னே
...தனுட னனைவயிற்றி னகத்தினின் உரோமமெல்லா
...ணியதாய்க் காற்று நின்று மகத்வதா மறை யிடத்தி
...ணுவது நூற்றுப் பத்தா யாகமா கத்தின் மேவும் (3)

(ஞா-பொ-ரை) சிசுக்கள் தாயுடைய கர்ப்பங்களில் தரிப் பதற்கு முன்னே, நாதவிந்தின் துளியானது, மாதாவின் உதிரத்தை மேவும்பொருட்டு உரோமக்காலின் ஒவ்வொரு

முனைதோறும் சம்பந்தப்பட்டு, காற்றைத் தன் வல்ல...
யான (கும்) என்னும் மந்திர தந்திரத்திற்குள் அடை...
ஒரு அணுப்போல எடுத்த ஜோதியின் தத்துவ...
கொண்டு, நூற்றுப்பத்து அட்சராதீனத்தைப் பெற்று ...
உற்பனமாக ஆரம்பிக்கும். எ-று

மேவியே நிற்கு மங்கே மெய்யதாய் நாற் பதுநாள்
தாவியே நிற்கும் போது தவத்துடன் பேரும் அல்லா
மேவியே நின்று பின்னும் விரைந் துரு ளிரத்தக் கட்டி
காவியே பேரு முல்ஹாக் கருஞ் சுணைக் கட்டியாமே (...)

(ஞா-பொ-ரை) இவ்விதம் தத்வாதிகளைப் பெற்று
கொண்ட நாத சுரோணிதமானது, நாற்பது நாள் வரை...
கும்மைப் பொருந்தி நிற்கும்போது, அல்லாஹ் என்னு...
இஸ்முல் அஉலமானது, ஜாலம் பரஹிதத் தோற்ற...
ஸ்வதந்திரத்துடன் நுழைந்து சமத்துவத்தை நாட்டும், அப்...
போதுதான் அந்த நாதம் இரத்தக் கட்டியாயிருந்த சுரூப...
தை விட்டும், சதைக்கட்டியான ஸ்ரூபத்தளவில் மீளும் எ-று

அதுவும் நாற்பது நாள் நின்றே யப்புறஞ் சுரூப மாகிய
யிதுவுடன் சிரசுதன்னி லின்ப மாயக் கலிமா நாலு
முதவியாய்ச் சொன்னுன் கல்மா வோங்கிய மவுத்திரண்டில்
விதியுடன் சீதேவி மூதேவி விரைவுடன் கலிமா நாலாம் (...)

(ஞா-பொ-ரை) அவ்வாறு சதைக்கட்டியான சுரூப...
நாற்பதுநாள் நின்று அப்பால் தலை யங்கமான சிரசில் நா...
மலிமாவும் பதியவைத்து மூடிபோடு வித்தான். அந்த நான்கு
கலிமாவின் விபரமாகிறது என்னவென்ருல் ஒன்ருவது றூஹு
இரண்டாவது றூஹானி யென்னும் ஆங்காரம், மூன்ருவது
சீதேவித்தனம், நான்காவது, தரித்திரமென்னும் மூதேவி...
தனம், ஆக நாலாக இருக்கும். எ-று

இத்தனை யினங்க ளெல்லா மிணக்க மாய்க் கூடிவந்தால்
நற்றவ முன்பிற் சொன் னவிலும்மவ் வொன்பான் கொண்டே
யத்தனை யெல்லாங் கூடி யழியாமல் வளருமாகிற்
சொற்ற தத்துவத்திற் பிள்ளைச் சுரூபமாய்வளருந்தானே (...)

(ஞா-பொ-ரை) மேலே சொன்ன அத்தனை இனங்களும்
... ஒன்பது தத்துவங்களும் கலந்து, கருவழியாமல் உடல்
...ந்து தேர்ந்து ஆலம் இன்ஸானில் வரக்கூடியதாக
...விடும், எ-று

...நல் லரூப றூகு மழிகுடன் சீவனிற்கும்
...தையாம் ஹயாத்தைத் தானும் விதமுடன் மேவிநிற்கும்
...த மாய்ப் பேச்சு மூச்சு மகத் தௌஜீ பனம் விக்காது
...ந்தமாம் வாச நாவு சுகியதை நாடிடாதே (7)

(ஞா-பொ-ரை) அவ்விதம் தத்வாதிகளுடன் வளர்ந்த
...ரூபமானது றூஹு புகுந்து அழகுந் தெளிவும் வந்தவுடன்
...து ஹயாத்துடன் பொருந்திய மதானியாவின் கோலத்தில்
...ம்பிவிடும். அப்போதுதான் மலக்கானியாவின் புறத்தால்
...ளிக்கப்படும், வஜீபங்கள் யாவும் விக்காது ஜீரண சக்தி
பெறும், அப்போது நாவு ருஷீயைத் தேடும். எ-று

...டுமே றூகுதானும் நாட்டமே நின்று மேவித்
தேடுமே பருவமாகத் தெளிந்துமுன் பிந்திடாமல்
...டுமுன் னிதார்கையா லறிவுட னெடுத்துநல்கத்
தேடுமுள் நாவிலேதான் திடமுடன் ஹயாத்துவாங்கும் (8

(ஞா-பொ-ரை) அப்போது அந்த றூஹுல் குதுஸியா
...து அல்லாவை நினைத்துத் தன்னுட்டத்துடன் தேடும்,
அப்பால் அது முன் பின் பிந்திடாமல் திக்றை ஆரம்பஞ்செய்
யும், மலக்கானியின் தத்வத்தில் எதை யெடுத்து நீட்டினு
லும் ஹயாத்தானது சுருக்காக எழுந்து உள் நாவால் அதை
வாங்கும், எ-று

வாங்கிடப் பின்னுர் காணுர் வகையினுல் றூஹைத் தானு
மோங்கிய ஹயாத்துநன்ரு யுறுதியா யழைத்துக்கொள்ளும்
வாங்கியே பிரியுகின்ற வகையதை நன்ருய்க்கேளுந்
தாங்கிய மனுடர் நன்ருய்த் தரித்திடுங் குப்பாயம்போல் (9)

(ஞா-பொ-ரை) அவ்விதம் வாங்கிய ஹயாத்தென்னும்
ஆசாபாசத்தை அப்பால், காணமுடியாது, உடனே றூஹா
னது உதயஞ்செய்து நிற்கும், மனிதர் அணிகின்ற சட்டை
யைப்போல் ஜடலம் யாவற்றிலும் நின்று அதிகாரம் புரியும்.

தரிக்கமுன் னிருந்தறூகு தாயகம் அவ்வல்நாட்ட
மதியுடன் சிபாத்துன்ருய் மக்றுமுன் ஹயாத்ததாக்கி
யதுக்குமுன் ஞகறூகு மறிவுக்குள் தாத்தாய்நின்ற
மதியுடன் ஆதம் ஹவ்வா மகிழ்ச்சியாய்ச் சேர்ந்தவாறே.(10)

(ஞா-பொ-ரை) அந்த ஜடலம் தரிக்கிறதற்கு முன்பு நாதத்தில் இருந்த அக்னி காநதியானது தான் றூஹாய் இருக்கும். அதுவே ஸ்தாபகமானது, அதுவே அவ்வல் நாட்டம் அதுவே அறிவாக இருக்கும். அதில் நின்றும், வெளிப்பட்டதுதான், ஹயாத்தாக இருக்கும். ஆனதால்தான் றூஹு சிபாத்தும், ஹயாத்து, தாத்துமாக இருக்கின்றது. அதுவே கறுமத்தில் ஆதமும், ஹவ்வாவுமாக இருக்கும், எ-று

ஹதீது குதுசிப்படலம் முற்றிற்று.

ஆக படலம் 23-க்கு திருப்பாடல் 620

ஷஹாதத்துப் படலம்.

தொங்கல்

மன்னும் ஷஹாதத்துக் கலிமாவிலே, வருந்து மைம்பத்
தோரெழுத்துண்டஃ-துன்னும் கூவைந்து பறுலாமஃ, துற்ற
கூவுக்கு மப்தானவர், நண்ணும் கூவுக்கு றசூலானவர்,
நாளும். கூவெல்லா மென்ரேதினர்-எண்ணும் கூவல்லால்
வேறென்றில்லை, யென்றே பியம்பினர் குறுஆனிலே. (க)

(ஞா-பொ-ரை) ஷஹாதத்து என்ற கலிமாவிலே ஐம்பத்தொரு அச்சரங்களுண்டும். அது, ஹூ என்றது அதில் ஐந்து பறுலுண்டும், அதாவது, ஹூவே, அப்து, இன்னும் ஹூவே ரசூலாகவும் இருக்கும். இன்னும் ஹூவே சகலவுலகப் படைப்புகளுமாக தத்துவமே அன்றி காரியம் வேறே ஒன்றிலும் இல்லை என்று ஆண்டவன் கட்டளையருளினன்

காணுங் குருஆனி லோராயத்திற், கருணையுடன் சொன்
ஞன் கூவெனவே-பேணும்கல்புக்குந் தருயிபுக்கும், பேதமி

யில்லாப் பல்க்குத் திக்கும், இன்னும் கருயீரல் நுரையீரல்
களுக்கும், இன்னும் பித்துக்கும், மாங்காயிற்கும், அம்பையும்
நாணையும் நாட்டம், நடக்கும் மூச்சுக்கும் பேச்சுக்குமே (2)

(ஞா-பொ-ரை) ஆனபடியாலே அல்லா குர்ஆனில் ஒரு ஆயத்தில் ஹூவென்று சொன்னன், அதாவது கல்புக்கும், தாராயிபுக்கும், பேதகமில்லாதிருக்கும் பல்குத்திக்கும், இன்னும் கருயீரல், நுரையீரல்களுக்கும், இன்னும் பித்துக்கும் மாங்காயிக்கும், அம்பையும் நாணையும் நாட்டம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும்படியான தாமரைக்காய்க்கும் ஒரேவித தாரணையில் ஆடிவரும் மூச்சுக்கும். பேச்சுக்கும் இன்னும்

பொய்யாக வொன்றுஞ் சொல்லவில்லைப், புனித மாய
மையறிய வேணும்-உய்யார் முறைமைக்கும் றூகுல்லாக்கு,
முடலுக்கு முயிரானதற்கு மெய்யாஞ் ஜாலாலுக்கும் நான்
வெளிக்கும், வெளிக்குமேல் வெளி யுக்குமேதான் தய்யாரு
றிய குதறத்துக்குந், தானுயிருக்கின்ற கூவிலாமே (3)

(ஞா-பொ-ரை) மனிதர்களே நாம் இந்த இடத்தில் உங்களுக்கு மறைத்து ஒன்றும் மாருட்டமாகவே சொல்லவில்லை சகலமும் ஹக்கேயல்லாமல் வேறில்லை ஆனதினலே நீங்கள் அதை நல்ல உறுதியுடன் அறிந்துகொள்ளவேண்டியது இன்னும் அந்த ஹூவானது, அல்லாஹ் என்னும் றூஹூக்கும், உயிர் உடலுக்கும், ஜலால் வெளிகளுக்கும், வெளிக்கும் மேல் வெளியதற்கும், குதுறத்துல் இலாஹி என்ற தத்துவத்திற்கும், அதுவே தன்மயமாக நிரம்பிக்கொண்டு நிற்கின்றது. அதுவே ஹூவாக இருக்கும். எ-று

வட்டமாகிய கூவித்துதான், வடிவா யிருவிழி நடுவுக்குள்
ளே திட்டமாகிய நாசிநுனி, திடமாய் வாவாரு மிதின் பின்
னலே யொட்டும் பேசது புருவமாகு, மொடுக்கும் சுக்கூன்
தானும் வயாகுமே-யிட்ட மாகவே சொன்னவையே, யின்பா
யறியுங்கள் மூமின்களே, (4)

(ஞா-பொ-ரை) அந்த வட்டமானது ஹ௸வாக இருக்கு
அதானது இன்ஸானுடைய ஸ்ரூபத்தில் இரண்டு விழிகளு
கும் இடையில் நர்சியின் கூர்ய நுனியின் நேர் நேராக
என்ற மத்திபத்தில் அதாவது, புருவத்தில் அதில் ம
பூதிய வாயில்களான வாயாக இருக்கும். எ-று

இப்படிச் சொன்னன் யாசினிலே, யில்மைப் பாரு
ரூல மாக்கனே-செப்பிய இல்லந் தந்தகூவாய்ச், சிறக்கு
திருவுளந் தானேதினு-னைப்பு முவமையு மில்லாதவ, னெ
வன் அலிபான கலிமாவிலே-அற்ப மாகிலுந் தவருமழ
யழகா யோதுங்காள் கூவானதை (5)

(ஞா-பொ-ரை) இவ்வாறு யாசீன் என்ற சூருவி
ஐனுல்முத்லக்கை அறிகிறதற்காக மூன்று இடதில், அதாவ
ஸலாமத்தின் ஆயத்திலும், யாசீன் என்ற தலைப்பிலும் அ
முடியிலும் சொல்லியிருப்பதை நன்கு தெளிந்த அறிவை
கொண்டு நோட்டமிடுங்கள் உலமாக் களானவர்களே!
மிஃருஜி ராத்திரியில் தன், ஹபீபுடன் வசனித்த ஆரம்பத்தி
ஹ௸வென்றுதான் ஒலியுண்டுபட்டது, ஹேயைப்போல் ஒ
அட்சரம் சகலமும் அடையவளேந்தது மற்ற பாஷையில் இ
லாததுபோல, இன்ஸானுடைய ஜடலத்தில் சிரசைப்போ
உபமித்தலுக்கடங்காத ஒரு சுரூபம்மனித உறுப்படங்கலிலு
கிடையாது. ஆனதினுல் அதை என்னவென்று உணர்ச்சி செ
ய்வது கடமையாயிற்று. அதை அலிபாகிய கலிமாவில் அ
வது ஔவல் கலிமாவில்குபிரை நீக்கிப்பார்க்க ஒரு சிறிதா
லும் சந்தேகம்கொள்ளாமல் தீரத்தெளிந்து வெளியாகிவிடு
ஆனதாலே நீங்கள் ஹ௸வை நினைவில் தியானமாய்ப்
பிடியுங்கள். எ-று

கண்ணின் மணியான நுக்தாவிலே, கருணை நால்மூலை
யுண்டதிலே-யுன்னும் ஷரீஅத்துந் தரீக்கத்துவுமோதும் ஹகீ
க்கத்து மஹரிபத்துந்-திண்ணமா மிந்தநாலுமிகச், சிறக்கு ஈ
மானுக்கோர் நாலுகால்-அண்ணலாகிய நடுவானதே, ரான
தௌஹீது முஹப்பத்தாமே. (6)

(ஞா-பொ-ரை இதன் பொருள் நேத்திரத்தின் பாப்பா
ஒளிவாகத் தோன்றும் நுக்தாபோன்ற சிறிய வட்டச்சுடரின்

மையில் நான்கு பிரிவுகள் (அல்லது) மூலைகள் உண்டு,
அவைகளின் விபரமாவது, ஷரீஅத்து, தரீக்கத்து, ஹகீகத்து
மஹரிபத்து ஆக இந்நான்குமாக இருக்கும். இன்னமு இந்
நான்கும் ஈமானுக்குரிய நான்கு தூண்களாக இருக்கும் இதில்
மட்டவிட்டமான தௌஹீதானது. அவைகளில் நடுக்காலாக
இருக்கும். அதுதான் முஹப்பத்தாக இருக்கின்றது. இதன்
உட்கருத்தாவது, அல்லாவின்பேரில் ஒருமைப்பாடாகிய
ஆசைவைக்கின்றது. எ-று

மந்தாரமேகம் வெள்ளை மேகம், வருந்துமூரல் தான் கரு
மேகமாம்-சிந்து மழைகூகூகூவென்று தான் சிறக்கும் பனி
யப்பாலதுவும் பெய்யும்-உந்தும் வெள்ளியப் படியே தூங்கு,
முயர்ந்த வானறுஷுங் குறுசும்-கிந்திலாகிய ஹலறத்திலே,
கருப்பை முகித்தீளிப்படியே. (7)

(ஞா-பொ-ரை) மனிதர்களே ? ஷை நான்குவகைப்பட்ட
மகாம்கள் ஒன்றுக்குள்ளிருந்தே மற்ருென்றைச் சேர்ந்து
கொள்ள வேண்டியது, எப்படியென்ருல் முதலாவது, வெள்ளை
யாயிருந்த மேகமானது, மந்தாரித்து, அப்பால் ஒடியோடிக்
கருத்துக், கடைசியாக பயனைத்தரக்கூடிய மழையைச் சொரி
யும் மழை மேகமாக ஆகுவதுபோல ஷை கூடிய ஷரீஅத்தில்
இருந்தே மற்ற மூன்று பதவியிலும் படிபடியாக ஏறிவிடுகிற
து மழை பெய்தவுடன் பனியும் அதன்பிறகு ஆகாய மண்ட
லம் பரிசுத்தப்பட்டு வெள்ளிகள் பளீரென்று தெரிவதுபோல்
அந்த குதுஸியின் தோற்றந் தெரியும். மேலும் மழை பெய்கி
றதும் ஹ௸ஹ௸ என்றே பெய்கிறது. இவ்விதம் பழகிவந்
தால் அறுஷும், குர்சும், கீந்தீலும்காணும். அப்பால் முஹ
ப்பத்தென்னும் முஹியித்தீனு அங்கே தரிசனை தரும். அப்பால்
வேண்டுவனவெல்லாம் அது நிதர்சனமாக உதவிசெய்யும்.

குல்லா ஐயுஹல்க் காபிறூன, குர்ஆன் தனிற் சொன்ன
னிந்தப்படி-அல்யா வென்னுமு ஸம்மிலூவி, லாண்டோன்
தான் சொன்னுனிப்படியே-சொல்லாம் புறுக்கானுக்தானது,
சுல்தான் பாத்திஹாத் தானுனினதில்-மல்க்கா மாலிக்கி யவ்
மித் தீனே வருத்தினுன் முகியி தீனுனதே. (8)

(இ-ள்) மேற்கூறிய ஞான ரகசியத்தைப்பற்றி நாய[illegible] தன் திவ்ய வாசகமாகிய. குர்ஆன் ஷரீபில் முதலாம் அ[illegible]ரத்தில் ''குல்யா ஐயுஹல் காபிறூன'' என்ற சூத்திர[illegible] அகப்பொருள் விளக்கமாக நமது நாயகமவர்களுக்கு அ[illegible]வித்தான். இன்னும் இதன் விஷயத்தை (அல்யா முஸம்[illegible]) என்னும் சூத்திரத்திலும் நாயன் நல்ல தெளிவாகக் கா[illegible]ஞன். இன்னும் எங்கள் குரு நாயகம் முகியித்தீனுடை[illegible] அம்ஸத்தை குர் ஆனில் சிரேஷ்ட சூத்திரமா[illegible] (அல்ஹம்தில்) எல்லா விடத்திலும் வெட்ட வெளிச்சமா[illegible] கூறிவிட்டான். எ-று

(அதாவது மாலிக்கி எவ்மித்தீனில் அகப்பொருள் பா[illegible]தறியவும்]

பாத்தி ஹத்தினி லேழாயத்திற், பதித்திட் டானே[illegible]
நபிமார்களைத்-தாத்துசிபத்தையு மதிற்பதித்தான், தானு[illegible]
மிசுமுல் லகுலாமென்றும்-தோற்று மும்முல்க் கிதாபாமெ[illegible]
றும், சுவர்க்கத்திற வுகோ லிதுவா மென்றும்-மேற்றும் பா[illegible]
த்தைத் தறிக்குங் கத்தியிதுவா முகியித்தீன் குணமானதே([illegible]

(இ-ள்) இன்னும் ஷை பாத்திஹா என்கின்ற அல்ஹம்[illegible] சூருவானதில் ஏழு சூத்திரத்தில் ஏழு நபிமார்களின் கு[illegible]த்தை வைத்து உற்பத்தி பண்ணினுன், இன்னும் அந்[illegible] பாத்திஹா சூறத்தில்தான் அல்லா தன் தாத்தையும், சிபா[illegible]தையும், மனிதர் அறியும் சுதந்தரத்தையும் விட்டுக் கொடு[illegible]திருக்கிருன். இன்னும் அந்த அல்ஹம்து சூறத்தில் நடுவே வரும், மாலிக்கி எவ்மித்தீன் என்பதற்கு (இஸ்முல் அஉலம்) என்றும் பாத்திஹா சூறத்திற்கு (உம்முல்கி தாப்) என்றும் கூப்பிட்டான். ஷை இஸ்முல் அஉலத்துக்கு சுவர்க்கத்தின் திறவுகோல் என்று பட்டஞ் சூட்டினுன். ஏனென்ருல் சகல பாவதோஷங்களையும் அறுத்தொதுக்கும் தக்க வளாயுதமாய் நமது நாயகம் முஹியித்தீனுடைய சிர்றை அதில் வைத்துப் பொதிந்திருப்பதினுலே நான் அவ்விதம் அதைக் கனப் படுத்தினுன். எ-று

செய்யும் பணிவிடைகூவானது, சிறக்குமொரு நாளு
மொளியாமலே-யுய்யு முன்சாம மது தனிலு, முற்ற இருஜாம
மானதிலுந் துய்ய பணிவிடை யிதுதா னென்றும், சுஜூது

[illegible]ஷாஹிதாவானதுக்குள்-எய்யும் சுரூபந்தான்வருமெனவே
[illegible]யங்கள் நபியிறசூலோதினுர் (10)

(இ-ள்) ஆனதினுலே, அதானது ஹூவாக இருக்கும் [illegible]சிகள் அதை உருஜெபித்து தமக்குள்ளே ஒருமையாகரம் [illegible]ப்படுத்தி நாளும் பழகிக்கொண்டு வரவேண்டியது அது [illegible] பணிவிடை என்ற வணக்கத்திற்கு முரியது. அதானது [illegible]க்கில் வந்து கொழுவிக் கொண்டால் சதா காலமும் [illegible]வனை விட்டு நீங்காத, ஒளிமயமாக வந்து சோதியாக [illegible]றி எறியும் அதை வணங்கஞ் செய்ய வேண்டுமானுல் [illegible]னித்து இருந்து கொண்டு முதல் ஜாமநேரத்திலும் இரண் [illegible]ம் ஜாம நேரத்திலும் விழித்திருந்து வணங்குகிறது தான் முஷாஹிதாவாக இருக்கும். அந்த முஷாஹிதாவில் ஸூஜூ[illegible]ம் உண்டும். இன்னும் அதில் ஒருஸ்ரூபம் வந்துதோற்றும் அதுதான் தன்னுடைய சூறத்தாக இருக்கும், என்று நபிநா[illegible]கமவர்கள் திருவாயால் சொன்னுர்கள். எ-று

முன்னே வலம்புரிங் சங்கோசையா, முடுகும் வலமிடங்
[illegible]தவோசை-என்னு லுயரத்தில் வாங்கினுசை, யிவையே
[illegible]த்துபாவினுசையாகும்-பன்னுள்பிறப்பட்ட நவுபத்தோசை
[illegible]நக்குமத்தள மணியினுசை-தன்னுல் வெளிப்பட்ட வாலி-
[illegible]ந்தான், தாங்காதோர் பக்க மோங்கிடாமற்-கண்ணுல்வெளி
[illegible]ட்ட வெழுந்தேறவே, ஹபீபி னுளி தன்னை காண்பதுவே

(இ-ள்) அப்போது உன் நினைவின் எதிரே ஞான வலம்புரியின் ஓசையானது [illegible]வாசிக்க ஆரம்பிக்கும், அதாவது சந்திர சூரிய மண்டலங்கள், கருத்தாவது, இடதுபக்க வலது பக்கச் செவித்துவாரங்களிலும் கேட்கும், எப்படி என்ருல் ஆரம்பத்தில் பாங்கு சப்தம்போலும், அப்பால் குத்பாவின் சப்தம் போலும், வரவர உலகவாசிகளாயுள்ளவர்கள் கேட்கத்தாங்க இயலாத அத்தனை ரசம் வாய்ந்துள்ள சீத நாதவோசை போலும் அ[illegible]தாடு கலந்த மத்தளம் கின்னரம், சுந்தரி, தாளமணி ஆதியவோசைபோலும், சங்கீத தொனியுடன் அவைகளுக்கிணங்க ஆடும் திவ்ய நடனங்களுடன் முகவரைகீருத இணையற்ற சுந்தரத்தோடும் முகம்மதியாவானது, ஒருபால்ய கன்னியின் வடிவத்தில் உதயமாகும், அதை நீ காண்பாய்.

11, 12-வது பாடல்கள்

இந்தக் கண்ணுன கண்ணுக்குள்ளே. யியல்பாய்ப் ப[illegible] கண்ணுண்டு மென்ருர்- முந்தக் கண் பார்வையொ[illegible] தோன்று, முடுகியதிற் பார்க்கில்ரண்டு தோற்றும்- சி[illegible] மூடிஞ லொன்றுதோற்றுஞ், சிக்கிமூடிஞ லதிலொன் ரு[illegible] கந்தி யிறுக்கிஞ லதிலேயொன்று. கடைக்கண் ணிறுக்[illegible] லொன்று தோற்றும். (1[illegible])

மந்தா ரக் கண்ணே யொன்ருகுந் தான், வருந்தி மு[illegible] கக் கண்ஞென் ருகுதான்-கொந்தால வுண்மைமனமா[illegible] கண், கொடிய பொய்ம ஞமொன்று காணும்-தந்தாய் ஹ[illegible] கைத்தா னன்ருய்க் காணுந், தரித்த மவுத்துக்கண்ஞெ[illegible] ருகுமே அந்தா ரக்கண்ணே வெளியிலாக்கி யதனையை[illegible] கக்கண் ஞென் றுண்டுமே. (1[illegible])

(இ-ள்) உன் முகத்தில் இருக்கின்ற வெளிக்கண் எ[illegible] பதற்குள்ளே, இயற்கையாகவே அகமியாக, பத்துக் கண்[illegible] இருக்கின்றன. அதாவது, முதலாவது, நீ எல்லாவற்றையு[illegible] பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றது, ஒரு கண், அந்தப் பார்வை[illegible] யை நீ உற்று நோக்கிஞல் அந்த ஒன்றில் இரண்டு கண்[illegible] தோன்றும். அப்பால் அந்தப் பார்வையில் வைத்தே இமை[illegible] ளை இறுகி மூடிப்பார்த்தால் இருளில் இருந்து, வெள்ளி[illegible] வெளியாவதுபோல, ஒரு அகக்கண் தோன்றும். அது பல ப[illegible] கோலங்களுடன் பல கண்களாய் வெளியாகும். இவைகளி[illegible] மந்தாரமுள்ள கண் ஒன்று கண்ணைத் தேய்த்தா[illegible] அப்போது, ஒரு கண் தோன்றும் நினைவுடன்ஸம் பந்[illegible] கொண்டு எல்லா உலகங்களையும் நோக்கிவரும் கண், ஒன்[illegible] ஒரு வஸ்தைப்பார்த்து அப்பால் அதைப்போல அடையா[illegible] மாகச்செய்கின்ற கண் ஒன்று இந்த கண்ணே (மனக்கண்) என்பது இது ஹக்கு வெளியாகின்ற துறையாக இருக்கும் இந்த கண்வழியாய் காண்கும் சொப்பனங்கள் பிரத்தியட்ச[illegible] ாய் மெய்யாக நிதர்சனமாகும். மற்ற ஒன்பது வகையான [illegible] ண்களாலும் காண்கும் மனும்களெல்லாம் அக்ஷணமே! பொ[illegible] யாக மாறும். அவைகளில் பல வித மருட்டுதலைத் தவிர ஹ[illegible] கு வெளியாகாது. இதல்லாமல் மரணநேரத்தில் உண்டாகும் சிரமாச்சர்யங்களையொல்லாம் கண்டு திடுக்கிடும் கண் ஒன்[illegible] ருக்கின்றது, அதை ஜடலத்தைவிட்டு வெளியாக்கி அதன் கிருத்தியங்களை, நப்ஸுகள் காண வொட்டாமல் மூடி[illegible] டைக்கின்ற ஒரு கண்ணுமிருக்கின்றது. எ-று

இப்படிக் கொத்த கண்ணுனதை, யியல்பா யறியாதோர் [illegible]னல்லத்-துப்புற வான கலிமாவிலே, தோற்றும் கூவான [illegible]ணுனதிற்-செப்புங் கண்ணுடி நடுப்படவே, சிறக்கும் [illegible]லாவின் பெண்ணுனதைத்-தப்பற நோக்கி யறியாதவர், [illegible]ளஹிதறியாத முட்டாட்களே. (14)

(இ-ள்) மேற்கூறியபடி, மவுத்தின் கோரங்களை மனித-[illegible]ஸ்கள் கண்டுநடுங்க ஒட்டாமல் மூடிவிடுகிற அந்த கமலக் [illegible]ணே, டி பத்து வகையான கண்களில் நின்றும் தெரிந்து [illegible]து இதுதான் என்று நன்ருய்ப் பகுத்தறியாதவர்கள்,எவ்வ [illegible] இபாதத்துச் செய்கிற ஆபிதாயிருந்தாலும், அவர்கள் [illegible]ஞகைவே முடியாது. அந்தக் கண்ணே, கலிமாவில் ஹ-ஒ [illegible]ன்று வந்திருக்கின்ற தனி யெழுத்தோடும் ஸம்பந்தப்பட் [illegible]ருக்கின்ற பளிங்குக் கண்ணுடியில் உள்ளே நேர் மத்திபத்-[illegible]ல் தோன்றி வெளியாகும், அதைத்தான் தற்கலையார் (கரு [illegible]நல்லிக்கனி) என்று சுட்டிக்காட்டிய லைலா என்ற பெண் [illegible]தாவது நமது சமுகத்தில் வந்து கலந்து தெரிந்துகொள்ள [illegible]வண்டியதேயன்றி இந்தஇடத்தில் சொல்லமுடியாத பெண் [illegible]வெளியாகும். இந்த லைலாவில்தான் காரியமிருக்கிறது இதை [illegible]ிச்சையாய் விளங்காதவர்களெல்லாம் அல்லா உடைய [illegible]வ்ஹீதை யறியாத நிர்ப்பாக்கியமான மூடர்களாக இருக் [illegible]கும். எ-று

முட்டா ளாஞலு மொரு காதத்தில், முடுகி யோராசை [illegible]ண்டே யென்கிற்-றட்டான் கள்ளரு மிருள் மழையும், ஷைத் [illegible]ான் கூட்டமும் பெரிதாகிலும்-பட்டாங் கில்லாது சேர்ந் [illegible]தாழியும், பண்டுகளில் ஸாத முழங்காமலே - யொட்டாரில் [illegible]ாத வோடை மேடு, மொன்றுங் காணுது முட்டா ளுக்குக்-[illegible]ிட்டாத வாசை கிட்டு மென்று கேணி விளித் தங்கே [illegible]யோடினுனே, (15)

(இ-ள்) அவ்விதம் இல்மைப் படித்தறியாத முட்டாளாக இருந்தாலும் அவனிடத்தில் ஒருவன் அல்லா இன்ன வழி [illegible]யில் தேடிஞல் அறியலாம் என்று அறிவித்தால் அதை நம் [illegible]பிக்கொண்டு கொடுங்கானகமாஞலும், ஆறு அருவிகள் குறுக் [illegible]டுகிற கெடுதலான பாதையாஞலும், கள்ளர்பயம், மழை, [illegible]பனி, இருள், பேய், பசாசுகள் உள்ள இடமாஞலும், ஐவாய் [illegible]மிருகங்கள் நடமாடுகிற மலைகெபிளாஞலும் சரி, ஒரே

பிடிவாதமாய்ப் போய் ஆசை கொண்டலேந்து நாம் நா...
நாட்டம் நிறைவேறும் என்று உறுதி கொண்டு திரிவார்...
அப்படித் திரிந்தவர்களில் ஒருவன் தான்பிடிவாதமாய் அ...
கின்ற கானல் வழியில் ஓரிடத்தில் ஒரு கிணற்றைக் கண்டு
அதில் தண்ணீர் குடிக்கச் சென்று போய் அதை உற்றுப்
பார்க்கவும் உடனே அங்குள்ள தெளிந்தஜலத்தில் தன் ஸ்ரூ
பம் தெரியவும் கண்டான், இது எவ்வாறு தெரிக்கின்றது
அந்த ஜலம் தெளிந்தால்தானே நம் ஸ்ரூபம் தெரிகின்றது
இதுபோல் நாம் நம் கல்பை நல்லதுடைத்து அழுக்கை
ஒதுக்கி நோக்கினல் றப்பின்வடிவம் காணப்படும். இதுதா...
காரியம்! என்று இருதய ஆட்டவேர்ட்ட தேட்டங்களேஒடு...
வழி என்னென்று தேடியலேந்தான். (எறு)

இந்தப் படி றெப்பை யொருவன் றேடி, லில்மு பதி...
லுங்கடலாய் வரும்-தொந்த மாகிய மஹரி பத்துத், தொ...
யோ இல்லேயோ பின்கலேயோ வென்னங்-சிந்திடமலுஞ் சி...
ருமலுந், திருக்கையறுந்தபின் முறிக்கின் காண-வந்த மத்...
லூபு மகுபூபிலே, மவுஜூதானவன் வருவான் முன்னே (16)

(இ-ள்) இந்த மாதிரி ஒருவன் அல்லாவின் இஷ்கில்
முழுகி நின்று தீர்க்க ஆராய்ச்சி கொண்டு கண்டு கொள்ள
எத்தனித்தபோது அவன் இருதய தேட்டமெல்லாம் நி...
வென்னும் நாட்டத்தில் வந்து பூராவும் கொழுவிக் கொண்...
போது ஜலாலியத் துல்லாவின் உண்மைகள் ஒவ்வொன்று...
வெளியாகி மஅரிபாவின் பதினன்கு இல்முகளும் கடல்போல்
பொங்கி வழிந்து முன் அவனுக்குத் தொந்தமாக இருந்த
இருஎண்ணங்களாகிய சந்தேஹங்களெல்லாம் அறத்தீர்ந்து
இனி யவன் மேலே சொன்ன கண்ணே மூடி முஷாஹிதாவில்
தரிபட்டு அமல்செய்ததில் அல்லா உடைய ஒளிவான மத்லூ
பானது, ஆசையின் காரண கருவியாலே மவ்ஜூதாகிய
இவனில் நின்றே வெளியாகக்கண்டுகொண்டான். எ-று

மவுஜூதானதும் பீரானது, மகுமூதானதும் கூவானதும்
அபுஜத்தானதுங் கணக் கானதும், அல்ஹம் தானதும்புகழே
யெல்லாம்-தவிசைக் கை கொள்ளும் பிரயாணமாய்த் தனி...
யோனதும் அலிபானதும்-பவுசு முருக்கபாயத்துக்குள்ளே
பதிந்தகண்ணடி மணிவிளக்கே. (17)

(இ-ள்) ஷி மவுஜூது என்ன கோலத்தில் வெளியாகு
மென்ருலோ, தனக்கு நேர்வழியைக்காட்டி காமில் சற்குரு
வினுடைய கோலத்தில்வரும். மஹீபூபென்றது. ஹூவுடைய
கோலத்தில் வெளிவரும், ஆனதாலே அதற்கே அல்ஹம்
தான புகழெல்லாம், இவ்வள வரிசையும் வாய்ந்த றப்பின்
சிம்மாசனங் கண்டு கொண்டதற்கு எது காரணமென்ருல்
மனசைப்பரிசுத்தப்படுத்தும் ஒருவழியே தான் காரணம் எறு

என்று மழியா தான் றூஹானதே,யில்லல் லாகுவென்றே
முழங்கப்-பண்டுபயப்பாட்டை நபியிறசூல், பார்க்கவே ஹக்
குல் எக்கீனதைக்-குண்டு கேயானகூவானது, கோமான்
தானன கூவானது - துண்டு படாதகண் ணேனுல் எக்கீன்
நுல்லிப மானதாத்துக்குள்ளே-என்று மிரிக்கின்ற இல்முல்
எக்கீ னிந்த மூன்று மொன்ருனதுவே (18)

(இ-ள்) ஆதலால் ஒருபோதும் அழியாத ஆத்மாவானது
இல்லல்லாஹூ என்று திக்று செய்ய அதாவது நினவில்
வைத்து ஊசாடிப் பழகிவந்தால் அந்த ஆத்துமா பரமாத்-
துமா என்னும் முஹம்மதின் காட்சிகளேக்கண்டுமகிழும் இந்த
மகாமுக்கு ஹக்குல் எகீன் என்று சொல்லவும், அதன் பின்
இரண்டு ஹேயையும் ஒரே ஹேய்க்குள் கலக்கச் செய்ய
வேண்டியது இந்த மகாமுக்கு ஹக்குல் எகீன் என்று சொல்
கிறது, இதுதான் இரண்டு நேத்ரங்களாக இருக்கும். இந்த
நேத்ரத்தில் உற்றுநோக்க ஒரு ஒளி சிறிய தோற்றத்தில்
தெரியும், அதுவ ஐனுல் எகீனுக இருக்கும் இந்தமகாமில்ஷி
மூன்று மகாம்களும் ஒன்றுபட்டுப்போகும். எ-று

ஆனலறியுங்காள் மூமின்களே,யவுலியா ராஜா வானதையுந்
தேனர் நபிமுகம்மதுவானதுந், தேகம் ஆதமீயானதையு
மானர்குலமான ஹவ்வாவையு மணியாம்பாத்திமாவானதை
போனர்வருவதாகளானதையும், புகழும்கூவான கதுரியிலே

(இ-ள்) ஒ மனிதர்களில் பரிசுத்த வழியைத் தேடிக்
கொள்பவர்களே! நீங்கள் அறியவேண்டியது: இந்த மனித
ஜனனத்தில் ஒருவன் அரசனுக இருப்பதும், இன்னொருவன்
ஔலியாக்களாக இருப்பதும், இந்த மனித வடிவத்தில்

நின்றும் நமதாண்டவர்கள் உதயஞ்செய்ததையும் மனி
கத்திற்கு ஆதமி என்று பெயர் வந்ததையும், இந்த வடி
னிடையே ஒரு வித காமா விகாரிகளென்னும் ஹவ்வா
அதாவது, ஸ்திரீகள் உண்டாவதையும், அவர்களுக்கு
யே, யாதொரு துடக்கமில்லாத மனோமணியாகிய பா
துல் ஸஹரு வந்ததையும், இனி உலகத்தில் கருமங்
செய்து பாபபந்தங்களுடன் மரணித்த ஜடலங்கள் வை
மத்தின் பாவஸ்ரூபத்தில் மறுபடியும் ஒரு தடவை தி
வினைபந்தங்களை அநுபவித்து விமோசனம் அடைகின்ற
யும் அறிந்தால், ஒருவன் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோ
தெரிவான். அவ்வாறு தெரியவேண்டுமானுல் ஷை ஐனு
கீன் என்ற மகாமில்வந்து தோற்றரவாகும் முகம்மதியா
டம் கெட்டக்கால் அது ஷை மர்ம சர்மங்களை எடுத்து வி
கும், அப்போது உங்களின மக்பிகளும் வெளியாகும். அப்
துநாம் கூறிக்கொண்டு வந்த மேன்மையான ஹூவின்
தியப்போது தான் தெரியும். எ-று

கதிறைக் கை கொண்ட றூஹானது, காணவேண்டு
காள் மூமின்களே-அதிரக் கண்டாக்கா லடையாளந்தா, ன
னூருயிரந்தலையது-மதூர வாயானதலைக் கேயொரு, மனு
ருயிரம் வாகேயுண்டும்-பதறும்வாய்க்கொரு நூருயிரம், ப
ந்த நாவுண்டும் நாவுக்கொரு. (20)

எதிரு பாஷையொன் றுண்டதுகே, ளிப்பொலேபாஷை
யுண்டெயென்ருர்-சதிரப் பாஷைபோலுண்டேயென்ருர் சா
றும் தலைப்பாஷை கூவானதைப்-பதறும் சரீரத்தில் வாசியெ
ன்ற பதியிலதைத்தானே வைத்தங்கேற்ற-எதிரும் நிகரொ
-ன்று மில்லாதவனேகன் ருன்சொன்னுனிப்படியே. (21)

(இ-ள்) ஷை ஹூவினுடைய ஸ்ரூபத்தைக்காண நீங்கள்
எத்தனித்தீர்களேயானுல், உடனே அது உங்கள் பார்வை
குத் தோற்றப்படும் அடையாளம் எப்படியானுல் அதற்கு
உங்கள் அதாவது, எவன் அதைப்பார்க்க நாடினுனே அவன்
தலையைப்போல் ஐஞ்நூறு ஆயிரந் தலையுள்ளதாகவும், அதில்
ஒவ்வொரு தலைக்கும் நூறுஆயிரம் நாவு ஒன்றுக்கு நூறுஆயி
ரம் வாய்கள் உடையதாகவும், அந்த ஒவ்வொரு வாய்கள்
உடையதாகவும் ஷை நாவுகளில் நின்று ஒவ்வொன்றுக்குஇந்த

ஏற்றிக் கொள்வதே காரியம்!

லகத்தில் எத்தனைகோடி ஐந்துக்களின் பாஷைகளிருக்
கின்றனவோ அத்தனைகோடி பாஷையும் அவைகளுக்கு
அகப்பொருள் புறப்பொருள்களும் பேசப்படும். இன்னும் அ
ன் மற்ற விபரங்களைக் காண்பவனே கண்டுகொள்ள வேண்
டியது. ஆனதினுலே அந்த ஹூவை இந்தமானிடசரீரத்தில்
வாச கலையென்ற வாசியில் ஏற்றிக்கொள்வதே காரியம்என்
று நாயன்தன் திருவாசகத்தில் அருளிச்செய்தான். எ-று

வண்ணப்படாதவன் வண்ணப்பட்டால், வண்ண மொன்
றுக்குமடங்காதவன்-உண்ணப்படாதவனுண்ணப்படா, லெ
ண்ணுமேற்றிறை தொலயாதவன்-கண்ணுக் கடங்காதான்
மதானவதிகல் பில்நிறைந்தூறி யுறைந்தேமிஞ்சி, யுண்ணி
வெளியிலு கமன்மீனுவகை சீமானதே (22)

(இ-ள்) அல்லா என்னும் அந்த ஹூவானது. ஒருவித
வர்ணத்திலும் ஸ்ரூப சக்திகொள்ளாதவன். அப்பேர்ப்பட்ட
சக்தி, ஒருக்கால் முஷாஹிதாவில் ஸ்ரூபப்பட்டுவிட்டாலே
இந்த மனித சக்தியாலும் மற்றெந்த சக்தியாலும் அடங்காத
வனுக இருப்பான். இத்தனை மட்டும் பெரியவன் என்று எவ
ராலும் கணக்கெடுக்க இயலாத அத்தனை மகத்தானவன் அ
வனை எவனுகிலும் ஒரு கணக்கெடுக்க ஏற்பட்டபோது ஒரு
மட்டுதிட்டமின்றிப் பெருகிக்கொண்டேபோகின்றவன். இன்
னும் அந்தமகத்து ஒருவனுடைய நேத்ரங்களாலும் பார்க்க
இயலாத பெரியதோர் ஜெகஜோதி இன்னுமது உலகமெல்
லாவற்றும் நிறைந்து போயிருக்கின்ற ஸமதியத்து, அதன்
ஆசை கொண்டு நின்று தேடாநின்ற ஆஷிக்கீன்களின் இரு
தய சமுத்திரத்தில் நிறைந்து ததும்பீ மீறி ஆகாயவெளிகளி
லும், அகத்திலும் போயுறைந்த, ஸீனுக ஆய்விடும் எ-று

சீமு மீமுநூ னுனதுவும், தாஹா காவு ஹேஏ ஐன்சாதா
னதும், ஹேம்மீம் ஐன்சீன்காபானதும் கிருபை அலிபுலா மீ
மானதும், ஆமினு நின்ரேன் ருனதுவும், அம்பியாநபி யிறசூ
லுல்லா. பூமிதனில் லிந்த சிற்ருனதைப் போத்துப் போல்
நபி சறியாதென்ருர். (23)

(இ-ள்) இன்னமும் சீன், மீம், நூன் என்ற அட்சராதிக
ளும், தாஹா, ,காப் ஹேஏ, ஐன்,சாது ஆகக்கூடிய அட்சரங்

உக்காசி லும்பியா முச்சிமீதி, துன்னியாங்காரவெளியா
கவே தங்க நாராசம் அலிபாகவே, தாண்டியுக்காவில்
சாடி-மீக்காமோரைந்து தலமேற்சுற்றி, மிகுந்து பின்
நாராசத்தில்-ஹக்காம் அலிபொன்றி மிரண்டு லாமும்,
ஞுமொருஹேயும் அல்லாகுவே. (32)

(இ-ள்) மேலே கூறிய ஹூவென்றது எப்படி வரும் என்
ருல், உக்காவுக்கு சிலிம்பியானது தலையில் இருக்கும் மா
யாகிய உதயஸ்தலமாகிய மூளை மண்டபத்தில் நின்று ஜ
த்தின் நினைவு என்னும் ஆணுவத்தின் மார்க்கமாக எழு
அலிபுடைய கோலத்தில் திரண்டு வெளியாகிவந்து உ
வாகிய கீழ் அண்டங்களில் ஐந்து பூதவாசல்களையுங் கட
தாமரைக்காயில் வந்து கூடினவுடன் அலிபாய் இருந்த அ
சரத்துடன் இரண்டு லாமும் ஒரு ஹேயுங் கூடி அல்லாஹ
வென்று சப்தம் பிறந்திற்று. எ-று

தோற்றும் ஜம்கூத்து மிதுவே யென்னச், சொல்லு
தொலையாத வெளியானது-மேற்றமாகிய திக்றுக்குள்ளே,
யிருங்காளெ னச்சொன்ன னம்மிறையோன்-பாத்திஹாவு
குல் குவல்லாகுவும் பாருங்கா ளென்ருர் இமாம் நால்வரும்
தேற்றுங் காணித்தந் தக்குவாவைப் போற்றுங், காளென்ரு
ஜம்கூத்திலே. (33)

(இ-ள்) ஆனதால் அந்த கபால வரையில் இருந்து
தொனி வெளியான இடமாகிய உள் நாவுக்குமேல் உள் ள
வெளியான்துதான் ஜம்ஹூத்துடைய ஆலமாக இருக்கும்
அந்த இடமானது எவர்களாலும் இவ்வளவுதான் என்று மட்
டுப்படாத ஏக வெளியாக இருக்கும் என்றும், அதில் நினைவை
நிறுத்தி நல்ல தியானயாதுடன் திக்ருகிய இல்லல்லாஹூ
என்னும் அற்புதக் கலிமாவை மௌன தியானஞ்செய்து
கொள்ளுங்கள், என்று அல்லா குர்ஆனில் ரகசிய அர்த்தத்
தின் பாடமாகச் சொன்ஞன், இந்த ரஹிசியத்தை நீங்கள்
கண்டுகொள்ள வேண்டுமென்ருல், அல்ஹம்து சூருவிலும்,
குல்ஹூவல்லா சூருவிலும், நல்ல கூர்ந்தறியுங்கள் என்று
இமாம் கஸ்ஸாலி முதலிய மஹான்கள் அறிக்கையிடுகின்ருர்
கள். அன்றியும் இமாமுல் முத்தக்கீன்களாகிய, நான்கு

இமாம்களும் தெளிவாகச் சொல்லிவிட்டார்கள். அவர்களே
ஜம்ஹூத்தில் கலிமாவில் குபிறும், ஷிறுக்கும் இல்லாத
ததை நீங்கள் திக்று அதாவது உறுப்போடுங்கள் என்று
மறத் தெரிவித்தார்கள், (எ-று)

இப்பாலிருக்கப்பின் அப்பாற்கேளீர், இல்லல்லா சொன்
ஞன் குர்ஆனிலே-யொப்டா ரில்லாத முஷாஹிதத்தி லொ
மூன் றுண்டென்ரு ரெம்மிறசூல்-செப்பாம் ஆதமிசூறத்து
ம், செப்புபொளியான சூறத்துவு-முப்பா லாகித்தன் சூறத்
துவு, மூன்று மொன்ருய்மூக் கிடையில் வைத்தே-யெப்போ
தும்சுஜூதா யிருந்தே, யிருதத் தாகிஞர் காணலாமே (34)

(இ-ள்) இதை இந்தமட்டில் வைத்து விட்டு இனிவரும்
விஷயத்தைப்பற்றி சொல்கின்றேன், கேட்டுக்கொள்ளுங்
கள். அல்லாகுத்ஆலா தன் திருவசனமாகிய குர்ஆன் ஷரீபில்
அறிவித்திருக்கின்ருன். நமது நபியவர்களும் மேலே கூரிய
அந்த முஷாஷிதாவில் மூன்று விதமான செயல்கள் இருக்
கின்றது, என்று நமது ஆண்டவர்கள் நபியுஞ ஸல்லல்லா
ஹூ அலைஹிவசல்லமவர்கள் எடுத்துக் காட்டிஞர்கள்
முஷாஹிதாச் செய்கிறவனுகிய ஆதமியின் ஸ்ருபத்தையும்,
எல்லாம் ஒளிவாகத் தோற்றும் படியான வஹதத்தின் சூறத்
தையும், அப்பால் தன் சூறத்தாகிய இன்ஸான் வடிவையும்,
ஒன்ருகக் கூட்டி மூக்கு மூனையாகிய சுழிமுனையில் வைத்து,
நாட்டத்தை நிலைக்கச் செய்து ஒரு விநாடிப் பொழுதுங்கூட
நிலைபிரியாத ஒரே தியானசாஷ்டாங்கஞ் செய்து அதுவேசதா
வும் யாதாகிவிட்டால் தோத்ரங் கண்டுகொள்ளலாம். (எ-று)

என்னை காணலா மிறையோதிஞன், இல்லல்லா வேந்த
ஞருனது-மின்னுங் கோடாகோடி சூரியனு, மிகுந்தபதிஞறு
கோடாகோடி-நண்ணும் வடவாயு லக்கினியும், நளினமெனுங்
கோடாகோடியாகி-வன்ன லைலத்துல் கைதறுங்கூடி. வந்து
வளையுமே முஷாஹிதத்தில். (35)

(இ-ள்) அல்லாகுத்தஆலா தன் கலாமில் சொல்கிருன்
ஓ ! ஆத்மிகளே, நீங்கள் அவ்விதம் காண்கின்ற, வஸ்துக்
களானவைகள், என்ன என்று உணர்ந்து கொள்ளுங்கள்

அதாவது என் கலிமாவாகிய இல்லல்லா என்ற ஒளி
எப்படி வருமென்றால், கோடானுகோடி மின்னல் வெட்டி
டன் போலும், இன்னும் ஆயிரம் கதிரையுடைய சூரி
பதினாறுகலைகளையுடைய சந்திரனும், கோடானுகோடி உ
துவந்தன போலும், இன்னும் வடவாமுக அக்கினி கோ
கோடி, இன்னும் மற்ற நட்சத்திர ஜோதிகள் கோடானுகோ
கள் உதித்து வந்தன போலும், அறி குறிகாட்டி அப்
அத்தனையும் ஒன்றுகூடித் திரண்டு அத்துடன் ஓசைத்து
கதுருங் கூடிக்கொண்டு வந்தவிளையும். இது தான் சரி
முஷாஹிதாவாக இருக்கும்.

கண்ணை மருட்டிடும் பார்க்கப் பார்க்கக், கழலத்
விடும் நீக்கப்போக்க - என்னுங் கடலடித் திரையைப் போ
யி தப் புவியென்னைந் தான்மாறியே - பண்ணை யசைய
லைலாப் பெண்ணைப் பூக்கந் தனில் வெட்டுங் கட்டியெ
யெண்ணுக் கடங்காதாதேன்சைக்கப்பால், கூகூவுஞ் ஜல
காணலாமே. (36)

(இ-ள்) ஆனதாலே முஷாஹிதாவில் வெளியாகும் ஒளி
வானத்தைப்பார்க்க நப்சுகளுக்கு அத்தனை சக்தி போதா
கண்ணை மருட்டிப்போடும் நீக்கமற்று நோக்க நோக்க இ
தயுக் கிம்லிசன்மானது, ஒவ்வொரு இதழாகத் திறந்து
ரென்று விரிந்துவிடும். அப்போது இந்தக் கடலைப்போல் எ
தனையோ சமுத்திரங்கள் அதிலே தோன்றும். இந்தப் பூலோ
கத்தைப்போல் அநேக உலகும் தெரியும். இந்த உலகு இன்
மானது, அப்பவேமாறிவிடும் அதில் லைலாப்பெண் என்பவ
உதயமாவாள் அன்னவளின் கையணைக்கட்டிய பிறகு அவ
வாயால் ஊமை அட்சரத்தை எடுத்துப் பிரயோகிக்கும்
மாதிரி இப்படித்தான் என்று காட்டிக்கொடுப்பாள் அப்படி
செய்ய உடனே, இலாஹியத்தின் அறுஷுஸ்தலங்களை
கள் திறபிடியாகிய ஜலால் ஜமால்களின் உதய கோடிகள்
பளீரென்று எண்ணற்ற ஒளிகள் குருத்து விட்டோங்கி வ
ஹூஹூ வென்ற திக்று தொனியுடன் தஜல்லி வெளியா
கும் அதைக் கண்டு கொள்ளலாம். எ-று

நாவில்லாதவன் கற்பனையும், நாம் வோசையும் பாவை
களும் சாவில்லாதவன் தசுபீஹையும், சாற்றுந் தன்சீ ஹா
தானதையும் கோவில்லாதவன் வாசலிலே, கோமா னீமான்
தீனுனேரையு-மாவிலேவந்த முஷாஹீதத்தை மக்காமி லே
நின்றுன் ஹாமீனுமீன். (37)

(இ-ள்) அப்போது றப்புல் ஆலமீனாகிய அந்த மஹாவ
னானது நாவில்லாமல் பேசுகின்ற அமிர்த வசனங்களையும்
தன் திருநாம வரிசைகளையும், அந்தபாஷைகளும் அதற்கு
றவைகள் செய்யுகின்ற தஸ்பீஹின் அர்த்தா அர்த்தங்க
ளும், அதற்கு அது பதில் சாற்றும் தன்சீஹுடைய அர்த்தங்
களும் இன்னும் அந்த றகுமானிடைய திருவாசலில் போய்
அடைந்து விட்ட மஹான்களான தீனுனவர்களையும், இன்
னும் அந்த முஷாஹிதாவின் ஒக்தில் வரும் எல்லாம் அதன்
தன் கோலவடிவுகளையும் நல்ல விபரமாக அறியவரும் ஆமீன்

சிறரும் காரியமொன்றுகேளீர், சிறந்த நாயன்ரு ஞேதி
னதுபிற்ரும குறு ஆனி வேரோய்த்திற், பெரியோன் தான்
சொன்னுன் வெற்றியாக - அற்றகு மானிற்ற கீமே யென்ற
யாலைவழேறுடு குறனே சொல்லக்-குற்றத் தாகிய முஹல்லி
பியே, குறு ஆனுயதிதுமஹானுவிலே. (38)

(இ-ள்) ஆகவே இன்னொரு ரகசியமான இல்மு ஒன்றி
ருக்கின்றது. அதை விபரமாக கேளுங்கள். இதைப்பற்றி அர்
ரகுமானாகிய அல்லா தன கலாமாகிய குர்ஆன் ஷரீபில்
பேசி வருகின்றான் அதன மஅனு என்னும் அர்த்தத்தைப்
பற்றி நல்ல விபரமாக முஹல்லி என்னும் கிதாபுக்காரர்
சொல்லி வருகிறார் எ-று

தந்தை சூழ்வித்து விளைந்ததுவுந், தாய்க்குள் ளேசித்து
நுழைந்ததுவு - முந்த அறுவாஹா யிருந்ததுவு, முதலோ
னவன்ஞானமானதும்-பிந்தி வெளியிலே யாகினதும் பேச்சு
முச்சு முண்டாகினதும் - இந்த வகையெல்லாம் யாவருக்கு
மெடுத்தேரதிட வேண்டா மெனவோதினர். (39)

(இ-ள்) அந்த மஹல்லியில் தந்தை என்ற தகப்பனிடத்
தில் விந்தானது எந்தவிதம் விளைந்தது, அதிலும் வித்தாகிய
நாதமானது எவ்விதம் திரண்டது, அப்படித் திரண்ட
நாதமானது மணியாகி ஓசையுடன் தாயுடைய கெர்ப்பப்
பையிடத்தில் எவ்விதம் வந்து சிக்கிக்கொண்டது, என்பதை
யும் அதற்கு முன்னால் அது அறுவாஹில் என்ன விதமா
யிருந்தது, அந்த அறுவாஹுக்கு முன் அல்லா உடைய
ஞான நாட்டத்தில் இருந்தவிதம் எப்படி. அது

அவ்விதமாகி பின்னால் இன்ஸானுடைய ஸ்ரூபத்தில் ரூ
வந்திரண்ட விதம் எப்படி? அந்த உருவத்தில் றூஹை
ழைந்த ரகசியம் எப்படி. பேச்சு, மூச்சு, உணர்வு ஆகிய
துவவாதிகள் என்ன விதம் நடைபெற்றது, இந்த விபரமெ
லாந் தெரிந்துகொள்ளும்படியாக எடுத்து வகை விபரப்படு
தவேண்டியது. ஒவ்வொரு குருவானவருக்கும் அவசியம்
பட்ட கடமையாக இருக்கும் என்று ஷை மஹல்லிக்யார்
சொல்கிறார். (எ-று)

சிற்றைப் பனுவாக்கும் ஹருமே யென்றும், சிற்று தா
தெரியாதுபோனல்.முற்றத்து மூடனைவித, முழுதும் ஹ
மென்றுரெம்மிறசூல்-துற்றத் தாகிய தாய்வயிற்றிற், றரி
முன்னுலே சகபேரும்-எற்றதாகிய அறிவுகொண்டே, வூரி
வந்தாலே சொல்லக்கேண்மோ. (40)

(இ-ள்) ஆன்தினை, சிர்ருனது சிற்றைவிட்டும் விளங்கி
கொண்டபோது, அதை பனுசெய்துவிட வேண்டும். அந்த
சிர்றை உணர்ச்சி செய்யாது போயல்லவா, இப்லீசானவன்
சர்வ அண்டர் தலைவனுக இருந்தும் வழிகெட்டு நிர்மூடனுகி
விட்டான், அது எது காரணம்பற்றி யென்றுல், ஒரு இல்மை
பராசியமாய் பேசிடாமல் ஒளித்து வைத்துக்கொள்வதால்
வந்தது, ஆனதினல் மஅரிபாவும் அப்படியில்லாமல் ஒரு
சிறிதுபோனலும் பெரிதும் அப்படியேதான், ஆனதால் ரக
யத்தை யறிந்தவன் அறியாதவனுகிய நல்லவனுக்கு அறி
கை செய்யாதிருந்தால் ஹருமென்று நமது நாயகமவர்கள்
சொன்னர்கள். இந்த உலகத்தில் உள்ள சகல படைப்பு
களும், அதன் தன் தாயுடைய சூலில் தரிப்பதற்கு முன்னுல்
அறிவுடைய கோலத்தில் இந்த ஆலத்தளவில் அதாவது
இந்த பூலோகத்தில் வந்து ஊடாடிப் போயிருக்கின்ரும்
இது சிர் றல்லவா? பின்னுலேவகை விபரம் சொல்கின்றேன்
இந்தக் காலத்தில் ஜனங்கள் நாகரீகடம்பத்தில் அகப்பட்டு
கொண்டு ஞானத்தைக் கவித்திப்போட்டார்கள். அவர்களு
கெல்லாம் ஞான்ம் பேசவந்தாலும் ஞானத் தெளிவு கிடைப்
பது அரிதாக இருக்கும். ஏனென்றுல் அகீதா இல்லாத
ஆலிம், தவக்கல் இல்லாத தனவந்தர்களும், அறிவு இல்லாத
காட்டு மிட்டாள் ஜனங்களும், இந்த உலகத்தில் அதிகம்
திரண்டிருப்பதால் மெய்ஞ்ஞான நுட்பத்தை ரகசியப்படுத்த
வும் வேண்டியதாகத்தான் இருக்கின்றது. (எ-று)

அனல்லாகுல் அஸீ சுல்ஹக்கீமென்,ருன லிப்படியிவனே
ல்லத்-தனதால் வயித்தியந் தானுகின, தானே மருந்
தானுகினன்- எனதால் றூஹது சொன்னதுகே,ளென்
புசுக்குள்ளிருப்பேனென்ன-மனதா லாகுமோ மனுடர்
யல், மனதாலாகுமே செயலேயெல்லாம். (41)

(இ-ள்) குர்ஆனில் "அனல்லாஹ ஹுல் அஜஸுல் ஹக்
கீம்" என்றதின் அர்த்தத்தின்படி, சகலமான வியாதிகளுக்
கும் அவன் ஒருவனே வயித்தியனுகவும், அவிழ்தங்களாக்வும்
இருக்கின்ருன். இன்னும் ஆத்துமாவின் அந்தரங்க நேத்ர
மாம் இருதயத்தில் கலந்து கொண்டிருக்கின்ருன், ஆனதினு
ல் மனிதாட்களின் தன் இருதய செயலால் எதுவும் ஆகுமா
காது ஆனல் பரமசாதுக்களின் இருதய நாட்டமே, தெய்
வத்தின் தன்னுட்ட மென்றுவைத்தாலும் ஒக்கும் எ-று

சதிர்கொள் கெர்ப்பந்தா ணுமென்றுஞ், சாற்றுங்
கெர்ப்பந்தான் பெண்ணுமென்றும்-உதிரந் திரண்டங்கே சுரூ
மான வுயிரைத் தெரியுமோ மானுர்களே-அதிரவயிற்றினி
ந்துமாதா, மானல் வரவென்று லதுவருமோ-எதிர நின்ற
ன் தந்தையுந்தானிப்பால் வாவென்றுல்வருமோ சொல்லே

(இ-ள்) ஆனதினலே ஹே; பெண்களே! நீங்கள் உண்
டாயிருக்கும் கர்ப்பங்களில் இது ஆண், இது பெண் என்றறி
யசக்தியுண்டுமா? அது, ஐந்தாம்மாதத்தில் திரண்டிருக்கும்
போது உங்களாற் பெறயேலுமா, அல்லது அதன் தந்தை
யானவன் அழைத்தக்கால் வருமா? எ-று

பின்னே யிப்போ நான் பெறுவேனென்றீற், பேறுதெரியு
மோ பெண்ணே பெண்ணே-யுன்னி விளைந்தவன் தன்னிலே
னுக்க மாகவே சாவுவந்தாற்-பன்னியடியிலே சாவதல்
லாற் பருவமாகப்பின் பிழைப்பதுவோ சொன்ன காரியமிது
வேயெல்லாந்துாய்யோன் காரிய மென்பார்களே. (43)

(இ-ள்(அப்படி விளைந்துவிட்டகுழந்தைகளின் பெயர்
உங்களுக்கு த்தெரியுமா? அதன் விதியழிந்து கர்ப்பத்திலே
யே அது மரணித்ததானல், அதைப் பிழைக்கவைக்க உங்க
ளால் இயன்ற காரியமா? ஆனதினலே இந்தக் காரணமெல்
லாம் அல்லாவில் நின்றும் உண்டாகும் காரியமல்லவா?

அல்லா வெனச்சொல்லி விளித்தாலங்கே, ஆறுை
வினி கொடுப்பா ருண்டோ-எல்லா மறிந்தவ னீயேயெ
வென்றுல் நாஞக்கு மென்பாருண்டோ-வல்லா ருயிர்போ
காலேயிலே வாங்கிப்பொஞரைக் கண்டதுண்டோ-பொல்
நல்லார்களென்றே யொரு பூமி தனில்வந்தா ருண்டோ
வென்றே. (44)

(இ-ள்) அல்லா என்று கூப்பிட்டபோது அதற்குப் பதில்
மொழியாக ஏன்? என்று சொல்வாருண்டுமா? எல்லா வஸ்
துக்களின் இரகசியங்களேயும் அறிந்தவன் நீதான். என்று
சொன்னவுடன் ஆம்! என்று சொல்லும் ஒரு குறிப்புமுண்
டுமா? இது அல்லாமல் ஒரு மனிதனுடைய ஆத்மா பிரிந்து
போகின்ற சமயத்தில் அதை வாங்கிக் கொண்டுபோகும்,
எமன் என்பவரைக்கண்டு குறிப்புடன் சொல்லுபவர்களுண்
டுமா? இவர்கள் பொல்லார், இவர்கள் நல்லார், என்று அறி
யும்படி எவரையும் பூலோகத்தில் சாட்சியாக அறியம்படுமே
ஒழிந்து, அவர்கள் உள்ளத்தை எட்டிப் பார்த்துச் சொல்ல
முடியுமா? (எ-று)

இங்ஙனே யிது சொல்லப்போமோ, என்ரு லில்முக்கு
தகுமோ இஃ-தங்ஙனே சொன்ஞல் நாலுபேரை, யாக்கினு
னந்த நரகத்திலே- முங்கினஷெய்கு கல்லாஜைத்தான் மூட்டு
ஞனில்லே நரகத்திலே-பங்கிஞல் மாலீக் கென் பவரைப்
பார்த்துச் சொல்லுங்கள் நபியும்மத்தே (45)

(இ-ள்) இங்ஙனம் மேற்குறித்தபடி யாவர்க்கும் சொல்
லமுடியாது, அப்படிச் சொல்லக்கூடிய, இல்முந் தகுதியாகு
மாட்டாது, அப்படிச் சொன்னவர்களில் முஷ்ரிக்கீன்களின்
ஞானிகள் மூன்று பேர்களேயும், இஸ்லாமில் ஷெய்கு ஹல்லா
ஜியையும் வேதனேக்குள் ஆக்கப்பட்டது. மேற்குறித்த மூன்
று பேரையும் நரகத்திலும், ஒருவரை உலகத்தின் வேதனே
யிலும் ஆக்கிஞன். இனி நரகத்தின் தலேவராகிய மாலிக்
கென்பவரின் விஷையத்தைச் சொல் விபரம். (எ-று)

மாலிக் கென்போரே கோப மாகு, மன்றி லேகோபஞ்
செவி கேளாது-காலிக்கா ஞேரே மூமின்களே, கண்ணுந் தெ
ரியாது நரகத்திற்கே-ஆலிமாஞேரே சொற்பிழைத்தா, லாவி

பேசாதே நாஷதானும் - சாலி ஹாஞேரே திக்கிர் நுழைந்
தாற்ருனே, தெரியாதே வாசந்தானும். (46)

(இ-ள்). மாலிக்கென்பவரின், கண்கள் கோபத்தில் இரு
ண்டு அக்னி சுவாலிக்கும். அதனுல் அவர் செவிகள் இரண்
டும் கேளாது. அவர் கண்களோ அறத்தெரியாது. இது
ஆலிம்கள் வழி தவரும் பட்சத்தில் மாலிக்கின் உறுப்புகள்
இவ்விதமாகும். ஸாலிஹீன்கள் ஆரிபீன்களுக்கு ஷை மாலிக்
கு உடைய உறுப்புகள், வாசமான தேன் மழையாகச்
சொரிந்து நிற்கும். (எ-று)

ஒருவரேழுநாட் பசித்திருந்தே, யொரு காலில்வெள்ளிக்
குழையின் வந்தா-ரொருவர் கள்ளர்வந்தஃதே னென்னென்
ருதிப்பறித்துக்கொண் டவரோடிஞர் - ஒருவ ரிவராஞேர்
வியாரமுற்றே யொன்றுந் தெரியாமற் கிடக்கும் நேரம்-யரு
வமா யேழு வாயிலேயும், பையத் தாளிட்டுக் கையில் வைத்
தார்-இருவ ரொருவரு கொன்ருய்க்கூடி, யிங்ங னேவந்து
வளேந்தனரே. (47)

தேடின கோடித் திரவியத்தைத், திரையின் கடலிலேமர
க்கலத்திற்-கூடிவைத்ததின் பின்ஞலே தான். கோமானல்
லிய வேவலேந்து-மூடினசெய்தி யறிந்துபின்னு, மூச்சும் போ
காது பேச்சும் பேசார்-ஞடினமரக் கலத்திலவைத்த நாட்டம்
போலிது நபியும்மத்தே. (48)

(இ-ள்) ஒரு மனிதன் ஏழுநாள் மட்டிலும் பசித்திருந்து
ஒரு காலில் வெள்ளியிஞலான தடையபோன்றதை அணிந்
துகொண்டிருந்தார். அதை இன்ஞெருவர் வந்து இது ஏது
பார்க்கலாங் என்று குனிந்துபார்த்து கழற்றிக்கொண்டோடி
வீட்டார். அப்போது அந்தப் பசியானவர், தமது வெள்ளித்
தடயம் பறிபோனதைப்பற்றி வியாகூலமடைந்து தன்னே
மறந்து கீழே விழுந்து கிடந்தார். பறித்துக்கொண்டுபோன
திருடர், ஷை தடயத்தைத்தமதுமனே சென்று அங்குள்ள ஏழு
கதவுகளேயும் தாப்பாழிட்டு அடைத்து அதைத் தமது கை
யில் வைத்துக் காட்டிஞர். அதன்படியே திருடின கள்ளர்கள்
வேறு மூவரும் வத்து கூடிஞர்கள். ஆக எல்லாரும் கொண்
டுவந்த திரவியமான மதிப்படங்காத கோடிப் பொருட்களே
யும் பாய்மரக் கப்பலில் ஏற்றிக்கொண்டுபேசாய்

அலையடிக்கா நின்ற ஆழிய சமுத்திரத்தின் கண்ணே போ[illegible]
விட்டார்கள். அதன் பிறகு ஆண்டவனால் ஏவப்பட்ட [illegible]
நேரத்தின் தொழுகையையும் மறைத்துக்கொண்டா[illegible]
அதன்பிறகு, தங்கள் சுவாசத்தையும் வெளியில் விடமா[illegible]
கள். பேச்சையும் பேசமாட்டார்கள். இது ரகசியம் எல்[illegible]
ஷி கப்பலில் கொண்டுபோய் வைத்த பொருளினால் உ[illegible]
முத்திவர்மாக இருக்கும். இதைஎன்ன பொருளென்று [illegible]
பிடித்தவர்கள் தான் நபியுடைய உம்மத்தாம இருக்கும் எ[illegible]

தவளை நாகத்தின் வயிலாறுற், ருங்குமோசித்துவிளை[illegible]
டுமோ-பவ்ளத் தேரைகண் மூடினுக்காற், டார்க்கத் தெ[illegible]
மோவுலகை யெல்லாம்-குவழை பறையாத குறுஆனிலே[illegible]
கோமான்ருன்சொன்ன ஞேர்சூறத்தி-லிவளை மறந்துபி[illegible]
றுவளைப்பாரரு, மென்ருனலறியலா மீமானையே ([illegible])

(இ-ள்) தவளையானது, சர்ப்பத்தின் வாயில் அகப்பட்டு கொள்ளுமாகில் தன்னால் தப்பித்துக்கொள்ளவும், வேறு வி[illegible]மான சித்துகள் செய்து ஓடவும் வழியுண்டுமா? அதைப்போல மரணமென்ற நாகத்தின் வாயில் நப்சுகள் அகப்பட்டதானுல் அந்தநப்சுகளுக்கு உலகத்தின் சித்துகள் விளையாடமுடியுமா உண்மைவெளியான தலமாகிய திருக்குர் ஆன்ஷரீபில் அல்லாகுத்தஆலா சொல்லியிருக்கின்ருன் ஒருசூறத்தில் அது வது நீ உன்னை இல்லாமையாக்கி ஒன்றைச்சேர்மானமாக்கி விடு, அதற்குத் துணைக்கருவியாக ஈமான் என்னும் இருதய கண்ணுடியில் இருக்கின்ற துருவைத் தேய்த்து கழுவி கொண்டுபார்த்தால் உள்ளமை வெளியாகும். எ-று

நாலுகாரிய முண்டானது, நாவுபேசாது பேச்சு மற்று
வாலிபமான ஹேயும்வாவும், வன்னிமேலே நின்றுன்னியாடும்
வாலியானது காலியாகும், பாவமானது போய்க்களையும்
கோலியானவை யொன்றும் வேண்டாம், சோதிமகுபூப்சுபு
ஹானிலே

(இ-ள்) ஞானத்தில் காரியமானது நான்கு பதவிகள் உண்டும். அதாவன, 1-வது இல்முல் எக்கீன், 2வது ஐனுல் எக்கீன், 3-வது ஹக்குல் எக்கீன், 4-வது கமாலுல் எக்கீன், இந்த நான்கு ஜடலத்தை நிற்பட்ட முயல்கின்றவனுக்கு காரியமானவைகள் இதோடு கூட நாவை உசுப்புதலைவிட்டும் மௌனித்துக் கொள்கின்றது. சுவாசத்தைநாசஞ் செய்வதை விட்டும் உள்ளடக்கி, வாசியின் கணக்கில் வைத்துக்கொண்டு

[illegible]யிருக்கின்றது. அப்போது எப்போதும் சாத [illegible]
[illegible]ற்றஞ்செய்கின்ற ஹவும், வாவாகிய நின்வும், வன்னி
[illegible]ய அக்னி நாடியில் நின்று ஆனந்தம் கொள்ளும். அ[illegible]
[illegible]லைமையில் கரும வினைகளெல்லாம் உன்னை விட்டும் வெரு
[illegible]டோடும். ஆனல் உன் நினைவு யாதொரு வேலையும்
[illegible]ாட்டமும் இல்லாதிருக்கவேண்டும். அப்படியானல்தான்
[illegible] இருதயத்தேட்டம் ஒரிடம் பார்த்து உட்காரும், மற்றப்
[illegible] ஊசாட்ட மிருக்கும் வரையில் நாட்டம் நடந்துதான் அலை
[illegible]ம், அதுவரையில் நீ என்பது ஜம்முல் தரிபடாமல் இணைபட
[illegible]வதான் இருக்கின்ருய் பூரணவடிவாகிய மகுபூபின் ஆதாவில்
[illegible]பட்டால் ஜம்இல் சேர்மான மாகினுய் எ-று

கெர்பந் தரித்தக்கால் றூஹானியே, கெர்ப்பம் பிள்ளை
[illegible]ய் வெளியில்வந்தாற்-செப்பிடுந் துன்யா வார்த்தை பேசி
ஷெய்த்தானீயாகுமெனவோதினுர்-ஒப்பு முவமையுமறியா
[illegible]டா, லொருவன் ஹைவானியெனவோதினுர்-மெய்ப்பை
[illegible]றிந்தாக்கால்றஹ்மானியே, மெய்ப்பைத் தெரிந்தக்கால்
றப்பானியே. (51)

(இ-ள்) கெர்ப்பத்தில் சிசுவாகத்தரிபட்டவுடன் ஒவ்வொன்றும் றூஹானியாகின்றது. அவ்விதம் அந்தசிசுவான குழந்தைவடிவமாய் தரிபட்டு மானிட வடிவமாய்ப் பிறந்தவுடன் அது உலக பழக்கங்களில் கலந்து வார்த்தை பேச ஆரம்பித்தவுடன் அது உடைய குணங்கள் முற்றும் ஹைவானியாகிய மிருக குணங்களில் ஆய்விடுகின்றது, எதுவரையில் மனிதன் தன்னுடைய குணங்கள் இது என்றும், மிருககுணங்கள் இது வென்றும் விசாரித்துப் படித்தறிய வில்லையோ, அதுவரையிலும் அவன் மிருக குணத்தில்தான் இருக்கின்ருன் என்று தீர்மானமாக சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அவ்விதம் புகுத்தறிந்தால் அந்த அறிவில் தன்னை றகுமானி யென்றும், அதில் தெளிந்தவுடனே தன்னை றப்பானிஎன்றும்கண்டுகொள்வான்

அப்போ தனியாயம் போச்சுதென்றே, யன்பியா நபியோ
தினுர்கள்-ஒப்பு முவமையு மில்லாதவ, னெருவன் ருன்சொன்
னுனிப்படியே-கற்பு மிகவுள்ள கருத்துக்கொண்டு, ஹாமீம்
தாம்சொன்னுரின்னங்கேளீர்-செப்பும் பெரியவனிவைகளைத்
தான் சேரவறியவே யோதினுனே (52)

(இ-ள்) தன்னை றப்புடைய குணத்தில் கண்டபோது தான் இந்த ஜடலசம்பந்தத்தில் சம்பாரித்த கருமவினைகள் விலதி பரிசுத்தமாகுவான். இதை மற்ற நபிமார்களும் குறிப்பிட்டார்கள் நமது நாயகமவர்களும் விளம்பரஞ்செய்தார்கள் நாயனும் குர்ஆனில் திருவுளம்பற்றினன். எ-று

ஒருவராகவேயிருக்கொணுதிங், கொருவராகவேயிருந்து
விட்டாற்-பருவந் தப்புமச் சமயங்களும், பாக்கியம் வாரசம
யங்களும்-அறியப் போகாதிங்காதலினு, லாண்டோன் ருன்
சொன்னைப்துக்கெல்லா-மறியுமனத்தைப்பின் யறியாமலே,
மனமும்நாவுங்கொண்டோதுவதே. (53)

(இ-ள்) ஆனதினுலே அந்த றப்புடைய குணத்தைக் கண்டுதெளிய வேண்டுமானுல், ஒருவன் அவன் தானுகவே தன் கல்வியின் திறமையைக் கொண்டு தெரிந்துகொள்ள இயலாது அதற்கொரு தூண்டுகோலாகிய சற்குருவைக் கொண்டுதான். அந்த அந்தரங்கம் வெளியாக வேண்டும், அப்படியல்லாதபோது, அதன்காலகுணங்களும், அதைச் செய்யவேண்டிய பக்குவ பருவங்களும் அதில்செய்யவேண்டிய நிஷ்டைகளும். அதனுற்கிடைக்கும் பாக்கியங்களும் நல்ல உணர்ந்துகொள்ள முடியாது. இதன் உள்ளமையை, அல்லாவும் சயிக்கினே செய்திருக்கின்ருன். அறிந்த பிறகு நாவை மாத்திரம் கொண்டு காரியஞ்செய்யாமல் மனதைக் கொண்டுதியானஞ்செய்யவேண்டியது. எ-று

தன்னை ஹாலிறு தானுக்கிற். றன்னி லொருவழி தானே
வந்து-பின்னி ரிவனோடு பேசிக்கொள்ளும், பேசினு ரென்று
பேராகினுற்-கன்னிராஜனுங் கமலராஜனுங், கருணைராஜனு
முயிர் ராஜனு-மென்னு மெப்போது மொளிராஜனு, மெங்குந்
தெளியவந்துண்டானதே. (54)

(இ-ள்) யாதொருவன் தன்னை ஹாலிறு என்ற ஹக்குடன் சேர்மானமாக ஆக்கிக்கொண்டானேயானுல் உடனே பதவியில் நூறுல் ஐனுகிய மகுபூபு முகம்மதானது அவனுடன் கலந்து ஸம்பாஷிக்க ஆரம்பித்துவிடும் அப்படிபேசும் வல்லமை உண்டாயின போது கமலராஜனுகிய நாட்டமும், கன்னிராஜனுகிய நூறுல் முகம்மதியாவும் அதாவது தேட்டமும்,

...ணை என்ற பொறுமையும், உயிராகிய ஆத்மசக்தியும், ...னாகிய பரமாத்மசக்தியும் அவனுடன் சேர்மானமாகி ...ல வல்லமையுடையவனுகிவிடுவான் எ-று

...நன்மை தீமையும் மனம் நினைக்கும், நன்மை தீமையும்
...பார்த்திடும்-நன்மை தீமையுஞ் செவிகேட்டிடும், நன்மை
...மையும் நாவுபேசும்-உண்மையொரு பேச்சுத்தெரியுமல்லா
...ன்றுந் தெரியாத வொருதரங்காண்-வண்மை கல்க்குத்
...ன் ஹக்கைச் சூழ்ந்து, வல்லோன் ஹக்குத்தான் கல்க்
...ச்சார்ந்தான். (55)

(இ-ள்) அப்போது நல்லது கெட்டது என்ற பழக்க ...க்கங்களை மனது நினைந்து நினைந்து வெறுக்கும், அது ...ால் செவிப்புலனும் அவ்வாறே கேட்டுக்கொண்டு விட்டுப் ...டும் அது போல கண்புலனும் அவ்வாறே பார்த்து வெ...த்துக்கொள்ளும் அப்பால் நாவு என்ற புலனுக்கு உண்மை ...ற ஒருவார்த்தை தான் தெரியுமே அல்லாது வேறுமார்க் ...மே விளங்காது மறந்து நிற்கும். இவ்வித நல்வினை அதிகரி...வே இவனிடத்தில் அதிகப் பற்ருயிருந்த கல்க்கு என்ற ...ன இச்சையானது சிறிது சிறிதாக மாறிஹக்காகிய உள்ள ...மப்பொருளானது பளீரென்று உதயமாகி விடும். ஹக்கும் ...டிமையென்ற கார்மேகத்திரையில் நின்று நீங்கி வெட்ட வெளிச்சம் செய்துவிடும், அப்போது ஹக்கின் கிருபையானது ...மோகமாக வெள்ளம் பெருகி அலைமோதிக்கொண்டிருக்கும்

ஹக்கும் கல்க்கு மொன்ருயினது, கருணைக்கல்புயி ராயி
...ரது-மிக்க நபுயுது பாத்தானது, மேவும் லாஹி ரென்ருனது
...ம்-ஒக்கு மா னும் பெண்ணென்ருனது. முச்சி தனிலுச்சி
...ச்சிமீதில்-மிக்க வொருநூனு மோரலிபு. மேவு மாண வ
...ரவானதே. (56)

(இ-ள்) இவ்விதம் திருந்தினவுடனே ஹக்கும் கல்க்கும், ...ன்று சேர்ந்து விட்டது. அதற்கடையாளமாவது இருதய, ...ண்ணங்களெல்லாம் மாறிப்போய் ஏகஸமதாகிய உயிர்அரு...குணங்கொண்டு நிற்கும், அகத்திலும், புறத்திலும் நாயகத்...ின் இது பாத்து என்கின்ற குணமே நடையாக வந்து தோன்றும், அன்றைக்குதான் பெண் என்ற கோலத்தில்

இருந்து ஒவ்வொருவனும், மேல் மீசை உள்ள ஆண்பி... யர்கின்ருன். உச்சிமேல் நின்ற இரகசியம் அதாவது ... மண்டலந்திறந்து அறுஷேமு அல்லாவின் காட்சிமய... வெளியாகித்தெரியும்.

பிறக்கமுன்னின்றகோலங்களை,பிறந்தாலறியலாம் பெ...
யோர் கட்கிங்-கிறந்து போனக்கா லுயிரெங்கேடோ,மெ...
தெரியாது சிறிரோருக்கங்-குறைந்த இவையெல்லா மறி...
சொன்னுன் ஒல்லா நபியுல்லா வும்மத்தோர்க்கே-சிறந்...
ருன காரியத்தைத்தெளிந்தே யறிந்தாக்கால் மூமின்களே (5...

(இ-ள்) ஒருமனிதன் தான் பிறப்பதற்கு முன்னுல் உ... கோலங்குறிகளை ஷிகப்பால அரையில் நின்றும் கமலமு... தியானது வெளியாகும்போது அது தன் அழகியவாய... இரகசிய கீதங்கள் பாடிக்கொண்டு வெளிதோன்றும் அ... ணம் ஒன்ருென்ருய் தன் அந்தரங்கம் வெளியாவதைக்க... நாட்டத்தில் சொக்கி ஆனந்தக்கூத்தாடி அதன் சமுகத்... வண்டுபோல் மோதி விழுவான். ஆனதாலே இவ்வுலகம... ளில் எவ்வளவு கல்வி வந்தராயிருந்தாலும் தன் சரீரம் வி... ந்தபோது அதில் வந்து நின்று நடத்தாட்டிய பரமாத்மா... னது கடைசியாக எங்கே யடைகின்றது, என்று தீர்மா... உதாரணத்துடன் சொல்லமுடியாது. ஆகீவே பெரியவனு... ருக்கட்டும், சிறியவனுயிருக்கட்டும் மொத்தமாக உள்ள... அறிந்து அதன்படி அமல் செய்து கடைத்தேறவேண்டிய... ஒவ்வொரு மானுடனுக்கும் அத்தியாவசியமானதாக இருப்... துபற்றியே ஹக்கஆலா குர்ஆனில் சொன்னுன். நபிம்ஹா... அவர்களும் இதையறிந்தவர்கள்தான் சரியான மூமின்கள் என்று திருவாய் உதயஞ்செய்தார்கள். எ-று

பிறக்க முன்னிதா யிருந்தகோலம் பிறந்த லறியலா மெ
னவோதினு-னுரைத்த சுல்புக்குள் நாட்டம் வைத்தலுடனே
தெரியுங்கா ணந்தரூபம்-இறந்தாலுறும்பரிசுந் தெரியு,மென்
றே சொல்லின னேர்சூறத்தி-லுறைந்தான் ஒஸ்ஸமாய்
சூறத்திலே, ஒல்லா இப்படித்தானே சொன்னுன். (58)

(இ-ள்) அல்லா குர்ஆனில் பிறக்கமுன்னலே ஒருவன் உண்டாயிருந்த கோலங்களை அவன் பிறந்தபின்னுல் அறிய வேண்டும் என்ற, சூட்சியமானது என்னவென்ருலோ...

...ருவன் தன்மனஇச்சையை கல்புக்குள்ளிருந்து எடுத்துவீசி ...டு அதில் நாட்டமாகிய இஷ்க்கைப் பொருத்துவானுகில் அப்போது அந்த சொரூபம் வெளியாகும் அந்த ரூபமே ஹக்... இருக்கும் அந்த ரூபத்தில் இவனுடைய நாட்டமானது ரூபங்கொள்ள வேண்டும் அப்படி கொள்ளவேண்யதற்குத் ...ன் நாதாக்களெல்லாம் தனித்தவனுந்திரங்களிலும், மலக் ...கைகளிலும் போயிருந்து வாசஞ்செய்து அதில் ரூபங் கொ ...டு வல்லமையைப் பெற்றுக்கொண்டார்கள் அதுபோல் பெற்றுக்கொண்டால் இந்த ஜடலமாறின போதைக்கும் அந்த ரூபம் அழியாது, சதாவாழ்க்கை கொண்டு நிற்கும் இதன் விஷயத்தைப்பற்றி ஆண்டவன் குர்ஆனில் ஒஸ்ஸமா ...வத்தாரிக்கு என்ற சூறத்தில் திருவுளம்பற்றியிருக்கின்ருன்.

மன்னுனதின்கூறு சொல்லக்கேளு,மண்ணே பெருத்தக்
...லென்னசெய்யும்-பொண்ணைத் தெரியுமோ அல்லாத்தைப்
...ண்ட காரியந் தெரியாதென்ன-நண்ணுய் வான்கூறு மிஞ்சு
...லோர்,நளினத் தொழுகையை விடாதவன்ருன்-எண்ணில்
...குமண் மிஞ்சுமாகி,லிணங்கா ஹருமிஞ்சி நடப்பானென்ன
சொன்னுன் பொன்னூர்மண் மிஞ்சுகிலோர், துய்யோன்
இல்முதான் ஹாலிருகும்-எண்ணுலறுஷுமண் மிஞ்சுமாகி,
...லகன் மஸ்தாக இருப்பார்களே-கண்ணுற் கண்டதுமற்ந்
...தொன்னுற், காணு தொருநாளு மிப்புவியிஞ்-றன்னுல் வந்
...து போகாதென்று,தானே யுறைத்திட்டானுண்டவனே (60)

(இ-ள்) இம்மானிடப் பிறப்பில் மூன்றுவகையான உப ...ாதிகளைக்கொண்டும் உற்பத்தி ஏற்பட்டிருக்கின்றது அவை யாவன, உலகமண், சுவர்க்கமண் அறுஷியின் ஒளி ஆகமூன்று குணங்களாம். உலகமண்ணுல் ஏற்பட்டது அனுநீயத்து குபா ...ம்பாப பந்தங்கள், கோபம், பொய்முதலிய துற்குணங்களாம் சுவர்க்கமண்ணுல் ஏற்பட்டது ஞானம், மெய், சூதற்றமுக தேஜஸ் யாருக்கும் உபகாரகுணம். தாழ்மை. கல்வி. தருமம். முதலிய பல நற்குணங்களாம். அறுஷியின் ஒளியின் செயலானது மிஞ்சி நிற்குமானுல் அல்லாகுத்தஆலாவின் இஷ்க்கில் புகுதப்பட்டு ஜலாலியத்துல்லாவாகிய வஹ்தானீய்யத்தின் துறைகளில் முழுகி நின்று சதா ஆனந்தியாகி, தவத்தில் ...ரிபடுகிறது, பூரணத்தில் சம்பந்தப்படுகிறது. நேரத்திற்கு

நேரம் தஜல்லியாத்தின் மஸ்துண்டாகி கொழுவிக் கொள்கின்றது ஆகிய பூரண மயங்களாம். முடிவாக அறிய வேண்டிய தென்னவென்ருல் வஸ்த்தடங்கலும் பூரணத்தில் இருந்தேபடை கோலங் கொண்டுவந்துள்ளது. ஆனதாலேவந்து தன்னையறிந்து போனுதான் அது இருந்து வந்த இடம் இன்னதென்று விளங்கி அதனுள் போய் அடையும். அல்லாதபோது கண்டதில்போய் கவிழ்ந்துபோம். எ-று

கூத்தான்மையுள்ள வுயிரைப்போலே, கொடுத்தா னு
வொன்று மில்லையென்ற-சாத்தா மற்சாத்துந் தாளிரண்டை
சாத்தியேபாரு முயிற்கோலத்தை - யேற்ரும லேற்றி யுபரி
மீதி, லென்ருல் சிர்றுதான் வெளியாய்விடும், காற்ரு லாக்கி
ஞன் பலவகையுங் காவல் நபியிறகூ லோதிஞர். (61)

(இ-ள்) பலபல ஆட்டங்களை ஆடி முடிவில் பயனற்று விழுகின்ற ஜடல நப்ஸ் என்னும் றூஹானியென்ற சக்தியில் சார்ந்து இருக்கின்ற ஸ்வாச வழிகளை றூஹிலும், நூஹானியென்ற பலத்திலும் நுழையவிட்டு, புலன்களுடைய அறைகளின் கதவுகளையடைத்துத் தாப்பாளிட்டு அப்பால் நீ தனித்து உன் புரமாத்துமாவின் கோலத்தை உற்றுப்பாரு, சூரிய சந்திரகலைகளின் ஒட்டங்களால் அமிர்தகலை யதிகப்பட்டு ஹக்கீகத்துல் முகம்மதியாவின் ஸ்ருபவடிவம் உதயமாய் உன் பார்வைக்குத்தோன்றும், அது இனி ஸ்வாச கலைகளை ஏற்ற இறக்கம் செய்து கொள்ளும் விதத்தையும், அதனுல் சரீரம் உண்டுபட்ட பழயதோர்கதையும், உனக்குவழி விபரமாய்ச்சொல்லி கமலத்தின் நுட்பங்களையும் தெரியச்செய்யும் அதுவே நமது முகம்மதுர் றசூலாக இருக்கும். எ-று

நபசு லெவ்வாமத் தனையேவிடு, நபுசு அம்மாருவெனவே
யொளி-பவுசு பிரமானமுல்கி மாவைப், பாராதே பாருபின்
ஞலே கேள்-ஜவுச முத்துமயின் ஞவென்றதி, லிருந்தோமில்
புறப்பானியென்றும் - தவுசு பெரும்தாத்து நபுசானதிற்
சார்ந்து பாருஹூவானதுவே. (62)

(இ-ள்) அப்போது நீ உன் இராஜ கருவிகளான நப்சுகளில் லவ்வாமா என்பதின் குணங்களை ஒன்ருென்ருக,விட்டுவிடு? நப்சு அம்மாருவின் குணங்களையும் அதாவது,

லெண்ணம், தான் என்னும் சக்தி, பொருமை, கோபம் ஆணவம், காமம் இவைகளை நாளாவட்டத்தில் ஒதுக்கி விடு செல்வீகமுற்றும் பெறக்கூடிய நப்சு முல்ஹிமாவில் உனது அநேக காட்சிகள் உன் எதிர்ப்பில் வந்து நிற்கும்,என்ருலும் அதில் நின்று விடாமல் ஏறிக்கொண்டு நப்சுமுத்மஇன்னாவின் குணத்தில் சகலமும் பூரணம் பெற அமைந்துநின்று அதில்றப்பானியின் அகமிய இல்மை உணர்ந்து அதன் ஒவ்வொன்றும் அதற்கு நேர்பாடாகப் பிடித்துச் சரிபார்த்துக் கொண்டால்தான் அஹதியத்தில்அமைந்திருந்த இடமானது அது என்று தெரிந்து போகும். அப்போது அதில் மனது சந்தேகமற்று சரிபடவேண்டியது அதுவே தாத்தாக இருக்கும் அதை உற்று நோக்கிப் பார்க்கும்போது, அதுவே ஹூமயமாக ஆலமெல்லாம் ஒரே ரூபமாய்த்தெரியும். எ-று

கோமான் ருன்சொன்ன செய்திபார்க்கிற், கோலமொன்
றையும் பார்க்கவேண்டாம் - ஈமா னிலைகொண்டு பார்வை
பாரு, மிபாதத்துச்செய்யு மூமின்களே பூமான் றனைவெல்லச்
செய்திகேளும், பொம்மல் கொண்டொரு அம்பை வாங்கிச்
சீமாயெய்திடிற்பூமான் விழு,சிர்றைப்பாருங்காள்மூமின்களே

அல்லா தனை நாடி திக்குறுசெய்தா, லதிலே திருவொளி
வந்திறங்கு-மெல்லாக்காரியமுந்தெரியு,மென்றே யெம்மிறை
தாஞேதிஞன்-சொல்லார் திக்குறு தாஞேதிஞற், றுய்ய
வொளிவரும் பரிசுகேளீர் - வல்லா வலதிலே வந்திறங்கி
மரண்டக்கால் வல்லோனொளியல்லவே. (64)

(இ-ள்) சிர்றென்ற அகமியக்கண்ணுடியில் காட்சியைக் கண்டு சொக்கி நிற்கா நின்ற மிமீன்களானவர்களே! ஆண்டவன் தன் திருவேதத்தில் சொல்லிக்கொண்டு வந்த செய்திகளெல்லாம் உம்முடைய சொந்த சங்கதியே அன்றி வேறல்ல. வெளியாகினதும் வெளியும் நீரேதான், அதை ஈமானிலையின் புறத்தால் பார்த்தக்கால் வெள்ளிடைமலை போல் தெரிந்துபோகும், உம்முடைய அந்தரங்க ரூபத்தில் நீர் ஜம் ஆகி, விடவேண்டுமாஞல் பூலோக மாயைகள் உமது மனத்திரையை விட்டும் விலகிநின்றபோது காரியம்இன்னது தான் என்று தெரிவீர்,வாசி என்பது றூஹின் வெளியாக இருக்கும் றூகென்பது நினவின்காந்தியாக இருக்கும் நினவு வில்லில்

வாசியை அம்பாகக் கோர்த்து இருதயக் கண்ணால் உற்று பார்க்க கையில்வைத்த நெல்லிக்கனி போல் உமது அந்தர கருபம் வெளியாய்விடும் அதானது அல்லா என்ற திக்ரு இருக்கும் அதன் அர்த்தமானது நான் என்பது, இல்லை என் பது; அப்படியானால் உண்டுமென்பது எது? அதுதான் உதிபில் இருந்து வெளியான எண்ணம், அந்த எண்ணமே சர்வ ரசிருஷ்டிகளையும் தனக்குள் நிரப்பியாக்கிவைத்துக்கொண்டு ஆலத்தளவில் விஷயமானது இப்போது அந்த எண்ணத்தை எது என்று பகுத்து அறிந்து மீளவும் அதில் போய் பொருந்திக்கொண்டு ஒன்றுபடுவது, அவ்வாறு செய்தற்கு காரண கருவியானது மன ஊசாட்டங்களை எல்லாம் ஒடுங்கச்செய்து நினைவில் வைத்துத்தட்டிக்கொண்டிருப்பது இதுதான வல்லமையை யடையக்கூடிய பிரதான கருவியாக இருக்கும் எ-று

வலது பக்கத்தில் வந்துவந்து, வலுப்ப மாகவே பெருகி யார்ந்து-நிலது நிலையாக நின்றுவீசில், நிபுணர் நபியிறசு லொளியைக்-கலரு மேயெல்லாம் வந்துமுடிக்கருணை கொண் டெங்கு மொன்ருகினல்-நலது நமதுயா நயினர் சொன்னர் நல்லபுறுக்காளிஞெளியிதுவே. (65)

(இ-ள்) அவ்வாறு திக்றுசெய்து பழகிவரும்போது வலது புறத்துச் சுழிமுனையின் கண் வந்து நின்று ஒளிவானது வீசிடுமாகில், அது மலிக்குல் குத்தூஸாகிய, அல்லாவின் ஒளிவாக இருக்கும். எ-று

இன்னுஞ்சொல்லக்கேளு முஸ்லிம்களே, இடதுபக்கத்தில் வந்தொளிவு-மின்னி யொழித்தது போலொளித்தால், மிகுந்துமேபோதே தெனவோதினர் - நண்ணு மொளியிது நிலையேநின்று, நளினமுடனெங்கும் நிரப்பமாகிற்-கண்ணின் மணியான நாயனொளி, காணுங்காளிதைத் திக்குறு செய்தே யென்றும் பெரும்வாழ்வு பெறு வீரென்றே, யெங்கள் நபியிறசூலோதினர் (66)

(இ-ள்) ஹே! தவத்தில் அதாவது கல்வத்து இருப்பில் இருக்கும் மானிடர்களே! இடதுபக்கத்துச் சுழிமுனையில் தஜல்லியானது மின்வெட்டி மறைந்தாற்போல வீசி மறையும் பட்சத்தில் அது காரியகாரண ஒளிவென்று நம்பிவிடாதேயுங்கள் அப்பால் இருக்க இருக்க அந்த ஜோதி வடிவானது,

ரணமயமான ஸ்மதியத்தாகிவிட்டால் அதுதான் உங்கள் அந்தர நடுவில் வந்து நின்று உங்களை நடத்தாட்டிய அல்லாவின் உஜூதாக இருக்கும். (எ-று)

ஆனாலின்னமுஞ் சொல்லக்கேளீ, ரருளுந் திக்கிறது செய்யும் போதும்-நானாவிதமாக வொளிவுவந்து, நாடிமுதுகில் மறையுமாகிற்-போனன் திக்கிறு சொன்னேனும் போறன் போகாமலிது நிலைநின்ருக்கால்-வானல் வாங்கிறமலக் கல்மௌத்து, மன்னனொளியிதுதானே யென்ருன். (67)

(இ-ள்) ஆனால் இன்ன ஒரு செய்தி சொல்லிவிடுகிறேன் அப்படி தவத்தில் திக்று செய்கின்ற காலத்தில் சுழிமுனை ஸ்தலங் குறிப்புமாறி ஒளிவானது நானாவிதமாக வந்து வந்து மாறுமாகில் அது மலக்கல் மவுத்துடைய ஒளிவாக இருக்கும் அது மாருமல் நிறுத்திக்கொள்வானேயானல் திக்றும் போய்விடும் திக்றுசெய்பவனும் போய்விடுவான் ஆனால் அந்த ஒளிவு முதுகின் புறத்தால் மறைந்து போகும் பட்சத்தில்தான் அப்படியாகும் அன்றியிலோ அப்படியாக மாட்டாது வேறு விதமான தங்கடம் வந்து தீர்ந்து போகும். எ-று

தாங்குந் திக்கிறது செய்யுங்காலஞ், சன்னல் பின்னலாயொளிவுவந்தே-யோங்கித் தான்முன்னே நின்ருேடின, லொலியா திபுலீசை யோட்டிவிடும்-வாங்காவொளியது நின்று கொண்டு, வன்னிக்கட்டை போலேயிலங்கி-யோங்காதெங் கெங்கும் பிரகாசித்தா, லெங்கோனிறசூலுந் தீனுமாமே. (68)

(இ-ள்) இன்னமும் திக்று செய்கின்றபோது, சின்னபின்னப்பட்டு ஒளிவு பலவித கோலத்தில் மறைந்துகொண்டு வாருமாகில் அது திட்டமாக இப்லீசுடைய ஒளிவாக இருக்கும் ஆனால் அந்த ஒளிவுதான் முகப்பில் நின்று வீசவேண்டும் இன்னும் அக்னி காந்தியின் மயமாக ஒருவித பசுமை ஜோதி வீசிவிடுமாகில் அது நமது றசூல் நாயகமவர்களின் பூங்கதிராக இருக்கும் தீனுக்கு அஸ்திவாரமாகவும் இருக்கும். எ-று

என்ரு லிந்நான்கு திக்கிறையுந்தா, னேசுநாயக னுதவி கொண்டும்-நன்ருய் நபிதீனி னுதவுகொண்டும், நல்ல முறுஷிதி னுதவி கொண்டும்-ஒன்ருய் மனந்தனில் வைத்துத்

தானே யெல்லா மீதிலே பேராசையாய்க்கண்டே ஜல்
கண்டு கொண்டு, கரும மொருமித்த முஸ்லிம்களே. ([illegible])

(இ-ள்) ஆனல் இவ்விதமான திக்று செய்யும் போ
அல்லாவின் காவல்பாட்டை அவசியம் தேடிக்கொள்ள
டும் அப்பால் ஹக்கு முகம்மதியாவின் உதவிதேட வேண்
அப்பால் ஷெய்குநாயகமாகிய சற்குரு முஹியித்தீன் உ
கிருபா கடாட்சத்தைப்பெறவேண்டும் அப்பால்தம்மு
முறுஷிதின் அநுக்ரஹத்தைப் பெறவேண்டும் அப்பால்
பீஹுடைய பாதையைப் பிடித்து நடத்தவேண்டும்,

முஸ்லி மானேரே மூமின்களே, முத்தலக்காகிய நாய
தான் தன்சீஹு செய்து முன்னே சொன்ன, தசுபீஹா
சொல்லினூடே-அசிலாயதிற்கு முன்சொன்ன நூறை அ
மதாய் நின்ற மஹமூதிலே - பசியா திருந்துபார் பயுஹ
பரும், பக்கீரெலியுல்ல்தமைக்காணலாம். (70)

(இ-ள்) ஹே சாது ஜனங்கள்! நீங்கள் நிஷ்டை
அமர்ந்து தஸ்பீஹாகிய திக்றில் பழகிவரும்போது தன்
ஹாகிய மனவாசியில் நினைவைக் கொழுவிப் பழகவேண்
டும், அதற்கப்பால் முன்சொன்ன முகம்மதியாவின் நூறி
பணர்கள் உண்டாகி அடிக்கடி காட்சிகள் உதயஞ் செய்
ஆரம்பிக்கும் அதுதான் மஹமூதின் நிரப்பமாகும் அ
காட்சிகளை மனதில் தியானஞ் செய்து கொண்டுவர ஜலா
யத்துடைய இஷ்க்குமீறி மஸ்த்துண்டாகும அதில்றசூலையு
முகியித்தீனையும் பகீர்களுடைய பான்மையில் காணலாம்,

மானமானேரே பரனிலொரு, வன்னப் புதுமையுண்
தனைக்கேளீர் ஏனமானதோர் வாய்வும் நீரும், மென்ற வ
னியு மீனுங்கோலும் தானமாயுள்ளவிள்ளுமம்புஞ், சாய
திருமேனிகோனும் கானும்-ஆன லிவரெல்லா மொன்ருய்
கூடி, அப்தாக்கள் மேலே வந்துசேர்ந்தார் (71)

(இ-ள்) அவ்வாறு இருக்கும் சமாதியுடைய இருப்பில்
ஒரு கோலமுண்டாகும் அதாவது திக்றில் போதமற்றிரு
க்கும்போது ஒருவாய்வு, உந்தியில் இருந்து ஆங்கார சப்த

டன் எழும்பும் அது சண்டமாருதப்பு சற்காற்ருகஇருக்கும்
ம்பகலையாக இருக்கும், அதில் நப்சுகள் பதறிவிடும் பக்கத்
தில் ஒரு கொடூர ஸ்வாலிப்புடைய அக்னி உதயஞ் செய்து
நிக்கும் அதுதான் வடவாமுக அக்னியாக இருக்கும் அப்
பால் கபால மண்டலத்தில் பலவித வெள்ளிவான்கள் உதிக்
கும் அதுதான் இவனுடைய விதிப்பலன்களான கிரகங்களாக
இருக்கும் அப்பால் ஒரு கூட்டம் வில்லும் ஆயுதங்களும் அம்
பும் பிடித்து வந்துநிற்கும் அதுதான் எமசேனைகள், ஆனல்
இவைகளொன்றுக்கு பின் சரியாது நின்றுசாதித்து விடுவார்
களானல் அவர்கள் அப்தாக்களில் சேர்த்துவிடப்படுவார்கள்

இந்தப் புதுமையைச் சொல்லக்கேளீ ரென்ருல் ஆண்
பிள்ளைக்காகவேண்டி-இந்த ஆண்பிள்ளைக் கெந்த நேரமென்
ருலறிவீரோ சொல்லக்கேளும் சொந்த மாயுள்ள மூச்சுத்
தானும், சுஜூதிலே நிற்கும் வேளையிலே அந்த யாஹூ
வென்றே, வலதிலாக நிற்கின்ற காலையிலே, (72)

(இ-ள்) ஆனல் இது சம்பவகோலங்களெல்லாம் ஆண்
பிள்ளைகளுக்கல்லாமல் ஸ்ரீகளுகளுக்கல்ல பெண்களுடைய
ஸ்வாச பந்தமானது இடவலமான சத்திரனில் நின்று ஸரூ
பம் வந்தமையால் இந்தக்கடவுகளெல்லாம் கிடையாதுஹூ
வென்ற திக்றே அவர்களுக்கும் பொதுமானது. எ-று

மயிலேமாமயி லானேர்களே,வண்டும் பூவும்போ லாகுங்
காலம் ஒயிலாய்நாதந்தான் சாடியங்கே, யுற்ற சுல்புக்குந்த
ருபிப்நடுப் பயிரதாகவே போய்த்தா னின்று பத்து மாதமு
மானபின்னல் செயலா ஆண்பிள்ளை யாகவந்து, செய்கை
யாண்டோனுக்கப்தாகினன் (73)

(இ-ள்) ஹூவென்ற திக்று ஒருவண்டும் சந்திர சுவாச
மானது ஒருமலரும் போல் பின்னியபோது அவர்களுடைய
சுரூபம் சுரோணிதஜனனம் உண்டுபட்ட கோலத்தில்கிடந்து
பத்துமாதமும் நிறைந்து சுக்கில கோலமானது ஸ்தூலஸம்
பந்தமாகி சுரூபந்தேறி ஆண்கோலங்கொண்டான், பெண்
அப்படியல்ல சுரோணித கோலத்திலே கோலங்கொண்டது

இந்தக்காரியந்தனிலேயொன்ற, தேறற் வாட்டமு...
தனைக்கேளீர்-முந்த வந்ததில் வானில்நின்று, மூர்க்...
னில்லை யானதினுல்-இந்த மூச்சுத்தானிடதிலான, ...
ருற்றறித்தது பெண்ணுச்சுது-கொந்துவாலிப முஸ்லிம்...
கோலமப்படி யானதுவே (74)

(இ-ள்) மேற்கூறிய ஹத்தில்ஒருஏற்றவாட்டமிருக்கி... றது, அதாவது ஆதியில்வந்த நாதமானது மூளையில்வை... அமிர்தகலையான சந்திரனில் மிகைத்திஞலே, அது பெ... சுரூப மெடுத்தது காரியமிதுவேதான். (எ-று)

விதியோ விதியன்பன் மேலேவன்ருன், விட்ட செயலி...
தானேயென்பான்-விதியை மதியையு மறிய வேணும், வில்...
மம்பையு மறியவேணும்-முதிய தானத்தில் முன்னேசொன்...
மும்முன் றுண்டதையறியவேணும்-பதிய இஃதெல்லா மறிய
வேணும், டாக்கிய முள்ளநபி யும்மத்தே. (75)

(இ-ள்) உலகவாசிகள்விதி என்றும் ஆண்டவன் செ... லென்றும் சொல்லிக்கொள்வதே அன்றி விதி மதி என்பவை... அறிய மாட்டார்கள் கட்டாயம் விதி மதி என்பவைகளை பகு... தறியவேண்டும் வில்லாகிய அறிவையும் அம்பாகிய அருளை யும் அறிவது கடமையாக இருக்கின்றது, மேலே குறித்தவற் றுள் மூன்றுகாரிய முள்ளது அதை அறியவேண்டும் அப்படி யானவர்கள்தான் றசூல் நாயகத்தின்உம்மத்தில்சேர்வார்கள்

ஒன்பது மொன்ருய்ச் சொல்லுகிறே, னுண்மையாய்க்கே
ளுந்தோழன் மாரே-நம்புந்தலையொன்று நாசிகண்ணும், நல்
ல்நாவிரு செவியுடனே-யொன்பது மொன்று மானதுவு,
முரைக்கும் லெவ்குதா னுனதுவும்-தன்பர மில்லாக் கலமான
துந், தான மானதுஞ் சொல்வதுவே. (76)

லெவுகு மகுபூலு மனமாமெனும் நேர்மைக் கலம்நாவு
தானுமெனும்-ஐவினையில்லார் சிறியோரெனு, மன்பாலுள்ள
வர் பெரியோரெனு-மெய்வினை போகுமென்னேரமு, மேல்
வினை தீருங்காலையிலே-யுய்வினை யுள்ள நபிறசூ, லோதினுர்
குரு னுயத்ல்லே. (77)

(இ-ள்) ஜடலத்தில் ஒன்பது வாசல்களின் விபரம் அறி வது மனிதர்பேரில் கடமை அதாவது தலை, நாசி இருகண், இரண்டு செவி, ஒரு நாவு, இந்த ஒன்பதும் இதில்

...லெவ்ஹூல் மஹ்பூல் என்பது இருதயமாக இருக்கும் கலம் ...வாக இருக்கும் கண்குர்சியாகஇருக்கும் புருவம் அருஷாக இருக்கும் சிந்தீல் நேத்ர ஒளிவாக இருக்கும் இதை அறிந்து ...க்கு கொண்டவர் பெரியோர்களாக இருக்கும் அறிவைத் ...ளிந்தவர்கள் பாபவினைகள் தீர்ந்தவர்களாக இருக்கும் ...வ்வாறு றசூல் நாயகமவர்கள் திருவாய் மலர்ந்தார்கள்

எட்டுத்தலத்திற்கு மெட்டெழுத்தா, மெனுமில் லல்லாவை
...ஜூது செய்யு-மொட்டுப்படாமல் நின்ரே தினவ ஞென்று
...ன் சொன்னுன் குறுஆனிலே-வெட்ட வெளியாக மஞ்ச
...த்த,வேர்வை சிதறிய அந்நேரமே-திட்டமாயுள்ள வெழுத்
...தயெல்லாஞ், செய்கை யாக்கேளீர் முஸ்லிம்களே (78)

(இ-ள்) இனி எட்டு சுவர்க்க மென்பது, கலிமாவில் எட் டெழுத்தாக இருக்கும் அதாவது இல்லல்லாஹூஹ்க் என் பதை நினவுக்குள் இருத்த வேண்டியது அதற்கடையாளா ...ஞ்சள் ரெங்கான வியர்வை ஜடத்தில் பொழிந்து துளிக்கும் ...ப்போதுதான் அது முஷாஹிதவுடைய பூரணம் ஆயிற் றென்று அறியவேண்டியது எ-று

கருணைக்கடலான நபியிறசூல், ஹாமிமாகிய யாசீன்
சொன்னுர்-பரனம் பரனமென் றுயிர்கொண்டாடும், பாக்கிய
முள்ள தீனவரே-இரணம் பறக்கத்தும் றஹ்மத்துவு,மிறசூல்
சலாமத்தும் நிஃமத்துவும்-தரணி தனிற்றரு வானெனவே,
தம்பி ரான்சத்தமுழங்கியதே (79)

(இ-ள்) அந்த எட்டெழுத்தையும் திக்று முஷாஹிதா செய்து வருவதால் இவ்வுலகத்தில் வேண்டிய பொருத்தமும் செல்வமும் சரீரசுகமும் ஆண்டவனுடைய கிருபை றகுமத் தும் முகம்மதியாவின் சலாமத்தும் உண்டாகும். எ-று

எல்லா வேளையுஞ் சொல்லக்கேளு, மென்ரு லொரு சத்
தந்தான் முழங்கும்-நல்லாக் கேளுங்காள் செவி கொடுத்து
நாளும்பக்கால் ஜல்ஜலாஹூவின் ஒல்லாநபியுல்லா வானே
ரையு, மெகலிமாரிராஜாவென் ரேதினனே-நல்லா ரிவை
யெல்லா நாடினுக்கால், நாயன்ருன் சொன்னுன் சுவர்க்க
மென்றே. (80)

(இ-ள்) நீங்கள் திக்று செய்து அந்தயாதில் தரி... டனேஉங்களில் நின்றும் ஒருதிவ்யமான சப்தம் இனிய... துடன் கேட்கும் அதை நல்ல செவிகொடுத்துக் கேட்க... டும் அந்த சப்தந்தான் சுவர்க்கத்து மகிமையான ... பேனிகளாக இருக்கும் அந்த நாதத்தைக் கேட்டமாய்... தில் வேண்டி வஸ்த்துகள் ஹாலிருகும் இராஜாக்க... மலக்குகளும் வணக்கஞ் செய்வார்கள். எ-று

தந்தை தன் கூறு ஞலுமுண்டுந், தாயின் கூறுதா...
முண்டு-முந்த விறையவன் கூருறையு, மூன்று மொன்று...
நபு சாக்கினன்-இந்த வகையான கூறேதென்ரு, வித்...
யென்று தெரியேனென்ருர், சொந்த மாகிய செய்கைத...
சொல்லக்கேளுங்கா ளெல்லோருமே, (81)

(இ-ள்) இஃதிவ்வாறு நிற்க இனி ஜடலத்தில் தகப்ப... டைய பங்கும் நான்கும் வகைகளும் தாயுடையபங்கு நான்... வகைகளும் உண்டு இதோடுகூட அல்லாவின் ஒளிவா... றூஹின் புறத்தால் பங்கு ஆறுவகையுண்டும் ஆக இந்த... கையினங்களைக்கொண்டும் இன்சானுடைய நப்சுகள் உண்... டாயிற்று இதை விபரமான உங்கள் குருமார்களிடம் ... டால் சொல்லமாட்டார்கள் ஆனதாலே நான் உங்களுக்கு... வழிவிபரமாகப் போகிக்கின்றேன் கேளுங்கள். எ-று

சூட்டுந் தோல்தசை நரம்பிரத்தஞ்,சொன்னன் தாயின்...
கூறிவையாமென்று-மீட்டு மெலும்போடு மூளைவிந்து, வே...
வை யிவையெல்லாஞ் செவியின் பார்வை-கூட்டு மிவைப...
நான்குமொன்று, கோமா னபியிறசூ லோதினர் (82)

(இ-ள்) சரீரத்தில் தோல் தசை,இரத்தம், நரம்பு,இந்... நான்கும், தாயுடைய பங்காக இருக்கும் - இனி என்பு, மூளை விந்து, வியர்வை, இவை நான்கும் தகப்பனுடைய பங்கா... இருக்கும் இனிபார்வை கேள்வி மூச்சு பேச்சு, அறிவு, சக்... தெளிவு இவை ஆறும் அல்லாவின் பங்காக இருக்கும் ஆ... இந்தப்பதினன்கும் ஆக இருக்கும் என்று றசூல் நாயகம் திரு உபதேசஞ்செய்தார்கள், எ-று

உற்ற பதினன்கு மிவ்வளவு முன்னும் பதினன்குஹறு...
பாக்கினன் சித்துவிளையாடு மிறைநாமமுஞ்-சிறந்த நபியிற...
...ல் நாமமும் பத்தி முகியித்தீன்றிரு நாமமும், பதினன்...
...றிவை மூன்று பேருங்கத்த னிதிலொரு கண்ணடியைக்
...ருணைக் கமலக்கண்ணடியென்ருன் (83)

(இ-ள்) இந்த பதினன்கு பங்கைக் கொண்டுகலிமாவில் ...பதினன்கு எழுத்தை உற்பத்தி செய்து குர்ஆனில் உயிரட்... ...மாகப் பொதிந்தான் அல்லாகுத்த ஆலாவின் திருநாம-...மான வல்லபப் பெயரும், ஹாமீம், என்ற றசூல் நாமமும் ...ஹறியித்தின் என்ற நாமமும் கூடி பதினன்கு அட்சரமாக ...ருந்து வைத்தான் இந்த மூன்று திருநாமத்தையும் முச்சு... ... என்று உற்பத்தி செய்து அதைதன் எதிரில் கமலக்கண்...ணடி யாக்கிவைத்து எதிர்நோக்கிப்பார்த்தான் அந்தப் பார்...வையில் அவன் மறைந்துநின்று ஆலத்தளவில் பதினன்சூட்... இல்மில் ஒளித்து அப்பால் ஈரேழுபதினன்கு லோகங்க...ளாய் எழுந்து எண்ணற்ற மக்லூக்காத்துக்களாய் ஒன்றுக்...கொன்று விதற்பங்கொண்டு வெளியானன் இதற்கு தாரண...மாக ஹதீது குதுஸியில் 66நாம் ஆலங்களை நமக்குள் ஸ்ரு-...ப்பதற்காக ஹக்கீகத்துல் முகம்மதியாவின் 1ம் 2ம் 3ம் வடி...வுகளை நமக்கோர் நிலைக்கண்ணடியாக்கி அதனளவில்பார்த்த ...ன்னமாக நம் உஜூதில் தொனித்துக்கொண்டு ஆலத்தள...வில் வெளியானேம் அந்த மகத்தான தோற்றத்தைக்காட்டு...வதற்காகவே, நமது ஹமீபை இருட்டில் அழைத்தோம்? ...என்று பிரசங்கஞ்செய்து வசனித்தான் எ-று

பசியும் பசியாம லிருப்பதுவும், பன்னுங்கவலையு மகிழ்ச்
...சியதும்-ருசியும் ருசியில்லா திருப்பதுவும் நோக்கும் நோக்
...காமலிருப்பதுவுங்-கசியுங்கேள்வியுங்கேளாமலுங், கனைப்புக்
கனையாமலிருப்பதுவும் - குசியுங் குசியில்லா திருப்பதுவுங்,
கொண்டகோலங்கொண்டாடுவதே (84)

(இ-ள்) இன்சானுக்கு பசியெடுப்பதும் மந்தமாய் இருப்...பதும், கவலையும், சந்தோஷமும், உருஷியும் உருசியற்றிருப்...பதும் பார்வையும் பாரியின்மேல் மறதியாக இருப்பதுவும் நினைக்கிறதும் அஃதற்றிருப்பதும், செவிப்புலனிடத்து ஒன்...றைக்கிரஹிக்கிறதும் அஃதற்றிருப்பதும் தொண்டைச் சளி...யைக் கனைத்து இறக்கின்றதும் அதற்கு நாட்ட

மன்றி விடுகிறதும் சதாவும் பரம ஆநந்தம் கொண்டு கு[illegible] லிப்பதும், அல்லது சாதாரணமாக இருப்பதும் இவன் [illegible] குணமாகிய நப்ஸ் அம்மாறத்துடைய கோலங் கொள்வ[illegible] இயல்பாக உண்டாகும் குணம், எ-று

நினைப்பு நினைப்பில்லா திருப்பதுவும், நேர்மையும் [illegible] மையில்லாததும்-அனைப்பு மனைப்பில்லா திருப்பதுவு,மழு[illegible] யழுகாமலிருப்பதுவு - மனைப்பு மனைப்பில்லா திருப்ப[illegible] வாயும்வாய்பேசா திருப்பதும் - சுனைப்புஞ் சுனைப்பில்லா திருப்பதுவும், சொல்லுங்காரிய மின்னங்கேளீர், (8[illegible])

(இ-ள்) மேலே சொல்லப்பட்ட சற்கற்பங்கள் என்ப[illegible] களில் ஒவ்வொன்றும் ஒரு குணங்கொள்வதால் என்று சி[illegible] ஞானிகள் அபிப்பிராயம் கொள்வதும் உண்டு. ஆனல் அ[illegible] றைப்பற்றி இனி வரும் பாராக்களில். விபரிக்கின்றோ[illegible] கேட்பீர்களாக, எ-று

கூடுங் கூடாம விருப்பதுங், கோபங் கோபமில் லாது[illegible] வும் - நாடும் நாடாமலிருப்பதும், நாளும் வயிற்றை தனியே[illegible] யொரு வூடுபூத்ததுவும் யூவில்லாம, லுறுதிக்கொர்ப்பமுங்கொ[illegible] ப்பமில்லாச்-சாடும் நாதனும் நாதனில்லாத் தாங்குந் தா[illegible] காமற்சாகுவதும்

நடக்கும்நடக்காமலிப்பதுவும், நரைக்கும் நரைக்காமலி ருப்பதுவும் - கிடக்கும் கிடக்காமலிருப்பதுவுங், கிருபையை கிருபையில்லாததுவும் - ஒடுக்க மொடுக்காமலிருப்பதுவும் மோயுமோயாமலிருப்பவுந் - தடுக்குந் தடுக்காமலிப்பதுவுஞ், சாகுஞ்சாகாமலிருப்பதுமே

உன்னுமுன்னுமலிருப்பதுவு, மூருமூராம லிருப்பதுவு மின்னு-மின்னுமலிருப்பதுவு-மெய்யும் பொய்யுமாயிருப்பதுவு முன்னுமாத முப்பதுநாளையு, மூத்தஆறு நூருனதையும் குன் னுன்குன்பயக்கூனுனதுங்கோமானிதுமுப்பத்தாறேஎன்ருன்

(இ-ள்) இன்சானுக்கு ஒன்றுகைகூடும் மற்ருென்று கூடாது ஒன்றில்கோபம் இன்னென்றில்எரிச்சலற்ற தனித்த குணம் ஒன்றை நாடுவான், ஒன்றை மறப்பான் ஒரு மாதுக் குழந்தை மற்ருென்று மலடு ஒரு மரம் பூக்கும் இன்னென்று வெறிதாய் நிற்கும் ஒன்று ஞானயோகத்தால் ஜீவிக்கும் அப் பால் ஒன்றுவிழுந்துபோகும் (இன்னும்) ஒன்று நடைபெறும்

[illegible]ன்று தடைபடும். ஒன்று முதுமையடையும் ஒன்று வாலிப [illegible]ணம் படைக்கும் ஒன்று நிற்கும் ஒன்று எழுந்துபோகும் (இன்னும்) ஒருவஸ்து உண்ணும் ஒன்றுய ாதொன்று புசி [illegible]ாது. ஒன்று வளரும் ஒன்று வளராது. ஒன்று பொய்யாகும் மற்றென்று மெய்யாகும் இதில் ஒருமாதம் முப்பது நாளாக ஒரு வருஷத்திற்கு முந்நூற்று அறுபத்து சில்வான நாளாக இங்கு குறிப்பிடுகிறனைக்கும் அறுவாஹில் (குன்பயக்கூன்) என்ற சொல்லில் உள்ள அப்ஜதுக்கணக்கு முப்பத்தாறு இலக்கத்தில்சமைந்து வெளிவந்ததாக இருக்கும். எ-று

இந்த முப்பத்தாறுக்கு மப்பா,லில் முக்கடலான றஹ [illegible]த்திலே அந்த அணுவளிவணுவாகிய, அழகி லழகாகி யழகா [illegible]ன-மந்தரந்தரப்பார்வை மீறி. மந்திரமணி மந்திரத்தைத்- தொந்தாதொந்தமென்றே நின்ருடுந், துய்ய மஹ்பூபு சுபு ஹானியே (89)

(இ-ள்):- இந்த முப்பத்தாறு இலக்கமுடைய அட்சரத் திற்கப்பாலே வஹதத்துல் உஜூதில் இருந்த ஹக்கீகத்துல் முகம்மதிய்யாவானது தன் ஜமாலில் இருந்த அட்சரங்களைக் கொண்டு கலிமாமந்திரத்தில் உதித்தெழுந்து அணுவணு வாக தோன்றி அழகாகஜொலித்து மின்னி வெளியாகி தன உதயத்தில் பார்வையை விஷயஞ்செய்ய அந்த விஷயத்தில் வெள்ளையான ஸ்ரூபங்களெல்லாம் மஹ்பூபாகிய முஹியித்தீ னுகை இருக்கும். எ-று

நல்ல குதுப்புறப்பானிதயத்தானுடியொருதிரு நாமஞ் சொன்னல்-நில்லு மொருகாலின் நின்றுகொண்டு, நேமஞ் செய்வித்து சாமத்திலே பல்லுயிரான வுயிராவதைப் படைத் தான் படைப்பெல்லாந் தோன்றிடவே-யெல்லே தெரியும் பார் குறுஆனிலே, இக்குறஃஎனுஞ் சூறத்திலே. (90)

(இ-ள்):- ஆனபோதே காரியமான காரண குருமுஹி யித்தீனுகை இருப்பதாலே அதில்தான் ஜெயங்கிடைக்கவேண் டியது முக்கியம் இனி அந்த மஹ்பூபைத்தியானஞ் செய்ய எத்தனிப்பது எப்படியானல், யாகுத்பாவில் சொல்லியபடி ஆயிரந்தடவை,யாஅப்துல் காதிறுமுஹியித்தீன் என்று இரு

மன்றி விடுகிறதும் சதாவும் பரம ஆநந்தம் கொண்டு குது
லிப்பதும், அல்லது சாதாரணமாக இருப்பதும் இவன்
குணமாகிய நப்ஸ் அம்மாறத்துடைய கோலங் கொள்வதுமா
இயல்பாக உண்டாகும் குணம்,

எ-று

நினைப்பு நினைப்பில்லா திருப்பதுவும், நேர்மையும் நேர்
மையில்லாததும்-அனைப்பு மனைப்பில்லா திருப்பதுவு,மழுமை
யழுகாமலிருப்பதுவு - மனைப்பு மனைப்பில்லா திருப்பதுமா
வாயும்வாய்பேசா திருப்பதும் - சுனைப்புஞ் சுனைப்பில்லா
திருப்பதுவும், சொல்லுங்காரிய மின்னங்கேளீர், (88)

(இ-ள்) மேலே சொல்லப்பட்ட சற்கற்பங்கள் என்பவை
களில் ஒவ்வொன்றும் ஒரு குணங்கொள்வதால் என்று சில
ஞானிகள் அபிப்பிராயம் கொள்வதும் உண்டு. ஆனல் அவை
றைப்பற்றி இனி வரும் பாராக்களில் விபரிக்கின்றோம்
கேட்பீர்களாக,

எ-று

கூடுங் கூடாம லிருப்பதுங், கோபங் கோபமில் லாததுவும்-நாடும் நாடாமலிருப்பதும், நாளும் வயிற்றை தனியே
யொரு வூடுபூத்ததுவும் யூவில்லாம, லூறுதிக்கெர்ப்பமுங்கெர்
ப்பமில்லாச்-சாடும் நாதனும் நாதனில்லாத் தாங்குந் தாங்
காமற்சாகுவதும்

நடக்கும்நடக்காமலிப்பதுவும், நரைக்கும் நரைக்காமலி
ருப்பதுவும் - கிடக்கும் கிடக்காமலிருப்பதுவுங், கிருபையை
கிருபையில்லாததுவும் - ஒடுக்க மொடுக்காமலிருப்பதுவும்
மோயுமோயாமலிருப்பவுந் - தடுக்குந் தடுக்காமலிப்பதுவுஞ்
சாகுஞ்சாகாமலிருப்பதுமே

உன்னுமுன்னுமலிருப்பதுவு, மூருமூராம லிருப்பதுவு
மின்னு-மின்னுமலிருப்பதுவு-மெய்யும் பொய்யுமாயிருப்பதுவு
முன்னுமாத முப்பதுநாளையு, முத்தஆறு நூறுனதையும் குன்
னுன்குன்பயக்கூனுனதுங்கோமானிதுமுப்பத்தாறேஎன்றான்

(இ-ள்) இன்சானுக்கு ஒன்றுகைகூடும் மற்றென்று
கூடாது ஒன்றில்கோபம் இன்னொன்றில்எரிச்சலற்ற தனித்த
குணம் ஒன்றை நாடுவான், ஒன்றை மறப்பான் ஒரு மாதுக்
குழந்தை மற்றென்று மலடு ஒரு மரம் பூக்கும் இன்னொன்று
வெறிதாய் நிற்கும் ஒன்று ஞானயோகத்தால் ஜீவிக்கும் அப்
பால் ஒன்றுவிழுந்துபோகும் (இன்னும்) ஒன்று நடைபெறும்

ஒன்று தடைபடும். ஒன்று முதுமையடையும் ஒன்று வாலிப
குணம் படைக்கும் ஒன்று நிற்கும் ஒன்று எழுந்துபோகும்
(இன்னும்) ஒருவஸ்து உண்ணும் ஒன்றுய ாதொன்று புசி
யாது. ஒன்று வளரும் ஒன்று வளராது, ஒன்று பொய்யாகும்
மற்றொன்று மெய்யாகும் இதில் ஒருமாதம் முப்பது நாளாக
ஒரு வருஷத்திற்கு முந்நூற்று அறுபத்து சில்வான நாளாக
இங்கு குறிப்பிடுகிறனைக்கும் அறுவாஹில (குன்பயக்கூன்)
என்ற சொல்லில் உள்ள அப்ஜதுக்கணக்கு முப்பத்தாறு
இலக்கத்தில்சமைந்து வெளிவந்ததாக இருக்கும். எ-று

இந்த முப்பத்தாறுக்கு மப்பா,லில் முக்கடலான றஹ
மத்திலே அந்த அணுவளிவணுவாகிய, அழகி லழகாகியழகா
யின-மந்தரந்தரப்பார்வை மீறி. மந்திரமணி மந்திரத்தைத்-
தொந்தாதொந்தமென்றே நின்ருடுந், துய்ய மஹ்பூபு சுபு
ஹானியே (89)

(இ-ள்):- இந்த முப்பத்தாறு இலக்கமுடைய அட்சரத்
திற்கப்பாலே வஹதத்துல் உஜூதில் இருந்த ஹக்கீகத்துல்
முகம்மதிய்யாவானது தன் ஜமாலில் இருந்த அட்சரங்களைக்
கொண்டு கலிமாமந்திரத்தில் உதித்தெழுந்து அணுவணு
வாக தோன்றி அழகாகஜொலித்து மின்னி வெளியாகி தன
உதயத்தில் பார்வையை விஷயஞ்செய்ய அந்த விஷயத்தில்
வெள்ளையான ஸ்ரூபங்களெல்லாம் மஹ்பூபாகிய முஹியித்தீ
னை இருக்கும். எ-று

நல்ல குதுப்புறப்பானிதியத்தானுடியொருதிரு நாமஞ்
சொன்னல்-நில்லு மொருகாலின் நின்றுகொண்டு, நேமஞ்
செய்வித்து சாமத்திலே பல்லுயிரான வுயிராவதைப் படைத்
தான் படைப்பெல்லாந் தோன்றிடவே-யெல்லை தெரியும்
பார் குறுஆனிலே, இக்குறஃஎனுஞ் சூறத்திலே. (90)

(இ-ள்):- ஆனபோதே காரியமான காரண குருமுஹி
யித்தீனை இருப்பதாலே அதில்தான் ஜெயங்கிடைக்கவேண்
டியது முக்கியம் இனி அந்த மஹ்பூபைத்தியானஞ் செய்ய
எத்தனிப்பது எப்படியானல், யாகுத்பாவில் சொல்லியபடி
ஆயிரந்தடவை,யாஅப்துல் காதிருமுஹியித்தீன் என்று இரு

தய உருக்கத்துடன் கூப்பிட்டு ஒற்றைக்காலில் நின்று
கொண்டு பத்தியமாக உபவாச விரதத்துடன் இருந்து ஜா
நேரத்தில் அவர்கள் பேரில் இஷ்க்கை உயரச்செய்து உறு
யுடன் ஸ்தோத்ரம்பாடி ஒன்றுபட்டு கலந்தக்கால் உடனே
மஹ்பூபின் காட்சிப் பூங்காவனம் பளீரென்று தோன்றிவரும்
கண்ணனூர் கடைத்தெருவில் நீண்ட ரஸ்தாவின் நடுவே
சந்திர ஜோதிவடிவுடைய முகமண்டலத்துடன் காணப்
படும் அதன் பிறகு சகலப்படைப்பும் வெளியாகிவரும் சமூகத்
தின் சங்கை தங்கிய குளிர்ச்சியுள்ள கிருபையும் உண்டர்கும்
உலகம் வணங்கும் லோகத்தின் அன்பும் பெருகி வழியும்
செல்வ முகம்தழைக்கும் இதற்கடிமுடான எல்லையைப்பார்
கவேண்டுமானல் குர்ஆன்ஷரீபில் இக்றஃ என்ற சூருவில்
தெளிவை நோட்டமிடு, எ-று

தன்னைத்தான்போற்றுங் காலையிலே, தன்னிலொருஹறு
பானதுதான்-தன்னிலேநின்று வெளியாச்சுது, தன்னிலே
யது தன்னைப்பார்த்தான்-மின்னிமின்னியே ஹறுபானது
மேவிமேவியே கண்ணுடியால்-அன்ன கண்ணுடி யப்தாமென்
ரு,னந்தக் கண்ணுடி தன்னைப்பார்த்தான். (91)

(இ-ள்):- அல்லா ஆதியில் குன்தகன் ஜன்மக்பிதாத்
ராக தன்னைத் தானே உணர்ந்த குணத்தில் அமர்ந்து அப்
பால் தன்னில் நின்று ஒரு அட்சரம் உண்டாயிற்று அது தன்
னிலே நின்று அலிபாய் வெளிவந்தது. அந்த அட்சரமாகிய
தன்னிலே தன்னை நன்கு உறுக்கிப்பார்த்தான், அப்போது
அதில்நின்றும் சில கண்கணிக்க முடியாத மின்சார்பளிர்ப்
பளீரென்றுஉதயஞ்செய்திற்று அவ்வாறு உதித்த சுடரேஅஹ்
மதாயிற்று அப்பால் அது உனக்கு ஒரு கண்ணுடிபோல்
தோற்றிநின்றது அந்தநிலைக்கண்ணுடியைப் பார்த்து இது
என் அப்தாக இருக்கும் என்று அதைநோக்கினன். எ-று

நின்று விளையாடும் சுரூபமதை, ரத்நமஹ்பூபு சுபஹானி
யென்றெனறி-லடங்காத ஹலரத்தென்று: முரிமை முரிஷிது
மவுஜூதென்றும்-விண்டுதனக்குப் பேர்/றப்பில் ஆலமீனே
யெனச் சொல்லித்தானே வைத்தா-னென்று மூனறுபேர்
வைத்தேயன்ரேரமு தம் பொங்கவக்களிப்பினளே. (92)

(இ-ள்);- அவ்வாறு றப்பு நோக்கியவுடன் நின்று விளை
யாகின்ற ஸ்ரூபமான தோற்றத்தில் ஒருஒளிவுதோன்றிற்று
அதற்கு யாமஹ்பூபுசுஹானி என்று திருநாமஞ்சூட்டினன்
அன்னும் நாயன் அருமையுடன் சொன்னன்.

...து வடிவானது சகலவுலகங்களுக்கும் சற்குருவாக இருக்
...ம் இதுவே காமிலான ஷெய்காக இருக்கும் என்று சொன்
...ன் இதினுடைய சமுகம் என் சமுகம் என்றுன் இதுவே
...த்து இதுவே உஜூது இதுவேமவ்ஜூது என்று சொல்லி
...ப்பால் தனக்கு றப்பில் ஆலமீன் என்று திருநாமஞ் சூட்
...ன் அதுமூன்று நாமமாகப்பிரிந்து மூன்று சுமுதக் கட
...தக் கொந்தளித்தது. எ-று

தனக்குப்பேர்வைத்தான் ஹூவெனவுந், தனியன் தரி
...தகண்ணுடியை-யினைக்கி யாஹூவென்றே பேர்வைத்தா
...ந்தக்கண்ணுடிக் குள்ளே கண்ட - வணக்கம் சுருபத்தை
...னஹூவாய், வைத்தான் ஜல்லஜலா லஹூவின் கணக்
...வருமல் நாலுவழி, கருணை குருவென் ருண்டாக்கினனே

(இ-ள்) அப்பேர்து தனக்கு ஹூவென்று பேர்வைத்
தான் அப்பால் தன்னைக்கண்ட கண்ணுடியையும் சேர்த்து
யாஹூ என்று பெயர் வைத்தான் ஷ கண்ணுடியில் கண்ட
தன் சுரூபத்தை ஹூவாய் நிறுத்தி அப்பால் அதற்கு ஜல்ல
ஜலாலுஹூ, என்று பெயர் வைத்து, அதைக்கொண்டுதான்
ஞானத்தின் குருமார்களை உண்டாக்கினன். எ-று

இப்பா லிருக்கப்பின் னப்பாற்கேளீ, ரில்லல்லாஇருபத்து
நாலும்-ஒப்பதில்லாவொன்பா தாகு,முயர்ந்தசிர்றிதுதனிலே
யொரு-மெய்ப்பா மெய்ப்பிலே யிடங்கள்தோறு, மெல்லவேற்
றியே சொல்லைப்பார்த்தால்-அப்போ திஃதுதபா னெப்போ
லாகும் அல்ஹம்து லில்லாஹி தானறிவான், (94)

(இ-ள்) இந்த வழி இவ்வித மிருக்க இனி வேறு வகை
விபரஞ் சொல்கின்றேன். அதாவது லாஇலாஹ என்ற கலி
மாவில் உள்ள இருபத்து நான்கு எழுத்துக்களில் ஒன்பது
எழுத்து சிர்றில் உள்ளதாக இருக்கும் இவைகளை உள்ள
மையைத் தெரிந்திருக்கின்ற காமிலான ஷெய்குமார்களிடத்
தில் இருந்து அறியவேண்டியது, இதன் ரகசியம் அல்ஹம்
தில் அடக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. எ-று

இன்ன மங்ஙனே சொல்லக்கேளு, மிந்த வொன்பது
ஹறுபானது - முன்னும் அலிபைத்தான் மூச்சில் தைத்து,
மூத்தலக்கிடு மூச்சுதற்கே - யென்னும் லாமதைச்

சுல்பில்வைத்தே, எட்டு திசையையுங் கட்டிவிடு - பல
தனை நெஞ்சில்வைத்துப், பாரு மலுஹறின் றிருக்கூ
(இ-ள்) ஷை ஒன்பது அட்சரங்களுக்கும் விபரமாவது
றம்தாக இருக்கும் ஆனதால் மனிதர்களே! நீங்கள்
வின் மகிமையைத்தெரிய வேண்டுமானல் உங்கள் மு
தாவில் நீங்கள் அதில் உள்ள முதலாவது அலிபை உ
சுவாசத்துடன் சேர்மான மாக்கி வைத்து, றூசாடச் செ
அப்பால் லாம் என்ற அட்சரத்தை உங்கள் கல்பில் வை
எட்டுத்திசையாகிய எண்கோணங்களான துவாரங்களை
விட்டால் அப்பால் மீம் என்றதை நெஞ்சில் வைத்து உ
கல்பை உற்றுப்பார்த்தவுடன் சிருஷ்டிகளுடைய திருக்
தெல்லாம் காணலாம்.
எ-று

ஊறும் வட்டஹே யானதயே, யுற்ற தாமரைக்குள்
வைத்து-மீறுங் நெடியஹே யானதையே மேன்மை யுச்சி
லே நிறுத்திமாறும்-சீனை தான் வாயிலிட்டு, வாயைப் புருவ
திலே யிருத்திக்கூறுந்தாலைத்தான் தொப்புளிலே, கொண்டே
யிருத்திக்கொண்டின்னும்பாரே (96)

(இ-ள்) இன்னும் ஹேயை தாமரைக்காயில் வைத்து
அதிலுள்ள நெடிய ஹேயை உச்சியிலே நிறுத்தி சீனிவாயில்
மெல்ல ஊதிப்பாக்கி வைத்து, அதன் வாயை புருவமத்தியில்
நினவுடன் கொழுவி, தாலை தொம்பூளில் இருத்தி வைத்து
கொண்டு பார்.
எ-று

பாரும் பாரும்நல் றெயைத்தானும், பட்சமாகிய கல்பி
கில் வைத்து-சேருஞ்சேருமேயொன்பதையுஞ், சேர்த்தொன்
ருக்கியே கலிமாவிலே-தாருந் தாருமென் றேயோதிடுந். தரு
வார் நபிவருவாரேயன்று பொரும் நீர் போது மொன்றே
சொல்லும், புத்தி மான்களிற் ரித்திமானே. (97)

(இ-ள்) இன்னும் இஷ்க்காகிய றேயை, உண்மையள
வில் உதியாகப்பிடித்துஷை ஒன்பது அட்சரங்களையும், கலிமா
வில் நிரப்பஞ்செய்து கொண்டு நின்ருயாகில் நபியிறசூல்
அந்த மகாமில் வந்து தெரிசனை தருவார்கள் அப்போது அறி
வில் தெளிவடைந்த மகிமை வெளியாகும், (எ-று)

நிறைந்திடும் லௌஹுல்மஹ்பூலினை நிறைந்த காதிரி
தாகுகவே-யுறைந்த வைமுத்தெல்லாம் றசூல்நூறெனுமுற்

ந்தானே ஹக்குநூறு-சிறந்த திரையெல்லாங்காதிரியே
ளிந்த வொளியெல்லாம் றசூலினுறே - அறந்தரு மாதி
ரிகொண்டே, யடியான் செய்ப்பிழை மிடிமை தீரும் (98)

(இ-ள்) றசூல் உதய சமயம் லௌஹுடைய பலகை
ரியும், அதன் அட்சரமேல்லாம் காதிரியாவாகவும் வரி-
யெல்லாம் லசூலின் ஒளிவாகவும். அப்பால் கலந்தெரியும்
வோ! ஹக்குடைய ஒளிவின் குருத்தாகவும். அதைச்
ந்துள்ள திரைகளெல்லாம் றசூலுடைய ஒளிவாகவும்
ரையின் அலங்கார மெல்லாம், காதிரியா வாகவும் தோற்ற
மும், அதைக்கண்ணுற்ற அடியானுடைய பாவங்கள் யாவும்
ழிந்து போகும். —— எ-று

முந்திலாமிலே வரும் அலிபு, முஹம்மதினில் வருமுதல்
மது முந்திலாமிலே வரும் அலிபு, முஹம்மதில் வந்த மீமா
தும்-நந்திலாச்சூலில் வந்ததேயும், நலமாம் இலாஹிலே
ந்தஹேயும்-சொந்தாறெழுத்து தலையில் நிற்குந் தோற்று
பூபக்கர் ஜிபுரீலுடன் (99)

(இ-ள்) அந்த ஒன்பது அட்சரங்களில் முதலாவதுலா
மில்தொடுத்துள்ள, அலிபாகிறது, முகம்மது றசூல் என்ற
மொழியில் வந்துள்ள மீமாம் ஆகஇருக்கும், அதில் வந்துற்ற
தேயும், பகிகத்து ஹேயும். ஆக இந்த ஆறு அட்சரங்களும்
இன்சானில் சிரசில் அமைந்ததாக இருக்கும் இதுவேஅபூபக்
கறும், ஜிபுரீலாகவும் இருக்கின்றது எ-று

சொல்லும் இலாஹிலே வருமலிபுந் துலங்கும் இல்லா
வில் வந்தலாமும் வெல்லும் இல்லாவில் முதல் அலிபும்
விரைந்து மிஹம்மதில் வந்தஹேபும் - நல்லிற சூலில் வந்த
வாவும்-நலமாம் அல்லாஹுவில் வந்தஹேபும் - வல்லாறெ
ழுத்தும் நெஞ்சதனில் நிற்கும், வணங்கு முமருடன் மீக்கா
யீலும் (100)

(இ-ள்) இன்னும் இலாஹி, என்பதில் விஷயமாகிய அலி
பும், இல்லாவில் வந்த லாமும், அதில் முதலாவதுதொடுத்த
ஒன்ருவது அலிபும், முகம்மது என்பதில் வந்த ஹேயும்றசூல்
என்றதில் வந்தவாவும், அல்லாஹு என்பதில் வந்தஹேயும்
ஆக இந்த ஆறுஅட்சரமும் உமறும் மீக்காயீலுமாகஇருக்கும்
அறியும் அல்லாவில் முதலின் லாமும், ஆன இல்லாவில்

ரண்டாம் அலிபும்-செரியும் இல்லாவில் இரண்டாம் லாமு
சேர்ந்த றசூலுல்லாவில் நடுஅலிபும்-பிரியும் இல்லாவில் மு
தலாமும்; பேசு முஹம்மதில் வந்தமீமும்-நெறியா றெழு
மே யிருப்பதிலே, நிற்பாருதுமானு மிசுருபீலும் (101)

(இ-ள்) அல்லா என்பதில் முதலாவது லாமும், இல்லா வில் இரண்டாவது அலிபும் இரண்டாவது லாமும், றசூலில் நடுவு அலிபும் இல்லாவிலுள்ள லாமும், முகம்மதில் வந்த மீமும், ஆக இந்தஆறு அட்சரங்களும்கூடி, உதுமானும்இஸ்ரு ருபீலுமாக இருக்கும். எ-று

முழங்கும் அல்லாவில் வருமலிபு, முறையாம் றசூலில்
வந்தலாமும்-விளங்கும் றசூலுல்லாவில் வந்ததேயும், விரு
ந்த முஹம்மதில் வந்த நூனும்-பழகும் றசூலுல்லாவில் மு
லிலாமும், பதிந்த அதற்குள்ள ரண்டாம்லாமும் - தளங்கா
றெழுத்துங்காற் குழற்சிக்குமேற், சார்ந்த அலிபுட னிசுரு
யீலும். (102)

(இ-ள்) அல்லாஃ என்றதில் வருகின்ற அலிபும். றசூல் என்றதில் வருகின்ற லாமும் இன்னும்றசூலுல்லா ஹிறேயும் முகம்மது என்றதில் வந்த தேயும், இன்னும் றசூலுல்லா வென்றதில் வருகின்ற முதல் லாமும். இன்னும அதற்கு டைய இரண்டாவது லாமும் ஆக இந்த ஆறெழுத்தும் அலியும், இஸ்ருயீலுமாக இருக்கும். எ-று

இப்படிச் சேர்ந்த கலிமாவிலே, யிருபத்து நான்குஞ்
சட்டத்திற்குள்ளே யெரப்பமுடன் சொன்ன வகையிதைத்தா
னுவந்திக் கறியவே பறுலாமென்னச் - செப்பமுடன் சொன்
னேர் நபியிறசூல திருவாரும் ஹதீத் குதுசியிலே தப்பில்லா
நூர்ஹு தானறிந்து, தகுமாயுரை செய்தே னுலகத்தோர்க்கே

(இ-ள்) இவ்வகையான எழுத்துக்கள் ஒன்ருகச்சேர்ந்து கலிமாவின் இருபத்துநான்கு அட்சரங்களாகஇன்சானுடைய சரீரமானது அழகாக படையுண்டெழுந்தது ஆனதினலே இப்படி வகைவகையாக இதை மனிதர்கள் ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டியது கட்மையாக ஆயிற்று இதை றசூல் நாயகமவர் களும் ஹதீது குதுஸியில் சொல்லியிருக்கின்ருர்கள் ஆனதி னலே இந்த இடத்தில் இதன் புராண ஆசிரியமான மகாக னம், பெரிய நூகுலெப்பை ஒலி நாயகவர்களும் தாங்கள் சொன்னதாகச் சொல்கின்ருர். எ-று

மனுட ரெனுமரஞ்ஜெம் ஹூத்துவாம், வசையில்லா
துப்பாஹூத்துவாம்-அனிசமெனும்பூடுஹாஹூத்துவா
ங்காரக்கொப்புலாஹூத்துவாம் - தனசில்லா இலேஜபறூ
துவாம் தாங்கும்பூவது மலக்கூத்துவாம்-பனசில் லாப்பழம்
ரூத்துவாம், பலன் கொள்ளும்வகை பறியுமென்ருர் (104)

(இ-ள்) இன்னும் சொல்வதாவது, என்னவெனில் மனு என்ற விருட்சமானது, ஜெம்ஹூத்தாக இருக்கும் இதற் வித்தாகிறது பாஹூத்தாக இருக்கும் இதற்கு வேர் தூரு து ஹாஹூத்தாக இருக்கும் இதன் கிளைகள் லாஹூத் தாக இருக்கும். இலையானது ஜபறூத்தாக இருக்கும் பூவா றது மலக்கூத்தாக இருக்கும், அதன் பலன் ஆகிய பழமா றது நாசூத்தாக இருக்கும் ஆனதாலே இதன் விபரந் தெரிந்து இன்பத்தை அநுபவிக்கவேண்டியது.

ஷஹாதத்துப்படலம் முற்றிற்று.
ஆகப் படலம் 24க்குத் திருக்கவிதை 724

முரீதுப் படலம்

தொங்கல்

ஆவென் றெவருந்தான் போற்றவல்லா, வல்லா திருத்
தூதர் முஹம்மதருக்-கேவென் றேவின் புறக்கானதையேவல்
பணிவிடைசெய்யவென்றுங்-கோவன் றமரர் கோமானுனவர்
கோமான் கொடுத்திட்ட குருனுயத்தை-ஊவென்றுமக்குமுன்
னிருந்தவாழ்வே, யுடையே ன்மக்கருள் சலாமுரைத்தான்(1

(இ-ள்) அலிபில் இருந்து சகல உலகங்களேயும் உண் டாக்கி எல்லாப்புகழையும் ஏற்றுக்கொள்ளவல்ல அல்லாவின் திவ்யறசூலாகிய றசூல் நாயகமவர்களுக்கு குர்ஆன் ஷரீபின் மூல்யமாக ஜீபுரீல் கொண்டுவந்து சொல்லிய இரகசிய திரு வசனங்களே நல்மாராயத்தோடும் அல்லாவின் வத்தனத்து நுடன் பெற்று ஆராய்ச்செய்து பாருங்கள் என் உம்மத்தான மனிதர்களே! என்று நாயகம் சொன்னர்கள். (இன்னும்) எ-று

அல்லாதான் சொன்ன சலாமையுமோர்த், தமரர்மாராயந்
தனேயுமோர்த்து-வல்லான் தான் சொன்னன் சூறத்தையும்
வலியோனுயத்ததானதையும் நல்லான்வந்திட்டஆயத்திற்கு

நலமா மஃனுவை நோட்டமிட்டுச்-சொல்லா லெமதும்
தானவரே, துணையாம் பீர்முரீ தாகுமென்ருர். (1)

(இ-ள்) என் உம்மத்துமார்களே! அவ்விதம் ஆண்டவ
ளுல் எனக்கருளிய குர்ஆனை நான் உங்களுக்குத்தந்திருக்கி
றேன் அதை நீங்கள் உண்மையோடும்வாசித்துபொருளை
வனித்துப் பாருங்கள் அது சொல்கிறபடி காமிலான சற்குரு
மார்களைத்தொடர்ந்து பிடியுங்கள். எ-று

ஒருவன் தான்சொன்ன ஆயத்திலே, யுறுதிப் பீரிடமே
தே!தென்னக்-கருவி னுருவாகுமுன்னிருந்த, கருணையுடனி
றுமறியவேண்டிப்-பருவமுடன் கல்பிற் றரித்ததுவும், பா
காத்ருயிபில் வந்தபின்பு-மருவி விழாமலே வளர்ந்துவந்த
வாறை யறியுங்காள் மூமின்களே. (3)

(இ-ள்) நீங்கள் ஞான அமிர்தத்தின் இன்பத்தைப் பெற்
றுக்கொள்ள 'விரும்பும் பட்சத்தில் ஆண்டவன் திருவேதத்
தில் திருவுளம் பற்றியபடி நேர்வழியைத்தெரிந்து உங்கள்
காமில் பீர்மாரிடம் விபரம் விபர்மாய்க் கேட்டறிந்து நீங்கள்
ஆதியில் கருவில் உருவாகிய இரகசியத்தைத் தீரத்தெளிந்து
உணர்ந்து அதன்படி கல் உறுதிகொண்டு குருமாரைக் கண்
படுத்தி, இனி நீங்கள் போய் அடையும் ஸ்தலத்தையும் தெ
ரிந்துகொள்ளும் போதுதான் நீங்கள்சரியான காமிலாவீர்கள்

சுல்பென்று சொன்ன முதுகெலும்பிற், றெருற்று மொரு
பக்கமாணுமென்றும்-வல்லொன் றெருபக்கம் பெண்ணுமென்
றும் வருந்தும் நடுவினி லொன்று மில்லை-இல்லென்றிருந்
தும் ரண்டெழுத்தானதும், இல்லல்லாஹு வென்ரு இதுவும்
சொல்லிலடங்காத தருயிபுக்குட், டொகுத்த மணி நுகத்
தானதுவும். (4)

(இ-ள்) உங்கள் சுல்பு என்ற முதுகின் எலும்பில் ஒரு
பக்கம் ஆண் என்றும் மற்றெருபக்கம் பெண் என்றும் வே
தஞ் சொல்கின்றது அதன் உட்கருத்தை உங்கள் குருமார்
ளிடம் தெரிந்துகொள்ளுங்கள்; இதற்கு நடுவில்வந்து உதிக்
கும் ஆகில் யாதொன்று மற்றதாக இருக்கும் அதானது இல்
என்ற இரண்டெழுத்தும், இல்லல்லாஹு என்ற மந்திரமும்
கூடி விந்தில் வாசி சேர்ந்து. நுத்பாதிரண்டெழுந்தது அது
வே நுக்தாவாக இருக்கும். எ-று

நுகத்தா வுயிரொக்க நபுசோவென்ன, நலமா மூயிருக்கும்
நுகத்தாவுமே-ஒகுத்தோ டதைவளைந் திருந்தஜம்கி, லொக்
கும் நபுசாகுமது-தொகுத்திங்கறியவேபறுலாமென்று, தொ
குப்பபாய்ச் சொல்கிறேன் கேளுமென்ருர்-பகுத்திங் கறியாம
லிருப்போ ரெல்லாம் படைத்தோன் தனையறி யாதவரே (5)

(இ-ள்) அந்த நுத்பா என்ற நுக்தாவே ஆத்மாவாக
இருக்கும். மற்ற நப்சாகிய நாட்டதேட்டங்களாகிறது. அந்த
நுத்பாவின் குண குணங்களாக இருக்கும் டி நுக்தாவும்
குணங்களும் கூடினுல் அப்போது நப்சானது இச்சையளவில்
திரும்ப எத்தனிக்கும் முதலாவது இந்த விபரத்தையறிய
வேண்டியது. இன்சான் என்பவன் பேரில் பெரியதோர் கட
மையாயிற்று இந்த முதன்மையான றகசியத்தை யாதமனி
தர்களெல்லாம் அல்லாவின் பாரதூரத்தை அறியாத நிர்மூட
ஜந்துக்களாக இருக்கும். என்று நபிகள் நாயகம் வலியுறுத்
திக் கூறினுர்கள். எ-று

ஷம்சு வாடிவாக இருந்ததுவுந் தங்கவடிவாக இருந்தது
வும்-ஹம்சத் தொன்ருகிநின்றரூபம்,காணலா மென்றேகுரு
ஆனிலே-றம்சின் படிபாரும்சூறத்திலே, நலமாய் ஒஸ்ஸமா
னதிலே, கும்சு கூடின அலிபும்லாமுங், குதறத் தானவன்
கூடினனே. (6)

(இ-ள்) ஹே மனிதன சாதுக்களே! சூரிய ரூபமாய்இருந்
ததுவும், ஆயிரம் மாற்று அப்ரஞ்சியின் வடிவமாக இருந்தது
வும் எது வென்ருல் அதுதான் சகல உலகங்களையும் உண்
டாக்குவதற்கு அசலியத்தாக இருந்த ஆசை என்ற நுக்தா
வாக இருக்கும் அதானது ஒரு பாரதூரமான பேரொளிவாக
இருந்து உங்களில் கலப்பற்று மின்னுகின்றது. அதை நீங்
கள் தெரிந்து உறவாடிக் கொள்ளுங்கள். என்று குர்ஆன்
ஷரீபில் ஒஸ்ஸமாகி என்ற சூருவில் றப்புல் ஆலமீன் சொல்
கின்ருன். எ-று

பீருத்தனம் பெற்ற மூமினுக்குப், பெரியோன்கிருபையா
யுரைத்தா னென்றும்-ஆருமறியாமலவனுக்குமுன்,ஞதியாத
மென்ருனதுவும்-சேரும்படிகாண வேண்டுமென்று, செய்யிதி
றசூல் தாம் சொல்லினுர்க-ளூரி லோருரு அம்மாறத்தா,
முடையோன் பணிவிடை கொள்ளார்க் குங்கோன். (7)

(இ-ள்) இப்பூலகில் சற்குருமார்கள் என்று, எழும்பி வருகின்ற சாதுஜனங்களுக்கு ஆண்டவன் குர்ஆனில் ஒரு விஷயத்தை அறிக்கை பண்ணுகிருன், என்னவென்ருல் ஆலத்தில் யாரும் அறியாத வண்ணாம் அல்லாவுக்கு முன் அறு யாக ஒரு ஆதம் உண்டும் அதையறியவேண்டியது. பறுலு ஐன், என்று வேதத்தில் அறிக்கைசெய்திருக்கின்ருன் நபிய நாயகம் சொல்கின்ருர்கள். சரீரமென்ற பட்டணத்தில் ஒரு ஊரிருக்கின்றது. அது அம்மாறத்தென்ற நப்சாக இருக்கும் அதை அறிந்து அடக்கினவன்தான் இன்சான் காமிலாவான்

பக்காவா மெழுத்தேழும் வணக்கத்திலே, வைத்தான்
சுஜூதிலே பறுலாகவே-லிக்காவா முருப்பேழும் சுஜூது
செய்ய, நெடியோன்தான் சொன்ஞன் பறுல்ாமென்று மக்
மாம் நடுவினிலோருறுப்பு, மன்னன் பணிவிடை செய்யுமதி
றம்மா மெனவொரு நாட்டத்திலே, தன்னை யறியலா மென
சொன்ஞர் (8)

(இ ள்) பக்கா என்றதில் ஒரு ஏழு எழுத்தும் வணக்கத்திற்கு, அஸ்திவாரமாக ஆக்கியிருக்கின்ருன், ஆனதாலே அந்த ஏழும் சரீரத்தில் ஏழு உறுப்புகளாக உண்டாக்கிவிட்டான், ஆனதாலே அந்த ஏழு உறுப்புக்களாலே அவனை தொழுகின்றது பறுலு ஆயிற்று இன்னும் சொன்ஞன். அந்த ஏழு உறுப்புகளுக்கும் நடுவாக ஒரு உறுப்பை உண்டாக்கினேன் அதில் நின்றுஉற்று.நோக்கினவன் என்னைத்தெரிந்து கொண்டுவிடுவான். எ-று

முரீது கொடுக்கத்தான் பறுலாமென்று, முஹம்மது நபி
தமக்கோதிஞன்-முரீது வாங்குதல் சுன்னத்தென்று,முஸ்தம்
கீன்முஸ்தபாவோதிஞர்-முரீதை யறியாம லிருக்கவேண்டா
மூமிஞேரே முஸ்லிம்களே - முரிதுவாங்கிஞற் பீர்சொன்
னதை, முழுதுங் கேட்கவே பறுலாமென்ருன் (9)

(இ-ள்) காரிய மிவ்வாறு இருப்பதாலே, இரகசியத்தை விளங்கினவர்கள் விளங்காத சுபாப ஜனங்களுக்கு முரீது கொடுத்து விளங்கச்செய்கின்றது. பெரியபறுலாக இருக்கும் என்று தன்ஹபீபுக்கு அறிவித்தான் ஆனதாலே ஒருசிஷியன் ஒரு குருவைத்தேடி அவரிடம் நசீஹத்துப்பெறுதல் சுன்னத்தாக இருக்கும் என்று றசூல் நாயகமவர்கள் சொல்லியிருக்கின்ருர்கள் ஆனதாலே முஸ்லிமானவர்கள் எல்லாம் முரீது பெற்றுத் தாஞகவேண்டும். ஷெய்குமார்கள் சொல்லுகிற நெறி முறைதவருது நடந்து முத்தியடையவேண்டியது. ஒவ்வொருவர்கள் பேரிலும் கடைமையாக இருக்கும். எ-று

பீரா முரீதுக்குப் பிறப்பறுக்கப், பேசிஞ னல்லாநூற்
றைம்பது பீரா முரீதுக்குப் மகப்பறுலு, பெரியோன் தான்
சொன்ஞன் நூற்றைம்பதென்-ருராகிலு மிம்முந் நூறுபறு,
அறியாமல் முரீதாகிஞக்காற்-சேர்வார் கையிற் சேதப்பட்டிடு
வார், ஷெய்கோ வுல்மாவோ வெனினுந்தானே. (10)

(இ-ள்) காமிலான சற்குருக்குள் சிஷியாட்களுக்கு உபதேசஞ்செய்து அவர்களின் பர்ஜக் ஆன மறுபிறவியை யடைவிடாமல் தடுத்து அவர்களின் நப்சை காமிலாக்க வேண்டும் என்று குர்ஆனில் நூற்று ஐம்பதுஸ்தானங்களில் ஆண்டவன் சொன்ஞன் இதுபோல பீருடைய உத்திரவின்படி நடந்து சாதிக்கவேண்டுமென்றும் குர்ஆனில் நூற்றைம்பது இடங்களில் சொன்ஞன் இந்த முந்நூறு ஸ்தலங்களில் சொன்னதையும் முந்நூறு பறுலுகளாக ஏற்படுத்திஞன். யாராகிலும் இந்த முந்நூறு பறுலையும் அறியாமல் முரீது வாங்கிஞர்களாஞல் அவர்கள் தடையன்றி இப்லீசுடைய வலையில் அகப்பட்டுத் தவிப்பார்கள், அவர்கள் ஷெய்காஞலும் சரியே, உலமாக்களாஞலும் சரியே. எ-று

அந்த நாளையி லிருந்ததுவு, மதைவிட்டே கெர்ப்பமான
துவு-மிந்தப் பூமியிற் பிறந்ததுவு, மினிமே லிதைவிட்டே யே
குவதும் சொந்தமாகவே யிருப்பதுவும், துய்யோன் தீதாறு
காண்பதுவும் விந்தை விதமெல்லா மறியப்பறுல், மெய்பின்
பீர்முரீ தானவர்க்கே. (11)

(இ-ள்) கன் ஜூல்மக்பியாவாக ஆதியில் மறைந்த இருளிற்குள் இருந்த அம்ஸங்களையும் அப்பால் அதில் இருந்து நுக்தாவாகி மாதாவின் கெற்பத்தில் வந்துதரித்ததையும், அப்புறம் ஆலமின்சானில் சரீரத்துடன் பிறந்ததையும், இனி இந்த சரியான நாட்டமானது சரீரத்தை விட்டும் போயடைகின்ற இடத்தையும் அப்படிப்போன நாட்டம்.எந்தஇடத்தில் நீடூழிவசிக்கின்றது.என்றதையும் தன்னைத்தான் தீதாறுகண்டுகொள்வதையும்.இந்தவிதமெல்லாம் முதலாவது அறிகிறது முக்கியபறுலாக இருக்கும் பீரிடம் முரீதுபெற்ற சீஷர்களுக்கு.

ஆக இஃதெழு பறுலானது, மறிய வேணுங்காண் பீர்மு
ரீதே யோகமானசொல் அல்லாசொன்ன, ஞேங்கிஞல் நா
லிற்ஹாலிருக்கும் ஏகமாய் முன்னே யிருந்ததுவு, மிப்போழி
ருப்பது முன்னில் நபிதோகை மயிலாக முன்னிருந்த. துணை
யே பனியாக்கு மெனவோதினன். (12)

(இ-ள்) ஆக இந்த ஏழு பறுலுகளையும் அறிந்து கொள்ள
வேண்டியது குருமார்களுக்கும் சீஷர்களுக்கும் அறியவேண்
டிய அவஸியமான கடமையாக இருக்கும் யோகிகள் அறிய
வேண்டியது,அல்லா சொன்னபடி மகாம் நான்கையும் அறிந்
துஒவ்வொன்றையும் அதனதன் குணகுணங்களைத்தெரிந்து
பணிசெய்து எதிர்முகதெரிசனையாக தன்னைக்கண்டு நூறுல்
முகம்மதியாவானது எக்கீன் மரத்தில் மயில் ரூபமாயிருந்த
போது செய்த திக்றைவாசியில் சந்பந்தப்படுத்த வேண்டி
யது. என்று அல்லா சொன்னன். எ-று

வாஹிது றப்பில் ஆலமீனை, வணங்கு முஷாஹிதா முருக்
கபாவைத்-காவித் தூங்கிஞல் நாலிருகுந்-தானே ஹர்லிரும்
ஹாலிருனல் ஆவிச்செய்கின்ற கோலமெல்லாம், மறிய லா
குமே யெவ்வெ வையுங்கோபித்து முலிஹிமா வைத்தாண்
டிக், கூடலாங் கூடக் கூடலாமே. (13)

(இ-ள்) ஒருவஸ்த்துடன் சேர்மானமாகின்ற வஹதா
னிய்யத்தின் துறையில் வணங்குகின்ற முஷாஹிதா, முருக்க
பா ஏன்ற இருப்பில் தூங்காமல் தூங்கின்ற நினவுகனவில்
முகம்மதியாவானது விஜயமாகும். அப்போது நீ இனிப்பெற
வேண்டிய பதவிகள் அனைத்தும் அது உனக்கு அறிவிக்கும்
நப்சு முல்ஹிமா உடைய சற்குணத்தைக்கூட பராக்காகாமல்
தாண்டி விடுவாயாகில் றப்புடன் சேர்மான மென்ற பரிபூர
ணத்தையடைந்து பாக்கியம் பெற்ருய். எ-று

எந்த வணக்கமுங் கபூலதாகு, மென்ருல் மூன்றுண்டு
முஷாஹிதாவில்-முந்த ஹறுபுலா மானதிலே முறையது ஷத்
ததானதிலே, அந்த முஷாஹிதா வானதொன்றங், கருளைக்
காண்பித்த பீர்சூறத்தை-இந்த வகை மூன்று முஷாஹிதாவு
மேக ஞயகன் பறுலா மென்ருன். (14)

(இ-ள்) எந்த வணக்கங்களும் கபூல் செய்யப்பட்ட
முஷாஹிதாவென்ற வணக்கத்தில் மூன்று முறையான வை
யுண்டு அல்லா என்ற திக்றில் முந்தின லாம் என்றதில் ஒரு
ஷத்தை வைத்து (இல்) என்று இருத்தி உச்சரித்து இழுத்
தால் உன் குருவின் ஸ்ரூபத்தில் ஒரு வடிவு தெரியும் அது
முகம்மதாக இருக்கும் இதை அல்லா முஷாதாவில் செய்ய
பறுலாக ஆக்கினன். எ-று

வந்த திப்படி குருனயத்தில, வள்ள லிறைசொன்னன்
பக்கருவிலே கொந்து வீசிய மகுபூபுகாண், கோமான் முருக்க
பா ஏழுவகை-அந்த வகையறியாதபேர்கட், கருளுந் தெரி
யாது முரீதுஹரும்-சிந்தை யிஃதெல்லான் தாஞேதினன்,
திறமாய்ப் பக்கருவின் ஜுசுவுக்குள்ளே. (15)

(இ-ள்) இதன் விபரம் குர்ஆன் ஷரிபில் பக்ருவென்ற
சூறத்தில் ஆண்டவன் கூறினன் மேற் கூறியதன் மஹபூபா
கிய முகம்மதின் வடிவைக்காணமல் முஷாஹிதா செய்தால்
அந்த வணக்கமும் ஹரும் அவர் வாங்கிய முரீதும் ஹருமாக
இருக்கும். அவருடைய உறுதியும் பயன்பெருமல் அழிவுபெ
றும் அவர்கள் அல்லாவின் சொந்தகிருபை என்கின்ற அருட்
பிரகாசத்தையும் தெரிந்து கொள்ளமாட்டார்கள். என்று இந்
தவிதமாக. அல்லாகுத்தஆலா தன் -திருவசனமாகிய குர்ஆன்
ஷரிபில் பக்ரு என்ற சுஜுவுக்குள்ளே தன் றசூலுக்கு விளக்
கமாக எடுத்து அறிக்கை செய்திருக்கின்ருன். ஆனதால்
முஷாஹிதா என்பது யாதொரு பற்றும் இல்லாமல் தன்
நப்சின் ஊசாட்டங்கள் அனைத்தும் அற்றிருந்து செய்கிற
தாக இருக்கும். எ-று

கூறி முருக்கபா வானதுதான், குறித்த எல்கையே நேர்
கொள்ளவும்-வீறில்லாமலே யிருப்பதுவும், வீரும்பரங்கொண்
டுபாராமலும்-ஊறும் வாய்வைத்தான் புசிப்பதுவு, முற்ற
மூச்சைத் தம்மாக்குவதும்-சீறும்-சீறுக் கோபத்தை யடக்குவ
தும், தீன்தீன் முஹம்மதைக் காண்பதுமே. (16)

(இ-ள்) இனி முருக்கபாவின் அம்ஸங்களைப்பற்றி விப
ரந் தெரியப்படுத்துகின்ரேம். 1-வது இருப்பதற்குத் தகுதி
யான ஒர் இடத்தைத்தெரிந்து கொள்வது,

2-வது மனதிலுள்ள ஆணுவங்கள்யாவையும் அறவே நீக்கிக் கொள்வதும். 3-வது ஆணுவம் முதலிய காமக்குறிகள் ஒன்றேனும் மனதில் வந்து ஊசாடாமல் இருப்பது 4-வது வெளியில் எழுந்து வரும் காற்றை வாய்வழியாக உறிந்து குடிக்கின்றது. 5-வது உள்ளிருந்து எழுந்து வருகின்ற உதானவாயுவை தம்மாக்கி அடக்குவது 6-வது எவ்வித வழியிலும் கோபத்தையடக்கி விடுவது 7-வது றசூலுடைய தரிசனையை வேண்டும்போது காண்கத்திறமைபடைப்பது. எ-று

இந்தஎழுவகை யானதையே. யேகனாயகன் பறுலாமென்றான் சொந்தமாகிய இறுஷாதிலே, தோற்றும் வெளியாகு மட்டுமாக-அந்தப் பார்வையில் ஐனுல்எக்கீ, னாகவேணும் காண்மூமின்களே-பிந்தமுன் சொன்ன ஹாலிருவைப், பேரின்ப மாக நபியோதினார் (17)

(இ-ள்) ஆக இந்த ஏழு ஷறுத்துக்களை முருக்கபாவில் செய்துகொள்வது. பறுலாக இருக்குமென்று ஆண்டவன் குர்ஆனில் திருவுள்ம்பற்றியிருக்கின்றான். இன்னும் முருக்கபாவின் காட்சிகளில் ஆகாய வெளியைப்போல் ஐனுல் எக்கின் தெரிசனை காண்பதுதான் தகுந்த நேர்வழியாக இருக்குமென்றும், அந்த காட்சியே லிக்காவாக இருக்குமென்று நபிநாயகம் சொன்னார்கள். எ-று

கணக்கு நிலைகொண்டு கருணை நபி ஹாலிருனாக்க லிப் புவியி-லிணக்க மறந்திடும் றப்புடைய, இல்மு வெளியாகும் லுல்மு போகும்-பிணக்கம் வாராமல் ஹாலிருவைப்-பெரிய வோர்மை கேள் மூமின்களே-மணக்குந் திருவாயிற் றிறந்து வெளி, வருங்காண் இல்முல் எக்கீனாதே, (18)

(இ-ள்) இந்தக்கணக்குப்படி பார்த்து இறுஷாது செய்வதால் இல்மின் சாரங்கள் அடையப் பெறுவீர்கள், றசூலையும் அடிக்கடி சந்திப்பீர்கள். நீங்கள் முன் செய்த பாவவினைகளையும் போக்கிக்கொள்வீர்கள். உங்களுக்கு யாதொரு பிணக்கமும் வராமல் விலகும், ஆனால் நீங்கள் ஷை சாதனையில் பெரியதோர் வைராக்யத்தைக் கையாட்சி புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அப்போது இல்முல் எக்கீனுடைய சங்கையான திருவாசல் பளீரென்று திறந்து ஒரு மஹாபாரதூரமான ஞான உதயமானது வெளியாய் வந்து உங்களுடன் வசனிக்கும். எ-று

நபுசு ஹாலிறு தாயுமானால், நாலைந்து வாயிலடைபடுங் காண்பவுசு ஹக்குல் எக்கீனாது, பறந்து வெளியாகு பக்கா னக்காப-கபுசைனிஒள அதுனாவிலே, கலந்து காணலாந் திடந்தெரிய-முகுசின் திருநபு சானதுசேர், முஸ்தபா நபியோதினாரே, (19)

(இ-ள்) நப்சு ஹாலிறு என்னும் மன இச்சை ஹவாமே லெண்ணம், ஆகியவைகள் ஒரு ஒழுங்குபட்டு வந்துவிட்டால் ஒன்பது நவதுவாரங்களும் அடைபட்டுப்போகும் அப்போது தான் ஹக்குல் எக்கீன் நிறப்பமானது, அந்நேரம் (காபபெகஸைனி அவ் அதுனா) என்னும் வாசலுடைய பிரகாச ஜோதி மின்னி ஒளிவு மலர் விரிந்து பூத்தவண்ணம் பூத்துச் சொரியும் அந்த ஒளிவில் றப்புவுதயமாகுவான் திடமாகக்காணலாம். அப்போது நப்சென்ற சூட்சியம் வெள்ளிடைமலை போல் உனக்குத்தோற்றி விடும். எ-று

ஆண்டோனருள் கொண்ட ஐனுல் எக்கீ, னாகுமிவையெல்லா முசிலிம்களே-தூண்டா மணிவிளக் கானதுகாண், தொகுத்துநிலை கொண்டு சிர்றைப்பாரு-மாண்டார் மீளுவார் வரம்பில்லாமல், மையததுமாறி ஹயத்ததாகி, ஏன்றா ரிவையெல்லாம் ஐனுலெககீ-னென்கோமான் பறுலன வோதினான்

(இ-ள்) இந்தமகாமின் தத்துவ வரிசைகளெல்லாம்மேற் சொன்ன ஐனுல் எக்கீனுடைய காட்சியே யன்றி மற்றப்படியல்ல அந்த மகாமில் தூண்டாமணி விளக்குப்போல் ஒரு ஜோதி நின்றிலங்கும் அதைத்தெரிசனையாகக் கண்டபோது அதுவே உன் ஸ்ரூப வடிவாகத் தோன்றிக் கலந்து ஸமதாகி விடும். அப்போது காணாமல்போன இரகசியவஸ்த்துக்களை மீளச்செய்யவும்,மாண்டமையத்துக்களை மறுபடி உயிர்கொள்ளச்செய்து. எழுப்பிவிடவும் அந்த ஐனுல் எக்கீனுக்கு உரிய செயலென்று அல்லா சொல்லியிருக்கின்றான். எ-று

ஹக்குல் எக்கீனெனக்கற்பித்தவன், ஹக்ககானவனமை நன்மைசெய்ய-மிக்க நிலைகொண்டே னெக்கீனெனவு, மிகுந்த சதுமறை குர்ஆனிலே யொக்கலுஞ் சொன்னான் மூரீதுக்காக, வொருவன் றனைநாடும் இல்முல் எக்கீன்-தக்க அறிவினா லில்மைப்பாருந், தரித்த எக்கீன் கொண்டேயிருந்துபாரும். (21)

(இ-ள்):- ஹக்குல் எக்கீன் என்பது, றப்பை உறுதி கொள்வதாக இருக்கும். நாலுவேதங்களையும் சேர்த்து குர் ஆனில் இல்முல் எக்கீனைப் பரத்திவைத்தான் அந்த குர் ஆனில் ஒரு மிக்கச்சொல்லியிருக்கிறதாவது, ஜனங்களே நீங்கள் முரீதைப் பெற்று இரகசிய சக்தியை விளங்கிக்கொள் ளுங்கள். என்பதாக சயிக்கினை செய்திருக்கின்ருன், ஆனதால் ஒரு வஸ்தை இணையற்றுப் பிடிகயிருகப் பிடித்து, இல்மின் நேர்வழியாக இருந்து பார்க்கவேண்டும். எ-று

இந்த விடமூன்று தலமாவதுய், இருத்துச் செய்யுந் தாலிபுக்கு-முந்து மிருப்பது செந்தாமரை, முறுஷித் திருப்ப துகல்புல்லாவாம்-சிந்தை யுடன்கண்ட மூமின்களே, தெளி வின் பறுலான கலிமாவிலே-அந்த மவுஜூதும்உஜூதும் துமாகப் பறுலென்ருன் குறுஆனிலே, (22)

(இ-ள்):- இப்படியாக மூன்று எக்கீன்களையும் மூன்று ஸ்தலங்களாக உறுகொண்டுபிடிப்பது, இறுஷாது பெற்றுக் கொள்கின்ற முரீதுகளுக்கு முக்கியம்வேண்டியது. அப்போது முறுஷிதாகிய வழிகாட்டி என்பவர் இருதய ஒளிவாக இருக் கவேண்டும். அதுதான் கல்புல்லாவாக இருக்கும். அந்தக் குருவைத்தான் றசூலுடைய பார்வையில் தரிசனைசெய்ய வேண்டும். என்றும் அதுதான்மவுஜூதும் உஜூதுமாக இருக்கும் என்று ஆண்டவன் குர் ஆனில் திருவுளமு செய்தான். எ-று

இல்முல் எக்கீனென ஹக்குல்எக்கீன், இருதத்துச் செய் யும் ஹக்குல் எக்கீன்-வல்மைத் தனங்கொண்ட மவுஜூதிலே மத்துலூபானநன் னுத்துபாதைச்-செல்வமுடனதை யடக் கிக்கொள்ளுஞ் சிறந்து மறைந்திடும் புவனமெல்லாம்-இல் மைப் பயன்கொண்ட இரவைவிட்டு, மிரவு பகலெல்லா மூச்சியிலே. (23)

(இ-ள்) இல்முல் எக்கீனைக்கொண்டு ஹக்குல்எக்கீனைப் பிடித்து அதை நாட்டத்தில் வைத்துப்பராக்காக அதுவே ஹக்கில் பொருந்தி இலங்கும் இனி அதில் வல்லபமுடைய மவுஜூது வெளியாய்வரும் அதில் அநேக கண்காட்சிகளு உதிக்கும். அதைப் பேசிக்கொள்ளப்படாது இந்த லோக மயக்கங்களெல்லாம்உடனேமறைந்துபோய்விடும்அப்போது

இரவு பகல் இரண்டும் ஒன்றுபோல் தோன்றும். எ-று

ஊணு முறக்கமு முண்டுநாளு, மொன்று மில்லாம உவைசுல் கர்னைன் வேணு மொருவனென் றிருக்குமந்த, வேளை நபியிறசூல் விரைந்தே யாணு வம்விட்ட அவுலியாவே அல்லல் விடவேணுமென வோதினர்-காண வேணுமென றிவர்கூறவே, ஹாகி லானலைக் காணுமென்றார். (24)

(இ-ள்) ஷெய்குநாயகமாகிய, ஹலரத்து உவைசுல் கர் னைன், அவர்கள் நிஷ்டை சாதனைசெய்யும்போது அநேககா லமாக உண்ணுவிரதம் பூண்டு, நித்திரையற்று ஊசாட்டமும் அற்று இருக்கும் சமயம் நபிகள் பெருமான் அவர்கள் ஹாலி ருகிவந்து ஹே! மகாத்துமாவே! இப்படி இருந்தாலும் மன தில்ஒரு நினவும் இல்லாமல் பரிபாகப் படுத்திக்கொண்டு அணுவுப்போலும் ஒரு எண்ணமற்றுப் பற்ற இருந்தால் தான் காரியம்நிறைவேறும் என்று அறிவித்தார்கள் அவ்வி தம் அவர்கள் செய்தபிறகாங்கும் தன்னைத்தான் கண்டார்கள்

இல்லென்ற பக்கா வானதுக்கும், இல்லல் லாஹூவென் றனதுக்கும்-சொல்லென்ற சொல்லை மூட்டியிரு, தோற்றும் நாலிறு ஹாலிருகு-மல்லுப் பிடித்துக்கொண் டுறக்கமாற்றி, மயக்கந்தனை மாற்றி நபியிறசூல் அல்லும்பகலாகவோர்நேர் கொண்ட அறிவைக் காணலா மெனவோதினர் (25)

(இ-ள்): இன்னும்றசூல் நாயகமானவர்கள்சொன்னதாவது (இல்) என்ற உண்மையான சொல்லுக்கும், இல்லல்லாஹூ என்று சொன்னதிற்கும் இடையிலுண்டான ஹூவை ஸ்திர பிடியாக்கிக் கொண்டு அதையே இருப்பின் உந்தியில் மோதி விடச் செய்து தம்பித்தால் உடனே வஸ்து ஹாலிருகும் அச் சமயம் அத்துடன் விடாப்பிடியாக மல்லாடிக்கொண்டு நித்தி ரையை ஒழித்து, ஒருவிதமனது கோளாறுகளுமில்லாமல் இருந்து வந்தால் அறிஞனுடைய பூரணத்தைக்கண்டு கொள்ளலாம் என்ருர்கள் எ-று

நாட்டம் இல்லல்லாஹூவெழுத்து நலமாயேயையும் வெளியில் நாட்டி-யூட்டும்வாய்வைத்தா னூட்டி மூட்டியோ தும் ஹூவென்ற வோசைகேளுஞ் சாட்டுமிவ்விடத்தாத் மறையுந்,

தானேன் தாத்துத்தான் வெளியாயென்றும்-கூட்டி நபியோ
டு தானுரைத்தான், குறுஆன் தும்மன் சல்ஹுவிலேஅன் (26)

(இ-ள்):- இல்லல்லாஹூ என்ற மந்திரத்தை நாட்டத்
தில் வைத்து ஏயை வெளியில்வைத்து, வாய்வு என்ற வெளி
காற்றை அளவுபோல் அதாவது காமிலான சற்குரு சொல்
கின்ற பிரகாரம் குடித்து, உள்வாசியை முட்டி நின்றால் உன்
நாவுக்குமேல் வுள்நாவுக்குள் இருக்கிற கபாலவலம் புரியில்
ஹூவென்று ஒரு சப்தம் கேட்கும் அது சமயம். உன் கல்
பென்ற தாமரையில் அல்லாகுத்த ஆலாவின தாத்தானது
வெளியாய்வரும் என்று அல்லகுத்தஆலா தன ஹபீபுடன்
ஸம்பாஷணை புரிந்து குர்ஆனில் தும்மன் அன்சல்ஹுவில்
தெரிவித்தான். எ-று

ஹறுபொன்று காணர் ஹாலிருஹல், காணும்ஜல்லஜலா
லாஹூவே-அறபுநபியிறசூ லோதினு, ரமலேயுடையோரே
மூமின்களே ஷறகு மிதுவாக்கு மிபாதத்துக்குத், தௌஹீதா
குங்கா ணுலமாக்களே-இறையவன் சொன்னனந்நாளேயி
லென்னை ய்றியநன் ருகப்பாரும், (27)

(இ-ள்):- அந்த தவத்தின் நிஷ்டையில் ஒரு எழுத்தா
வது றப்புல் ஆலமீனன் ஜல்ல ஜலாஹூவைத் தவிர காண
கமாட்டீர்கள். இபாதத்தும் ஷறஉம் இதுவாக இருக்கும்
என்னுடைய ஷறஉ அடங்கலும் தௌஹிதின் அஸ்திவார
மேயன்றி ஒன்றும் இல்லே. ஹே! உலமாக்களே! உலமா
களே! சகலமும் தௌஹீது இல்லாமல் வேறென்றும் உண்
மையாகாது ஆனதாலே மிஃருஜியில் அல்லா இதைத்தான்
எனக்கு உபதேசம் செய்தருளினன். நான் உங்களில் சிறந்
தவர்களுக்கு அறிவிக்கிறேன். ஆனதால் தெளிவு என்ற
தீபத்தை நீங்கள் கொழுத்திக்கொண்டு பாரும் சிர்று
வெளிப்பட்டு விடும் என்றார்கள். எ-று

மூத்திலானது நபுசுக்குள்ளே, முஸ்த பாஹாலி றென
வோதினுர்-ஆத்மா வான மீமுக்குள்ளே, அலிபை லாமுக்குள்
ளாட்டிப் பார்க்கக்-காற்றுக் கடலுமாங் காரவெளி கடந்து
பறந்தருள் முஸ்தகீமில்-ஏற்ற மானவன் மூத்தில்லாதோன்
இருந்து விளேயாடுந் தௌஹீதிலே. (28)

(இ-ள்) நபிகள் சிரோமணியவர்கள் சொன்னதாவது.
உங்கள் நப்சாகிய குணங்களில் நீங்கள் முஸ்தபா என்னும்
மஹாத்தும குணத்தைக்கொள்ளுவீர்களே அதுவேறப்பான
தாக இருக்கும் முகம்மதானது மீமாகஇருக்கும் மீம்என்றது
உங்கள் சுவாசமாக இருக்கும் அலிபாகிய நினைவை லாமாகி
ய உறுதியில்வைத்து ஆட்டிப்பார்த்தால் உங்கள் கல்புக்குள்
ளே காற்றும் கடலுமாக எழுந்துகொந்தளித்து ஆகாயவெளி
திறக்கும் அப்போதுஅந்த தௌஹீதென்கின்ற தொட்டிலில்
றப்பு இருந்து நடனம் விளேயாகிற திருக்கம்பக் கூத்தைப்
பார்த்து மகிழ்ச்சி யடைவீர்கள். எ-று

இதை யெல்லாம் சிர்றதெவோதினு, னெங்கள் யாறப்
பில் ஆலமீனே-பதுக்கத்தான் சொன்னன் பதுக்கமலும்,
பறையத்தான் சொன்னன் விதியுள்ளோர்க்கு-விதிக்க சிர்
ருன் காரியத்தை, வெளியாய்ப் பறையவும்ஹறுமாமென்னத்-
ததிர்க்கும் வெளியான காரியத்தைத், தானே சிர்ருக்க ஹரு
மாமென்ருன். (29)

(இ-ள்) இதை அடங்கலேயும் மிஃருஜியில் றப்புல் ஆல
மீன்தன் ஹபீடம் இரகசிய போதனைசெய்து அப்பால் நபியவர்
களைநோக்கி இந்தசிர்ரை நீர் மறைத்துக்கொள்ளும் ஆனல்
உம்மில் முடுகியவர்களுக்கு நீர் இவைகளை மறைக்காமல்
சொல்லிவிடவேண்டும் என்றும் ஆக்கியாபித்தான். ஆனதா
லே இந்தமஹசிர்ருன சங்கதிகளை அறிவுதெரியாத நிர்மூட
ஜனங்களுக்கிடையில் அறிவித்துக்கொண்டலேகின்றது அப்ப
டியான ஷெய்குமார்கள் பேரில் ஹருமாக இருக்கும் என்றும்
தெளிவடைந்த மன்னர்களுக்கு அறிவித்துக்கொடாமல்
மறைந்துகொள்வதும் சக்து ஹருமாக இருக்கும் என்றும்
அல்லாகுத்தஆலா உறுதிசாற்றினன். எ-று

ஈமா னென்பதிங் கிறைநபிக்கே, யிசைந்த கலிமாவை
யோதுவதும்-ஈமா னென்றது நிலேதப்பாம, லிறசூல்நபி
சொன்னபடிகேட்பதே-ஈமா னென்றதிலாகுஇல்மை,யிசைந்
து தெரிசித்துப் பார்ப்பதுவாம்-ஈமா னென்றது பேரொளி
யென்,றில்லல்லா சொன்னன் குறுஆனிலே (30)

(இ-ள்) இன்னும் ஈமான் என்பது என்னவென்ருல் அல்

லாவுடைய றசூலின் வழிக்கு ஒழுகி உறுதிகொள்கிறது இன்னும் நபியவர்கள் சொன்ன முறைப்படி தப்பாமல் நடந்துகொள்வதும், இன்னும் ஷெய்குமார்கள் சொல்கின்ற உபதேசமுறைபோல் நடந்து அதில் காட்சி காண்பதும் இன்னும் இன்சான்களைக்கடைத் தேற்றக் கூடிய ஓர் பேரொளியாக இருக்குமென்றும் ஆண்டவன் தன் திருவேதத்தில் அறிக்கை செய்தான். எ-று

ஈமா னென்றதிங் கலைந்துவிடா, தீமா னென்யறு
மமைந்துவிடா-தீமா னென்றது முலைந்துவிடா, தீமா னென்
றது மொழிந்து விடா-தீமானென்பது பலப்படாதிங், கீமா
னென்பது கவப்படாதே ஈமா னென்பது நிலைபடாதென்
றேகன் குறுஆனிலோதினனே. (31)

(இ-ள்) இன்னும் ஈமானென்பதானது. உறுதி என்று கூட்டைவிட்டும் எங்கையும் பறந்துபோய்விடாது, அதற்கு ஓரசைவுங் கிடையாது, அது நிலைபிரிந்தும் விடாது, இன்னும் அது உன்னைவிட்டும் மறைந்தும்போகாது, ஒருவராலும் களவெடுக்கவும் படாது. இன்னும் அது இலகுவில் உன் கைவசம் சிக்காது என்று ஆண்டவன் திருவுளம் பற்றினன். எ-று

இப்பா லிச்சொலை யப்பாற்கேளும், ஈமா னிலைகெண்ட
மூமின்களே-தப்பாத மொழி மெய்ப்பாகவே தரித்துப்பார்க்
கின்ற வுலமாக்களே-எப்போதுஞ் செப்புங்குறுஆன்படி,
யென்னேரமுங் கேளுமிசிலிம்களே-யொப்பாருமில்லா னிணை
யுமில்லா, தொருவன் குருஆனி லோதினனே. (32)

(இ-ள்):- ஓ! உலமாக்களே! இந்த உபதேசம் இப்படி இருக்கட்டும் இனிமேற் சொல்வதைக் கேட்பீராக, நீங்கள் ஒரு ஹறுபாகிலும் தப்பாமல் ஆராய்ச்சிசெய்துகொண்டு வரும் குர்ஆன் சொன்னபடி நான் சொல்கின்றேன், நீரும் தெரிந்து தெரியாத முஸ்லீம்களுக்கும் இதை விளக்கப்படுத்திக்கொடும் இணைசொல்லப்படாத அல்லாசொன்னன்.அதை நான் தீபரவிளக்கத்துடன் உங்களுக்குஅ றிவிக்கின்றேன்

இசுலா மானது நபியுடைய, இல்மைப்பாருங்கள் நெறி
யான திங்-கிசுலா மானதும், சலாமானதும் இபாதத்துச்
செய்யு மவுலியாகவே இசுலாமானது தீனுடை, இயல்பாங்
கோலங்க ளானதுவே-இசுலாமானது தசிலீமென விசைந்த
பறுலான காரியமே (33)

(இ-ள்):- இஸ்லாமென்று சொல்வது நபிநாயகத்தின் சொல்லாகிய இல்மின்படி நடப்பதோடுகூட சலாமத்தாகிய வணக்கங்களைச் செய்வதாக இருக்கும் அப்பால் ஒளலியாக்களின் நடவடி பாவனைகளில் முழுவதும் அமைந்து நிற்பது இன்னும். தீன்மார்க்கத்தின் கோலங்குறிகளை அணுவளவாகிலும் தப்பாமல் நடந்துவருவது அது இன்னும் நபியுடைய நடத்தை என்ற அச்சியில் பதியப்பெற்று நாயகத்தின் வடிவில் தன் வடிவை மாற்றியமைப்பதாகவும் இருக்கும். எ-று

இஸ்லாம் நெறிகொண்ட மானிடருக், கெங்கோ னெனும்
பிரானேதினதோ-ரிசுலா மொடுமீமான் றெளிந்துகொண்டே
யிலங்கும் கலிமாவைத் துலங்கும்நல்ல-அசுலா முரீதுக்குப்
பேருரைத்த, அருளைச் சொல்லவோ தாலிபாகு-ஓசுலா மைக்
கொண்டே யாடுவோர்க்கு, மொருவன் முரீத்தின் வழியே
யாரும். (34)

(இ-ள்):- றசூல் நாயகம் அவர்கள் முஸ்லீமான ஜனங்கள் எல்லோர்களுக்கும் சொன்னதாவது என்னவென்ருல் அல்லாகுத்தஆலா சொன்ன தலீலின்படி சகல நடத்தைகளையும் எடுத்து நடந்து அதில் தேறிய பிறகு,அப்பால்காமிலான பீரைத்துடர்ந்து தௌஹீதின் இரகசியங்களை அறியாவேண்டும் அப்படி முரீதாகும் பெயர் வழிகளுக்கு சிலகருமங்களைக் கட்டுரைக்கின்ருேம். எ-று

இஞ்சொலுடன் ரண்டு காரியங்கொண், டிபாதத்துச்
செய்யு முஸ்லிம்களே-அஞ்சுமாறுங் கொண்டாடினதோ,ரதபு
நெறியுள்ள முஸ்தபாவு-மிஞ்சு முரீதினல்சலாமத்தாக,வேண்
டுமெனச்சொன்னர் சொன்னபடி-கொஞ்சும் பீர்முரீ தான
வர்க்குக், கொடுப்பானிறை சொர்க்கப்பெரும்வாழ்வையே.()

(இ-ள்):- முரீதென்னும் நாட்டம் பெறுகின்றவர்கள் ஈமான் இஸ்லாம் இரண்டு காரியங்களையும் நல்லதிரவிளங்கி அறியவேண்டியது தன் செய்கின்சமுகத்தில் அதபுமரியாதையுடன் நடந்து அவரிடம் உள்ளமைப் பொருளை மெல்ல மெல்ல கொள்ளை கொண்டு அவரின் அன்பு முழுமையும் அடைந்து கொள்ளவேண்டும். அப்பால் அவருடையஇறுஷாதின் உண்மையை உறுதிகொண்டு அதனல் அமல் செய்து முத்தியடையவேண்டும் அப்பேர்ப்பட்ட நல்லமுரீதுகள்தான் அல்லா உடைய அருளைக் கைக்கொண்டு மோட்சவுலகத்தின் செல்வங்களை அனுபவிக்ககடவார்கள். எ-று

நாலு காரிய மறியவேணும், நபியுல்லா சொன்னர் பீர்
மார்க்ட்கு-நாலு காரியம் யாதெனவே,

நாலி யார்களுங்கேட்ட தற்குக் காலல்லா சொன்னு னெனவே
சொல்லிக் கண்ணின் மணியான நபி யோதினர். ஆலமறுவா
ஹு மறுவா ஹுக்குள், ளமைந்தநால்வகை யறிளப்பறுல்.

(இ-ள்):- ஷெய்குமார்கள் என்கிற ஐகத்துக்கள் நான்கு காரியங்களை அவசியம் அறிந்திருக்கவேண்டும் என்று றசூல் நாயகமவர்கள் சொன்னார்கள் உடனே அஸ்ஹாபிகள் அது என்னவென்று கேட்டதற்கு அது அல்லாவால் தங்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்டது எனது சொல்லி அதுவாகிறது ஆலம் அறுவாஹில் அந்த நாலும் உற்பத்தியானது அவைகளையறிவது மனுடன் ஒவ்வொருவனுக்கும் பறுலு அவையாவன கீழே சொல்கின்றேன்.

றூஹு சுல்தானி நூஹானியும், றூஹு இசுமானி
றூஹு தானும்-ஆக விவை நாலும் பேச்சும்மூச்சும், ஐனும்
கேள்வியுபறியப்பறுல்-தோகைமயிலான நபி யோ தினர்,
தோததிரஞ் செய்யும் பீர்மார்களே-ஏகநாயகன் பேச்சானதை
யின் சானறிவற் கரியதுவே.

(இ-ள்) அவைகளின் விபரங்களாவன:- 1-வது றூஹ் சுல்தானி, 2-வது றூஹானி, 3-வது றூஹ்இஸ்மானி, 4-வது றூஹ் ஆக இவைகளாக இருக்கும் இவைகள் விபரமாவது, சுல்தானி என்பதுகண், றூஹானி என்பது மூச்சு, றூஹ்பேச்சு இஸ்மானி என்பது கேள்வியாக இருக்கும் இந்தப்படி யறிவது பறுலாக இருக்கும் நபிகள் நாயக மவர்கள், ஹே ஷெய்குமார்களே அல்லாவை யறிவது இந்த பாங்காகத்தான் அறிந்து கொள்ளவேண்டியது, என்று உபதேசித்தருளினார்கள். எ-று

மின்னில் லாக்குழி யுச்சிதனில், வீசி நுக்தாவை அலிபாய்
வைத்தே-அன்ன நடப்பறி மூலமதி, லதிலே நின்றெரு விலா
சம் செய்து-பன்னி யெழும்பிப்பின் தாமகரைக்குட், பரிந்து
மேற்கொண்டு நெஞ்சில்வந்து-தன்னுள் கல்கினில் வந்து
நின்று, தறித்து நாவினிற் பேச்சானதே. (38)

(இ-ள்) ஒன்ருவது பேச்சானது உச்சிக்குழியாகியதில் நின்றும் மின் பிரகாசம்போல் பளீரென்று உதித்து நுக்தா என்புதை அலிபாக நீட்டியோடி அங்கிருந்து மூலாதாரத்தின்

உந்திக்குழி வழியாக ஸ்வாசம் பிந்தப்பட்டு எழுப்பிவிட்டு அங்கிருந்து முண்டகக்கமலமாகிய தாமரைக்காயில் வந்து அடங்கிநின்று அதற்குமேல் உதித்து இருதயத்தில் வந்து படர்ந்து ஐம்புலக்கோட்டைகள் தோறுமுட்டி கபால வாசல் வழியாக ஒடி சங்காங்குழி மார்க்கமாய் நாவில் வந்து பேச்சானது வோசை செய்திற்று. எ-று

மட்டுவிழ அவிழ் நுக்தாவினில் வருந்தி, முன்சொன்ன
மூலமொன்று-தொட்டு விளைவாக்கியதுநேர்கொண்டு, தொ
குத்து வலத்திடந் தன்னிற்சுற்றி-யெட்டிக்கடந்துபின் வந்து
நேராய், இயல்பாம் பேச்சான காரியம்போ-லொட்டிவிளையா
டிப்பார்வைதானு, முறுதியிருவழியானதுவே. (39)

(இ-ள்) முன் சொன்ன நுக்தா என்றநாத விந்தானது. மூலாதாரத்தில் நின்றும் விளைவாகி அப்பால் சூரிய சந்திர குணகுணங்களைப்பதிய வைத்து அவைகளின் வடிவில் வடிவமெடுத்து அவைகளைச்சுற்றிக்கடந்து கபால மண்டலத்தில் சிம்மாசன மேடை போட்டு சர்வவுலக தத்துவாதிகளையும் தனக்குள் அடக்கிக் கொண்டு தக்க இடத்தில் வந்து நின்று இரண்டு கண்களாயிற்று. எ-று

முன்னே வந்தது நுக்தாவினில், முழுதும் பேச்சாச்சு
றூஹானிதான்-பின்னே வந்தது நுக்தாவினிற், பெருப்பமா
யுள்ள கேள்வியாச்சு-வன்னம்பலவாக்க நுக்தாவினில் வந்
தது பார்வை கண்ணுச்சுதே-என்னு ளளவிலே வந்ததுதா,
னிரவுபகலான மூச்சானதே. (40)

(இ-ள்) ஆதியில் வந்த நாதவிந்தானதுநுக்தாவில் வடிவெடுத்து பேச்சு உண்டானது அப்பால் உதித்த றூஹானியானது அதே நுக்தாவில் நின்றும் கேள்வியாயிற்று அதே நுக்தாவில் கோலாங்கொண்டதனுலே இரண்டு கண்களும் உண்டாயிற்று அதே நுக்தாவின் கோலத்தில் நின்றுந்தான் இரவு பகலான ஸ்வாசங்கள் உண்டாயிற்று இரவு பகல் என்றது வலம் இடம் என்பதாம். எ-று

றூஹு மூச்சுறூஹானிதானும், நுன்னிதாகிய பேச்
சாச்சுது-வேக சுல்தானிகண்ணுச்சுது, வேந்தன்கேள்விதான்
இசுலாமாச்சு-ஆகும் றஹ்மானி றப்பானியும், அருளும் சமா

தானி புறுக்கானியும்-தாகம் அபுருனி சுரியானியும், தா...
கொபரானி அறபானியும். (41)

(இ-ள்) இனி வட்டுருக்கமான நடையில் அறிவதா...
நூஹ் என்பது மூச்சாக இருக்கும், அந்த மூச்சில் நின்று...
பேச்சானது உதித்தது இனி சுல்தானி என்றது நேத்திர...
ளாக ஆயிற்று கேள்விஎன்பது, இஸ்மானியாக இருக்கும்...
த நான்குக்கும் றகுமானிறப்பானி சமதானி புறுக்கானி என்...
அபுருனி, சுரியானி. அறபானி, கொபுரானி, முதலான ...
ஷைகளில் பெயர்கள் உண்டாயிற்று. எ-று

இந்த வகைப்பாஷை நூஹானிக்கி, இசைந்து தெரிய...
துறூஹதுக்குக்-கொந்து நறைவீசும் நபியோதினர், குத்...
பீரான முரீதுமார்க்கே-அந்தயாசீனென் றுனதிலே, யருளு...
சுரியானிப் பாஷைகொண்டு-விந்தைப் பதினெட்டு இசுமே...
தினன், இசுமையறிவது பறுலாமென்றுன். (42)

(இ-ள்) இந்த பாஷைகள் பேரிட்டு வழங்குவ தெல்லா...
நூஹு என்னும் தத்துவத்திற்கே உரித்தானதென்று நபி...
யகமவர்கள் கூறினர்கள் அந்தப்படியேகுதுபுகள் பெருமா...
வர்களும் மற்ற சற்குரு மார்களுக்குச் சொல்லி விட்டார்க...
இன்னும் அந்த ஐனுல்லா என்னும் நூஹ் றகுமானிக்கு யா...
சினில் சுரியானிபாஷையால் பதினெட்டு பெயர்களைக் கூ...
பிட்டான் அந்த இஸ்மகளை அறிவதானது மனிதர்களில் பே...
ரில் பறுலாக இருக்கும். எ-று

பதினெட்டானதும் பரிந்தஇசும். பாரும் பீர்மாரே முரீது...
மாரே-அது திட்டமதாகத் தெரிசித்தாக்கா, லந்த யாசீனை...
யறியலாகும்-இதனைப் படுங்கண்ணு மூக்கும் நாக்கும், இசுமை...
யோதினல் விரணமாகு-மதின நபியந்த ஹேமீமென்று,
மஃனு சுரியானிப் பாஷையென்றுர். (43)

(இ-ள்) பதினெட்டுவகைப்பட்டஇஸ்மகளை சுயரூபத்து...
டன் தெரிசிப்பதானது, பீர்மார்களுக்கும் முரீதீன்களுக்கும்
அத்தியந்த கடமையாக இருக்கும் அதைத்தெரிசித்தவர்கள்
தான் யாசீன் என்பதை திட்டவட்டமாய் அறிந்த மஹான்...
ளாக இருக்கும் அப்படி யாசீனுடையமஃனவை அறிந்தால்
தான் அனுசிறுகளுடைய ழகாம்கள் இனந்தெரியும் அதற்கு
ஹேபும், மீமும், மந்திரக் கருவியாக இருக்கின்றது இதர்க்கு
சூஸ்திர அர்த்தம் சுரியானி பாஷையிலிருக்கின்றது அது தா...

...கை அந்த மகாமில் விஷயமானவுடன் தெரியும் என்று றசூல்
நாயகமவர்கள் சொன்னர்கள். எ-று

அந்த யாசீனென் றுனதுதா. னகமும் யுறமுமா யலங்க
ரிக்கும்-சொந்த ஹவாவான வும்மத்தோடும், தொடர்ந்தே
யுள்வரு மூச்சினூடே-விந்தை யானமீ மானதுதான், வெளி
யிற் புறப்படு மொளிவாகவே-இந்த வகைஇசும் ஹாவே
யென்ன, எங்கள் நபியிறசூ லோதினர். (44)

(இ-ள்) இனி யாசீன் என்பதானது ஜடலத்தின் உள்
ரங்கமும் வெளிரங்கமும் அடங்கியவளைந்த தோர்சக்தியாக
இருக்கின்றது அதுசுவாசமென்ற ஹேயுடன் ஸம்மந்தப்
பட்டு உள்ளடங்கி நிற்கின்ற மூச்சுடன் நிற்கி... றது,
றது, வெளியில் எழுந்து வரும் வாசியின் ஒளிவா...
இதுதான் ஹாமீம், என்ற நுட்பம் என்று நபி நாயகம் திரு
வுளம் பற்றினர்கள். எ-று

அலிபுலாமீ மென்றுனதுதா, ஞலமடங்கலு மாண்டபி
ரான்-ஒலிகல் தான்மஃனவிள்ளாம, லொருவ னறிவானென்
றேயோதினர்-வலிய மஃனவை ஷாபியிமாம் வருத்தி
ஞனெக் கல்லாதந்தான்-அலியாம் ஹலறத்துப் புலிமாமஞ,
ரவர்கள் முன்னல்லா வோதினனே. (45)

(இ-ள்) இனி அலிபு, லாம் மீம், என்ற தன்சுய அர்த்தத்
தை இந்தவுலகத்தில் அவுலியாக்களாயிருந்தாலும் சரிசொல்
லமாட்டார்கள். ஒருபோது ஷாபி, இமாம் அவர்களிடம் சில
ஒலிமார்கள் போய் அதைப்பற்றி விசாரணை செய்தபோது
இமாம் அவர்கள் இந்த இரகசியத்தை அலி றலியல்லாகு
அன்கு அவர்கள் சில ஒலிமார்களிடம் இலேசாக கூறிவிட்டு
அப்பால் இதுறசூல் நாயகமவர்களுக்கு அல்லா சொல்லிய
இரகசியமாய் பொருள் இது தன்னில் தானுனவர்களுக்குத்
தானுக வெளியாகும் பரிபூரணமாக இருக்குமென்று சொன்
னதாகச் சொல்லிவிட்டார்கள். எ-று

உம்மில் கித்தாபிலே யோதினதை, யுலமா வறியுங்கா
ளொலிமார்களே-செம்மி இருக்கின்ற லாஹிறில. சிறந்தே
யிருக்கின்ற மலுஹறிலே-கும்மி விளையாடும் அலிபுலாமீம்,
குதறத்துப் பெற்ற அலிபாம் கலாம்-பம்மியறியாத மஹூ
பூலெனும், பலகையாகுங் காணலா மாமது. (46)

(இ-ள்) அல்லாகுத்த ஆலா தன் இரகசிய நாட்டமென்

னும்உம்முல் கிதாபு என்ற உதிப்பில் வெளியானஇல்மை தெளிவடைந்த ஒலிமார்களும்,உலமாக்களும் அறியும்பொருட்டு விபரிக்கின்றேன். எல்லாருக்கும் பயிராங்கமாயிருக்கின்ற, வெளிப்படையாக வந்திருக்கின்ற குர்ஆன் ஷரீபிலும் புதைந்துகிடக்கின்றது. அதன்தத்துவ அட்சரங்களால்தான் சிருஷ்டிப்பண்டங்கள் வெளி தோன்றிற்று, ஆனபோதேஒவ்வொரு உருவங்களுக்குள்ளும் புறமும் இருந்து நடத்தும் றூஹைறூஹானி என்பவை லாம். மீம். ஆக இருக்கும் இவை இரண்டின் நடுவே அலிபு, முனைவஸ்தாயிருந்து நினவிற்பொருந்தி எண்ணத்தைத்தூண்டுகின்றது. அவ் வலிபு, சகல சரீரதத்துவத்தையும் தானே கொண்டு கல்பில் வந்து கூடி எண்ணம் என்ற லௌஹில் தரிபட்டு மஹ்பூல் என்ற வியாபக சக்தியாக நிற்கின்றது. எ-று

தாமே தம்மினில் விளையாடச்சரந்,தேமீம்யெனச் சொன்னிருபேர்களும்-லாமை வருத்தின தாஹிறிலே, நிலையும் வருத்தினன் பத்தினிலே-சாம மறியாமற் சாஹிபுபீர், தம்மை யறிவதே அலிபாமென்று-கோமா னிவையெல்லாங் குறியாகவே, கொண்டு வரவுமேபறுலாமென்றான். (47)

(இ-ள்) ஷை லாம் தன்னிச்சை கொண்டு ஆட்டுங்கருவியாக இருக்கும் அதை மிஃறாஜியில் தேமீம் என்று தன்ஹபீபை அழைத்தான் அஹ்மதும் அஹதும் ஒன்றுபட்டு லாமைப் பொருந்தியவுடன் அஹ்மது தன்னைலாமில் வைத்து பகாவாகிய அஹதினில் பொருந்தி பத்து என்ற கணக்கான றப்பு என்பதாகத் தன்னைத் தெரிசனை செய்திற்று இதுதான் இருட்டுவேளையில் அதாவது இரகசியமாக ஜகத்துக்கள் காதில் ஊதும் செய்தியாக இருக்கும் அந்தஷெய்கே சீடனுக்கு அலிபாக இருக்கும் ஏனென்றால் லாமுக்கும் மீமுக்கும் அலிபு ஆத்மமாக இருந்ததுபோல் ஜடலத்திற்கும் றூஹுக்கும் குருவானவர் பிதாவாக இருக்கும் இந்த அந்தரங்கத்தை யறிவது சகல முரீதுகளுக்கும் பறுலாக இருக்கும். எ-று

நேயமாகவே சொன்னது பார், நெறியார்மிவையெல்லா மறியவேதான்-ஏயும்நிலை கொண்ட தன்ஸீஹிலே. யேயைநிலைகொண்ட பக்காவானதும்-நேயும் நிலைகொண்ட சீனைதும், நெடியோ னிலைகொண்ட ஏசீனென்றே-காயம் பலகோலம்படைத்த கோமான்,கல்புதனில் நன்றாயறியச்சொன்னான்

(இ-ள்):- அல்லா தன்றசூலிடம் வகுத்துச்சொல்லிய உபதேசத்தில் சற்குருவின் இரகசியத்தையும் மற்ற தபவியற் சாதனங்களையும், விளங்கிக்கொள்ளச் சொல்லச்சொன்னான். தன்சீஹ் என்ற நாட்டத்தில் ஏய் என்ற அட்சரத்தை நிலையாக்கி, நித்தியமடைந்து சிர்றுகளின் காட்சிகளை உடனுக்குடன்கண்டு யாசின் என்று தியான வடிவில் ரூபங்கொண்டு தன்னை ஏறிட்டுப்பார்க்கும்படியாக எல்லா உலகங்களையும் உற்பத்தி செய்த கோமான் திருவுள்ம் பற்றினன், எ-று

தன்ஸீ ஹதனில் ஏயாவதுவுந், தசுபீ ஹுக்குள்ஷீனைதுவு-மஞ்சு குடையிடு நபியோதினர், மன்னன் றான்சொன்னான் தன்னூனெக்-கெஞ்சி மவுத்துக்கும் ஹயாத்திற்குந்தான், கிருபை நடுவான நூனைதும்-அஞ்சி யருளெனும் இல்முல்க்கபீ றருளாங் கித்தாமினி லோதினதே. (49)

(இ-ள்):- தன்சீஹ் நாட்டத்தில் சற்குரு ஏய் உடைய வடிவமாய் நிற்கும் பான்மையாவதும், தஸ்பீஹ் என்ற முருக்கபாவில் அதாவது தியானத்தில் சீஷன் அந்தப்பான்மையில் சொரூபங் கொள்ளுவதும் ஆக பக்குவப்படுத்திப் பழகிவர வேண்டும். என்று நபிநாயகமவர்கள் கூறினார்கள் இதுதான் அல்லா ஹதீது குதுஸியில் மவுத்துக்கும் ஹயாத்திற்கும் இடையில் சுரூபமாற்றிப் பழகவேண்டும். இதைத்தெரிவதே இல்முல்கபீறு, பெரிய கல்வி என்று திருவுளஞ் செய்தான், என்றாலும் இல்மு என்றது அருளாகிவிடுமே, அப்போது இல்முல்கபீறு நப்சுகளுக்கு ஒரு கிதாபுபோல் விஷயமாகும்.

இன்னுஞ் சிலதுள துரைக்கக்கேளு. மென்றா லறிவேய யறியவேதான்-பன்னுங் கல்புகொண்ட றிந்துகொளும், பகருமதிலுள்ள பயனானதை-கண்ணும் வகையாகச்சொல்லுகிறே, னல்குமதிலுள்ள பொருளானதை-யெண்ணு மெழுவகைத் தோற்றமாக, இசைந்து நாயன்றா னோதினறே. (50)

(இ-ள்):- இன்னும் சில அனுபவ அறிவுகள் உண்டும் அவைகளைச்சொல்கிறேன். முதலாவது ஒருவிஷயத்தைஅறியப்புகுந்த மாத்திரத்தில் கல்பு, என்ற லௌஹில் அதைப் பற்றி விசாரணை செய்யவேண்டும். அந்த ஒவ்வொன்றில் எழுவகை யறிவுகளும், வெளியாகும் அவ்வொவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு தோற்றங்களாக இருக்கும் என்றதும் ஆண்டவன் சொல்கிறான். எ-று

சாதி னடுவிலே யானதுதான், சாது நபிப்பட்ட மானது
வும்-ஸாது மஃனுவை யுமில்கித்தாபிற் சாற்றி னுனல்லா
வுண்மையாகச்-ஸாதிலிறையவன் றசூல் பாதத்தைத் தாங்
கி னுன்சிங்காச சனமானதைச்-ஸாதின் மஃனுவால் நபியை
யேந்திச், சாலே சமதாக நிறைந்ததுவே. (51)

(இ-ள்):- சாது என்றதில் இருந்துதான் நபி பட்டமும் றியாலாத்துகளும் உண்டுபட்டது. அதன்பொருள் றசூலாய் இருக்கும் அந்த சாதில் றசூல் இருந்ததினுலே றசூலுடைய இருபாதங்களை அல்லாகுத்தஆலாஏந்திச்சுமந்தான்அதுவே அல்லாவின் சிங்காசனமாக இருக்கின்றது. அந்த சாதின் அர்த்தமே உலகத்தின் படைகோலங்களாய் நிறைந்துபோய் இருக்கின்றது. எ-று

தான்னூ னடுவாச்சுமக்காமாச்சுது. தன்னூ னேகிப
லாவாச்சுது-தன்னூன் தாமரை தாஞச்சுது. தன்னூன் தரிப்
பட்டகல்பாச்சுது-தன்னூன் ஸிதுறத்துல் முந்த ஹாவாம்
தன்னூன் மஃனுவால் நபியையேந்தித்தன்னூ னுளிவுதான்
ஜலாலாகவே தங்கள் ரியைக் கொண்டேரினதே. (52)

(இ-ள்):- ஆனதாலே அல்லாவின் தன்னூட்டமே நூன் வட்டமாயிற்று, அந்த நுனே புருவமத்தியாயிற்று அந்த நூனின் வடிவே, மக்காமன் மகுதாய் எழுந்து இலங்கிற்று அந்த நூனே, றூஹுல் குதுஸியின் முழுச்சுடராகவும் பிரகா சித்துக்கொண்டுக் கீழுலகங்களில் மனவாசிகளுடன் சம்மந் தப்பட்டு ஆடிக்கொண்டு நின்றுதாமரையில் வந்து ஜோதி செய்து நாதிக்கின்றது நூநே நாட்டமும் தேட்டமும் ஆய் நடந்து செல்கின்றது இந்த அந்த நூனே ஹவாவில் இருந் து காற்ருக வந்து நபியை ஏற்றிக்கொண்டு சிதுறத்துல் முந் தஹா என்ற மூளை மண்டலத்தில் நின்று இச்சைகளைக் கீழே தள்ளிவிட்டு அத்றகுமேல் ஏறி எண்ணத்தில் நிராமயம் பெற்று இணையற்று பரமானந்தத்தில் மிதந்துகிடந்தது.

அருளாங்காபுதான் சிரமாச்சுதங், காண்டோன் ஹல
றத்துத் தலமாச்சுது-பொருளாமஃனுவை இசுமுல்க்கபீர்
பொருந்த இருத்தினுன் பதியிலென்றும்-வெருளாம் பய
பாடாம் காபானது, வேந்தன் ஹறுபுதா னுளித்திராது

மருளாம் பெண்ணுக்கு மாணுக்குந்தான், மஹ்பூபு சுபுஹா
னுேதினுன். (53)

(இ-ள்):- இனி காபு, என்றது தலையங்கமாய்விட்டது. அது அல்லாவின்சிங்காதனத்தின்வீ டாகஇருக்கின்றதுஇந்த வீட்டில்தான் தன் இல்முடைய இரகசியத்தை பீடமாக பதி யவைத்தான் அந்த காபில் இரண்டு புள்ளிகள், இரண்டு நேத்திர வடிவாயிற்று. இன்னும் அப்புள்ளிகளே, அஹது ஐன், என்ற ஒளி உதயமாக தோன்றுகிறது. அதைக்கண்டு உறுகொள்வதே! ஆண் ஜனனத்திற்கும் பெண் ஜனனத்திற் கும் பெரியதோர் கடமையாக இருக்கும் என்று ஆஷிர்சீன் களுக்கு ஆதி சொன்னுன், எ-று

உச்சந் தலையாக்கக் காபானது, முன்னும் நடுவாச்சு
நூனுன துவச்ச பதமாச்சு சாதானது, வரிசை அலிபுலா
மீமானது-மெச்சு இடத்தினின் றேதிரும்பி, இயல்பாம் அவ்
வலாம் லாகிறுவாம்-கைச்ச வடஞ்செய்யும்பீர்முரீதே ஹாமீம்
பறுலென்று காமில்சொன்னுன். (54)

(இ-ள்):- ஆனதினுல் ஷி காப் என்றது இன்சானுடை யஜடலத்தில் சிரசாக உண்டாயிற்று, அதற்கு நடுவாகிய புருவக்காலாக நுணை இருந்தாட்டிக்கொள்ளப்பட்டதுசாதின் ரூபப் படலத்தில் நின்றும் முகம்மதை அதாவது முக மண்ட லத்தை ஸ்ரூபித்துக் கொள்ளப்பட்டது. அதன்கீழும், மேலும் அலிபையும், லாமையும் நீண்ட கோல்போல பரத்திஒளிவை மீம்ஆக இருத்திவிடப்பட்டது இதில் ஹேயை, வாசியாக இடவலமாத்திருப்பி, ஆலம் கபீறிலும், ஆலம் ஸகீறிலும் ஒடவிடப்பட்டிருக்கிறது. இதன் விஷயத்தில் லாகிறென்றும் பாத்தின் என்றும் இருபாகப்படுத்த ஏற்படுகிற ஷெய்குமார் களும், சீடர்களும் உண்மை என்பதை உணர்ச்சிசெய்து பார்த்து, இதில் அழியும் தன்மையுள்ள அட்சரங்களை, ஒவ் வொன்ருய் பஞசெய்து தாயும் காயுமான நித்திய வஸ்துவா கியசாதை ஹேயும் சேர்மானஞ்செய்ய கஷ்டதெண்டி எடுத் துப்பாடுபட்டு முத்தி படையும்படியாக ஹாமீம் உடைய கோலத்தில் குறிப்பாக நின்று ஆலங்களை நடத்துகிற றப்பு திட்டவட்டமாய் தன் ஹபீபுக்குச் சொல்லி யருளினுன். எ-று

அந்த ஹாமீமென் ருனதுவும், அந்த யாசீனென்ருனது
வும்-அந்த தாஹாவென் ருனதுவு, மந்த வொளியினு பூசா
னது-அந்த நீயல்லால்வேறில்லையென், ருன மூமினில் அன்
றுசொன்ஞர்-அந்த மவுலாகா வுயர்ந்தவரென், றப்படிச்
சொன்ஞர் ஜிபுரியிலே. (55)

(இ-ள்):- அல்லாகுத்தஆலா றசூல் நாயகத்தை நோக்
கி நீ, ஹாமீம். நீ யாசீன். நீ தாஹா. நீ நுபூஸ்என்றநூறு
இன்னும்நீயே நான் அல்லாது மற்ருென்றல்ல. நீயே மூமீன்
களின் சற்குணமாக இருக்கும் என்றுசொன்ஞன் இந்தவிதம்
றப்பு வர்ணணை செய்தவரே உயர்த்தியானதாத்தாக இருக்
கும் அவரே காரணவஸ்துவாக இருக்கும் என்று ஜிபுரீலும்
சொன்ஞர். எ-று

இங்ஙனே சொன்ன மூமினென்று, மிபாதத்துச் செய்யு
மிபாதத்தைக் கொண்-டங்ஙனேர்கொண்ட பதினெட்டிலு
மல்லாசொன்னும்மில்கித்தாபானதில்-முங்கி ஞற்காண்பார்
முஹம்மதுவே முஸ்தபா சொன்ஞர் வஸ்துவாக-எங்கே பார்
க்கவும் வேண்டுமென்றே யெங்கள். கோமான்பீர் மவுஜூ
தல்லா. (56)

(இ-ள்):- இங்ஙனம் றப்பு சொன்ன மூமீன் என்பது,
முகம்மதாக இருக்கும். அந்த முகம்மதின் குணத்தில் அமை
யப்பெற்று, அல்லா சொன்ன உம்மில் கிதாபின் 18-வது
பாடம் அடங்கலிலும் முஸ்தபா ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவ
சல்லமவர்களுடைய சிர்றையே பேசிவருகிறதாக இருக்கும்,
அந்த நாயகத்தின் சற்குணத்தில் குணங்கொண்டால் ஆநந்
தப்பர வசத்துடைய சமுத்திரம் அலைமோதி வீசும் அப்போ
துதான் எவறும் அதன் தன்மையைக் காண்பார்கள் எப்படி
யென்ருல் அந்த திசையை நோக்கிஞலும் அந்த ஜமாலின்
ஸ்ரூபமே அன்றி வேருென்றும் காண்க மாட்டேனே அந்த
வடிவில் நின்றும் என்று எங்கள் றசூல் நாயகமவர்கள் திரு
வுளம் பற்றியிருக்கின்ருர்கள். (எ-று)

அலிபு லாமும் மவுஜூதென்னு, மருமூன் ருனதி லாராய
ந்துபார்-அலிபுலாமுமீ மானதிலு, மருநான் கினிலும்பா
ராறைந்திலும்-அலிபுலா மீம்கபீ ருனசீஞம்,அலிபுலாமீம்சா

ருனமீமாம், அலிபு லாமீமி தாலானதிங், கலிபுலாமீமின்
சானைம்பத்தொன்றும்-அலிபுலா மீமறு லாஹானதும், அலி
புலா மீம்தம் மானதுவே, (57)

(இ-ள்):- அலிபு லாம்தான் மவ்ஜூதென்று வெளியா
கி விட்டது இந்த ரகசியத்தை ஒன்பது இலக்கத்தையுடைய
உஜூதில் ஆராய்ச்சிசெய்துபார்க்கவேண்டியது, இருபத்து
நான்கு அட்சரத்தின் கலிமாவை உண்டாக்கிவிட்டதும் அலி
புலாம்தான் இன்னும் பெரியதாகிய சிர்றும், சிறியதாகிய
மீமும். அலிபுலாமேதான் தாலாகிய, மற்ற சராசரங்களும்,
அலிபுலாமே. இன்சானில் உள்ள ஐம்பத்தொன்று அட்சரங்
களும், ஷை அலிபு லாமாகத்தான் உண்டாயிற்று ஆலம் அறு
வாஹ் என்ற தும்மூச்சாகிய வாசியும் அலிபுலாமில்தான்
இருந்து உண்டாயிற்று. எ-று

ஆத மானது சூறத்தாச்சிங், கல்லா தாத்திலே சிபாத்
தாச்சுது-வேதமானது மோசையாச்சு, பிசிமில் அஃலம் விலா
யத்தாச்சுப் போதமானது மில்மாச்சுது, புகழே அல்ஹம்து
லில் லாகியாச்சுச்-சாத மாச்சுது சாறத்துல்லா, தந்தை யா
னது விந்தானதே. (58)

(இ-ள்):- ஆதத்தின் ஸ்ரூபமானது அல்லாவென்னும்
தாத்தின் உள்ளமையில் நின்றும் சிபாத்தாகி அதாவது
படைகோலங் கொண்டு இன்சானில் வெளிப்பட்டது, வேதம்
என்பது அதுபோல உதிப்பில் நின்றும் ஓசை பிறந்து இஸ்-
முல் அவுலம் உற்பத்தியாகி சகல அறிவுகளையும் அடக்கி வல்
லமைகொண்டது போதம் என்ற தெளிவானது இன்மின் பிர
யோசனமாக நின்று உலகமெல்லாம் புகழ்ச்சி செய்கின்ற
அல்ஹம்துலில்லாவாகி விட்டது அதுபோல இன்சான்கள்
தின்று ஜீரணசக்தி செய்த உதிரமானது மேலுலகமாகிய
கபாலத்தில்சென்று அதன் சாரமாகிய நாதவிந்துதிரண்டது,

இதுகள் யாவுமே பறுலாமென்றே, யீஸா நபிசுரி யானி
யிலே வதுவா யாடிப்பொன் ஞரினிலே, வல்ல நபியிறசூ
லோதிஞர்-முதுமையானவர் நபியாமென்று, முறுஷிதான
வர் மூமினென்றும்-புதுமை யினமொன்றுலபுலின்படி, புகலக்
கேளுங்காள் நபிசொல்லையே. (59)

(இ-ள்):- இது முதலானது யாவையும் ஒன்ருகக்கூட்டி அறிவென்ற தொட்டில்வைத்து ஆட்டிவந்து ஆராய்ச்சி செய்து தேர்தல் அடைந்து கொள்ளுதலானது மானுடவர்க்கத்தார்கள் சோலைபறுலாக இருக்கும் என்று நாலாம் வானத்தில் றசூல் நாயகம் சென்றபோது அங்குவசித்தவரான இஸா நபி தமது சுர்றியானி பாஷையில் எடுத்துப்போதித்தனர். இதை ஜிபுரீல் வியாக்கினம் செய்துகாட்டினர், ஆனபடியால் ஞானத்திற்கு அஸ்திவாரமானவர்கள், றசூல் என்னும் ஏறும்படியானவர் வழிகாட்டியாகிய ஷெய்குமார்களென்றும் நீங்கள் றசூலின் சொல்லின்படி யறியவேண்டியது. எ-று

அவ்வலானதும் ஆகிறுவும் அஹ்மதானது முஹம்மதும்-எவ்மல் லாகிறும் பாத்தினியு, மேக நாயக னபியானதும்-கொவ்மன் தன்ஸீஹுந்தசுபீஹுவுங்,குறுத்தா நபியிது பார்தானதும்-செவ்விலே வந்த பஞபக்காவும் செய்யு மிவ்வகை மெய்ப்பாகவே, (60)

இரவ தானதும் பகலானதும், இருளேயான்தும் வொளியானதும்-குருவை விடுவதும் ஆணும்பெண்ணுங் கூடிஹயாத்தாகி மவுத்தானதும்-பறவைவித்தான முத்தானதும், பாவியடியார்கள் பிழைபொறுத்துச்-சருவபீரோடு தாலிபுவைத், தங்கள் நபிஷபா அத்தானதே. (61)

(இ-ள்):- ஆனபோதே ஆதி என்பதையும் அந்தத்தில் நப்ஸுகள் அடங்குவதையும், அஹ்மதையும் முகம்மதையும் லாஹிறு பாத்தின் என்பவைகளையும், தன்ஸீஹு தஸ்பிஹு என்பவைகளையும், நபீ இது பாத்து என்பதையும், பஞபக்கா என்பவைகளையும் இரவு என்னதென்றும் பகலென்னதென்றும் இருள் எது? ஒளிவு எது வென்றும் குருவை எப்படிப்பட்ட வஸ்து வென்றும் ஆண் பெண் என்ற தன்மையால் வேற்றுமை யடைந்ததென்றும். இரண்டின் ஆசைப் புணர்ச்சிகள் எப்படி உண்டு பட்டு நிற்கின்றது? என்றும் மவுத்தென்றது எப்படிவருகிற தென்றும் ஹயாத்தென்பது எவ்விதம் உள்ளது என்றும் இன்சான் உலகமத்தில் மற்ற ஜீவாத்மாக்கள் எவ்விதம் உண்டாயிற்று? என்றும் மறத்விதுக்கள் சிப்பியில் திரள்கின்ற முத்துஎவ்விதம் வடிவு கொண்டது? என்றும் தீரத்தெளிவதே காமிலான குருவைத்துடர்ந்த, சீஷருக்கு

உள்ளபடியே ஏற்படும் பதவிக்கு முதல்வாசற்படியாக இருக்கும் இன்னவர்களுக்கே றசூல் நல்மாராயமன்ருட்டம் அகப்படும் மன்ருட்டமென்ருல் கட்டைகடைத்தேருகிறதாக இருக்கும், அதாவது இந்த உலகத்தின் அவதாரத்திலேயே, ஜடலம் மோட்சபதவி பெற்றுவிடுகிறதாக இருக்கும். எ-று

இந்தப்பனிரண்டு பறுலானது. மியல்பாயோதினர் பெரியோர் நபி-சந்தப் பெரும் அவ்வல் காபானதும், தரித்தஆகிறுமீமானதும் எந்தன் படியென்ற அல்லாசொன்ஞன், ஏகன்லாகிறு ஏயானதும் வந்த சீஞச்சு பாத்திலெனும், வழமை பொருத்துள்ள காரணமே. (62)

(இ-ள்):- மேற்கண்ட சிர்றுகளெல்லாம் பன்னிரண்டு வகைப்பட்ட பறுலான தௌஹீதைக் கொழுகினதாக இருக்கும் நபிநாயகமவர்கள் அந்த மகத்தான அஹதியத்தின் ஆலத்தில் தரிபட்டிருந்தது காபாக இருக்கும். அந்தத்தில் வெளியாகிவந்து சகல நடவடிக்கைகளையும் செய்துவிட்டு அடங்கிக்கொள்கின்றது மோக இருக்கும் என்று திருவாய் மலர்ந்து சொன்ஞர்கள் அல்லாகுர்ஆனில் ஏய், என்பது வெளிரங்கமாயிற்றுசீன்என்றதுஅந்தரங்கமாய் நின்று வெளிரங்கத்தில் கோலங்கொண்டுஅஸ்ரூரில்பூரணித்துஆலங்களை வைத்துக் கையாட்சி செய்கின்றது இந்தசிர்றையறியாமல் மனித ஜனனங்கள் இருப்பதற்கு எது காரணமென்ருலோ அவர்கள் ஊடாடிக்கொண்டலைகின்ற பழக்கவழக்கங்கள் தான் இவைகளால்தான் மரணத்தையும் பெறுகிருர்கள் பஞ்சபாதகத்திலும் தலையிட்டுக்கொள்கிருர்கள் அதை ஒழித்துப் போடுகிறதற்காகத்தான் மஹான்களெல்லாம் மலைக்குகைக்குள்ளும் வனங்களுக்குள்ளேயும் யாதொரு துணையுமற்றுச் சென்று தனிவாசஞ்செய்து சகல கஷ்டங்களையும் சஹித்திருந்து பாடுபட்டார்கள்.

கண்ட குறுஆனிலோர் சூறத்திற், கண்டெனச் சொன்ஞர் ஆலநபி-விண்டார் அவ்வல்ஹா மீமானதில், மேலோன்ருன்சொன்ஞன் ஹேமீமுக்குள்-ஒன்றுக் கடங்காத தன்சீஹிலே, யோதும் காபுஹே ஏஜன்சாது-விண்டார் ஹேமீன்ஜன் சீன்காபையும், வேந்தன்தான் சொன்ஞன் சூறத்திலே. ()

(இ-ள்):- நபிநாயகமவர்கள் நான் தெளிவாக றப்பைக் கண்டேன் என்று சொன்னார்கள். இதைப்பற்றி குர்ஆனில் ஹாமீம் என்ற சூருவில் ஆண்டவன் திருவிளஞ்செய்ததில் ஹே மீம் என்பதற்குள் அடங்காமல் நிற்கும் தியானத்தில் ஹே ஏ ஐன் சாது என்பதையும் ஹே மீம் ஐன் சீன் காப் இவற்றைத்தெரிவிப்பதே கருமம்மாக இருக்குமென்று. எ-று

நல்ல ஆகிறுதாயுமாக, நபியமுஹம்மதுதாமோதினார்-இல்லை அவ்வலும் ஆகிறுவும், இதமாயிருக்கின்ற எழுத்துப் பத்தும்-சொல்லில் நிரம்பிய தௌஹீத்தைச் சொல்லத்துணிவது மூமின்களே-வல்லமையான கலிமாவிது, வருடிப்பாருங்கள் மூமின்களே. (64)

(இ-ள்):- ஆகிறுதாயும் ஆகச்செய்யுங்கள் என்று நபிநாயகமவர்கள் கூறினார்கள் இன்னும் ஔவல் ஆகிறும் கூடி அட்சரங்கள் பத்தும் உடைய இரண்டுந்தான் தௌஹீதாக இருக்கும் இதுவே கலிமாவாக மூமின்கள் அறிவார்கள். எ-று

மன்னு மலுஹறு மிருளாகியே, வருமாம் நுகதாவை அலிபுமாக்கி-யுன்னுமதில்மட்டாய்ச் செலவாக்கியே யுடலுக்குள்ளொரு தருயிபுவை-என்னு மதினுட கல்க்கையெல்லாம் இன்சானாக்கியே இனமாக்கினான்-நண்ணு மதினுட மஃனா வைத்தா, னாயனில்மானதிலே சொன்னான். (65)

(இ-ள்):- இனி சிருஷ்டிகள் இருட்டில் நின்று வெளியானதின் சிர்றையறியவேண்டுமானால் நுக்தாவை அலிபாக்கி அதிலிருந்து மற்ற அட்சரங்கள் உறுப்புகள் கொண்டது போல இன்சானுடைய ஜடலங்கள் உண்டுபட்டன இதின் அந்தரங்கத்தை ஆண்டவன் கலாமில் பார்த்தால்தெரியும்.

ஹூவென்றே நாடியிருப்பதற்கு, ஹூவென்றேயிறை சொன்னதுகேள்-ஹூவென் றேயிரு விழியடைந்து ஹூவென் றேயிரு செவியடைத்து-ஹூவென்றே யிருவாயடைத்து ஹூவென்றேமுச்சைவாக்கியோங்கி-ஹூவென்றேயோசை கேட்கக்கேட்க ஹூவென் றேயொளி வொளிக்குமேலே. ()

(இ-ள்):- ஹூ வென்று சதாகாலமும் அழியாவரம்பெற்றிருப்பதற்கு, ஹூவென்றே இருசெவிகளையும் அடைத்து

ஹூவென்றே இருகண்களையும்மூடி ஹூவென்றே இருஉதடுகளையும் பொத்தி சுவாசத்தை ஹூவென்றே இழுத்து வாங்கி ஸ்தம்பனஞ் செய்து ஹூவென்ற இனிய முழக்கத்தைக் கேட்கக்கேட்க ஹூவென்றே பேரொளிவானது சதகோடி வெளியாகி வந்து பூரண உதயஞ்செய்யும். எ-று

அந்த வெளியான காலையிலே, அஹது நாயனை யறிந்து கொண்டே-அந்தஹேமீமாம் துயில்விரித்தே, அச்ச மாகவே தூங்கினாக்கால்-அந்த யாசீனேவெளியாய் வந்தங், க்ரூபரூபமாய்ச் சுருபமா அப்தத் தாஹாவைப் போனாக்கி,யானா லென வேண்டு மெனக்கேட்குமே. (67)

(இ-ள்):- அவ்விதமாக சகல பூரணமான ஒலிவு பிரகாசித்தவுடன், நீ றப்பைகண்டு கொண்டாய், அந்த ஒளிவானது ஹே மீம், என்ற கோலத்தில் உன்னை சொக்கிவிடச்செய்யும் அதில் நீ மஸ்தான் மாத்திரத்தில் அதில் யாசீன் என்பது வெளியாய்வரும். அப்போது அந்த ஒளிவே ஒரு அருவமாக வந்து மறுபடியும் சுருபமாக நின்று, உன் ரூபத்தில் ரூபங் கொண்டு விடும். அதுதான் தாஹா என்ற அவதாரமாகும், அதுதான் உன்னை அணைத்து முத்தி வேண்டிய வரங்களைக் கேள் தருகிறேன் என்று வல்லபத்துடன் சொல்லும். எ-று

அப்படிக்கேட்ட காலத்திலே,யதிலேதான் கேள்விகொடுத்திருக்கத்-துப்புர வான சமதானது, தோற்றுமொரு பட்சியாக வந்து-மெய்ப்பாம் காலமுல்லா தனக்குவரு, மேலோனில் மெழுத்தாக்குமஃ-தொப்பு மூவமையு மில்லாதவ, னோடு மிடமது, தெரிவருமே. (68)

(இ-ள்):- அப்போது நீ என்ன தத்துவத்தை கேட்கின்றையோ, அதை ஒரு பட்சியினுடைய வடிவில் உன்னைத் துடரச்செய்யும் இது சமதின் குதுறத்தாகஇருக்கும்இதற்கு விலாயத்தென்று பெயர். இதன் பிரிவுகளை கலாமுல்லாவில் பார்த்துணர்ந்துகொள், எ-று

அந்த வேளையிற் றூக்கமஃ, தாக திரியுங்கள் மூமுன்களே -அந்த வேளையில் மயங்கினாக்கா, லான பயித்தியந்தான் பிடிக்கும்-அந்த வேளையிற்கேட்டதல்லா, மானநாயகன் கிருபைசெய்வான் அந்த வேளையில் மலுஹறாகும், ஆனாலறியுங்கள் மூமின்களே. (69)

(இ-ள்):- தாஹா வந்து வரங்கொடுக்கும் சமயம் நீ துயின்று விடப்படாது, துயின்ருல் பைத்தியம் பிடித்துவிடும் கேட்கப்பட்ட வல்லமையுடைய மகன் கெட்டிகாரனுவான் அவன் தான் மூமீன் என்பவன் ஏனென்ருல் தாஹாவுடைய சவுந்தரியமருளாமல் நின்று கேட்கவேண்டும். எ-று

நுகத்தாவுயிரோ கண்ணபுசோவது-நுக்தா வுயிரோடு நபுசாமஃ தொகுத்தோ டதைவளைத் திருந்தஜம்மி லொக்க வும்மது தானுமது-பகுத்திங் கறியாத பேர்களெல்லாம் படைத்தோன்றனையறியாதவரே-மிகுத்த பிரமாண மிதுவா மென்று, வேதாம் பர்க்கிதை விண்டோதினுன். (70)

(இ-ள்):- நுக்தா என்பதை பரமாத்மவா அல்லது கண்ணு? அது நப்சோ? அல்லது நப்சுடன் கலந்த றூஹா? என்று அறிவில் தீர விசாரித்தது தெளிவடைந்து அறிந்து கொள்ளாத மனிதர்களெல்லாம் இஸ்லாமுமல்ல, நல்லமூமின் களுமல்ல, என்று ஆண்டவன் சொன்னுன். எ-று

அல்லா வென்றசொல் லானதுக்கிங், கான இருபது சிபத் துண்டென-ஒல்லா முன்சொன்னுன் பகுமுண்டென, வுயர்ந் தோன்ருன்சொன்னு னில்முண்டென - வல்லோன் தான் சொன்னுன் அக்கிலுண்டென,வண்மையாகவேகுறுஆனென் றும்-நல்லோன் ருன் சொன்னு ளில்லுண்டென, நாடுங்கண் ணுடி லதுவேயென்றும். (71)

(இ-ள்):- அல்லா என்ற சொல்லுக்கு, இருபது சிபத்துக் துள் உண்டும் என்று அல்லா தன் உம்முல் கிதாபில் சொல் லியிருக்கின்ருன். இந்த இருபதையும் அறிந்தவர்களுக்கு இல் மின் தெளிவுண்டாகுமென்றும் சொல்லினன் அதுவேஞானத் தின் நிலைக்கண்ணுடி யென்றும் சொன்னுன். எ-று

மூணு நுகதாகவே குறுஆனுக்கு, முற்றுந் தேய்க்கும் சீனுனதுக்கு-ஆணில் ருதுவான ஆணுக்கென்றும்,அல்ஹம்து லில்லாஹீயானது-கானும் பெண்ணுக்கே இல்லையென்றுங், கண்டாலறியுங்காள் பெரியோர்களே-தோணச் சொல்கிறே னின்னமொன்று, சொல்லப்பாருங்காள் யாசீனிலே. (72)

(இ-ள்):- மூன்றே மூன்று நுக்தாவே குர்ஆனுக்கும் தேய்க்கும் சீனுக்கும், இதன் மக்சதானது ருபமெத்தின்

ஆண், அதாவது நாதமூறிய ஆண்பிள்ளைக்கொன்று அல்ஹம் துலில்லாஹி என்பதற்கும் இன்னும் இத்தத்துவம் பெண் ணுக்கு இல்லை யென்றும் இதைப் பெரிய ஆரிபீன்களர்யுள்ள வர்கள் அறிவார்கள். நல்ல வெட்ட வெளிச்சமாய்ச் சொல்லி விட்டேன். இன்னும் யாசினில் உள்ள ஒரு ரகசியத்தையும் சொல்கிறேன் கீழே பாருங்கள், எ-று

ஆதம் பரிசாகு மெனவோதினு,னறிவு முஹம்மதென்றே பேசினன்-வேதம் யப்தமாய்பிறையோதினுன், விளங்கும் விண்ணொளி தானேதினுன்-போத மிருசாதன் றேயோதி னுன், போஜனம் வித்தென்றே சொன்னதாற்-சாதமறிந் ததும் இசாறத்தெல்லா, தனக்குச் சுஜூதிட்டா ரிப்படி யங்ஙனே, (73)

(இ-ள்):- ஆதம் என்பது ஜடலம் என்றும் அதில் அறி வாக நிற்பது முகம்மதென்றும் வேதம்என்பதுவெளிக் கல்வி யென்றும் அதில் புதைந்து போய்கிடக்கும் சூத்ரப்பொருளே ஞானமென்றும் அதில் மஸ்துக்கொள்வது இறுஷாது என்றும் விபரம்தோன்றும் அதன்ருஷிகரங்களுமாக இருக்கும்இதைத் தெரிசனை செய்துதான் வணங்கவேண்டும். எ-று

அல்லா சொன்னது கலாமுல்லாவாம், அதிலே திருந் தியதிற சூலுவாம்-ஒல்லா சுஜூதுக்கங்கிடமுண்டாச்சே, யொருவன்றனக்காகப் பறுலுமாச்சே-எல்லா சுன்னத்தும் நபிக்காச்சுதிங், கில்முக்கிடமாச்சு ஷெய்குமார்கள்-வல்லா னிஃதிலோ ரெழுத்தாச்சுது வகுத்துச் சயக்கூலில் வகுத்தனனே. (74)

(இ-ள்):- அல்லா கலாமை வெளியாக்கினுன், அதில் இருக்கின்ற ரசத்தை நபிகள் சிகாமணி எடுத்துப்பிழிந்துவிட் டார்கள். ஆனதாலே றசூலை வணங்குவது சுன்னத்தென்றும் அல்லாவை வணங்குவது பறுலென்றும் ஆயிற்று, ஆனதாலே சற்குருமார்கள் றசூலைத்தான் தியானிக்கவேண்டியதுகடமை யென்பதாக சயக்கூன் யென்ற சூரத்தில் வந்திருக்கின்றது.

ஹாவென் றெருமூச்சுப் புறம்பாகவே, கவலுந் தாலென் றே யுள்வரவே ஆவென் ஹெருமூச்சங் கசும்வரவே, அல்ல வொருமூச்சுப்,

புறம்போகவே-ஈயென் றொருமூச்சு யுள்வரவே ஊவென்றொ ரு மூச்சுப் புறம்போகவே-மேவென் றொரு மூச்சை யுள்ளே வாங்க, மேன்மையாகுமேமூமின்களே. (75)

(இ-ள்):- இனி நிஷ்டைசாதனையில் ஹாவென்று ஒரு வாசியை வெளியே விட்டுதால் என்றே உள் இழுத்துவிட வேண்டும் ஆவென்று ஒருசுவாசத்தை உள்இழுத்து அதிலே வெளியவும் ஒரு மூச்சை விடவேண்டும். ஈ என்று ஒருமூச்சை உள் இழுத்து ஊவென்று ஒரு வாசியை வெளிக்கி விடயவண் டியது. மே என்று ஒரு மூச்சை உள்ளே இழுத்துவாங்கி ரம் மிக்கைச் செய்வதே வல்லமை யுண்டாக்கி விடும். எ-று

யாவென் றொருமூச்சி யுள்வரவே, யாசீ னொருமூச்சுப் புறம்போகவே-ஹூவென், றொருமூச்சு துள்வரவே, ஊஅனு வென்று புறம்போகவே-ஹஹான்றொருமூச்சுப் புறம்போக வே ஹாமீமொரு மூச்சுதுள்வரவே-ஹூவென்ற மூச்சுக் கோடாகோடி குருவினிலை யானவழியாகுமே, (76)

(இ-ள்):- யா என்று உள்ளுக்கு ஒரு மூச்சை இழுத்து வெளியே யாசீன் என்று, ஒரு மூச்சை, விடவேண்டும் ஹூ வென்று, ஒரு மூச்சு, உள்ளே இழுத்து ஹூஅனு. என்று ஒரு மூச்சை வெளியே விடவேண்டியது. ஹா வென்று, ஒரு மூச்சு வெளியே போகும்படியாக, விட்டு ஹாமீம் என்று ஒரு மூச்சை உள்ளுக்கு இழுத்துவிட்டு ஹூவென்ற மூச்சை எப் போதும் தியானத்தில் வைக்க கோடிக்கணக்கான தவநிலை களும் சித்தியாகும் இதுவே இலகுவான வழியாகவும் இருக் கும். எ-று

கோடானு கோடிச் சம்சுகளுங், கோடானு கோடிக் கமறு களுங்-கோடானுகோடி நுஜூமுகளுக், கோடானுகோடி மின் னிணயுக்-கோடானு கோடிக் கதறுகளுங், கொண்டாடுமந்த வெளியானதிற்-கோடானு கோடிப் பாஷை வருங் குருவின் மொழியான பாஷைகளே. (77)

(இ-ள்).- இந்த தவப்பீடத்தில் சதகோடி சூரியசந்திரர் களும், சதகோடி நட்சத்திரங்களும் சதகோடி மின்னல்களும் சதகோடி பிரஹஸ்பதிகளும், அந்த ஒவ்வொரு வொளிவுக ளில் நின்றும் சதகோடி பாஷைகளும் பேசப்படும் இவை

களெல்லாம் சற்குருவின் சமபீடத்தில் நின்றும் வெளிப்படு கின்ற றசூலின் பாஷைகளாக இருக்கும். எ-று

ஆவென் றலிபுதான் தானதே, அலிபில்மூன்றுதான்வகை யானது-கோவென்றராஜன் கூப்பிட்டது ஹூவென்றே முஹம்மதுவானது-மேவென் றேசொலி விண்டதுவு, மிகுரு ஜிலன்றங் கழைத்ததுவும்-தாலில் வகுத்தானே முஹம்மக் குத், தானு யிருந்ததங் கிம்மூன்றுமே. (78)

(இ-ள்):- ஆ என்ற அலிபு, உஜூதாயிற்று, அதில் நின் றும் முச்சுடர் எழுந்தது கோ, வென்று அரசதொனி தொனித் திற்று, அதில் நின்றும் ஹூவென்று முகம்மது வெளியாயிற் று, இந்த ரகசியங்களை யறிவிக்கத்தான் முகம்மதை மிஃருஜி யில் அழைக்கப்பட்டது. இதெல்லாம் தாலில் இருந்தே எடுத் து வருவித்துக் காட்டினர், எ-று

கண்கொண்டேபார்க்கமூன்றுவகை,கமலும்சுல்புடன்கமல வுச்கி-முன்கொண்டு பார்க்கச்சொல்லுகிறேன் முருக் கபா வென்ற மூலமது-பின்கொண்டே பார்க்குஞ் சமதானதை, மின்கொண்டு பார்க்கு மூமின்களே-மன்கொண்டே பார்க்கும் ஷெய்குமார்கள், வகைகொண்டே பாருமுலமாக்களே. (79)

(இ-ள்):- நாயகமவர்கள் அதின் சுல்புகளை தங்கள் திருக் கண்களால் பார்க்க, மூன்றுவகை ஒலிவுகளாக, கமல உச்சி யில் நின்றும் பிரகாசித்திற்று அதைச் சொல்கிறேன் முருக் கபா என்ற மூலாதாரத்தில் சந்திரனில் நோக்க ஏகபரிபூரண மாகத் தெரியும். ஹே! தெளிந்த பக்கிறிகளே உலமாக்களே! இதைக் கூர்ந்தறியுங்கள். எ-று

காபு ஹே ஏஐன்சாதானதுங், கருணை யெழுத்தைந்தும் சாதானதும்-கொவும்கஃபத்துல் லாவிலேயும். கோமான் பயித்துல் மகுமூறிலு.மேவு மறுஷொடு குறுசிலேயும், மேலோன் மகாமேரும் வானத்திலும்-ஆகும் படியிந்த ஐந் தெழுத்தை, அறியுங்காள் நல்ல மூமின்களே. (80)

(இ-ள்):- காப், ஹே, ஐன், சாது ஆனவைகளும், பஞ்சாட் சர கருவிகளாக கஅபத்துல்லாவிலும் பைத்துல் மஉமூறிலும் அருஷிலும்வானமண்டலங்களிலும், ஒட்டிஉண்டாயிருபதால் இந்தஐந்துஅட்சரங்களையும்அறிந்தவர்கள்தான் ஆரிபீன்கள்

காபு நின்றிடம் கண்மேருவாம் ஹேயும்நின் றிடங் கஃபத்துல்லா-ஏயும்நின்றிடமகுமூறுதா, னேகன் ஐனுமே அறுஷதாகும்-மேவும் சாத்து குறுசதாகு, மேலோன் குறுஆனிலோதினனே-யாவும் நின்றிடமிப்படியாம், நாலாம் பாதையிலோதினனே. (81)

(இ-ள்):- காபு நிற்கின்ற ஸ்தலம் கண்மலராக இருக்கும் ஹேயானது நிற்கின்றஸ்தலம் புருவமத்தி என்றகஃபத்துல்லாவாக இருக்கும். ஏயானது நிற்கின்ற ஸ்தலமானது கபாலம் என்ற பைத்துல் மஉமூறு இனி நேத்திரத்தில் இருக்கும் கருப்பு வட்டமே, அல்லாவின் அனுஷாக இருக்கும் இனி சாது குர்சாகிய நாவாக இருக்கும் இது குர்ஆனில் சொல்லப்பட்ட நாலாம்பாதையாக உண்மையாக இருக்கும். எ-று

இந்தப்படியேதானைந்தெழுத்தை, யீமானுள்ளபேரறிய விதி-அந்தப் படிசொன்னன்குறுஆனிலே, அல்ஹம்தைந்தெழுத்தானவையைச்; சொந்தப்படிசம்கில் கமறி லேயும், தொகுத்த நுஜூமிலும் வானிலேயு-சந்தப் படியன்ன வகையைந்திலும், தானய் நிற்பதும் வெளியாகுமே. (82)

(இ-ள்):- இவ்விதமாகத்தான் டை ஐந்து அட்சரங்களையும் அறிவது ஈமான் உள்ளவர்கள் பேரில் கடமையாக இருக்கும்; இது போலெதான் அல்ஹம்து என்ற ஐந்து அட்சரத்தையும் அறிய விதியாக இருக்கும். அறிந்தால் உடனே சூரியனும் சந்திரனும், நட்சத்திரங்களும் மற்றுண்டானவைகளும் நிற்கின்ற ஜோதியானது இன்னது என்று பளீரென்று வெளியாகிப் போகும். எ-று

ஆனலிவைகட்கோ ரிசுமோதின னதுவே தௌஹீதுக்காணி மூலம் தேன லதுகாதி ருகவேணு ந், தேகந்தனைமூன்று நாளைக்குத்தான்-மானருறக்கமு மூணுமாற்றி, வருந்திமுருக்கபாவொதுக்கங் கொண்டு-கோமான்பதின்மூன்று மெழுத்தைநாடிக், குறித்துப்பாருங்கள் குதறத்தினல். (83)

(இ-ள்):- ஆனல் இவைகளை தியானஞ் செய்வதற்காக. ஒரு இசுமை ஆண்டவன் உற்பத்தி செய்திருக்கின்றன் அது வே தௌஹீதைப் பொருந்திக் கொள்வதற்கு மூலை காணியாட்சியாக இருக்கும். முதலாவது அந்த இசுமு லாத் தாகிவிடவேண்டும். அந்த இஸ்மு வசியப், படுவதற்கு முன் மூன்று நாள்பரியந்தம் அன்ன ஆகாரமற்று நித்தியற்று ஒரு தனித்த இடத்தில் தரிபடவேண்டும். அப்பால் அல்லாவின் திக்றில் பதிமூன்று அட்சரங்களை குறுமார்கள் காட்டித் தருகிறபடி குதுறத்தில் பதியவைத்து மனஸைப் பிரியவிடாமல் கட்டியிருத்தி. தியானித்திருந்து ஜெயமடைந்துகாட்சிகளைத் தெரிசனைசெய்ய வேண்டியது. எ-று

அலிபு லாமீமும்காபுஹேயும் ஐனும்சாதும்யா சீனதையும்-அலிபு லாமீம் றேயானதும், ஆனல்தா ஹநூன் காபானது-அலிபு லாமீம் ஏயானதுவும், அந்த ஹேமீமே யானதுவும்-அலிபுலாமீமில்நின்றகோலம், அல்லாஹுவதை யறியச்சொன்னன். (84)

(இ-ள்):- நபிநாயகமவர்கள் சொன்னர்கள். ஆகிருகிய கடைசியானதே தாயுமானது, அவ்வலும் ஆகிறும் நடுத்தர யோக்மென்று அறிவில் தேர்ந்துள்ள தெளிவிடையவர்கள் அறிவார்கள். இது பத்து அட்சரத்தால் நிரம்பியிருக்கிறது இதைக்கலிமாவில் வைத்துப்பார்த்தால் நல்லபடிவிளங்கும்.

அலிபு லாமீமே யானதின; லதுவேதௌஹீதுக்கச் சாரமாம். அலிபு லாமீம்தன் குதறத்தின, லன்று கூறிருள் நுக்தானது-அலிபு லாமீமே வெளியானது, அஹதுஅஹமது முஹம்மதாச்சு-அலிபு லாமீமே யதிலேநின்றும்,அஃலம் ஆதமென் றனதுவே. (85)

(இ-ள்):- வெளியாகியிருக்கின்ற பல பல விதமான தோற்றப்பொருள்களுக்குள்ளேஇருள்மயமாகஅந்தவஸ்த்து நின்று, சூக்கும் ஜடமாகத்தோற்றுகின்றது, அந்த ஜடலத்தின் தோந்தத்தில்தான் இனி இந்த ஜடலம் மோட்சம் அடையவேண்டியதாக இருக்கின்றது. எ-று

தன்னு ளனதும் தம்மீமையும், தன்பே யானதும் நூ
தம்மதும்-மூன்னு ளனது சிர்றதுவாம், முதமா வாகிய நூ
துவும்-பின்னு ளனதி லுயிர்நிற்பதும், பேரும் பிறப்புமுண்
டானதுவே-மின்னு ளனதில் விளங்குகின்ற. வேத நாய
ளேதினனே. (80)

(இ-ள்):- மேலே சொல்லிவந்த அட்சரங்களில் தனக்குள் சம்பந்தப்பட்டுள்ள (நூன்) ஒன்றும் (மீம்) ஒன்றும் (பே) ஒன்றும் சர்வ ஜடலங்களுக்கும் ஆதியாக எழுத்து நின்ற நூன் ஒன்றும். உண்டும். இந்த ஆதி நூனனது. இன்சானுடைய இரகசியமாக இருக்கும். இதுவே முகமண்டலமாக தோன்றிற்று, கடைசியாக உண்டாகிய நூனனது பரமாத்மாவாகிய ரூஹ-ல்குதுசியைப் பொதிந்துகொண்டது. இனி அதுவே இந்த சரீரத்தை எடுத்தது. அதுவே தனக்கு ஒரு போர்வை துக்கொண்டது. அது தன்னுட்டமென்னும் துர்வி நியோகத்தின் பொருட்டால்தான் என்னென்ன சுரூபங்களைப்பின் யுகங்களில் எடுக்கவேண்டுமோ அவைகளைத் தோரணைபோல் எடுத்துக்கொள்ளவுங்கூடியது. இந்த ரகசியத்தை நாயன் தன்றசூல் நாயகமவர்களுக்கு வேதத்தின் மூலமாய் அறிவித்தான். எ-று

2-வது பாகம் 45

அறிவைக் கொண்டுதா னறிவுதன்னை, யறிந்திமாமத்து
செய்யவேணும்-செறியு லாமினி லொளிவுவந்காற், சிறந்
நபியிறசூலொளிவாம்-மறியா தலிபினி லொளிவுப்ந்தால்,
மன்னன் தானவனொளிவாமென்றுங்-குறியாம் ஹேயினி
லொளிவுவந்தாற் கோமான் ஹலறத்தி னொளிவாகுமே. ()

(இ-ள்):- இன்னும் நாயன் தன் ஹபீபவர்களுக்குச் சொன்னுன், உமது உம்மத்துகளில் இமாமத்துச் செய்கிறவர்கள். மேல்சொல்லிய மாணிக்கமாகிய மஅரிபாவின் அறிவுகளை எல்லாம் தெளிவுடன் அறிந்துகொண்டபிறகுதான் அந்த பதவிக்குத் தகுதியாவார்கள். முஷாஹிதாவில் லாமுடைய மகாமில் ஒளிவைத்தெரிசிக்கும் பட்சத்தில் அந்த ஒளிவானது, முகம்மதுற்றசூலுல்லாவுடைய தாத்தின் ஒளிவாக இருக்கும், இன்னும் அலிபுடைய மகாமில் ஒளிவுதெரியுமானுல் அது அல்லாவுடைய சிபாத்தின் புறத்தால் வந்து ஒளிவாக இருக்கும். இன்னும் ஹேயுடைய வடிவில் ஒளிவு

தெரியும்பட்சத்தில் அது அல்லாவுடைய அறுஷின் ஒளிவாக இருக்கும் என்றறியவேண்டியது, எ-று

ஆனு லிருக்கட்டு மப்பாற்கேளு, மாகுமொளிவுதான்
முன்னே வந்து-கோனு னவனது முகத்தைமுத்திக். குறித்தே
நடுவுச்சி தன்னைநோக்கித்-தேனு னிருவிழி நடுவில்முத்திச்
சிறக்கு மிஃதென்னைப் பார்த்தென்று-தானுய்மொழிந்திடில்
நபிநூறது தாங்குமபூபக்கர் மொழிந்ததுவே. (88)

(இ-ள்):- மஅரிபத்தை யறியவந்தமகனே! இந்த சங்கதியை இம்மட்டில் நிறுத்திவிட்டேன், இனிவரக்கூடிய விபரத்தைச் சொல்லுகிறேன். கேளுங்கள் முகம்மதுற்றசூலுடைய ஒளிவு என்ன வடிவத்தில் வந்து நிற்குமோ, அதைக் கூர்ந்து பார்த்து, அதின் முகத்தை முத்திவிட்டு, இருவிழியின் அதில் நீ வடிவங்கொண்டு நிற்கவேண்டும் என்று அபூபக்கர் சித்தீக்குச் சொன்னுர்கள். எ-று

மத்தே நெடிதாக நின்றதுவு, யத்தே சுல்பாக வுறைந்
ததுவு-முத்தே ஜெயமாகவுறைந்ததுவு, முதலோனுக்தாவர்
யிருந்ததுவுங்-குற்றே பிரமாண மாக்கிக்கொள்ளு, கோமான்
சவருசேர்க்கிடஞ் சொல்கிறேன்-உற்றே யிதனேடே சவர்
சேராகு முண்மையாய்ச் சொன்னுன் யாசீனிலே, (89)

(இ-ள்):- மத்துஎன்ற அட்சரமே நெடியதான அலிபாக நீண்டதாக இருக்கும். இனி அதுவே சுல்பாகவும் இருக்கும். இன்னும் அதுவே (பஹ்றுல் ஹகாயிக்கு) என்னும் கடலில் அஹ்மதுடைய தத்துவத்தில் வெண்முத்தின் வடிவத்தில் திரண்டிருந்தது. அல்லாவின் சிபாத்தின் கோலங்களை வெளியாக்கும் பொருட்டு ஆதியில் நுக்தவாக இருந்ததும் அதுவே, இனி அல்லாவின் சிர்றின் குணுகுணுங்களைப் பொதிந்ததான் சபர் சேர் உடையதன்மைகளைப்பற்றிச் சொல்லிவிடுகிறேன் அந்த இரண்டு அட்சரங்களைப்பற்றியும் ஆண்டவன் தன் திருவேதமாகிய குர்ஆனில் (யாசீன்) என்ற சூறத்தில் திருவுளம்பற்றியிருக்கின்ருன். எ-று

ஆனுலதுகேளுமூமின்களே, யருளுமுள்ளீரலிஃதேயெல்
லாம்-ஆனு லீரலும் பித்துமாக, அருந்து நுரையீரல் கருவீர
லுந்-தேனுர் சிறுகுடற் பெருங்குடலுஞ், சேர்ந்ததாமரை

யானதுவும்-கோனுன் பதின்மூன்று ஹுறுபுதனிற், கொண் டாடிக் கொண்டுநின்றிடுமே. (90)

(இ-ள்):- அதன் உண்மை விபரத்தைப்பற்றி விபரிக் கின்றேன். அறிவு தெளிவடைந்த மூமின்களாயுள்ளவர்கள் கேட்டறிவேண்டியது. ஷை (மத்து) என்ற திவ்விய அட்சர மானது. உள்ளீரலாக இருக்கும். மற்ற இரண்டும் பித்தும், கறுஈரலுமாக இருக்கும். இன்னும் நுரையீரல். மாங்காய் கிட்னியீரல், மன்னீரல், சிறுகுடல், பெருங்குடல். அதைச் சேர்ந்த சில கருவிகள் யாவற்றும் பதிமூன்று அட்சரங்களால் கொழுவிக் கொண்டாடுகின்றன. எ-று

அல்லா தனக்கிரு பதுசிபத்தும், அன்பியாநபிக்கைந் தைந்து-நாளெல்லா மிக்தெல்லாம் கமறுஷம்சும், ஏகும் ஹேயினில் மூன்றுவகை, வல்லான் முதல்வீட்டில் ஹாவெ னவு, மன்னனடுவீட்டில் ஹூவெனவும்-நல்லான் சுல்புக்குள் ஹீயெனவும், நாய ஞமத்தை யோதுவதே (91)

(இ-ள்);- அல்லாவுக்கு சிபத்து இருபது சிபத்துக்கள் முகம் மதுர்றசூல்லா அவர்களுக்கு பதினைங்கு சிபத்துகளும் உண்டும். சந்திரன் சூரியனுடைய வல்லமை யெல்லாம் ஹேயிக்குள் முக்குணங்களாக இருக்கின்றன. அதில் ஆதி யாக சந்திரனின் மகாமில் ஹா,என்ற ஓசைவெளியாகும் மற் றய நடுவானவீட்டில் ஹூ என்றதொனி கேட்கும். அப்பால் சுல்புடைய வீட்டில் ஹீயென்று. கேட்கும் அப்படியே நீயும் முஷாஹிதாவின் புறத்திலும் நல்ல வியாபக சக்தியுடன் தரி பட்டு திக்றை பியயோகஞ் செய்து வர வேண்டும். எ-று

இல்லென் ருனதை சுல்புக்குள்ளே, இருத்தி இருகலை தன்னை வாங்கி-அல்லென் ருனதைக் கமலத்துள்ளே.யடைத் தே திறந்திடுமப்போதிலே-நல்ல ஹூவான ஹூவா னதை. நடுமக்காமிருவிழி நடுவிற்-சொல்லிச் சொல்லாமல் நோக்கினுக்காற், ருேற்றும் நபிநூறு துலங்கிடுமே. (92)

(இ-ள்):- இனிமேல் நிஷ்டையிருப்பில் அமர்ந்து யோக நிலை சாதனையைச்செய்யும் விபரம் பகுத்துச் சொல்கிறேன் சக்தியுண்டிய புண்யவான்கள் எடுத்துக்கொண்டு வைராக்ய பிடியுடன் கையாளவேண்டியது எப்படி என்ருல் கல்பு என்று

இதயகமலத்தில் (இல்) என்றிருத்திக்கொண்டு அதை சந் திர சூரியகலைகள் வழியாய் ஏற்றி இறக்கவேண்டியது அச் சயமம்(அல்)என்ற யாதையும்கமலவெளியாகிய புருவக்சுடை மத்தியில்வைத்துப்பொதியவேண்டியது அவ்வாறுபொதிந்து திறந்ததும் அந்த சமயம் ஹூவுடைய மகாமில் அதாவது இரண்டு கண்களின் நடுவே நினைவில் ஹூவைப்பொதிந்து மனதில் திக்றுசெய்து மேல் நோக்கமாகிய சுழிமுனை வீட்- டைப்பார்த்தக்கால் அப்போது அஹ்மதிய்யத்தான ஒளிவு ஜகஜோதிமயமாக வந்து பளீரென்று தோற்றரவாகும். அப் பால் அதனுல் நீ அடையப்படுகிற பாக்யங்களை யாரால் சொல்ல முடியும். எ-று

இந்த வகையினுற் றுண்டானது, மிமிர்தக் கலிமாரண் டெழுத்தானதும்-சொந்தப் பார்வையில்ஷுஹூதானதும், சுபுஹானேன் சொன்ன படியானதும்-வந்து ஷம்சிலே முகத் தைமூட்டி. மலுஹறுப்பார்வைமனதினுலே-சிந்தைதெரிய வேபார்த்திருந்தால்,ஷெய்கைக் காணலாந் திருநாமமே. ()

(இ-ள்):- இந்த மகாமில் நால் வகைப்பட்ட சூறத்துகள் வெளியாகும். அதானது தேவாமிர்தமாகிய கலிமாவின் இரண்டு அட்சரங்களான ஹூவினுல் உண்டாகின்ற ஹூ ஹூதாக இருக்கும். இந்த ஹூ ஹூது உன் சொந்தமான பார்வையின் திறமையினுலே உண்டாகிறதாக இருக்கும், படைக்கோலங்களான சர்வ அஸ்ருறுகளின் முகங்களையும் உன் அகப்பார்வையின் வடிவில் திருப்பிக்கொண்டால் சூரிய னுடைய சூறத்தே சூறத்தாகக்கூடிக்கொள்ளும், அப்போது ஆலத்திலுண்டான சகல பிராணிகளுக்கும் நீயும் உனக்குள் அவைகளும் இருக்கக்காண்பாய், இதுதான் ஷெய்காகிய குறுபானின் வடிவைத்தெரிசித்த பதவியின் பூரணமாக இருக்கும், எ-று

சங்கு வலம்புரி காதிரியாந், தானுமுத்து றசூல்லாவாம்- பொங்கு மயிலது றசூல்லாவாம் பொருந்தும் எக்கீன்மரங் காதிரிய்யாம்-எங்கு மிருந்ததும் றசூலுல்லாவாம், மேக மானதுங்காதிரியும்-தங்குங் கலிமாவே றசூல்லாவாம், தானு யிருந்தது காதிரிய்யாம். (94)

(இ-ள்):- ஹே! மஅரிபத்துல்லாவைத் தூண்டியறிய வந்த மகனே! கேள், அல்லா அறுஷில் தன்ஹபீபை அழைத்துக்காட்டிவிட்டு ரகசியப்பொக்கிஷப்புரையில் போட்டுவைத்திருந்த சிர்றுல் ஆலம் வெளியாகிறது, பத்திரப்படுத்திக் கொள். அந்த முஷாஹிதாவில் ஒரு மஹாசிம்ஹாஸனம் வெளியாகி வலம்புரிசங்கு நின்று கீதவோசைபாடும் அது என்ன அதுதான் சமஸ்தமும் தனக்குள் அடக்கிவைத்திருந்த ஏகதொனியாகிய ஹக் முஹியித்தீன். அதுவே ஜகத்குருவாக இருக்கும். அந்த வலம்புரிக்குள் இருந்து ஒரு ஆணி முத்து உதயஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் அதுதான் றசூலுல்லாவாக இருக்கும். அப்பால் அங்கே ஒரு பிரமாண்டமான மரகத மயில் நின்றுநடனமாடும். அதுவானதுமுகம்மதியாவாக இருக்கும். அந்த மயிலுக்கிருப்பிடமாகிய எகீன் மரமானது அல்மத்த முகியித்தீனாக இருக்கும் இந்த ஆலம் பதினெண்ணாயிரம் அதில் ஒன்றொன்றாக வெளியாகும் அவைகள் எல்லாவற்றுள்ளும் றசூலே சுயசுரூபியாக இருக்கும். அது பராபரத்தில் ஒரேமயமாக ஒருவிலாயத்து நின்று சிருஷ்டிக்கும் அது, தில்முஹியித்தீனாக இருக்கும். இத்தனை மகத்துவங்களையும் காணக்கூடிய சக்தியாயிருந்த கலிமாவானது றசூலாக இருக்கும். அக்கலிமாவின் தேனமிர்தமானது ஹுவானது, திருமணி, முஹியித்தீனாக இருக்கும். ஆனதினால் முகியித்தீனே தான் தானான பரமவஸ்தாக இருக்கும். இதை சக்கரி ஒப்புக்கொண்டால் ஒளலியாத்தான முண்டாகும்.

எ-று

உயிராம் ஹறுபுதான் காதிரியை, யுற்றேயதிற்போட்டு
முஷாஹிதத்தைப்-பயிராக் கிடலது பெருப்பமாகும், பவ்வதி
கடலது மூமின்களே-தயிராகும் வெண்ணெய் தானுமாகும்,
தந்தை நெய்யாகு முகந்தெரியிங்-கயிரு கும்நல்ல பறக்கத்
தாகுங், காதிரிய்யத்தைப் பிடித்துக்கொண்டால் (95)

(இ-ள்);- இவ்வித மேன்மைபெற்றுள்ள காதிரியத்தான ஹுவென்ற அட்சரமாகிய முஹியித்தீனை நினைவில் நிலையாக வைத்துப்பொதிந்து முஷாஹிதாவில் இருந்து யோகத்தை நீ ஒரு பயிராக விளையவைத்து விடுவாயாகில் அது நாளாவட்டத்தில் கடுகாகி அப்பால் மலைபோல் பெருகி

விர்த்திக்கிக் கொண்டு வந்துவிடும், இன்னும் நீ செய்த பாவக்கருமங்களெல்லாம் அறநூர்ந்து உன்னை சாது சங்கத்தில் கொண்டுபோய் சேர்த்து மேன்பதவியில் ஏற்றிவிடும் இன்னும் பாவஉடம்பாகிய உன் ஜடலமானது அந்த முகியித்தீனுடை ஜகத்தருளால் அம்மாருவின் குணமென்ற பாலானது முத்மஇன்னா வென்னும் தயிராகி அப்பால் ருலியா வென்னும் மோராகி அப்புறம் மறலியா வென்னும் வெண்ணெயாய்த் திரளப்பட்டு ஒடுக்கத்தில் நறு நெய் என்கின்ற காமிலாவில் உன்முகத்தைத் தெரியச்செய்து உன்னை சமதியத்தின் பாக்கியமெல்லாம் ஒருமிக்க வாரிக்கொடுத்து குதுபு பட்டமும் கட்டிவைக்கும். அப்பால் உன்மகிமை பொருந்திய பெரும்வாழ்வுக்கு ஒரு அளவு சங்கையுண்டுமா? ஆலமெல்லாம் உனக்கு உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியாகும் அவ்வளவு மகத்தான பெறும்பாக்கியங்களெல்லாம் பரம குருநாதனாகிய முகியத்தீனைத் துயர்ந்து பிடித்துக்கொண்ட நாதாக்கள் எல்லாரும் கை மெய்யாக அடைந்தார்கள்.

சூறுஆனி லிஃதுண்டோ வென்று கூர்மையுலமாவோடெ
திர்த்துகேளுங்-குறுஆனி லிஃதெங்கே யுண்டுங். கோர்வை
நாயகன் சொன்னதெங்கே-குறுஆன்றனக்குத் தாய்பாத்தி
ஹாவிற். குற்றமின்றியே நித்தஞ்சொன்னன்-குறுஆன்தப்
சீறுங்கமாலியத்தைக் கூர்க்க வறிந்தவர் கூறுவாரே. (96)

(இ-ள்);- ஆரிபீயத்தான முற்ற ஆராய்ந்து வேர்வரை நோண்டிப்பார்த்து தெளிவடைந்திராத சிலபசாதுக்காரர்களான பகல்வேஷ உலமாக்கள் இந்த இடத்தில் வெளியாக்கிய மஹா ரகசிய இல்மின் பாரதூரம் இன்னவிதமென்று தெரியாமல் என்னை இன்காறுசெய்த இந்தபேச்சு குர்ஆனில் இருக்கிறதா? எந்தசூறவில் எந்த ஆயத்தில் இருக்கிறது? என்று எப்படிக் காட்டமுடியும் என்று கேட்கத்தலைப்படுவார்கள். நான் இங்கேயே அவர்களின் வாயை அடைத்து மூடிவிட்டு அவர்களுக்கு இல்முல் எக்கீனில் கமாலியத்தாகி இருக்கும் கபீறுல் ஆலமாகிய இல்மைத்தெரிவித்துப்போடுகிறேன், மஹா ஆரிபுக்கடலாகிய முகியித்தீன் இபுனு அறநபி நயகத்தின் புது ஆத்துல் மக்கியா முதலிய அவர்களின் தப்சீறுகளில் இதன் விபரம் எடுத்துக் காணபிக்கப்படுகிறது.

அதையும் தெளிவில்லாத மௌடீகஉலமாக்கள் காண்க இயலாது, ஆனதால் காமிலியத்தான ஆரிபீன்களை அடுத்துக் கேட்டு உண்மை விளங்கவேண்டியது. எ-று

பாத்தி ஹாத்தனி லெங்கேவரும், பரிந்தவுலமாவேகேட்டாற் சொல்லும்-ஏத்தமாகிய எவ்மித்தீனென், றெவர்க்கும் பெரியவன் தானேதினுன்-சாற்றுங்கலிமாவிலெங்கேவருந், தானே தன்சீஹாுக் கலிமாவிலுஞ்-சூத்திர மான ஷஹ்ராதத்திலுந், தொல்லை யில்லாததையிபிலும். (97)

(இ-ள்):- அதையும் இன்னதுதான் என்று உலகத்தார்களுக்கு வெளியாக்கிவிடுகிறேன், அதாவது குர்ஆனின் தாய் தாய் சூரத்தாகிய பாத்திஹா என்னும் அல்ஹம்தில் சொல்ல முடியாதமஹாசங்கைவாய்ந்துள்ள,(எவ்மித்தீன்)என்று ஹக்கு ஜல்லஜலாலஹு திருவுளம் பற்றினன் அந்த ஒருசொல்லில்தான் இந்த ஆலங்களும் அவைகளின் இரகசியங்களும் புதைந்து கொண் டிருக்கின்றது, இதைத்தான் குணங்குடிமஸ்தான் அவர்கள் "ஒருசொல்லாலே இப்படி தோணும்" என்று அருளிச்செய்தார்கள், ஒ! உலமாக்களே! இன்னும் இது கலிமாவில் எங்கே வருகிறதென்று கேளும் சொல்கிறேன், இதானது தன்சீஹாுக் கலிமாவிலும், மஹாசூட்சாதி சூட்சப்பொருளாகிய ஷஹ்ராதத்து கலிமாவிலும், தையிபுக் கலிமாவிலும், (இன்னும்) எ-று

ஆத்ம தவ்ஹீதுக் கலிமாவிலும் அல்லா தான் சொன்னுன் காதிரியைப்-பார்த்த பேர்க்கது தெரியுமென்றும், பாராதவர்கட்குத் தெரியாதென்றும், நேத்தி யாகவே அல்லா சொன்னு, னினைவில்யா கவ்துல் அஃலமதை-யூற்றும் ரஹ்மத்தால் பறக்கத்தினுல், ஒல்லா இல்லாத இடமில்லையே ()

(இ-ள்):- ஆத்துமங்களின் பரமரஹஸ்யமாகிய தொஹீதுக் கலிமாவிலும் அல்லகுத்தஆலா அறிக்கை செய்திருக்கிருன். இந்த பாரதூரமான இல்மானது, சற்குரு நாதனுகிய முகியித்தீனுடைய தரிசனத்தைக் காணப்பட்ட மஹான்களுக்கன்றி மற்றசாமான்யர்களுக் கெல்லாம் விளங்காது,மஅரிபா என்றதும், உஜூதென்றதும், பகா வென்றதும் என்றனுடைய மஹ்பூபாகிய முஹியித்தீனுக இருக்கும் என்று ஆண்ட

வன் குதுஸியில் அருளிச்செய்திருக்கின்ருன், தவத்தைப் பற்றி நிஷ்டை சாதனையிலமர்ந்த என் அன்பர்கள் என் கௌதுல் அஃலத்தை நினைவில் ஹுவாகவைத்துப்பாராட்டி வந்தால் என் றகுமத்துடைய ஊற்ருனது சதகோடி மூலையாக ஊறத்தலைபட்டு விடும் அப்பால் அவனுக்கில்லாத பாக்கியம் எங்கும் தடையில்லை, என் கௌதுல் அஃலம் இல்லாத இடந்தலம் ஒன்றுமே இல்லை நம்பினவர்கள் மூமின்களாகள், நம்பாதபாமரஜனங்கள் பாவியாவார்கள். எ-று

எல்லா ஷெய்குமார் போலல்லவே, யெங்கள் ஷெய்குயா கவ்துல் அஃலம்-வல்லான் றனக்குள்ளே சிர்றுகளை,வருந்தும் சிர்றிற் சொல்திக்கிருனது-நல்லான் கலிமாவில் லாமானவர் நலங்குந்துனியாவிற் பேரானவர்-எல்லா பறக்கத்து முள்ளஷெய்கா, மிவரைத் தான்ஹாலி ருக்கிக்கொள்ளே. ()

(இ-ள்);- மஅரிபத்துல்லாவை விளங்க வந்த தீசனே கேள்! மற்ற எல்லா குதுபுகளான ஷெய்குமார்களைப்போல் எங்கள் நாயகமாகிய திருமணியாகிய குருநாயகம் கௌதுல் அமிகலம் முஹியித்தீனை நீ நினைத்து விடாதே! அவர்களின் திருநாமமே அல்லாவின் சிர்றின் சிர்ருக விசவி திக்று செய்வதற்கு காரண காரியமாக இருக்கிருர்கள். இன்னும் ஆலங்களின் ஜீவகோடி ஜந்துகளில் றூஹாகவும் பொதிந்திருக்கின்ருர்கள். திக்று ஜல்லியாகிய கலிமாவில் (லாம்) என்ற அட்சரமாக நிற்கின்ருர்கள். இன்னும் ஆலத்திலுள்ள ஒளலியாக்கள் குதுபுகள் எல்லாருடைய வாழ்வுகளும் அந்த நாயகத்தின் கையிலகப்பட்டதாக இருக்கின்றது. ஆனதாலே ஏ! தாலிபானவனே! இந்த குரு பரவஸ்தாகிய, முகியித்தீனை உன் நாட்டத்தில் எப்போதும் ஹாலிருக்கிக் கொள்வாயாக, இவ்விதம்தான் ஒளலியாக்கள் எல்லோர்களும் செய்து ஈடுமுச்சியடைந்தார் களப்பா. எ-று

இந்த சடலத்திற் புதுமைகேளீ, ரேகருனட்படியிறசூல் சொன்னுர் வந்தபடிமூன்றுவாயிலுண்டுவரப்பிலெழுத்துண்டுமெழுத்திருக்கும்-அந்த எழுத்துக்கோ சவருமில்லை,யதுக்குச் சேரில்லைப் பேச்சுமில்லை-எந்த வகையாலே ஹிச்சிடுவே, னியம்பிஹிச்சுட இயல்புதந்தான். (100)

(இ-ள்):- இனியறியவேண்டியது ஒன்றிருக்கின்றது. அதாவது, இந்த மாநுட ஜடலத்தைப்பற்றி புதுமையாய் இருக்கும் அதைக்கேட்பாயாக, அல்லாஹுத் தன் ஹபீபாகிய றசூலவர்களைக் கூப்பிட்டு ரஹஸிய வழியில் சொன்னன் அதாகிறது மூன்று ரகசிய வாசலிருக்கின்றது, அந்த மூன்று வாசலுக்கும் மூன்று திவ்விய எழுத்துக்கள் இருக்கின்றது, அந்த அட்சரங்களுக்கு ஸவரும் இல்லை, சேருமில்லை பேஷுமில்லை, அதற்கு ஒரு வகையாலும் ஹிச்சிடுதலென்னும் அட்சரம் உச்சரித்தலும் முடியாது, அப்படிக்கூட்டி உச்சரிக்கவும் வேண்டியதாகவும் இடங்கொடுக்கக்கூடியதாகவும் இருக்கிறது.

எ-று

ஏழு வகையான தௌஹீதிஃ, தெல்லோர் கட்குமே தெரியவொண்ணு-தாளும் பெரியோர்க்குத் தெரியுமிஃ,தாறு லொசிய்யத்தை யறிந்தவர்க்கு-நாளும் நபியுல்லா தமைய யறிந்து, நாலு யார்களோ டுடன்பேசியே-வாழி முகமான தௌஹீதிதை, மன்னனுமென்ன வோதிக்கொள்ளே. (101)

(இ-ள்):- ஆனல் இந்த மூன்று மகிமையுள்ள அட்சரங்களும் ஏழுவகைப்பட்ட தௌஹீதாக இருக்கின்றது. இதை எப்படிப்பட்ட ஆலிம்களானுலும் அறியமுடியாது, நபியுல்லாவை சந்தித்து அவர்களின் ஒசியத்தில் தேர்ந்து, நாயகத்தின் நடைபழகினவல்லவர்களான நான்குயார்களையும் தரிசனை செய்து அவர்களின் சமுகத்தில் இருந்து அந்த ஏழு இல்முக்களையும் கேட்டறிந்து முகியித்தீனைப் பிடித்து நிற்க வேண்டும் அப்பால் அந்த மூன்று உயிரெழுத்துக்களையும் மனதில் வைத்து தியானம் செய்தால் அது உன்னிடத்தில் ஐயத்துடன் உருவாகிப் போகும், அப்போது உனக்கு மலை, கடல், பூமி, ஆகாயம், பாதாளம், அக்னி மண்டலம், இவைகளில் இருக்கும் எல்லாவிதமான எவ்விதப் பொருளும் நினைத்தமாத்திரத்தில் உடனே உன் சமுகம் வந்து நிற்கும், அந்த அட்சரங்களை காமிலான பீர்களிடம் கேட்டறிந்து விளங்கவும்.

எ-று

நண்ணுங் கலாமுல்லா வானதிலே, நாளோர்வர்த்தகன் ஹாசிலாக்கி-லெண்ணு மவர்குள்ளே பிரியமாகு, மோனபியிறசூலோதினர்-கண்ணின் மணியான கலாமுல்லாவிற், கட்டையொடு நெட்டைபடாதவண்ணம்-அண்ணல் அஹ்தான வஹதியத்தை, ஆகும் நபியிறசூலோதினர். (102)

(இ-ள்):- அல்லாவின் திருவேதமாகிய குர் ஆனின் தாயாகிய அல்ஹம்தில் சூட்சியமாக இருக்கப்பட்ட அந்த ஆயத்தையாதொரு வர்த்தகன் உருச்செபித்து வாசலாத்துச் செய்து வந்தால் உடனே என்ன காரியங்களானுலும் ஹாசிலாகிப்போகும். அன்றியும் தவமுங் கைகூடும். சரீரசுவர்த்தியமும் உண்டாகும். என்று ஆண்டவன் கட்டளை யிட்டாரென்று றசூல் நாயகமவர்கள் திருவாய் மலர்ந்தார்கள்.

முந்த முதலான கலிமாவிலே, முஸ்தபாசொன்னுர் குருணயத்தில்-விந்தை யாகிய ஷரீஅத்துடன், வேந்தன் தரீக்கத்துஹக்கீகத்துடன்-அந்த மாகிய மஃரிபத்தும் அவ்வலாகிறு மதினுடனே-சொந்தமாகிய ஹயாத்துமுண்டுந் துல்லிப மான மவுத்துமுண்டு,

(இ-ள்);- அவ்வல் கலிமா என்பதில் குர்ஆனும், சரிகை கிரியை, யோகம், ஞானம், என்கிற நாற்பயனும், இன்னும் அவ்வல் ஆகிறு லாகிறு, பாத்தின் என்னும் நாற்பொருளும் இன்னும் ஹயாத்தும் உண்டும், மவுததும உண்டும, என்று, முஸ்தபா சல்லல்லாகு அலைஹிவசல்லம் அவர்கள் திருவாய் மலர்ந்திருக்கின்றுர்கள்.

எ-று

இன்னஞ் சொல்கிறேன் கலிமாவிலே, யியல்பாம்பனுபக்காவானதுவும்-உன்னுந்தன்சீஹு தசுபீஹுட,னுறு திலாஹிறுபாத்தினுவும்-பன்னுங் காபிறு மிசுலாமுமே, பகர்ச்சையாகிய ஹறும் ஹலாலும்-பின்னும் இதுபாத்து நபியுடனே வேந்தன் கலிமாவிலுண்டேயென்றுர். (104)

(இ-ள்);- இன்னும் சொல்கிறதைக் கேட்பீர்களாக ஷை கலிமாவில் பனுவும் உண்டும் பகாவும் உண்டும், இன்னும் தன்சீஹும் தஸ்பீகும் வெளிரங்கம் அந்தரங்கம் முதலிய பதவிகளும்; இன்னும் காபிறும் உண்டும், இஸ்லாமும் உண்டும், இன்னும் கலாமும் உண்டும், ஹறுமும் உண்டா

யிருக்கிறது, இன்னும் இது பாத்தும் நபீயும் இருக்கின்ற தென்று ஆண்டவன் உடைய சிர்ருகிய கலிமாவில் அடங்கியிருக்கின்றதுஎன்று நபிகள் சிரோமணிஅருளினார்கள்

ஊட்டு மங்கூசு மம்கூசுட, னுண்மை யாகிய பறுலுகளும் -நாட்டும் சுன்னத்தும்வாஜிபுவும், நளினமாகிய அதபுடனே கூட்டுங்கலாவு டனையனுக்கும், கோமான் திருத்தூதர் முஹம்மதுக்கு-மூட்டு மீமானைக்கொண்டதற்கு, முற்றும் நபுசைந்துண்டாமென்றார் (105)

(இ-ள்):- இன்னும் அந்த மூலமந்திரமாகிய கலிமாவில் மன்கூஸ் மஉக்கூஸ் ஆகிய குணங்களும், பறுலு, சுன்னத்து ஆகிய வணக்கங்களும், வாஜிபு அதபு, ஆகிய ஒழுக்க நடைகளும், இன்னும் அல்லாவுக்கும், றசூலுக்கும் இடையில் கொழுகக்கூடிய நப்சுகள் ஐந்தின் குணகுணங்களும் அடங்கிப்போய் விட்டது, என்று நபிகள் மஹான் அருளிச் செய்தார்கள். எ-று

கருணைக் கலிமாவிலம்மாருவும், கனதிலவ்வாமாமுல்ஹிமாவும்-பொருந்துமுத்வ இன்னுவானதும் போற்றுந்தாத்தான நபுசானதும் விரண மில்லாம லுண்டானதும், விஸ்தீரணமான சிபாத்தானதும்-தருணந் தனக்குள்ளே மலக்குவந்து, சாற்றினையன் சாற்றினதை, (106)

(இ-ள்):- இன்னும் அறிந்துக்கொள் கலிமாவில் அம்மாரு முல்ஹிமா, முத்ம இன்னு முதலிய நப்சுகளும் இன்னும் தாத்து சிப்பத்துக்குறிய நப்சுகளும் பொதிந்திருக்கின்றது என்று ஜிபுரீல் மூல்யமாய் ரகசியம் இறங்கியிருக்கின்றது. எ-று

வீறு நாயகன் சொன்னதெல்லாம்,வேந்தன் நபியிறசூல் கேட்கவே-ஆறு நான்குள்ள கலிமாவிலே, அழகார் நாசூத்து ஜபறூத்துவும்-ஊறு மலக்கூத்து லாஹூத்துட, னுற்ற ஹாஹூத்து பாஹூத்துடன்-மீறும் ஜெம்ஹூத்து, இன்னஞ்சொல்ல, விபரம்ஜமாலுடன் ஜலாலையுமே. (107)

(இ-ள்):- இன்னும் ஆறு அட்சரங்களால் பொதியப் பெற்றுள்ள கலிமாவுக்குள்ளே, நாசூத்து, ஜபறூத்து, மலக்கூத்து லாஹூத்து, ஹாஹூத்து, பாஹூத்து, ஜம்ஹூத்து, இன்னும் ஜலால், ஜமால் ஆகிய இவைகளையும் வைத்தேன்.

என்று நாயகன் றசூல் மஹான் அவர்களுக்கு உபதேசமருளினன். எ-று

துய்யவன் சொன்ன கலிமாவெல்லாந், தொடர்ந்து நாயகன் குறுணையத்தில்-ஹையுல் கையூமோடேழாயத்திற்கற்பித்தாளின்னஞ் சொல்லக்கேண்மோ-மெய்மை யாகவே சொன்னனென்று, மேலாம் நபிசொன்ன ருண்மையாக-வையம் புகழ்ஹபீப் நபியிறசூல் வகுத்தே யதிலுள்ள வகை சொல்வதாம். (108)

(இ-ள்);- இவ்வாறு ஆண்டவன் உதயமாக்கியிருக்கின்ற கலிமாக்கள் எல்லாங்கூடி நாயன் வேதமாகிய குர்ஆன் ஷரீபில் 'ஹைய்யுல்கையூம்'!என்றஓர் அரும்பதத்திலும்இன்னும் ஓர் ஏழுவகைப்பட்ட ஆயத்துக்களிடத்திலும் அடக்கிவைத்துப்போட்டான். என்று நபிய்யுல் ஆலம் தாஜுல் அம்பியா திருவருள் செய்தார்கள். இனி விபரம் சொல்லப்படுகிறது.

இதுவெல்லாம் ஆலம்கபீறிலேயும், இன்சான் அறுவாஹுசகீறிலேயும்-பதிவா யறுயத்தான் கலிமாவிலே, படைத்தோன்சொல்லினன் குறுஆனிலே-மதியா லறியாத பேர்களுக்கும், வணக்கமுண்டுமோ வணங்கினலும்-விதியார் படும்பாடு மேலுண்டெனெ, வெற்றி நாயகனேதினனே. (109)

(இ-ள்);- இவையாவும் ஆலம் கபீறிலும், இன்சானுடைய அறுகொர்ஹ என்னும் ஆவிகோலங்கள் ஆலம் சிரீறிலும் நிற்பதை அறிந்து கொண்டு மோட்சவீடு பெற்றுக் கொள்ள வேண்டிய அத்தனை சூட்சியங்களையும் ஆண்டவன் கலிமாவில் தினித்து வைத்து நபிகள் நாயகமவர்களுக்கு அறிவித்தான் ஆனதினலே இவ்வளவு அறிவுகளையும் ஒன்றென்றாய் புகுத்து அறிந்து வணங்காத நிர்மூடஜனங்கள் என்ன வணக்கங்களைச்செய்தாலும் என்னபிரயோசனங் கிடைக்கபோகின்றது அவர்களுக்குரிய பாவங்களும் குறையாது கேள்வி கணக்குகளும் சரியாய் ஏற்படும்என்று நாயன்அருளியிருக்கின்றான்

தந்தன் றிருக்கையாலமைத்திலே, தன்னிலொரு நுகத்தாவை வைத்து-அந்த நுக்தாவை ரண்டதனில், அவ்வலில் வாயி சுல்பில் வந்து-சொந்த மாகிய லாமில்நின்று, தூராய் வரவேணு மிருலாமொன்றாய்க்-கொந்ததாகிய கல்பில் ஹூவைக்,கோமானெழுத்திது தாறுமொன்றும். (110)

(இ-ள்):- இன்சானுடைய படைகோலத்தை அல்லா தன் கையால் அமைத்து அதிலே ஒரு நுக்தாவை றூஹாக வைத்தான். அவ்விதம் வைத்த நுக்தாவை இரண்டு பங்காக்கி வைத்து இரண்டு நேத்திரங்களுக்கும் கமலமணியாக்கி வைத்தான், நாவை லாமாக்கி சகலமும் அதில் வந்து தான் ஆகாரங்களாகச் செய்தான். இருதயத்தில் ஹாவை வைத்துப் பொதிந்தான். எ-று

கல்பில் நின்றொரு அலிபெழுந்து, கருணை நெஞ்சினில்
ஹேயில் வந்து-வெல்லு மீமானுங் கல்பில்வந்து. விரைந்து
நாவான்தானுனதைச்-சொல்லுஞ் செயலான சொற்செய
லைச் சுற்றி வருவது சூரியனும்-வெல்லுஞ்செயலான சந்தி
ரன், மன்னன் வெள்ளியும்வகையஞ்சுமே. (111)

(இ-ள்):- இருதயத்தில் வைத்த ஹாவானது, அலிபாயிற்று அதுவே அப்பால் ஹேயாயிற்று, அவைகள் மூன்றும் இன்சானில் சொல், செயல், நாட்டம் ஆகிய கருமங்களாகி சந்திரன், சூரியன் ஆதியகலை ஓட்டங்களாகி. ராசி வோட்டங்களாகவும் ஆகி நடத்திக்கொண்டு வருகின்றன. எ-று

அஞ்சு முன்சொன்ன எழுத்தான்து, அவ்வல்தையிபு
பனுவாச்சுது-கொஞ்சு மேழெழுத் தானதுவே, குறித்துப்பக்
காவாச்சுதின்னஞ்சொல்ல-மிஞ்சு தாய்தந்தை வீணையும்,
மேலோன் றனக்கெல்லாம் பயமானதும்-பஞ்ச மீதினில்
நான்குவகை, பனுவான இன்சான்றுவாஹிலே, (112)

(இ-ள்):- முன் பாராவில் சொல்லி வந்த ஐந்து அட்சரங்களும், தையிபுக்கலிமாவில் பனுவாகிவிட்டது, அத்துடன் ஏழு அட்சரங்களும், பக்காவாகி நிலைத்திற்று, ஆனதிலே இன்சான் அறுவாஹுடைய ஆலத்தில் தாயுடைய சூறத்தாகிய, சுரோணிதத்திலும், தகப்பனுடைய சூறத்தான சுக்கில் கோலத்திலும் கோலங்கொண்டிருந்தான். எ-று

இன்சான்றுவாஹுசகீறுக்குள்ளே, இஃதெல்லாம் பனு
பக்காவானமூலம்-துஞ்சாயாத்தினுக் கேழெத்துத், துய்
யோன் தான் சொன்னான் பக்காவாச்சுது-துஞ்சான் அலி
பாச்சு இதுபாத்தெனுந், தூயோ னபியாச்சுச் காபானது
-மன்சூ கெனுமொரு மீமாச்சுது, மகுஷுக் காச்சுது
யேயாச்சுது. (113)

(இ-ள்):- இன்சானுடைய அருவாஹானது, ஆலம் சகீர் என்ற பேர் படைத்து, மேலே சொன்ன ஐந்தில் பனுவாகி ஏழில் பகாவென்று பேரை உண்டாக்கி நின்றது, ஆனதினுலே இதுபாத்தென்றது, கலிமாவில் அலிபாய் நின்றது, காப் என்றது, நபீயாக நின்றதுமீமானது, மன்சூஉ, என்றமகாமன் மகுமூதாயிற்று, ஹேயானது மஉஷூக்காய் நின்று ஹுவாயிற்று, என்கிலும் இதன் விபரம் ஷெய்குமார்களின் சமுகம் கேட்டறிவேண்டியது என்று நான் சகோதரர்களை ஏவுதல் செய்கிறேன். எ-று

ஆறு வகையான காரியத்தில், அல்லாஹு அம்மதுவான
துவும்-மீறும் சுபுஹானி மவுஜூதென்னு, மிகுந்த தாலிபு
மஹ்பூபென்னும்-ஊறுப்பதினுன் கவ்வெழுத்தான துவுமொ
ருவன் குத்துபாவையோதினதும் கேறிடும் ஜாம்ஆ வானது
வுங், கேள்வி மஹுஷக்கி லோதுவதே. (114)

(இ-ள்);- ஆருவகைப்பட்ட கருமங்களில் அல்லா வானவன் முகம்மியத்தாக ஆய்க்கொள்கிறான். அதுவையும், இன்னும் மஹ்பூபு சுபுஹானி என்பது, மவுஜூதானதையும், ஆனதினுலே தௌஹீதுடைய பாதையில் நாட்டம்பெற்றவன் அப்பவே மஹ்பூபாய் விடுகிறான் அதன் விபரத்தையும், இன்னும் சரீரத்தில் பதினுன்கெழுத்து தௌஹீதாக இருக்கின்றதையும் ஒருவனுகிய வலம்புரி மணியோசை செய்வதையும் இன்னும் சரீரத்தில் ஜாம்ஆயிருப்பதையும் மஹ்ஷரென்பதையும் ஷெய்கிடம் விளங்கியரிய வேண்டியது. எ-று

வன்னமஹுஷுக்க கைந்தெழுத்து. வருத்தினு னிசுக்
கைந்தெழுத்துச்-சொன்னுன் ஆஷிக்க கைந்தெழுத்துத்
தொகுத்தும் பின்னுந்தான் சொன்னுனல்ல-மன்னன் படைக்
கமுன் ஊந்தேழுத்தும், மத்லூ பாகவே சொன்னதுபார்-
பின்னர் படைத்தைந்த தெழுத்தாக்கினுன், பெருத்துப்பறந்
துபோமைந்தெழுத்தில். (115)

(இ-ள்):- மஉஷூக் கென்றது ஐந்தெழுத்தாயிற்று, ஆஷிக்கும் ஐந்திலுண்டாயிற்று, இஷ்க்கும் ஐந்தெழுத்திலுண்டுபட்டது, இந்த உலகம் சராசரங்களைப் படைக்கமுன் ஐந்தெழுத்தில் இருந்தது படைத்ததும் ஐந்தெழுத்தைக் கொண்டே இனி மத்லூபு என்றதும் ஐந்தெழுத்தைக் கொண்டும் உண்டானயாவும் ஐந்தெழுத்திலே அடங்கிப் போய் ஒடுங்கும என்று தாயன் திருவுளம பற்றினுன். எ-று

ஆகப்பதினைந்தாய் வந்ததுவும், அதனாற்பதினைந்தாய்ப்
போனதுவும்-கோகப் படும்பதி னைந்தானதுங், குதாயு
னடுமைகள் பிழைபொருத்துப்-போகப்படும்பதினைந்தெழு
தாற், பொன்னார் தந்தல்லா தீதாறெனும்-நோயகவு
லாவேலை செய்தானென்றும், நோக்கினார் நபிபாக்கியமே ()

(இ-ள்):- ஆதியில் இந்த ஆலம் இருந்ததும், பதினைந்து அட்சரங்களில்தானே, இனி அழிகின்றதும் பதினைந்து அட்சரங்களில்தான், ஆலத்தின் ஜீவராசிகள் பிழைத்து வருவதும் பதினைந்து எழுத்துகளாலேயே, அடியார்களின் கர்மதோஷங்களை நிவாரணஞ் செய்கிறதும் பதினைந்து எழுத்துக்களாலேதான் சுவர்க்கலோகத்து இன்பங்களும் பதவிகளும் ஓயாப்போகங்களும், மாணிக்க வீடுகளும், உல்லாசங்களும், ஆடம்பர சௌபாக்கியங்களும் அந்தப்பதினைந்து எழுத்திலேயே என்று நபிகள் ரட்சகராகிய நமது தலைவர் அவர்கள் திருவாய் மலர்ந்தார்கள். எ-று

பூரண முண்டான பதினாலைத்தான், போத மறிந்திட
வேணும் பரி-பூரணமென்றார் பதினைந்ததையும், புதியோன்
திருத்தூதர்பயஹாம்பரே-ஆரும் பூரணம் பதினைந்தையும்
அவ்லியாக்களுக்கல்லா சொன்னான்-சேருந் திருமீதில் வரும்
வணக்கச், செய்கை யாவுமே யறியவேணும். (117)

(இ-ள்):- சந்திரனின் பதினாலாம் அன்று பூரணசந்திரன் என்றிருக்கும் குணத்தை எவ்விதம் என்று நன்கு பகுத்து உணர்ந்தறிய வேண்டும். அதைத்தான் பதினைந்து என்று நபிகள் நாயகம் சொன்னார்கள். பதினாறில் பூரணம் என்பதை ஔலியாக்களெல்லாம் அறியவேண்டிய மலையடிவாரங்களிலும் கெவியடாந்த இருள்டைவனங்களிலும் ஜீவித்திருந்து கண்டு படியேறினார்கள், இந்த பூரணம் முற்றிலும் தபோவணக்கங்களிருக்கின்றது, அவ்வொன்றையும் சாதித்திருந்து வணக்கஞ்செய்து பழகி, மேன்பதவியான வஹதாநீயத்தின் துறையில் இறங்கி பரமாநந்தத்தில் முழுகி, பரிபூரண பாக்கியங்களை ஒருமிக்க அடைந்து நிற்கவேண்டும், என்று அல்லாஹுத்தஆலா திருவுளம் செய்து தன் ஹபீபுக்கு நல்லுபதேசம் செய்தருளினான். யோக நிஷ்டையென்பது இலேசல்ல, இவ்விதமாகிய வணக்கங்களையும், முருக்கபா-முஷாஹிதா

முதலிய இரகசியவணக்கங்களை யெல்லாம் எடுத்து இடைவிடாது நடந்து சாதுசற்குண தேகியாகி, அப்பால் யோகியாகி உலகங்களை ரட்சிக்க சக்தி பெறவேண்டும். எ-று

சொந்தப் பதினைந்தா மெழுத்தானதிற், றேற்றும் பதி
னைந்திற் பரிபூரணம்-இந்தப் பதினைந்து மானபின்னர், ஈயும்
பீர்வெளி தன்னிற் றேற்றும்-அந்தப் பதினைந்தும் பதினைந்
துந்தான், ஆண்டவன் சொன்னான் பீரெனவே-முந்திப் பதி
னைந்து கூடுவது. முழுதுங் குறை வாரா தோதுவதும், (118)

(இ-ள்):- இனிபதினைந்தாவது அட்சரத்தில்பரிபூரணமானது வெளியாகி ஏக சமதியத்தின் மகாம் உண்டாகி விடும் ஷி பதினைந்தாம் அட்சரங்களின் தவம் நிறைவேறிய பின்னர் ஷெய்குடைய மகாம் தோற்றரவாகி வந்து உன்னிலுண்டான குறைகள் முழுவதையும் தீர்த்து மேல்படிகளில் உன்னைச்சேர்த்து அல்லாவின் ஹலரத்தாகிய வஹதாநீயத்தின் குதுறத்து இலாஹியத்தில் உன்னைப்புகுதச் செய்விக்கும், இந்த பதினைந்தா மகாமானது சற்குருவாகிய பீராக இருக்குமென்று ஆண்டவன் தன் கலாமில் அருளிச்செய்திருக்கின்றான், ஆனால் முன் சொன்ன பதினைந்து அட்சரங்களின் தவம் சரிவர நிறைவேறி வந்திருக்கவேண்டும், அந்த தவமானது காமிலான குருவைக் கொண்டே சகலமும் கைகூடி விடச் செய்தவன்தான் சரியான பக்குவியாவான். எ-று

ஒவ்வொன் றாய்ப்பதி னைந்தையுந்தா, னொருவன் ஹல-
றத்திலொவ்வொன்றாகி-கவ்வி யவரவர் பரிபூர்ணம், வந்து
வளைந்தது சந்திரனான் - எவ்வியிறைவன் ஹலறத்திலே.
யேகியிறை முன்னே வணங்கியவன்-செவ்வின் படியேதான்
சேருவது. சேர்ந்தபடிகேளஞ் சந்திரனே. (119)

(இ-ள்):- அவ்விதம் ஒவ்வொன்றாக பதினைந்தையும் நிறைவேற்றினால் அது அல்லாவின் ஹலரத்தில் சரிவர நிறைந்த பதவியாகிய பூரண சந்திரனாக இருக்கும் அவ்விதம் சந்திரகலை பூரணப்பட்டால் ஆலங்களின் கோறங்கள் யாவும் அவனாக இருக்கும்,

இந்த மகாமானது அல்லாவின் பகாவுடைய திரு ஹல
தாக இருக்கும் இதில் இருந்து யோகவணக்கஞ் செய்
வன் சந்திரகலேயை நிறை பூரணம் செய்தவனுக இருக்கு

இதுவேபதினைந்பதினைந்துதான் இறையோனெருமாதமெ
வேப்தினுன்-சுதியார் பதினைந்து பதினைந்துதான் சுபுஹா
றப்பில் ஆலமீனே-மதியால் மனுடர்க்கு மூச்சானதில், னை
தான் பதினைந்து எழுத்தாகவே-விதியாம்படியறிவாளருக்கு
விதித்தான் வணக்கத்தின் மூச்சுமிதே. (120)

(இ-ள்):- ஆண்டவன் தன் ஹபீபுக்கு இந்த பதினைந்து மறு பதினைந்துங்கூட்டி ஒரு மாதம் என்று தெரிவித்தான், இந்த பதினைந்தையும் அட்சரங்களாகச்சேர்த்து ஆண்டவன் மானிட்ஜனனங்களுக்கு சுவாசகலேயாக வைத்தான். இது தான் ஞானவான்கள்வாசி என்று சொல்லிக் கொள்கின்ருர்கள். இதுதான் வாசியோகம், இந்த பதினைந்தையும் பிடித்து வணங்கத்தான் ஆண்டவன் இன்சான்களுக்கு உத்திரவு செய்திருக்கிருன். ஒளலியாக்களெல்லாம் இந்த வணக்கத்தால்தான் ஈடேற்றம் பெற்ருர்கள். எ-று

அஞ் செழுத்தாலே யிறந்ததுவும்-அஞ் செழுத்தாலே
பிறந்ததுவும், அஞ் செலுத்திலே பறந்ததுவும்ஆகப்பதினைந்
து எழுத்தனுற்-கொஞ்சி விளையாடு மிரவுபகற். கோமானின்
முப்பதெழுத்தானதும்-நெஞ்சிலிருந்து றாதுமுன்னே, நிறுத்
திக்கொள்மூச்சை வணக்கத்திற்கே, (121)

(இ-ள்):- முன் அஞ்செழுத்தாக எழுந்து நின்றதுவும் அப்பால் அல்ஹம்து ஆகிய ஐந்தெழுத்தாக உற்பத்தி செய்த ஆலம்களும் அப்புறம் ஐந்தெழுத்தால் உண்டாகிய மக்லூக்காத்துகளும் இந்த பதினைந்தெத்தாகத்தான் கூடி இருக்கின்றது இதில் ஆஷிக் மஃஹூக் என்ற இரண்டு பதினைந்துங் கூடி முப்பதாகிய திரு அட்சரங்கள் உண்டானது, இந்த சூட்சியந்தான் வாசி என்று சொல்லக்கூடிய உன் மூச்சாக இருக்கும் கடைகாலமாகிய உன் கியாமத்தில் உன்னுடைய நெஞ்சாங்குழியுல் இந்து இஸ்ருபில் எழுந்து சூறுஊதுவதற்கு முந்தியே மூச்சை எழும்பவிடாமல் நிறுத்தி சந்திர கோலமானதில் பொருந்திக்கொள்வாயாக. எ-று

வணக்கம்-புடிய ந து-மாபாவியார்-வணக்கப்படித்துக்
கொண்டிறையவனே-மணக்குங் கலிமாவால் வணங்கிநின்று,
மகுபூபெனும் நபீரைத் தொடர்ந்துகொண்டே-அணக்கி முஸ்
தகீம் பாலத்திற்கங்கருளாம் பீர்கையைப்பிடித்துக்கொண்
டே-இணக்கஞ் சுவர்க்கத்திலேறவேண்டு, மென்றே முஹம்
மத ரோதினரே (122)

(இ-ள்):- றகுமானுகிற ஆண்டவனே, வணங்குகிற துப்புறவாகிய வணக்கம் இன்னவிதம்தான் என்று பக்குவத்தை அறியாத பாவிகளாகிய தீபாவிஜனங்கள் மஃபூபாகிய சற்குரு நாதனின் பாதார விந்தத்தில் காத்திருந்து அவர் பணிவிடை செய்து அவரின் கிருபையைக் கொண்டே, அல்லாவை வணங்கும் வணக்கத்தைத் தெரிந்து சகல ஆலங்களின் வாசபூஷ்ணமாகிய கலிமாவில் வைத்து வணங்கி நின்று அங்கு எதிரே வரக்கூடிய சிராத்துல் முஸ்தக்கீன் என்னும் வாளிலும் கூர்மையான பாலத்தை காமிலான அந்த ஷெய்கின் கையின் வலுவைக் கொண்டே பிடித்து நடந்து அப்பால் வரக்கூடிய சங்கற்பங்களாகிய கடவுகள் எல்லாவற்றையுங் கடந்து அப்பால் சுவர்க்க உல்லாச இன்பவுலகத்தில் புகுந்து அங்குள்ள நித்திய சாதனங்களை அடையவேண்டும், அங்கிருந்து திரு ஹலரத்தின் பதவிகளில் ஏறிவிடவேண்டுமென்று நபிநாய திருமணி திருவாய் மதுரஞ்சிந்தினர்கள். எ-று

ஆனுற் பதினைந்துமறியாத பேரவர்களைக்கேட்பேனென
வோதினன்-தானுற் பதினைந்து மறிந்தபேரைத், தனித்துப்
பேசுவேனெனவோதினன்-மானேர் குருவான முசிலிம்களே
வணணம் பதினைந்து எழுத்தானது-கோனு னறியவும் படிக்
கவுந்தான், கோமான் தான்சொன்னன் பறுலாமென்றே, ()

(இ-ள்):- மிஃருஜியின் அந்தரங்க ஸம்பாஷணையின் போது, கபீபை நோக்கி உன் உம்முத்துக்களில் இந்த பதினைந்தும் அறியாத பாவிப்பயல்களை இலேசாகவிடமாட்டேன் கேள்விகள் கடிசாகக் கேட்டு தண்டிப்பேன் என்ருன், மறுபடியும் சொன்னன், அந்தப்பதினைந்தும் அறிந்த புண்யர்களான மஹான்களை என் சமுகம் இருத்தாட்டிவைத்து சரிசமத்தும் செய்து கொடுத்து வேண்டிய வரங்களையும் வாரிக்கொடுப்பேன்என்றும்சொன்னன் அந்தப்பதினைந்தும் அட்சரத்தால்

ஆண்டவன் சுவர்க்கத்தில் முகம்மதுடன் அமைத்திருந்து ஹூருனி மாதர்களைத்தான் பூலோகத்தில் நம்பிராட்டிகளாய் உண்டுபடுத்தி வைத்தான். என்று சக்கரிச்சொல்லப்பட்டது.

வானேழ் புவியெல்பைத்துல் மஃமூறில், மருவுமிருப்பது நாலானதும்-தானேன் பகலேழுச் சிங்காசனந், தரித்த ஆறு தான் அறுஷு குறுசு-ஆனே னைம்பது ஆணினமும், அன்னூன் குன்னென்ற பேச்சானதில்-ஆனேன் ஈமானை நிறுத்தி வைத்தான், முஹம்மது நபியிதி லிருந்தார், (128)

(இ-ள்):- வானம் ஏழு அடுக்கும் பூலோகம் ஏழு தீவும் சந்திர சூரிய ஒளிகளில் ஏழுநாள் வட்டமுங்கூடி அல்லாவின் சிங்காசனமாக இருக்கும், ஆருதாரம் என்னும் ஆறு கோணங்களும் அறுஷு குர்சு ஆகிவிட்டது. நூனிலுள்ள ஆண் வகைகள் ஐம்பதும் குன்னென்ற வார்த்தையைக் கொண்டு (கல்பு) தாமரை கமலவட்டத்தில் ஈமான் என்ற ஆசனத்தை யிருத்திவைத்தான் முகம்மதியாவானது அந்த கமலாசனத்தின் ஆதிகாரியாக வீற்றிருந்து ஆலம் கபீரை ராஜிய பரிபாலனம் செய்து வருகின்றது. எ-று

பூமான் தனமான புதுமைகளைப், புகலக்கேளுங்காளெல்லோருமே-கோமா னுவனுக்கினதைக், குன் பயக்கூனிற் கேட்பதுவே-ஆமாமஃதுண்மையாகுமென்றே, யறிந்துகடவும் வியாதியமென்றே-சீமானபியும் மத்தானவரே, திடமாயறிந்துதானடப்பீர்களே. (128)

(இ-ள்):- சர்வ உலகத்தினவும் அரசாட்சியைப் பெற்றுக் கொள்ளும்-பொருட்டு இன்சான் கோலத்தில் வந்திருக்கின்ற முகம்மதின் கன்தி தங்கிய உம்மத்துமார்களே! இந்த இடத்தில் நல்ல கவனியுங்கள், குன் என்றதால் உண்டாக்கிய ஆலங்களின் சிர்றுபிள குன் பயக்கட்டுகை நீங்கள் பொருந்திய பின்னர்சகலஆலங்களின்தஸ்பீஹு ஓசைகளையும்இன்பங்களையும் நீ ஒன்றுன்றுய்த்தெரிந்து கொள்வாய் அப்போதுதான் மஅரிபத்துல்லாவின் பாரதூரமான பேரின்பவெள்ளம் கரைகடந்து பாயும் ஆச்சரிய சரத்தைக்காண்பாய். மகிழ்வாய் கூத்தாடுவாய் வாய்பொத்திக்கொண்டு ஷுக்றுசெய்வாய் ஆனதால் அவ்விதம் செய்யப்பழக்கம் செய்வது மாநுடாதிகள் பேரில் முக்ய விதியாக இருக்கும். எ-று

இஞ்ஜீலதௌஹீத்ரமிதுவாமென்றும் இன்னபடியாகும் காபும் நூனும் அஞ்சி யஞ்சாம லருளாமென்றும், ஆயத்து போனுல்வருமாமென்றும்-கொஞ்சிவிளையாடுந் தவுசானதிற் கோமனுனவன் காண்பா னென்றும்-நெஞ்சிலரிந்துபீர் முரீதாவதும் நிபுணர் நபியுடன் கூடுவதே. (130)

(இ-ள்):- ஈஸா அலைஹிஸ்ஸலாம் அவர்களுக்கிறங்கின இன்ஜீல் வேதத்தில் வைத்துப்பொதிந்திருந்த மெய்ஞ்ஞான ரசமாகிறது இதுவாக இருக்கும். (குன்) என்றதில் இருக்கும் காபும் நூனும் இன்னபடிதான் என்று உணர்ந்து முஷாஹிதா செய்து வரவேண்டும். அப்போது ஒருவடிவு உன்பால் வரும் உடனே விநாடி நேரத்தில் மறையும், அதுறப்புடைய தஜல்லியாக இருக்கும் அதற்கு அச்சமில்லாமல் இருந்து நேசிக்க வேண்டும் சிலகாலஞ் சென்ற உடன் மோகமான ருபலாவன்னத்துடன்வந்து உன்னைமயக்கி உன்னுடன் விரகலாகிரியுடன் கொஞ்சி விளையாடி நடிக்கும், அப்பால் ஒரு சிம்மாசனம் தெரியும், அது பைத்துல் மஉமூரின் உச்சத்திலாயிருக்கும். அதில் நீ றப்புடைய திரு ஒளியைக்காண்பாய். அக்மல் ஷுஹூதின் பரமாநந்த வெள்ளத்தில் மிதந்து சுகிப்பாய் சற்குருவையும், நபியுல்லாவையும் அப்போது கூடிக் கொள்வாய். எ-று

உறுதி யினவயெல்லாம் நூற்றைம்பதினுள்ள பறுளாகு முஸ்தாதுக்கும்-மறதி யில்லாத முறுஷிதுக்கும், வைத்தானபிஷபா அத்துப்பெற-அறுதி குறையாத புறப்பறுலும்,ஆக நூற்றைம்பதானதையும் பொறுதி தரும்புறுக் கானுனதைப், போற்றிம் வகையதிற் சாற்றியதே. (131)

(இ-ள்) மேலே சொல்லி வந்துள்ள இப்பதவிகள் யாவற்றும் நூற்றைம்பது பறுலுகளைப் பொதிந்தாக இருக்கும். நபியவர்களின் ஷபா அத்தென்ற மன்றுட்டமானது யாருக்கென்றுள் காமலான குருவுக்கும் சொல்லைமறக்காத ஓர்மையான முரீதுகளுக்குமாக இருக்கும் ஷை சுறுதிமாறப்படாத உள் பறுலு புறப்பறுலு ஆக நூற்றைம்பதையும் அல்லா உம்முல்கிதாபாக சில ஆயத்துக்கள் குர்ஆன் ஷரீபில் இறக்கிவைத்தான் அதில் மேற்கண்ட பறுலுகளின் விபரங்களைத் தெளிவாய் உரைப்படுத்தியிருக்கின்றான், இர்ஷாதுடைய முர்ஷிது

களைப்பிடித்தால் வெளியாக்கித் தருவார், மற்றப்படி பகல் வேஷந்தரித்துகோழிக்கறிக்கலையும்சாப்பாட்டுராமன்களிடத்தில் விளங்கிக்கொள்ள முடியாது, வழிகெட்டுப்போவீர்கள், மெய்க் குருமார்கள் அழுக்கும் சிக்குமாகவும் அல்லது பட்டும் பட்டாளியாகவும் இருந்தாலும் சரியே மொத்தத்தில் சத்துள்ள புருஷர்களாய் இருப்பதைக்கண்டு பிடிக்கவேண்டியது.

நல்ல ஷரீஅத்து வித்தாச்சுது நலமாந் தரீகத்துமரமாச்சுது எல்லை ஹக்கீக்சத்துப் பூவாச்சுது, அலங்குங் கனியாச்சு மஹரிபத்துச்-சொல்லும் ஷரீஅத்துத் தோலாச்சுது, தோற்றுந்தரீக்கத்துத் தசையாச்சுது-வெல்லும் ஹக்கீகத்து எலும்பாச்சுது, வெண்மூளையுமேலு மகரிபத்தே. (132)

(இ-ள்):- மெய்ஞ்ஞானம் என்னும் ஓர் அற்புத விருட்சத்திற்கு விதையானது ஷரீஅத்தாக இருக்கும்,இனிதரீக்கத்தென்பது பணர்களாக இருக்கும்; அதின் அதிவாசனையுள்ள பூவானது ஹக்கீக்கத்தாக இருக்கும், அதன் இன்பரசமான கனியானது. மஅரிபத்துல்லாவாக இருக்கும் இ னும் (தெளஹீது என்ற ஒரு மனிதனுக்கு அவன் ஜடலத்தைச் சூழ்ந்துள்ள தோலாகிறது, ஷரீஅத்தும் சதையானது. சறீக்கத்தும் எலும்பானது, ஹக்கீக்கத்தும்,மூளையானது மஅரிபத்துமாக இருக்கும், ஷரீஅத்து என்பது நேர்வழியில் நின்று சிறுபாவம் பெரும்பாபங்களை அறக்களைந்து சாதுவாக நடந்து கொள்கிறது. தறீகத்து என்பது ஒரு குருவின் கையைத்தொடர்ந்து அல்லாவின் இல்மைவிளங்கிக் கொள்கிறது. ஹக்கீக்கத்து என்பது அந்த சற்குருவின் சொல்லையும் மற்றவைகளையும் உண்மைபடுத்திக்கொண்டு கொழுவிக்கொள்கிறது மஅரிபத்தானது, தவத்தில் இருந்து மனஸை ஒரு லயம் செய்து நாளாவட்டதில் பக்குவியாகி சமதியத்துடன் விரவி ஹக்குடன் ஒன்றுபட்டு தன்னை பனுசெய்து வஹதாநீயத்தியத்தின் துரையில் முழுகிறது, ஆக இவைகளாக இருக்கும் இவ்வித வரன்முறைபோல் அறிவை அறிந்து யோக சாதனம் செய்து பக்குவியாக வேண்டியது. எ-று

அலிபு முதல்ஹேயும் ஷரீஅத்தாச்சு, அருளு தாலமுதல் சாதுமட்டும் மெலிவில்லாமலே தரீக்கத்தாச்சு மேலோன்லாதொடு காயு மட்டும்-ஒலியியின் ஹக்கீக்கத்துத் தாஞச்சு.

உற்ற காபுடன் எமட்டாக-வலியோன் மஹரிபத் தாச்செளவே, மத்தோடிஃருபு முஹப்பத்தாமே. (133)

(இ ள்):- இனி அலிபு இருபத் தொன்பது அட்சரங்களும் இந்த நான்கு பதவிகளில் அடங்கியிருப்பதைத் தெரிவிப்பதாக இருக்கும்,அதாவது எப்படி என்ருலோ! அலிபு தொடுத்து. ஹேய்வரையிலும் உள்ள ஹர்புகள் எல்லாம் ஷரீஅத்தாக இருக்கும். அப்பால் தால் தொடுத்து சாதுவரையிலும் தரீகத்தாக இருக்கும், அப்பால் லாது தொடுத்து காபு மட்டிலும் ஹக்கீகத்தாக இருக்கும் அப்பால் காபு தொடுத்து, ஏய் மட்டிலும் மஅரிபாவாக இருக்கும், இனி மத்து தொகுத்து இஃருபு மட்டில் முஹப்பத்தாக இருக்கும், இப்படி அட்சரங்களையும் அவைகளின் குணங்களையும் படுத்து உணர்ந்து தெளிவடைய வேண்டியது. எ-று

அண்டர்ஜிபுரியீல் ஷரீஅத்தாச்சு, அருளு மீக்காயில் தரீக்கத்தாச்சு- பின்டா ரீசுரூபீல் ஹக்கீக்கத்தாச்சு, மேன்மை யிசுரூயீல் மஹரிபத்தே-தொண்டர் பணிவிடைச் சொல்லானது.சுஜூதிடும் பெரியோர்களைத்தான்-கொண்ட நாயகனல்லாவென்ருல், கூவே முஹப்பத் தானதுவே. (134)

(இ-ள்):- இனிமலக்குகளில் பகுத்தறிய வேண்டியது. ஜிபுரீல் என்பது ஷரீஅத்தாயிற்று, மீக்காயில் என்பது தரீக்கத்தாயிற்று, இஸ்ருபீல் என்பது, அகீகத்தாயிற்று. இஸ்ருஹில் என்பது மஅரிபத்தாயிற்று, இனி தலையைப் பூமியில் சாய்த்து சாஷ்டாங்கம் செய்கின்றவர்களுக்கே அடிமைத்தனம் என்ற பெயர் உண்டாயிற்று, மனக்கொலுவில் ஹுவை நிறுத்தி வணங்குகிறவர்களுக்கு சுயேசசை அதிகாரி என்ற ஔலியா என்னும் பட்டமுண்டாயிற்று, என்று ஆண்டன் அருளிச்செய்தான். இதுவே முகப்பததுடைய மகாமாக இருக்கும். எ-று

ஆனல் முஹம்மது ஷரீஅத்துக்கு ஆதார மாமி-தந்ஆலநபி தேஞர் தரீக்கத்து ஆதம்பாவா, செம்ம லாகின ருண்மையாகத்-தாஞே னிபுரூஹீம் ஹக்கீக்கத்துக்குக், தரித்தகாரணத்தனமுடையோர்-ஈன மில்லாத மஹரிபத்துக், கேவிஞன் புலியலியாரைத்தான். (135)

களைப்பிடித்தால் வெளியாக்கித் தருவார், மற்றப்படி பகல் வேஷந்தரித்துகோழிக்கறிக்கலையும்சாப்பாட்டுராமன்களிடத்தில் விளங்கிக்கொள்ள முடியாது, வழிகெட்டுப்போவீர்கள், மெய்க் குருமார்கள் அழுக்கும் சிக்குமாகவும் அல்லது பட்டும் பட்டாளியாகவும் இருந்தாலும் சரியே மொத்தத்தில் சத்துள்ள புருஷர்களாய் இருப்பதைக்கண்டு பிடிக்கவேண்டியது

நல்ல ஷரீஅத்து வித்தாச்சுது நலமாந் தரீகத்துமரமாச்
சுது எல்லை ஹக்கீக்சத்துப் பூவாச்சுது, அலங்குங் கனியாச்சு
மஹரிபத்துச்-சொல்லும் ஷரீஅத்துத் தோலாச்சுது, தோற்
றுந்தரீக்கத்துத் தசையாச்சுது-வெல்லும் ஹக்கீகத்து எலும்
பாச்சுது, வெண்மூளையுமேலு மகரிபத்தே. (132)

(இ-ள்):- மெய்ஞ்ஞானம் என்னும் ஓர் அற்புத விருட்சத்திற்கு விதையானது ஷரீஅத்தாக இருக்கும், இனி தரீக்கத்தென்பது பணர்களாக இருக்கும், அதின் அதிவாசனையுள்ள பூவானது ஹக்கீக்கத்தாக இருக்கும், அதன் இன்பரசமான கனியானது. மஅரிபத்துல்லாவாக இருக்கும் இன்னும் (தெளஹீது என்ற ஒரு மனிதனுக்கு அவன் ஜடலத்தைச் சூழ்ந்துள்ள தோலாகிறது, ஷரீஅத்தும் சதையானது. சறீக்கத்தும் எலும்பானது, ஹக்கீக்கத்தும், மூளையானது மஅரிபத்துமாக இருக்கும், ஷரீஅத்து என்பது நேர்வழியில் நின்று சிறுபாவம் பெரும்பாபங்களை அறக்களைந்து சாதுவாக நடந்துகொள்கிறது. தறீகத்து என்பது ஒரு குருவின் கையைத்தொடர்ந்து அல்லாவின் இல்மைவிளங்கிக் கொள்கிறது. ஹக்கீக்கத்து என்பது அந்த சற்குருவின் சொல்லையும் மற்றவைகளையும் உண்மைபடுத்திக்கொண்டு கொழுவிக்கொள்கிறது மஅரிபத்தானது, தவத்தில் இருந்து மனஸை ஒருலயம் செய்து நாளாவட்டதில் பக்குவியாகி சமதியத்துடன் விரவிஹக்குடன் ஒன்றுபட்டு தன்னை பனுசெய்து வஹதாநீயத்தியத்தின் துறையில் முழுகிறது, ஆக இவைகளாக இருக்கும் இவ்வித வரன்முறைபோல் அறிவை அறிந்து யோக சாதனம் செய்து பக்குவியாக வேண்டியது. எ-று

அலிபு முதல்ஹேயும் ஷரீஅத்தாச்சு, அருளு தாலமுதல்
சாதுமட்டும் மெலிவில்லாமலே தரீக்கத்தாச்சு மேலோன்லா
தொடு காயு மட்டும்-ஒலியியின் ஹக்கீக்கத்துத் தானுச்சு,

உற்ற காபுடன் எமட்டாக-வலியோன் மஹரிபத் தாச்சென
வே, மத்தோடிஃருபு முஹற்பத்தாமே. (133)

(இ-ள்):- இனி அலிபு இருபத் தொன்பது அட்சரங்களும் இந்த நான்கு பதவிகளில் அடங்கியிருப்பதைத் தெரிவிப்பதாக இருக்கும், அதாவது எப்படி என்றுலோ! அலிபு தொடுத்து, ஹேய்வரையிலும் உள்ள ஹர்புகள் எல்லாம் ஷரீஅத்தாக இருக்கும். அப்பால் தால் தொடுத்து சாதுவரையிலும் தரீகத்தாக இருக்கும், அப்பால் லாது தொடுத்து காபு மட்டிலும் ஹக்கீகத்தாக இருக்கும் அப்பால் காபு தொடுத்து, ஏய் மட்டிலும் மஅரிபாவாக இருக்கும், இனி மத்து தொகுத்து இஃருபு மட்டில் முஹப்பத்தாக இருக்கும், இப்படி அட்சரங்களையும் அவைகளின் குணங்களையும் படுத்து உணர்ந்து தெளிவடைய வேண்டியது. எ-று

அண்டர்ஜிபுரியீல் ஷரீஅத்தாச்சு, அருளு மீக்காயில்
தரீக்கத்தாச்சு- பின்டா ரீசுருபீல் ஹக்கீக்கத்தாச்சு, மேன்
மை யிசுருயீல் மஹ்ரிபத்தே-தொண்டர் பணிவிடைச் சொல்
லானது சுஜூதிடும் பெரியோர்களைத்தான்-கொண்ட நாயக
னல்லாவென்றால், கூவே முஹப்பத் தானதுவே. (134)

(இ-ள்):- இனிமலக்குகளில் பகுத்தறிய வேண்டியது. ஜிபுரீல் என்பது ஷரீஅத்தாயிற்று, மீக்காயில் என்பது தரீக்கத்தாயிற்று. இஸ்ருபீல் என்பது, அகீகத்தாயிற்று. இஸ்ருஹில் என்பது மஅரிபத்தாயிற்று, இனி தலையைப் பூமியில் சாய்த்து சாஷ்டாங்கம் செய்கின்றவர்களுக்கே அடிமைத்தனம் என்ற பெயர் உண்டாயிற்று, மனக்கொலுவில் ஹஜூவைநிறுத்தி வணங்குகிறவர்களுக்கு சுயேச்சை அதிகாரி என்ற ஒளலியா என்னும் பட்டமுண்டாயிற்று, என்று ஆண்டன் அருளிச்செய்தான். இதுவே முகப்பதுடைய மகாமாக இருக்கும். எ-று

ஆறல் முஹம்மது ஷரீஅத்துக்கு ஆதார மாமி-தந்ஆலநபி
தேனுர் தரீக்கத்து ஆதம்பாவா, செம்ம லாகினுருண்மையா
கத்தானே னிபுருஹீம் ஹக்கீக்கத்துக்குக், தரித்தகாரணத்
தனமுடையோர்-ஈன மில்லாத மஹரிபத்துக், கேவினுன்
புலியலியாரைத்தான். (135)

(இ-ள்):- இன்னும் ஒரு விபரமாவது, என்னவென்ருல் முகம்மது நபியவர்கள் ஷரீஅத்தாக இருக்கின்ருர்கள். ஆலங்களுக்கு ஆதாரப்பொருளாய் இருப்பதன் பொருட்டு, இதனுல்தான் அவர்களுக்கு ஆலநபி, என்ற திருநாமம் உண்டாயிற்று. இனி தரீக்கத்தானது, பாவா ஆதம் நபியவர்களாக இருக்கும், இன்சானுடைய வடிவம் அவர்களில் நின்றுமுண்டானதினுலே, இனி ஹக்கீகத்தானது நபி இப்ருஹீமாக இருக்கும். உண்மையில் வெளியான ஞானமார்க்கம் அவர்களில் நின்று முண்டுபட்டதினுலே, இனி மஅரிபாவானது, அருஷின் வேங்கைப்புலியாகிய ஹலரத்து, அலியாக இருக்கும். மெய்ஞ்ஞானத்தின் தலைவாசல் அவர்களானபடியால்.

பேச்சு ஷரீஅத்து மூச்சானது பெரியோன் தரீகத்து கேள்விதானும்-ஆச்சு ஹக்கீக்கத்து கண்ணது அருளு மஹரிபத் தெனவோதினுர்-பேச்சும் பல்க்குத்தி ஷரீஅததாகும், பேறு பெற்றுத்தான் தரீக்கத்தாகும்-வாச்ச ஹக்கீக்கத்துக் கருஈரலாம் வள்ளல் தாமை மஹரிபத்தே. (136)

(இ-ள்):- இனி அவ்விபரங்களை ஜடலத்தில் வைத்துப் பேசும்போது. ஷரீஅத்தானது இன்சானின் நாவில் உண்டாகும் வார்த்தையாக இருக்கும். இனிதரீக்கத்தானது, ஸ்வாசமாகிய வாசியாக இருக்கும். ஹகீக்கத்து கேள்வியாக இருக்கும் மஅரிபத்து இரண்டு நேத்திரங்களாக இருக்கும். அண்டத்தில் இவ்விதம் இருக்க, இனி கீழ் உலகமாகிய பிண்டத்தில் பல்குத்தியானது ஷரீஅத்து, நுரையீரலானது தரீக்கத்து கறுஈரலானது ஹக்கீகத்து. தாமரைக்காயானது, மஅரிபத்தாக இருக்கும், இவ்விதம் உடற்கூறையறிந்து ஒவ்வொன்றிலும் உணர்ச்சிசெய்து தெளிவடைந்து தேறி நடவடிக்கை நடத்தி பக்குவப்படவேண்டியது. எ-று

அந்த ஹேமீம் ஷரீஅத்தென்றும், அந்த யாசீன் தரீக்கத்தென்றும்-அந்தத் தாஹா ஹக்கீக்கத்தென்றும், அந்தவொளியுன்னு பூசல்முவ்மினத்தி-அந்த மஹரிபத் தாகுமென்றும், அல்லா தான் சொன்னுன் குறுஆனிலே அந்தமவுலாகாப் முஹப்பத்தென்றும், அருளோடழைத்துன்னுள் ளுடையவனே, (137)

(இ-ள்):- இனி குர்ஆன்ஷரீபில் அந்த ஹாமீம் என்பது ஷரீ அத்தாவும். அந்த யாசீன் என்றது தரீக்கத்தாகவும் அந்த தாஹா என்றது ஹக்கீகத்தாகவும், அன்னபுசல் முஉமினத் தென்றது மஅரிபத்தாகவும் இருக்கும். இனி அந்த மௌலாவும் காபும்கூடி முஹப்பத்தாகுமென்று அர்றஹ்மான் தன் கலாம் ஷரீபில் திருவுளம் பற்றினுன், இந்த மேலாம்பரங்களை யெல்லாம் வைத்து தன் அருளுடைய, ஹபீபுக்கு பேரிட்டழைத்தான், எ-று

தவ்ருத் தானது ஷரீஅத்தாகும், தாங்கும் சபூறுதான் தரீக்கத்தாகும்-எவ்வில் இஞ்ஜீல் ஹக்கீக்கத்தாகும், எங்கள் முஹம்மதுநபி தமக்குச்-செவ்விதாகவே சொன்னுனென்று செய்தியறியுங்காளென்றுசொல்லி-யவ்வா றுலகத்தோ ரறியவிதி, யேவும் பீருக்கு மற்றுளோர்க்கும், (138)

(இ-ள்):- இனி வேதாகமங்களில் தௌருத்தென்னும் வேதமானது ஷரீஅத்தாகவும் ஸபூறுவேதமானது தரீக்கத்தாகவும் இன்ஜீல் வேதமானது ஹக்கீகத்தாகவும் குர்ஆனே ஷரீபானது, மஅரிபத்தாகவும் இருக்கும் இந்தப்படியறிந்து குர்ஆன் ஷரீபில் புதைந்து போய்கிடக்கின்ற மெய்ஞ்ஞானத் தேனமிர்த ரசத்தை உண்டு கடைத்தேறுவதற்கு, உலகத்திலுண்டான சகலமானுடர்களுக்கும் முக்கியக்கடமை என்று ஆண்டவன் திருக்கட்டளை செய்தான். இதுவே முரீது கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் அறிய விதியாக்கினுன். எ-று

தருமதாகிய முஹம்மதுக்குத் தங்கும் புறுக்கானைத் தகுமதாக்கிப்-பகும தாகிய இல்முக்கெல்லாம்,பாங்காய்த் தாயாகும் குறுஆனது மகராஜன்புறுக் கானதுவே, மஹரிபத் தென்று பின்னுஞ் சொன்னுன்-மிகுரு ஜானதும் உம்முல் குருன், மிகுத்த முஹப்பத்தென்ருேதினுன். (139)

(இ-ள்):- அல்லா தன் தகுதி பெற்றிருக்கின்ற றசூலாகிய முகம்மது சல்லல்லாஹு அலைஹிவசல்லம் அவர்களை வெளியாக்கி அவர்களுக்கு வேதங்களில் ஞானதேன்கனியாகிய குர்ஆன்ஷரீபை இறங்கியருளினுன் ஆனதினுல்தான் ஆலத்தில் வெளியான சகல இல்முல்களுக்கும் குர்ஆன்ஷரீபானது தாயாக இருக்கும். இனி மிக்ருஜி இரவையில் தன்

ஹபீபுடன் ஸம்பாஷித்தானே அந்த இரகசியங்களை உம்முரு குர்ஆன் என்று பெயர்சூட்டி அதைத்தான் முஹப்பத்தென்று திருவுளம்பற்றினன். (எ-று

அன்னக்கொடையிடுங்கருத்துடையா, ராலிமுஹம்மது
நயினருக்கு-மன்னன் ஷரீயத்துப் பகுத்துவைத்தான் வல்
லோன் பருலான காரியத்தை-மின்னும் சுஜூதுலாம், தரீ
கத்தென்று, மிகுந்த ஹக்கீக்கத்து வாஜிபென்னும்-உன்னும்
சுன்னத் மஹ்ரிபத்து,மோதும் கூவெல்லா முஹபத்தென்றும்

(இ-ள்);- அன்னக்கொடை என்றது, மனிதர்களுக்கு மோட்சத்தை கொடுக்காநின்ற அஷ்ஹது அன்ன முகம்மதன், என்ற கலிமாவை உம்மத்துகக்ளுகு உதவிதானம் புரிந்த மஹா வள்ளலாகிய, நபிகள் சிரோமணியவர்களுக்கு ஆண்டவன் ஷரீஅத்தை பறுலான காரியங்களில் நிறப்பி வைத்து விட்டான். இன்னும் லாம் என்ற சுஜூதை தரீக்கத் தாக்கினன். இனி வாஜிபென்றதை ஹகீகத்தாக்கி வைத் தான். சுன்னத்தானதை மஅரிபத்தாக்கி உதவி செய்தான், ஹூ வென்னும் கலிமாமந்திரத்தை முஹப்பத்தாக்கி தந்தான். எ-று

உன்னு முஷாஹிதா ஷரீஅத்தாச்சு, உற்ற முருக்கப்பா
தரீக்கத்தாச்சு-அன்ன இருஷாது ஹக்கீக்கத்தாச்சு, அரிய
காமிலே மஹ்ரிபத்தாம்-துன்னுந்தையுபு ஷரீஅத்தாச்சு,
சொல்லும் ஷஹாதத்துத் தரீக்கத்தாச்சு-மின்னுந்தன்சீகு
ஹ்க்கீக்கத்தாச்சு. மிகுந்ததசுபீகு மஹரிபத்தே. (141)

(இ-ள்):- இனி முஷஹிதாவின், இருப்பானது ஷரீஅத் தாயிற்று, முருக்கபா என்னும் நினைவிற் கொழுவிக்கொள் கிறது தரீக்கத்தாயிற்று இர்ஷாது என்ற உறுதிசாதனையானது, ஹகீகத்தாயிற்று, அறிதான சற்குணத்தில் கோலங் கொண்டமைந்தமைந்து பரிசுத்த காமிலாகிறது மஅரிபத் தாயிற்று இனிகலிமாவில் இந்தப்பதவிகள் தையிபுக்கலிமா, ஷரிஅத்தாகவும். ஷஹாதத்துக் கலிமா, தரீகத்தாகவும், தன் சீஹூக்கலிமா ஹக்கீகத்தாகவும், தஸ்பீஹானது மஅரிபத் தாக இருக்கும், இதுவே தௌஹீதுக்கலிமாவாக இருக்கும். இவ்விதம் ஒன்ரென்றையும் விபரத்துடன் தெரிந்து தெளிந்து நப்ஸை காமிலாக்கிக் கடைத்தேற வேண்டியது. எல்லாம்

காமிலான ஷெய்கைத்துயர்ந்தால் தான் கிடைக்கும், ஆசை யிருந்தால் அதுவும் அகப்படும். எ-று

லாஇ லாகாஇல் லல்லாகென்று, நாடிச் சொல்திக்கீர்
ஷரீஅத்துக்கும்-ஒய்வில்லா மல்இல் லல்லாகென்று,மோதுந்
திக்கீறுதான் தரீக்கத்தாகும்-ஆயுமூமினல் லாகெனவே அரு
ளுந் திக்கீறுதான் ஹக்கீக்கத்தாகும்-நாயக னல்லா அருளு
திக்கீர், நளின மஹ ரிபத்தாகுமென்ருர் (142)

(இ-ள்):- இனி கலிமாவில் சொல்கிறேன் லாஇலாஹ் இல்லல்லாஹு, என்று சொல்கிற திக்ருனது ஷரீஅத்தாக இருக்கும் இல்லல்லாஹு என்று சொல்லுகிறது, தரீக்கத் தாக இருக்கும் மூஉமினல்லாஹ், என்று செய்கிறதிக்ருனது ஹக்கீகத்தாக இருக்கும், அல்லாஹ என்று செய்கிற திக்ருனது, மெய்ஞ்ஞானமாகிய மஅரிபத்தாக இருக்கும். எ-று

கூவென்ற திக்கீருனதுதான், கோமன் முஹம்பத்த தாகு
மென்ருர்-காவென்ற பருவானதிலே, காணும் காசிலாகிய
காரியம்-ஏவென்ற தாலி லிருப்பதும்,இல்மு நளினங்கொண்
டிருப்பதும்-ஆயும் கலிமாவில் வணங்குவதும், அல்லா தான்
சொன்ஞன் பக்கருவிலே. (143)

(இ ள்):- இனி (ஹூ)என்று செய்கிற திக்ருனது முகப் பத்தாக இருக்கும். ஹா என்றது, அதாவது உன்னுடைய அனுநீயத்துகள் அத்துப்போன பிறகு அப்பால் உன்நாட்டம் போல் காரியங்களும் ஹாசிலாகுவதைக் காண்பாய், ஏ ய் என்று சொல்லக்கூடிய தாலில் அதாவது நிஷ்டையில் இருக் கும் விதத்தையும் முஷாதாவின சகலமான வணக்கங்களும் இன்ன மாதிரிதான் என்று நாயன் குர்ஆன் ஷரீபில் சூறத்து பக்ருவில் திருவுளம் பற்றினன். அதில் நோட்டமிடுகிற ஆரிபீன்களுக்கு விளங்கும். எ-று

மன்னுங் கலிமாவில் தன்சீகுண்டும், வரிசை யருளுண்
டுந் தசுபீகுண்டும்-உன்னும் பருவுண்டும் பக்காவுமுண்டு,
முறுதி இதுபாத்து நபியுமுண்டு-மின்னும் ஜமாலுடன் ஜலா
லுமுண்டு, மிகுந்த கமாலுடன் கருணையுண்டும்-பின்னி வினை
யாட்ப் பிறவியுண்டும்,பிறவியதை நீக்கமுறையுமுண்டும். ()

(இ-ள்):- திக்ருகளை எடுத்துச் செய்பவர்கள் அறியவேண்டியது, என்னவென்றால் ஷி கலிமாவில் தன்சீஹ் என்பதும் உண்டும் தஸ்தீஹுமும் உண்டும், பனுவும் உண்டும் பகாவும் உண்டும் நபீ இதுபாத்தும் உண்டும். இன்னும் அதில் ஜலாலுமிருக்கிறது. ஜமாலுமிருக்கிறது இன்னும் அநேகமான கமாலியத்தின் கிபாயத்துகளும் இருக்கின்றது, இன்னும் நீ நினைத்தபடி இந்தஉடலை எவவாறு சுருபிக்கவும் இருஜனுகப்பிறப்பிக்கவும், அறவே பிறவி எடுக்காமல் நீடூழிகாலம் நிலைக்கவைக்கவும் வகைகள் இருக்கின்றன. எ-று.

அவ்வல் ஆகி ருவுமுண்டும், அல்லா முஹம்மது தாமு
முண்டும்-செவ்வின் மன்கூசு மகுக்கூசுண்டும், சீமான் குத
றத்துஸ் தாதுமுண்டும்-கொவ்வுமு லாகிறு பாத்தினுண்டும்,
கோமான் ஹயாத்து மவுத்துண்டு-பவ்ஷ அடியார்கள் பிழை
பொறுக்கப் படைத்தோன் பணிவிடை தானுண்டுமே. (145)

(இ-ள்);- இன்னும் அதில் அவ்வலும் ஆகிறும் இருக்கின்றன அல்லாவும் முகம்மதுவும் இருக்கின்றன. மன்கூஸ் மஉக்கூஸ்களும் இருக்கின்றன, இனிகரைகடந்த மகிமைகளை உடைய குதுறத்தும் உஸ்தாதும் இருக்கின்றன, இனி லாஹிரும் பாத்தினும் உண்டும் இன்னும் ஹயாத்தும் இருக்கின்றது, மவுத்தும் இருக்கின்றது, இன்னும் நீ செய்த கரும வினைகளை தீர்த்துக்கொள்ளக்கூடிய சிலவழிகளும் அதிலிருக்கின்றது. எ-று

ஆறு திசையுண்டு மமரருண்டும் அவலி யாவானோர்
தாமுமுண்டும்-மேவுமியார்களு முசல்லிலுண்டு, மிகுந்த பல
பல நூல்களுண்டும்-ஊறு மறிவையாய்ந் தறிவதாகு, முற்ற
முருக்கபா முஷாஹிதாவும்-தேறுந் தெரிசனைக் குணமுமுண்
டும், செய்கை பெண்ணுன் முத்தலக்குண்டே. (146)

(இ-ள்):- இன்னும் அதில் அருகோணசக்கரத்தின் வல்லபங்களும் இருக்கின்றன, வானவர்கள் இறங்கி பணிவிடை செய்யவும் வகையிருக்கின்றது. ஔலியாக்களில் இராஜாளியாகிய சற்குரு முகியத்தீனுடைய கிருபாகடாட்சமும் இருக்கின்றது. இன்னும் நால்யார்களும் முசல்லியும் இருக்கின்றன மிகுதிபாக்கியங்களைப் பெறக்கூடிய அநேக கலைக்கியான

நூல்களும் இருக்கின்றன இன்னுஞ் அறிவைத்தெளிந்து செய்யக்கூடிய முஷாஹிதா முருக்கபாக்களும் ஆண்பெண் மோகதாபங்கள் அற்றுப்போகுதலும் இருக்கின்ற, கூட்டவும் துறையிருக்கின்றது. எ-று

உற்ற ஹலாலுண்டும் ஹருமுமுண்டு, மோசையுள்ள
பாஷைதானுமுண்டும்-செத்துப் போகவும் பிழைக்கவுந்தான்
திருமுன்னே நின்று றகுமானைத்தான்-மெத்தப் புகழ்வு
மேதுண்டென, மீண்டு பேசவு மிடைவிடாமல்-அத்தந் தரும்
றெப்பில் ஆலமீனை, யல்றும் பகல்காண அருளுமுண்டே. ()

(இ-ள்):- இன்னும் அதில் ஹலாலும் ஹருமும் இருக்கின்றன, ஒருவித உதிப்பினுலுண்டாகும் ஓசையும் இருக்கின்றது. நீசாகாமல் எக்காலமும் ஜீவியத்துடன் இருப்பதற்கான உபாயவழிகளும் இருக்கின்றன, றகுமானுடன சதாவுங் கலந்திருக்கக் கூடிய ஏதுவுகளு மிருக்கின்றன, இன்னும் இரவு பகல் எந்நேரவேளையும் அவனது அருளான கிருபையைச் சொந்தமாய்க் கொண்டிருக்கவும் திராணியிருக்கின்றது.

நஞ்சு கோபமுந் தீமையுண்டும், நல்ல பறுலுண்டும்
சுன்னத்துண்டு-மிஞ்சும் ஷறுத்துண்டும் வாஜீபுண்டு, மிக்க
ஷாஹிது ஹக்குமுண்டும்-கெஞ்சிப் பிறவிகள் கருவிதங்கள்,
செடிகள் மலைகடல் வான்புவியும்-விஞ்சும் பார்வையை
யெழுத்தினுலே, விசைகொண்டிருக்கியே பார்ப்பதுவே. ()

(இ-ள்):- இன்னும் பாஷாணவர்க்கங்களைப்போன்ற கோபமும் உண்டும். அத்துடன் கொடிய பாவதீவினைகளும் உண்டும். இன்னும் பறுலு வாஜிபு,சுன்னத்தென்பவைகளும் அதில் உண்டும் இன்னும் ஷறுத்துக்கள் ஷாஹிது முதலிய ஹக்குக்களும் உண்டும், இன்னும் அதன் சிபத்தினுலே மலை கடல் பாதாளம் கெபிகள் ஆகாய முதலிய சமஸ்தங்களிலும் நிரம்பிய அந்த ஜவைதை யறியக்கூடிய நேத்ர நிலையையும் அதில் பார்த்துக்கொள்ளவுங் கூடும். எ-று

கேட்கு மோசையைக் கலிமாவிலே. கிருபையுடன்வைத்
துக் கேட்பதுவும்-கேட்கும் வேளையில் ஹாலிருக்கும், கேட்குங்
கேளாமலிருக்க வேண்டாம்:-கேட்கு மொருநேர மந்நேரமே
கிபுலாத்தனை நோக்கியிருப்பதுவே-கேட்கு மிவ்வகையாவை
யுமே, கிருபை வைக்கவும் விதியாகுமே. (149)

(இ-ள்):- உனக்குள்ளே ஒரு மணியோசை ஒன்று கேட்கும் அந்த ஓசையை கலிமாவாகிய ஹூவால் நிறுத்திவைத்து கேட்கவேண்டியது அவ்விதம் மணியோசையை நீ கேட்கும்போது ஹக்த ஆலாவின் தஜல்லி வெளியாகிவரும், அப்போது நீ ஒன்றும் ஆட்டம் அசைவில்லாமல் கேள் விப்புலன்கள் வாசல்களெல்லாம் மூடியடைத்தவனுகவும் இருக்கவேண்டும். அப்படியிருப்பதுகிட்டலாவைமுன்னேக்கியிருக்கவேண்டும் இவ்விதப் பக்குவத்துடன் இருப்பது சகலமும் தவத்தில் இருக்க ஏற்பட்டவன் பேரில் விதியான காரியமாக இருக்கும்.

இதுதானே யொன்றுண்டானதுவு மில்லா மல் நபியானதுவும்-அதுவு மல்லாம லப்பாற்சொலவே ஞதியாஷக்க தானதுவும்-பொதுவா மகுஷூக்க தானதிலே, போது முஹம்மது நபியைப் பாத்துச்-சதுமா மறைகொண்ட கலிமாவிலே தானுய் முஹம்மதரென்றதுவும். (150)

(இ-ள்):- ஆதியில் இருந்த வஸ்த்து இதுதான் என்று ஒரு குறிப்பு சொல்வதற் கேலாத பான்மையில் இருந்துவும் அப்பால் அந்த பான்மையான கன்ஜுல் மஃபியானதே முகம்மதியாவின் ஒளிவாய் எழுந்து நின்றதுவும், அப்பால் ஆதியாகிய ஆஷிக்காய் உதயஞ்செய்ததுவும், அப்பால் இந்த பூலோக சராசரங்களாய் எழுந்துள்ள தோற்றப் பொருள்களான மஉஷூக்காய் ஆனதுவும் இனியந்த மஉஷூக்கிலே நீ முகம்மதியாவின் வடிவைக்கண்கூடாய்க்கண்டு கலிமாவில் உன்னை முகம்மதியாவின் வடிவில் வார்ப்பிடஞ் செய்து விட்டுவிட வேண்டியது. எ-று

உறக்க மானது மவுத்தாமென்று முன்னும் விழிப்புத் தான் ஹயாத்தாமெறும்-சிறக்கும் றசூலென்ற எழுத்தினுலே சிறந்தேயிருந்தது ஹயாத்தாச்சுது-பறக்கு முறக்கந்தான் ஜம் ஆகிய பார்வை விடாமலே முகம்மதுவை-நிற்கப் பாருங்கள் மூமின்களே, நீங்கள் தீன் கலி மாவதிலே. (151)

(இ-ள்):- இனி நீ அறியவேண்டியது எவ்வித மென்ருலோ இதோ உணர்ந்துகொள். உன்னுடைய நித்திரை என்றதை மவுத்தாகவும், சதாநேரமும் விழித்துக்கொண்டு தியானஞ் செய்வது எப்போதும் நித்திய வாழ்வாகிய ஹயாத்தா

கவும். அந்த ஹயாத்தென்கிற வடிவானது, றசூலுடைய சிபத்தில் பொதிந்துகொண்டிருந்ததென்றும் இனி உன்னை மறதியிலும் சோம்பேறித்தனத்திலும் பார்க்கக்கூடிய அந்த நித்திரையில் நினைவை விடாமல் தேன்கனியாகிய தௌஹீதுக் கலிமாவில் உன்யாத்தைப் பூட்டி முகம்மதியாவில் நிறைபூரணஞ்செய்வதற்கான உபாயம் எது? என்று ஒற்றுமையுடன் இடுப்புக்கட்டவேண்டும் இதுவே முஸ்லீம்களான புண்ணிய ஜனங்கள் யாவர்க்கும் உபதேசமாக இருக்கும். எ-று

நேர்மை யென்பது முஸ்தகீமாம், நேர்மைக்கெட்டதங் கொயிலோடையாம் நேர்மைக்கொண்டது ஹலாலதுவாம், நேர்மைகெட்டது ஹறுமது தாம்-ஒற்மையென்பது நிலையானதாம், ஊறும் நிலையது மகுஷறுவாம்-கூர்மை யென்றது மேற்பார்வையாங், கூர்மையொருநெறி நேர்மையமே.

(இ-ள்):- ஞானமென்ற முத்தெடுக்க வந்தவனே! உணர்ந்துக்கொள்! உனக்கு முதலாவது நேர்மையானதுயானது அவசியம் வேண்டியபொருளாக இருக்கின்றது. அதாவது:- சிருத்துல் முஸ்தக்கீம் என்ற பாலமாக இருக்கும் இதில் நீ சகல நீதியுடன் உலகத்தைக் கடந்து தாண்டவேண்டும். இதில் ஒரு ஆர்ப்பளவும் நீதிதவறிவிட்டால் உடனே அது ஒயிலின் என்ற அக்னிப்பிரவாக ஓடையில் கொண்டுபோய் தள்ளி வேதனை செய்விக்கும் கருத்தாவது:- துன்ப பிறவியில்உன்னைத் திருப்பிவைக்கும். ஷி நீ தீயில் ஹலால் என்ற நற்செயல்களை யெல்லாம் நடை பழக்கிக் கொண்டு வந்து துன்பவீடாகிய ஹறுமான செயல்களெல்லாம் தள்ளி சாலிஹீனுய் நிற்கவேண்டும் இனி உனக்குசக்கு சந்தாபங்களென் கொடிய இருளைக்களைந்து வைராக்ய சாதனை என்பது அவசியம் வேண்டிய கருவியாக இருக்கும் அதுவே உன்னை, உயர்ந்த சமதியத்தான பதவியில் கொண்டுபோய் நிலைநாட்டி வைக்கும், அந்த நிலைதான் மஃஷ்ராக இருக்கும் இனி உனக்கு கூர்மை என்பது வேண்டும் அந்தக் கூர்மையே நேத்ர ஜோதி என்ற ஐனுல் எக்கீனுக இருக்கும் இதுவே உறுதிக்கு முதல் வாசற்படியாக இருக்கும். எ-று

முன்னே சொன்னது முறையானசொல், முற்று மறு
ஷூக்கு மதுவேயாகும்-பின்னே கொபரென்ற சொல்லானது
பெருத்துப் பூமியிலிவை கொண்டாக்கும்-தன்னை அக்குப
றென் றதுதனையே, தரித்தங் கறிந்தவ னெடிதாகவே,
அன்னை தந்தைக்கு முன்னுனவ, னதுவே நுக்தாவா
மழகாகவே. (153)

(இ-ள்);- ஆதியில் நான்சொன்ன அறிவாளர்கள்ளு அறி
யக்கூடிய முறையாக இருக்கிறது, அதாவது, நீ அறுஷில்
ஹக்தஆலாவை சந்திக்கக்கூடிய வல்லபம் இதுவேயாக
இருக்கும். அதன் பின்னுல் கொபூர் என்ற சொல்லானது
பூமியில் உள்ள சகலபாக்கியங்களையும் தந்து ரட்சிக்கின்ற
தகா இருக்கும் அதை தன்னுக்குள் அறிந்து தவத்தில்சாதித்
த மன்னவன் ஆலம் அக்பருகிய மகாமில் இருந்து சகல இன்
பங்களையும் அனுபவிக்கக்கூடியவனுக ஆகி மாதா பிதாக்க
ளின் மணி ஒளிவிற்கு முந்தின நுக்தா வென்னும் உஜூதில்
தரிபட்ட மஹ்றானுக இருக்கும். எ-று

வெளியாலிருள்ளாகும் பக்காவானதை,வேந்தநபியிறசூல்
கேட்கவே-அழிவில் லாதவைந் தொழுத்தாமஃ, றகுமதே
பனுவாகுங்கலிமாவிலே-தெளிலா இலாக இல்லல்லாகென்ற
சிறந்த வொளியிஃ தெனவோதினுன்-அழிவில்லான்றூதர்
ஹபீபானவர்க்காணுமாண்பிள்ளை முஹம்மதுவே. (154)

(இ-ள்);- இருட்டுடைய கோலத்தில் இல்ஹாமாகி
வெளியாகின்ற பக்கா, என்றதைப்பற்றி நபிகள் மஹான்
அவர்கள் றகுமான் சமுகத்தில் வினவியபோது றப்பு, சொன்
னதாவது. ஐ ஹபீபே! அதுவான ஐந்து புஞ்சாட்சரங்களாக
இருக்கும் கலிமாவில் அது எல்லாவஸ்தையும் பனுசெய்து
தான் ஒன்றே சர்வத்திலும் பரிபூரண பக்காவாக அழியா
வல்லமை கொண்டு நிற்கும், அதுவானது இலாஹ இல்லல்
லாஹு. என்ற சுயம்வொளிவாக இருக்கும், என்று திருவு
ளம் பற்றினுன். இந்தப்படி முகம்மதின் நடையில் பழக்கங்
கொண்டு நடக்கின்ற ஆண்பிள்ளைச்சிங்கமானவன், எவனுனு
லும் சரியே அவன் திட்டமாக முகம்மதாக இருக்கும். இதில்
ஒரு சிறிதும் சந்தேகங் கொள்ளங்கூடாது. எ-று

வழியாம் அவ்வலே முன்சொன்னது, வரிசை நாயகன்
அஹமதென்ருன்-எளியோர்க்கிரங்கிய இறசூலென்ருன்,இது
வே மேலாம்லேலாவுமென்ருன்-பழிபோகச்சொன்னுன் பள
பளெனப், பார்க்கப் போகவும் கூவானதை-யொளிவீசுந்
தாஹாமுஸ்தகமி லொருநிலை கொண்டார் கலிமாவிலே. ()

(இ-ள்):- அல்லாதன் கலாமில் இந்த விழியைத்தெரி
வித்ததாவது, அஹ்மதே லேலா வென்னும் மஉஷூக்காக
இருக்கும் என்ருன், என் ஹபீபானவர் உலகத்தில் அறிவு
கடந்து தெளியாத எளியவர்களுக்கு றகுமத்தாக வந்தவ
ராக இருக்கும் என்று சொன்னுன் லேலா என்பதை முகம்ம
தாகவும், மஜ்னூன் என்பது, ஆஷிக்கானவனுகவேண்டியது.
என்றும் சொன்னுன் அப்போது இன்சான் என்ற மனிதங்
உலகத்தில் செய்துவந்த தீவினையானதுதீர்ந்து விமோசனம்
உண்டாகும் என்றும் சொல்லினுன். பாவதோஷமானது
தீர்ந்து சென்றபோது ஹூ என்ற தௌஹீதின் ஒளிச்சுடரா
னது பளபளவென்று வெட்டிமின்னும் அந்த மின்னலுக்குள்
தாஹாசல்லல்லகஹூ அலைஹிவசல்லமவர்களிருந்து உத
யஞ்செய்வதை முஸ்தக்கீம் என்ற ஒருநிலைகொண்ட மஹாத்
மாக்கள் பார்த்துப் பரமானந்த மடைவார்கள். எ-று

ஒலிமா ருலமாக்க ளிடந்தனிலே, யுவந்தே யறிவுகள்
படிக்கவேண்டிய-மெலிவாய்ப் பயந்தஞ்சித் திரைகட்டிய பீவி
மார் பலர் சொல்லல் லவர்-சலியாமனத்துடன் சந்தோஷ
மாய்த், தனித்து முடுகியே கொல்கிறது. அலிமாமனுரவர்
ஹதீதின்படி, யழியாவமானதச் செயலாகுமே. (156)

(இ-ள்):- இப்படிப்பட்ட மேலான அறிவுகளை யெல்லாம்
ஒலிமார்களான உலமாக்களான ஷெய்குமார்களிடத்தில்
சென்று உள்ளச்சத்துடன் கால்மடித்திருந்து அவர்கள் கை
யின் பேரில் நசீஹத்தென்னும் முரீது உபதேசம்பெறுதல்
அறிவுடைய ஆண்பிள்ளைகளுக்கும் சீதேவித்தனம் கற்புநிலை
பதிவிரதா பத்தியம் இவைகளுடைய பெண்களுக்கும் ஆகு
மான விஷயம் என்று நபி நாயகம் அவர்கள் சொன்ன ஹதீ
தின்படி ஏற்றமுள்ள காரியமாயிருக்கும். இதுவே நல்ல
அமாநிதமாக இருக்கின்றது. எ-று

மிச்ச மாகவே மகருவைத்து, மேலோன் விதிப்படி நிகா
ஹு செய்து-புருஷனைக் குருவுமாக, வரிசை யறிவாளர் பீரு
மாக-அச்சமாகவே யறிவுகேட்டே. அல்லாதனை நித்தம்
வணங்காமலே-பிச்சை வாங்கிற பக்கீறுகளைப், பிடித்து நடப்
பது மடிப்பாகுமே. (157)

(இ-ள்);- இனி ஸ்திரி ஜனுதிகளான பெண்களுக்கு
மாத்திரம் இங்கே நான் சொல்ல அவசிமான நகீஹத்து
என்னவென்றால், பொருந்துகையாக மஹ்று உன்னும் ஸ்ரீத
னம் ஏற்படுத்தி ஊர் உலகமறிய சாட்சிகளுடன் கல்யாணஞ்
செய்த தன் புருஷமார்களை சற்குரு வாகக்கொண்டு சாலி
ஹீன் களான ஷெய்குமார்களை பீர்களாகபாவித்து,அவர்களி
டம் வரிசை பொருந்திய மஅரிபாவின் அறிவுகளைக் கேட்ட
றிந்து அல்லாவை வணங்கவேண்டுமே ஒழிய மற்றப்படி,
வயிற்றுச் சோற்று ராமன்களையும். ஊரூராய் பிச்சை எடுத்
துக்கொண்டு பணம் வசூல்செய்து மன இச்சையுடன் அலை
கின்ற பக்கீர்ப்பயல்களையும் ஷெய்கொன்று நம்பி அவர்களித்
தில் கைனீட்டிமுரீது பெற்றால் அதுபிசகானவழியாக இருக்
கும். அதில் கெட்ட ஹராம்களும் பித்னுக்களும் உண்டாகும்.

கண்கள் காணுத காட்சிகளைக், கண்டபேர் சென்று கவ
லும் போது-பெண்கள் கிடைக்காமற்பெருமூச்சிட்டு, பிச்சை
வாங்கியே தின்போர்கள் தா-ஞெஜீவத்தொபணங் காசியி
னுதவியாலுடல் கொழுத்தே யுங்கள்-பெண்கள் தனியேவரு
வதுபார்த்துப்,பெருமூச்சுத்தீர அமல்கள் செய்வார். (158)

(இ-ள்).- மனிதர்களே! சற்றுக்கவனியுங் கண்தெரியாத
குருடன் நான் இன்ன அலங்காரசித்திரத்தைப்பார்த்தேன்
என்று சொல்வதைப்போல ஊரூராய் பிச்சைக்குவந்தபக்கீ
ருகள் வாய்பிதற்றுதலை நீங்கள்கேட்டு அறிவில்லாத குணத்
தால் ஏமாந்து திடீரென யானைகொப்பிக்குழியில் விழந்த
பான்மையாக நீங்களும் உங்கள் அழகிய பெண்களும் அவர்
களை ஷெய்காக எண்ணி நம்பி முரீதுவாங்கி நல்லருஷிகர
போஜனங்களையும் ஆக்கிக்கொடுத்து பணங்காசுகளும் நல்ல
மேலான உடைமானங்களும் கொடுத்தவுடன் அவன்கண்
உங்கள் ஊண்களையும் உண்டு மஸ்தேறி காமசுவாலைமிமைத்
து உங்கள் வஜீகரமான பெண்கள் கிட்டவர நோக்கினவுடன்
அவர்கள் அழகைக்கண்டு மோசித்து சம்போசிக்க எண்ணங்

கொண்டு பெருமூச்சிட்டுத்தருணம் வாய்ப்பதை எதிர்பார்ப்
பார்கள் அதுசூதுஉங்களுக்குத் தெரியாதிருக்கும்படியாக
அவசரம் அவசரமான கள்வணக்கங்களும் செய்துதஸ்பிஹு
உருட்டுவார்கள் அதையெல்லாம் நீங்கள்கண்டு மோசம்
போகாமல் நேர்வழியைத் தேடிக்கொள்வீர்களாக. எ-று

ஷறகில் நடவாத ஷெய்கிடத்திற், றையல்கைநீட்டி முரீ
து கேட்டால், விறகில்நெருப்புப்போற் பிடித்தவளை, வேண்
டுங்கருமங்கள் செய்திடுவார்-உரவு போனுலு மவளைவிடா
ருடலுமுயிரும் போற்கலந்து கொள்வார்-பறவைபடக் கண்
ணிவைத்த வேடன்-பாய்ந்தேயமுக்கல்போ லமுத்திக்கொள்
வார் (158)

(இ-ள்):- முரீது கொடுப்பதற்கு தத்துவம்பெற்றுக்
கொண்ட ஒருஷெய்க்கு முதலாவது அடையாளம் ஷரீஅத்
தின்படி நடக்கின்ற நல்லொழுக்கம் நிறைந்திருக்கவேண்டி
யது. அப்படியல்லாத பேணுதலிற்ற ஷெய்குமார்களிடம்
பெண்பிள்ளையானவள் கைநீட்டி முரீது பெறுவாளானால்
அவளுடைய உருவமானது விரகுபோலவும் இந்த முரட்டு
ஷெய்கின் மனஸானது காம நெருப்பாகவும் பிடித்துப்பற்றி
உடனே அவளை ரகசிமாப்பிடித்து இழுத்து செய்யாத பாவக்
கருமங்களை யெல்லாம் செய்து போடுவார்கள். அப்பால் உங்
களுடைய உறவுபோய்விட்டாலும் சரியே அந்த இன்பங்காட்
டிய பெண்களைக்கைவிடாமல் ரகசிய வாட்டிகளாக வைத்துக்
கொள்வார்கள். அவளின் உடலும், அவர்களின் உடலும் ஏக
உயிராகவும் கலந்து கொள்வார்கள். நீங்கள் அருமையாகத்
தேடி கல்யாணஞ் செய்த அருமையான பெண்களை குறவன்
கண்ணியில் ஒட்டுவைத்த பறவைகளை அமுக்கிக்கொள்ளும்
தன்மைபோல, அமுக்கி வசியஞ்செய்து போடுவார்கள், அப்
படிப்பட்ட கள்ள ஷெய்குமார்கள் விஷயத்தில் உஷாராக
இருங்கள், எ-று

தனிந்த பெண்கள்தான் கிட்டவந்தாற், சறகுசறுகிய
ஷெய்குமார்கள் நினைத்தநினைவுகள்தான்தவலி,நீலிகோலத்
தைப் பார்த்துப் பார்த்தே-இனித்தே யிருக்மென் றவள்தனை
யே, எட்டிப்பிடித்துதான் கட்டிக்கொள்வார்-கனைத்தகுரலாற்
பெண்குதிரையது, கரந்து வழிசெல்கி லான்குதிரை-ரினைத்
துக் கனைத்துத்தான் தூரத்தியோடி, நேரே யொன்றுபோற்
கூடுமென்றார். (160)

(இ-ள்):- யாதொரு துணையின்றி தனித்துவந்து நசீ
கத்துக் கேட்கும் பெண்டுகளைஷறகில் நடக்காத ஷெய்கு
மார்கள் காண்பார்களானுல் உடனே நீலியாகிய அப்பெண்
களின் மோகமான அழகு ரூபத்தைப்பார்த்து காமலாகிரி
கொண்டு மயங்கி உடனே தங்கள் அறிவைப் பறிகொடுத்து
அவளைப்பாய்ந்து பிடித்து கனைத்த குரல் சத்தத்தைக்கண்டு
பெண்குதிரையானது காதவழிதூரம் ஓடிப்போன போதைக்
கும் ஆண்குதிரையானதுஅதைவிடாதுஓடிப்பிடித்துபுணர்ச்சி
செய்வதுபோல் இன்பத்துடன் புணர்ச்சி செய்து தன் வசத்
தில் சிக்கச்செய்து போடுவான்கள், எ-று

மஹ்ரி பத்தானமாணிக்கத்தை, வண்டப்வெண்டுகள்
கிருவிக்கவே-பயிருபற்றியே பயன்கொள்வதின் பருவமறியா
மற் கிரமந்தப்பிவயது பத்துக்குள்தேடியக்கூடி, வலிய இரு
பேரும்ஸினுவிலாவார்-கயிரும் ஷறக்குள்ள ஷெய்கைகத்
தேடி, ஹலாலாமுரீதுகள் வாங்குமென்றுர், (161)

(இ-ள்);- ஹே! மஅரிபாவின் ரசத்தை அறுந்துவதற்கு
வந்த அறிவாளனே! ஞானமென்ற மாணிக்கத்தை காமக்
கோட்டியுடைய பெண்களுக்கு அறிவிக்கிறதாவது, விதை
முதிர்வதற்குள்ளே, தூவி அது கருகி யல்லது முளை காணுது
அழிகிப்போவதுபேலோகும். இன்னும் சிறுபருவப்பெண்க
ளுக்கு கற்பித்தால் அவர்களும் தன் ஷெய்குடன் சிறிக்கப்
பேச இருந்து பழகி தன்சமையாத பருவத்திலேயே சினுவில்
முடுகிதாறுமாருய் அழுந்துகெட்டுப்போவார்கள்,ஆனதாலே
நமது நாயகம் அவர்கள் முரீதுபெறுகிறவர்கள் வயதுமுதிர்ந்
தவர்களாகவும் முரீது கொடுக்கிற ஷெய்கு வயது முதிர்ந்த
சாலிஹீன்களாய் இருக்க வேண்மென்று திருவாய் மலர்ந்
தருளினுர்கள், எ-று

மத்திரவாளன் மஹரிபத்தன், வகையையறிந்து பேரேர்க்
கவேண்டும்-தந்திர மில்லாப் பேரெடுத்தாற், றவறிக்காயங்
கள்பட்டுச் சாவார்-அந்தர மான அறிவதுதா, மழகாமொலி
மார்கட்காகுங்கண்டீர்-இந்தக் காலத்தில் மூடப்பெண்க
ளெல்லார்க்குஞ் சொல்ல ஆகாதென்றுர், (162)

(இ-ள்):- ஏ! அறிவைத்தேடி அதில் குணங்கொள்ள
வந்தவனே! மரிபத்துள்ளாவாகிறது ஒரு கூறிய மந்திர

வாளாக இருக்கும்.அதைமதிதெளிந்த தந்திரவாளான்தான்
எடுத்து கையாள வேண்டியது அப்படியல்லாதவர்கள் எடுத்
தாண்டால் வீணில் கோறைபட்டுக்கொள்வார்கள். அதோ!
மஹா அந்தரமான அறிவாக இருக்கின்றது. அதை சமத்தர்
களான ஒயலியாக்கள்தான் கையாட்சி செய்து பெரும் வாழ்
வுகளைப் பெற்றுக்கொண்டார்கள் அவர்களுக்கே யன்றி மற்
றப்படி சாமாண்யப்பட்ட மௌடீகர்கள் பழகினுல் ஆளுக்கே
மோசம் வந்து நேரிடும்.ஆனதாலே பைத்தியக்காரன்களான
சில ஷெய்குமார்கள் அப்பேர்கொத்த மஹாசாதனந்தை
சுத்த மூடப்பெண்களுக்கெல்லாம் இந்தக் கலிகாலத்தி
போதிக்கும்படியாக நேரிட்டிருக்கின்றது. அது ஆகாத கரும
மாக இருக்கும்,

ஆணி முத்தான மாணிக்கத்தை, யறிந்த பீரிடமடுக்கா
மலே.தோணிதனிலேறி மீன்பிடிக்குந்,தொள்ளை நூளையார்க்
குக் கல்வியீந்தாற்-பேணி வைக்கவுந், தெரியாமலே, பெரிய
கடைதனில் விலைகூறுவார்-காணிக்கையான மாணிக்கத்
தைக் களவு கொண்டாரென்றெட்டிப்பாரே. (163)

(இ-ள்):- மஅரிபத்துல்லாவானது ஒரு மதிப்பில்லாத
ஆணிமுத்தாக இருக்கும். இப்படிப்பட்ட மாணிக்கத்தை பரம்
பரையாண்டிகளான காமிலியத்தான ஷெய்குமார்கள் எடுத்
து விலை கூறினுல் தகுமானதாக விற்கப்படும் அப்படியல்
லாமல் பிச்சையெடுக்கவந்தவன்களெல்லாம் நசீஹத்துச்
செய்தால் உலமாக்கள் என்னும் வியாபாரிகள் அது எங்குள்
ளது எவ்விடமுள்ளது என்று தூண்டிக்கேட்டு சோதனைப்
போட்டு இன்காறு செல்து பழிப்பார்கள் எதுபோலயானுல்
மீன்பிடிகாரருகிய கரையான் ஒருவன் தன் கையால் மாணிக்
கமொன்றை வைத்து பொத்திக்கொண்டு இரத்ன பஜாரில்
நின்று விலைகூறி இளக்கவிலைகூறுவதை அதிகாரிகள் கண்டு
நோட்டமிட்டு இந்த மாணிக்கம் இவனுக்குடையதல்ல எங்
கேயோ திருடினதாக இருக்கும் என்று யூகித்தறிந்து அவனை
மிரட்டி உதைத்து மாணிக்கத்தைப் பிடிங்கிக்கொண்டு துறத்
திவிடுவது போலாக இருக்கும். எ-று

தொட்டா பேர்சிலர் கெட்டுப்போவார், தொடாதபேர்
சிலர் கெட்டுப்போவார்-திட்டமறிந்தவர் லட்சத்திலே

தெரிந்தபேர் தேடியெடுத்டக்கொள்வார்-மட்டிலாப் பெரும் வாழ்வுடையோன்-வரிசைமுஹம்மது பேராஞோர்-வெட்டிபிபு லீசைவெல்லுமந்த மெய்யா முகியிதீன் வழிதனேயே. (164)

(இ-ள்):- இன்னும் கேள் அந்த மஹா வல்லபமுடைய சிற்றுல்லாவாகிய மஅரிபாவை தொட்டவர்களும் கோடான கோடி ஜனங்கள் கேட்டு நட்டவாளராய் ஆய்விட்டார்கள், தொடாத பாமரஜனங்களும் கோடாநுகோடிப் பேர்கள் கை சேதப்பட்டு இற்றழிந்து போய்விட்டார்கள். அந்த மகத்துவத்தை இலட்சத்தில் ஒரு பாக்கியவந்தன் திட்டமறிந்து கண்டு ஜயம் பெற்றுப்போவான். ஆனல் இந்தவழி யாருடையதென்று கேட்டால் இதாகிறது எங்கள் நாயகம் முகம்மது சல்லல்லாகு அலேஹிவசல்லம் அவர்களின் பேரப்பிள்ளேயாகியவர்கள் இன்லும் கொடியமுரியாட்டைந்தையுடைய இப்லீசை வென்று ஜெயக்கொடி நாட்டிய என் உண்மை ஹக்காகிய பீரானப்பீர் தஸ்தக்கீர் ஜகத் குருகாமில் காஜா முகியித்தீன் அப்துல் காதிருல் ஜீலானி ஆண்டவர்களின் சொந்த வழியான மஹாறகுமத்தான காதிரிய்யாவாக இருக்கும்,

ஆதியிறக்கியே வேதந்தன்னே, யறிந்த முதம்மதரவர்க் குப்பின்னர்-ஓதி யிருக்கின்ற ஆலிமவ, ருண்மைச் சாலிஹா யிருந்தாலுமாம்-பேதைமடவர்கள் தனித்தேகாமாற், பெலமாய்ப் பலபேருங்கூடிக்கொண்டு-காது தலேமுகம் கால்கையுடற் காணுமற் பேணிஹதீது கேட்பீர், (165)

(இ-ள்);- அல்லாகுத்த ஆலா இறக்கி வைத்த வேதத்தை உணர்ந்த நல்லசாலிஹான நடத்தையுள்ளவராகிய ஆலிம்கள் கதீது சொல்கிற மஜ்லிசாயிளுந்தாலும் சரியே அந்த இடங்களுக்கு போய்ஹதீது கேட்கப்போகிற பெண்கள் தங்கள் காது, கண். மூக்கு, முகம், புருவம் ஆகிய இவைகளே மறைத்துக்கொண்டு நல்ல ஒழுக்கமாக இருந்து ஹதீது கேட்கவேண்டும் என்று நபியவர்கள் திருவுளம்பற்றிஞர்கள்,

கொடியகுபிரேது பாவமேது, கொத்தவனேல் விளக்கேதென்றும் நெடியோன் பறுலுகள் தானுமேது'நீண்ட நபி சுன்னத்தேதெனவே, அடியார்ஷெய்ஹரு மேதெனவே,ஆன ஹால்மக்றூஹே தெனவே வடிவாய் ஹதீதுகெட் டேநடந்தால் வல்லோ தனக்கான முரீதுதானே. (166)

(இ-ள்):- குபிரும் இல்லே. பாவகருமங்களும் இல்லே. ஏவல் விலகலும் இல்லே. பறலு சுன்னத்தும் இல்லே அடியார்களுக்கு ஹ்ருும் ஹலால் என்பது ஏதும் கிடையாது என்று கெட்ட ஷெய்குமார் சொல்லி வழிகெடுப்பார்கள். அப்படிப்பட்ட ஷெய்குமார்களேத் துயர்வதற்குள்ளதாக நல்ல உபதேசமான ஹதீதுகளே கேட்டு மனசை உறுதிபடுத்தி ஷரீஅத்தின்படி நடந்துக்கொள்ள வேண்டியது என்று நபிகள் நாயக சிரோன்மணி யவர்கள் திருவாய்மலர்ந்தார்கள், எ-று

அறுஷா தலேயாகும் குறுசுநெற்றி ஆபுறுக் காபக் கபுசைனிதான்-புருவ மிடையாது மகுமூதாகும், பொங்கு மூளேயும் நசிருவாகும்-நெறியும் காசியே தூறாசினு. நிறைந்த தந்தமும் அறுஷுதின்பாம் கருத்தானது பைதுல் மகுமூறெனக், காட்சிக் குருவிதைக்காட்டினுரே. (167)

(இ-ள்);- இனியாரும் உலகத்திலே அறியாமல் மகுபியாக இருக்கப்பட்ட ரகசியமாகிறதுசொல்லிவிடுகிறேன் அதாவது அறுஷாகிறது சிரசாக இருக்கும். குர்ச்சாகிறது நெற்றியாக இருக்கும். கபாகௌஸைனி என்கின்றது புருவமத்தியாக அதுவே மகாமன் மகுமூதாவும் இருக்கும். இனி கபாலத்தின் மேலாலேயுள்ள மூளேயுடைய ஸ்தலமாவது எதுவென்ருலோ அது தான் சுல்தானன் னசீருவென்னும் இரகசிய பீடமாக இருக்கும் நேத்ரவட்டங்கள் தூரி சீனுமலேயாக இருக்கும் பல் வரிசைகளெல்லாம் அறுஷுடைய தூண் தீபங்களாக இருக்கும். அறிவின் உதயமாகிய நினேவு நாட்டமானது பைத்துல் மஃமூருக இருக்கும். எ-று

ஓதும் நெஞ்சது சுவர்க்கமாகு வொளிவாம் பைத்துல்லா கல்பதாகுல்-தீதின் வயிறுமே நசரமாகுந், திரண்ட நாவியுமக்கமாகும்-போது மிருகையும் லெல்குகலம்,புல்சிருத்துமேல் வயிறதாகும்பா-தந் தகுத்தருவுமீசான், பால்பின்வாழ்வுமுன் பரமாகுமே. (168)

(இ-ள்):- இனி நெஞ்சாங்குழியானது சுவர்க்கமாக இருக்கும். கல்பு என்கிற இருதயமானது கஃபத்துல்லாவாக இருக்கும். வயிருனது நரகலோகமாக இருக்கும்.

நாவியாகிய தொப்பூழ் வரையானது மக்கமா நகரமாக இருக்கும் இன்னும் இரண்டு கைகளும்லௌஹூம்,கலமுமாகஇருக்கும் மேல் வயிறானது சிறுத்துல் முஸ்த்தக்கீம் பாலமாக இருக்கும்.பாதமானது பாதாளமென்கின்ற தஹ்தஸ்ஸருவாகவும் இருக்கும் அதற்கிடையிலுள்ள மொழிகள் மீசான் என்னும் தருசியாகவும் இருக்கும். எ-று

பாரி லாறுக ளருவிகள்போற்,பாரவுடலிலே நரம்புகளாம் தேறு மெலும்புகள் மலைகள்போல, தேக ரோமங்கள் செடிகள் போலவே-வாரி கடல்முதுகேயாகும். வைத்ததினுலும் நரம்புநாலேதாரி லுயர்போகளிவையறிந்து, தவங்கள் செய்யவுங் கடனுகுமே, (169)

(இ-ள்):- உலகத்திலுள்ள ஆறு அருவிகளானது சரீரத்தில் நரம்புகளாக இருக்கும் உலகத்திலுள்ள மலை கெபிகளானவைகள் சரீரத்தில் எலும்புகளாக இருக்கும் உலகத்தில் மரஞ்செடி கொடிகளானவைகள் சரீரத்தில் உரோமங்களாக இருக்கும். உலகத்தில் சமுத்திரவளவுகள் சரீரத்தில் முதுகுதண்டாக இருக்கும் இவைகளை நன்கு அறிந்துவ தங்கள் செய்தால்தான் நிலை ஒழுங்குபடும். எ-று

நாவிலெலும்பு நெல்ளெவிலுண்டும், நயனமதிலெலும் பெள்ளளவாம்-தாவும் கல்பிலே தினையளவாம், தக்க றிலெலும்பு கோதும் பைபோலாம்-மேவும் ஜடத்திலேவலதுபாகம், மிக்க மமுதின் பாங்காகுமே-ஏவு மிடதுபால் அஜாஸீலாகும், எங்குமிருபங்கென்றியம்பலாமே. (170)

(இ-ள்);- இன்னும் அறியவேண்டியதென்னவென்றல் இதுயாருமறியாத இரகசியமாக இருக்கும். அதாவது நாவில் எலும்பு ஒருநெல்லுடையபிரமாணம் இருக்கின்றது.இன்னும் நேத்திரத்தில் எலும்பானது எள்ளுடைய பிரமாணம் இருக்கின்றது.இனி சல்பாகிய இருதயத்தில் எலும்பானது ஒரு தினையுடைய பிரமாணம் இருக்கின்றது இனி ஆண்குறியில் எலும்பானது ஒரு கோதுமையுடைய பிரமாணம் இருக்கின்றது இன்னும் சரீரத்தில் வலதுபாலில் எல்லாபாகங்களும் மகுமுதுடைய பாகங்களாகயிருக்கும் இடதுபாலில் உள்ள

பாகங்கள் எல்லாம் இப்லீசுடைய வெற்றியாக இருக்கும் ஆனதால்தான் மனுஷீக கோலத்தில் ஒரு குணம் சற்குணமாகவும் மற்றொரு குணம் துற்குணமாகவும் இருப்பதை அறியவும். எ-று

வான மேழையு மதனுடலில், வகுக்கக்கேள் தாழ்வாய் நாசியுடன்-காணுங் கண்ணுடன் புருவம்நெற்றி, கனத்தவுச்சியு மண்டையோடாம்-தோணும் புவியேழில் முதலாவது தோள்மார்பிடை வயிறெடுதுடையாம்-பூணுஞ்செவியோடு கரமுடனே, பூமியிஃதேழென்றிய்பலாமே. (171)

(இ-ள்);- அவசியம் மானுடன் அறியவேண்டிய முதலாம் பண்பு இரண்டு அதாவது ஏழு வானங்கள் ஏழு பூமிகள் இவைகளில் ஒன்ருவது ஏழு வானங்களாவது வாய், நாசி, கண், புருவம், நெற்றி. மண்டையோடு ஆக ஏழு இனி பூமிகள் ஏழாவது தோள். மார்பு, இடை, வயிறு, துடை. காது. கை ஆக ஏழு இப்படி அறியவேண்டியது இதுதான் இன்சானுண்டான படை கோலத்தின் வரம்பாக இருக்கின்றது.

ஹையுல்கையூமான அமாவதிலே, கன்சுல்மகுபியாயிருந்ததுவும்-ஐந்துவிதமான திக்கிறதிலே,ஹையுல கையூமாயிருந்ததாலே சையி திறசூலுந் திருவொளிவுஞ் சகல வஸ்துவுஞ் சதுர்வேதமும்-வையமதிலுள்ள வகைபலவும், வாகாய்ப்படை கோலமானதுவே. (172)

(இ-ள்):- ஹைபுல் கையூம் என்கிற இருளாகிய அமாவில் தன்னுட்டமென்ற ஊசாட்ட மின்றிய கன்சுல் மகுபியாக அடங்கியிருந்து உஜூதுல் முத்லகாத் என்பது அப்பால் ஐந்து விதமான திக்றுகளாயிற்று. அதில் ஒன்று ஹையுல் கையூமாயுமிருந்தது, இதில்தான் நூறுல் முகம்மதியாவும், நான்கு வேதங்களும் சகலமான ஜீவராசிகளும், சகல உலகங்களும் அவைகளிலுண்டான படைபினங்கள் யாவற்றும் உற்பத்தியாயிற்று. எ-று

அந்த விதமைந்தும் ஜல்லிக்கல்பி, லடக்க மாம்றூஹி சிர்றிகபீர்-எந்த விதமிதைச் செய்வதென்ன, இயல்பாம் ஷெய்கிட மிணங்கிக்கேளு-முந்த கபீயினில் நுஜூலாகியு, மூர்க்க ஜல்லியில் முழக்கமான்-விந்தை யறிவ்தா லுன்ஜடலம், வீணி லழியாதே யுண்மைபாரே. (173)

(இ-ள்):- ஷை திக்றுகள் ஐந்துகளின் திருநாமங்ள் என்னவென்ருல் 1-வது ஜல்லி, 2-வது கல்பி, 3-வது றூஹி, 4-வது சிர்றி, 5-வது கபி. ஆகியவைகளாக இருக்கும். இவ்வைந்தையும் எடுத்துச்செய்யும் உபாயங்களைப்பற்றி உன் சற்குருவானவரிடத்தில் அடுத்துக் கேட்கவேண்டிய கருமமாக இருக்கும் திக்றுகளில் முதன்மையான (கபீ) என்னும் திக்றில் வாசியை யேற்றிக்கொண்டேயானுல் அது ஜல்லி என்றதில் கொழுவிக்கொண்டு உனக்குள் முழக்கஞ் செய்யத் துடங்கிவிடும் அந்த தொனியாகிய, வோசைதான் ஆதியில் நீ சமைந்ததான விந்து நாதமாக இருக்கும், அவ்வோசையைக் கேட்டபோது உன் சரீரம் எக்காலமும் அழியாமல் சாகா வரம்பெற்ற மஹானுகிவிட்டாய். இதுவே மகத்தான ஔலியாக்கள் செய்து கொண்ட சமர்த்தாக இருக்கும். இது உண்மை சங்கதி. எ-று

ஆதி யொளியஃ தாதமிய்யாய் அமைத்த வகையஃ தருளக் கேளீர்-சோதி அஹதியத் துஹதத்தாகித், தூக்கமான வாஹிதியத்தாகி-நீதி ஆலமுல் அறுவாஹென்றும், நிழலாமிதாலென்றும் அஜிஸாமென்றும்-சாதியறிவுயி ரின் சானென்றும், சாற்று மறுத்தபா ஏழாகுமே. (174)

(இ-ள்;- இனி மனிதன் அறியவேண்டியது, 2-வது ஏழு மறுத்தபாக்களாக இருக்கும். அதாவது அல்லாகுத்த ஆலாவின் சிர்றின் ஒளிவில் நின்றும் ஆதமி உண்டுபட்ட விதமாவது. 1-வது அஹதியத்து 2-வது உஹதத்து, 3-வது வாஹிதத்து, 4-வது ஆலமுல் அர்வாஹ். 5-வது ஆலம் மீதால், 6-வது ஆலம் அஜ்ஸாம், 7-வது ஆலம் இன்சான் என்றும் இப்படியாக மறுத்தபாக்கள் ஏழாக இருக்கும். எ-று

தாத்துப் பொங்கியே இசுக்குண்டாச்சு, தக்கஇசுக்கினுல் நூறுண்டாச்சு-சாற்றும் நூறெனு மொளிவதாலே, சருவரகசியற் சிர்றுண்டாச்சே-தோற்றும் நபுசினுல் றூஹுண்டாச்சு துய்யறூஹினுல் ஜடலமென்ருர். (175)

(இ-ள்);- ஆதியில் எழுந்ததாத்தானது மோகக்கடல் போலபொங்கி இஷ்க்கு என்னும் ஆசைஉண்டாயிற்று அந்த ஆசைஎன்ற அக்னியினுலேயே முகம்மதியாவின் ஒளிவானது உண்டாயிற்று அவ்வொளியின் தத்துவத்தாலேயே, சகல ஜீவராசிகளின் இரகசியங்களும் உண்டாயிற்று. அந்த சிர்றுகளின் குணகுணங்களினுல், நப்சிகளின் குணங்கள் உண்டாயிற்று. மேற்கூறிய நப்சிகளின்நின்று றூஹ் என்கிற ஆத்மா உண்டாயிற்று. அந்த ஆத்ம தத்துவத்தாலேயே ஒவ்வொரு இனங்களின் சரீர சட்டங்களும் உண்டு பட்டது. எ-று

சோதி யொளியான றூஹுடைய,சொந்த வீடறு பத்து நாலாம்-பாதியதீ லைந்துபூதமதின், பாரக்குணங்களுமக்காமும்ரண்டாம்-சாதி நபுசுடல் கல்புமன்சில்,சருவ அக்கிலவை வகைக்கைந்தாகும்-ஆதி யான சிபாத்தேழுட,னுக அறு பத்து நான்குமிதே. (176)

(இ-ள்):- இனி மேற்கூறிய முகம்மதியாவின் ஒளிவினுலுண்டான ஆத்மத்திற்குச் சொந்த வீடுகள் அறுபத்து நாலு வகைகள் இருக்கின்றது இதன் விபரமாவது,பூதங்கள் ஐந்துடைய குணங்களும் முப்பத்திரண்டு வீடாக இருக்கின்றன. மற்ற பாதியும், ஏழு நப்சுகளும், ஜடலமும், இருதயமும் ஒவ்வொரு ரகசியமான மன்சில்களும். அறிவும் கூடி ஒவ்வொரு வகைக்கும் ஐந்தைந்துபங்காகி. சிபாத்துறப்பானி ஏழுவகைகளுடன் ஆக அறுபத்து நான்குவிடாய் நிரப்பமாயிற்று. எ-று

சொல்லும் றூஹதில் நாலுவிதம், சுபஹா னமைத்த தோர் பங்குகேளீர்-கல்லு மலைமண்ணுஞ் சமாலியத்தில் கலந்து றூஹது தபக்கியத்தாம்-நல்லதபக்கியாம் கேவும் வேலைநாட்டமுடன் செய்ய அடுமைரண்டாம்-வெல்லு மதின் பேரு கிப்பாதென, விளையும் திஃலென விளம்புவாமே. ()

(இ-ள்):- இனி றூஹ் உடைய பாடத்தில் மனிதன் அறியவேண்டிய பறுலானவைகள் நான்கு வகைகளாக இருக்கும் அதாவது:- கல்லுக்கு மலைக்கு மண்ணுக்கு உடைய றூகுகள் நாலுவிதம் அதில் எ ஜ மா னி ய த் தா ன றூகுகள் இரண்டுண்டும். அவைகளின் பெயர் தபக்கியத்து தபக்கி என்பனவாகும் இவைகளுக்கு ஏவல் செய்கிற அடிமைகள் இரண்டு, அவைகளாவன சிப்பாது, திக்லு ஆக இரண்டாக இருக்கும், எ-று

இரண்டா வதுறூஹு நபாதியத்தாம்,இருக்கும் புற்பூடுவர்க்கமதி-லென்ரு லிசைந்தோர் முவ்வெட்டுட,னிருநான் கடுமைமே லதிகமாகும்-கொண்ட ஜாதிபா மாசிக்காவுங், கொல்லுங்காமாவும் காபிக்காவும்-விண்ட முமையிசாமுசவ்விருவும், விளங்குமுனமியாமு அல்லிதாவும். (178)

(இ-ள்);- இரண்டாவது. றூஹுக்குப் பெயராகிறது நபாதியத்து இது புற் பூண்டு மரஞ்செடி கொடிகளுடைதாக இருக்கும் இதற்கேவல் ஊழியஞ் செய்கின்ற றூஹுகள் முப்பத்திரண்டுகளாகும். இந்த அடிமைத்தன றூஹுகளின் பெயர்களின் விபரமானது:- ஜாதிபா, மாசிக்கா, காமா, தாபிக்கா, முமையிசா முசவ்விரு. முநவ்மியா, முசுல்லித்தா ஆக இப்பெயர்களுக்குரியனவாக இருக்கும். எ-று

மூன்ரு வதுறூகுஹைவானியத், முன்ஞன் கடுமை முன்
சொன்னதுடன்-பானு லாமிசா ஷாமிஆவும், பாசிருஷாமி
தாயிக்காகவும் ஊணும் ஹிபுலுடன் பிக்குவரும், உற்ற கியா
லுடன் முஸ்தரிக்கும்-காணும் கோபமும் சகுவத்துடன்.
ஹைவானியத்ததடுமையாகும். (179)

(இ-ள்):- இனி மூன்ருவது றூஹான ஹைவானி என்கின்ற விலங்கினங்களுடையதாக யிருக்கும், இதற்கு பனிரண்டு அடிமை றூஹுகள் உண்டும். அவைகளின் குறிப்பாவது;- லாமிசா, ஜாமிஆ, பாசிரு, ஷாமி, தாப்பிக்கா, ஹிபுலு பிக்ஹு சியாலு, முஸ்த்தரிக்கு ஆக இவைகளாக இருக்கும். இவைகள் அடங்கலும் கோபங்களும். மோகங்களுமாக இருக்கும். எ.று

இன்சா னிய்யத்தாம் நாலாவதிங். கிசையும் நாத்திக்கா
பஷரியத்தாம்-முன்சொல் அறுவாஹும் அடுமைகளு,
மூவெட்டோடொன்று மிதுக்குள்ளாகும்-தஞ்சும் அமலது
நலரியத்துந், துலங்கும் அமலேயும் சொந்தமாக்கும்-இன்சா
னிதுவகை இருபத்தெட்டும். இதமா யறியவே பறுலா
மென்ருர். (180)

(இ-ள்):- இனி நரன்காவதானது இன்சானியத்தின் றூஹுகளாக இருக்கும். இதன் குறிப்பு பெயராகிறது, நாத்திக்கர பஷரியத்து, இதில் அர்வாஹுவும், அப்துஞ்சேர்ந்து, இருபத்தைந்து அடிமை றூஹுகள் உண்டும், நலரியத்து, என்றூஹுவும் இவைகளில் ஒன்ருக இருக்கின்றது இதன் குணமானது, இன்சானுடைய பதவியை நல்ல அமலில் கொண்டு நடத்தும் ஆனதாலே இதன் விபரங்கள் எல்லாம் கூடி இருபத்தெட்டு வகைகளாகின்றது இவைகளே மனிதன் அறிந்து தவத்தில் கொழுவிக்கொள்வது, முக்கிய கடமை

யான பறுலான காரியமாக இருக்கும், என்று நபிகள் சிரோமணியவர்கள் திருவாய் மலர்ந்து சொன்ஞர்கள். எ-று

என்றே யுடல்தானும் மத்துநீல, மிலங்கும் சுக்கூனஃ
திருப்பாமென்றும்-நின் றஹறுபது நுகத்து றூஹாம், நிறை
யும் வட்டமே கண்ணுடியாம்-கொண்டல் குடைமேவும் நபியி
றசூல் கோமானுரைத்ததைக் கூறிஞரே-என்ரு லிவ்வகை
யறியவேணு, மேவல்பீருக்கும் குருமார்க்குமே, (181)

(இ-ள்):- இந்த ஜடலவடிவானது மத்து என்றதின் நீளமாகவும் இன்னும் இருப்பானது சுக்ஞகவும் இனி நுக்தானது பரமாத்மாவாகவும், அந்த நுக்த்துடைய வட்டமானது இருகண்களாகவும். இது மேகக்குடையையுடைய றசூல் நாயகமவர்கள் மிஃருஜியின் போது ஆண்டவன் திருவுளம் பற்றியதை அறிவித்தார்கள். இந்த விபரங்களே அறியவேண்டியது எப்படிப்பட்ட ஷெய்காய் இருந்தபோதிலும் சரி. அவர்களுக்கெல்லாம் மேல்விழுந்த கடஞக இருக்கும். எ-று,

முரீதுப்படலம் பூரணமாயிற்று.

ஆகப்படலம் 25-க்கு விருத்தம் 905,

யோகமூலிபுனுகு கரந்தைப்படலம்

தொங்கல்.

ஆக்கும் வகைகேளு மூமீன்களே
யானல் வாசியைத் திறப்படுத்த
நோக்குஞ் சரீரத்தைக் காமிலாக்க
நுண்மையாகிய வோரெழுத்தைப்
பார்க்கப் பார்க்கவே வெளியாமது
பராக்கொன் றில்லாமல் நிலேநிறுத்த
ஏர்க்கு நுத்துபுதான் வெளியிற்போகா
தென்ரு லொருமொழி சொல்லக்கேளும், (1)

(இ-ள்);- மெய்ஞ்ஞானமென்னும் தெளிவைத் தெரிந்துக்கொள்ளக்கூடிய சாதுகுண சீலர்களுக்கு ஒரு சூட்சியமானவழி ஒன்று சொல்கின்றேன் அதாவது:- வாசிஎன்று சொல்லக்கூடிய நினேவின் மூச்சியைக் குறையவிடாமல் திறப்

படுத்திக்கொண்டு சதாகாலமும் பூமியின் முகத்தில் நடந்தோடித்திரிவதற்கும் இன்னமும் இந்த சரீரத்தை பரிசுத்த நடையில் பழகிக்கொண்டு வந்து இதை மண்முதலிய எந்த வஸ்துந் தீண்டவிடாமல் செய்து கொள்ளவும் கலிமா என்னும் மூலமந்திரத்தில் இருக்கக்கூடிய ஹூ என்னும் ஒருதிரு அட்சரத்தை நிலையில் நிறுத்திக்கொண்டு பார்க்கப் பார்க்க சகலமும் வெளியாகும், இன்னும் உன்னுடைய மனம் என்னும் கவனமானது ஒருலய மாகுவதற்கும் உன் விந்து நாதமானது வெளியே சிந்தா மலிருக்கவும் ஒருதகுந்த உபாயமொன்று இருக்கின்றது. அது என்னவென்றால்:- சொல்கிறேன் கேளுங்கள், எ-று

நோக்கு நுத்துபுதா னேயாதென்றும்
நோய்கள் வந்துதா னடாரதென்றும்
சேர்க்கு மருந்தொன்றும் வேண்டாமென்றுஞ்
செய்யும் வினைசேர முறியுமென்றும்
பார்க்கு முஷாஹிதா வெளியாமென்றும்
பரிந்த மூமின்தா னுவாளென்றும்
ஆர்க்கு மிதுபோது மென்றார்நபி
யானு விதுதின்னுங் கருவைக்கேளீர். (2)

(இ-ள்):- நான் சொல்க்கூடிய தத்துவத்தை நீ உட்கொண்டால் உன் சரீரத்தில் நுத்பா என்கிற விந்தானது சதாவும் ஊறிக்கொண்டிருப்பது வோய்வடையாது இன்னும் எப்பேர்பட்ட நோய்களும் வந்து இம்சிப்பதற்கிடமில்லாமல் ஆய்விடும், இனி இந்த ஜடலத்திற்கு இயாதொரு அவிழ்தங்களும் சாப்பிட வேண்டிய அவசியமே இல்லை, யாராவது பகையாளிகள் செய்கின்ற வினைகள் அடங்கலும் முறிந்து போகும் இன்னும் அல்லாவின் ஆகைகடலானது பொங்கி வழிந்து முஷாஹிதாவும் வெளியாகும் நப்சுகள் ஒடுக்கங்கொண்டு மூமின் குணத்தில் சற்குணங்கொண்டுவிடும், இந்த ஒன்றே தப்சிகளுக்கும் யோகப் பழக்கஞ்செய்கின்றவர்களுக்கும் போதுமை யானதாக இருக்கும் என்றும்

இந்த வஸ்தை உட்கொள்ளும் விதமானது இன்னதென்று சொல்கிறேன் என்று வள்ளலாகிய நபிகள் சிகாமணியானவர்கள் திருவாய் மலர்ந்து அருளிச்செய்தார்கள். எ-று

தண்ணி னிழலதிற் படவொண்ணாது
தனக்கு மதினிழற் படவொண்ணாதிங்
கெண்ணி முப்பஃ தாயத்தினை
யிதமா யோதிக்கொண் டேமுடிக்கச்
சொன்ன படியந்த ஆயத்திற்குத்
துலங்கும் அல்லா முன்னே வரும்
அண்ணல் சொன்னான் குறுஆனிலே
அலாஇன்ன ஔவியா ஆயத்திலே (3)

(இ-ள்):- எப்படிப்பட்ட வஸ்தென்றால் போய்ப்பறிப்பவனுடைய மேனியின் நிழலும் அந்த மூலிகையின்பேரில் படப்படாது அதனுடைய நிழலும் இவனுடைய மீது படவே படாவும், அன்றியும் திரு குர்ஆன்ஷரீபில் நின்றும் ஒரு முப்பது ஆயத்துகள் சரியாய் அடங்கியுள்ள ஒரு சூரு இருக்கிறது அந்த சூறவுக்கு தலையில் அலிபும் லாமும் மகுடமாக வரும் அந்த சூறத்தை, சரிவரவோதிமுடித்து உருவாக்கிக்கொண்டு அந்த மூலிகையைப்பறிக்க வேண்டும் இது மிஃருஜியில் நபிகள் சிகாமணி யவர்கட்கு ஆண்டவன் அருளுத்தாரம் புரிந்தான் ஷை ஆயத்தானது, எதுவென்றால் "அலா இன்ன ஔலியாயல்லாஹு" என்றதாக இருக்கும். எ-று

நல்ல கரந்தையாம் புனுகரந்தை
ஞாய ருட்சையிற் சூரியனு
மெல்லை யுடனேதா னுதிக்குமுன்னே
யேக நாயனைத் தொழுதுகொண்டே
யல்ல லறச்சமூலத்தினுட
ஞ்கப் பிடுங்கிக்கொண் டேயுலர்த்தித்
தொல்லை யறப்பொடி யாக்கிக்கொண்டு
தொகுத்துத் தின்னத்தான் சொல்லக்கேளீர். ()

(இ-ள்) உலகத்தில் ஆண்டவன் சிருஷ்டித்த மூலிகை வஸ்த்துக்களில் கரந்தைகள் பதினொன்று இருக்கிறது, புநு கரந்தை என்று ஒருபூண்டிருக்கிறது, அதை இருக்கிற இடத்தில் போய் தெரிந்து வந்து அப்பால் ஞாயிற்றுக்கிழமை தினம்சூரியன் உதயஞ் செய்வதற்கு முன்னே நீ எழுந்து, உலுச்செய்து பரிசுத்த மனசுடன் அல்லாகுத்த ஆலாவை தொழுது முடித்துக்கொண்டு அப்பாலே மேற்கூறிய ஆயத்தைக்கூறி அப்பத்தியத்துடன் மேலேசொல்லியவற்றில் ஒன்றும் பழுதாகாமல் நடத்தி அப்பால் ஷை புநூகரந்தை என்ற திவ்ய ஞான யோக மூலிகையை சமூலமாகப் அதை உலர்த்தி அப்பால் இடித்துச் சூரணஞ்செய்து, ஒரு அளவு வைத்து சாப்பிட்டுவரவேண்டும். அப்படி சாப்பிடும் பக்குவங்களைச் சொல்லிவிடுகிறேன் கேளுங்கள். எ-று

புழுகு கரந்தையைப் பொடித்தபொடி
புதிய பாண்டத்தில் வைத்துக்கொண்டு
வழுவறுந் தேனு லதைக்குழைத்து
வைத்துச்சூரிய னுதிக்கும்போது
தொழுது தீர்த்தக்கா லதையெடுத்துத்
தொகுத்தே யேழுநா ளேழ்களஞ்சி
பழகித் தின்னுங்காள் நபியும்மத்தே
பகரும் லுக்குமானுல் ஹக்கீமோதினார். (5)

(இ-ள்):- அதாவது:- புநுகு கரந்தையின் சமூலத்தைப் பிடிங்கி உலர்த்தி சூரணித்த அந்த தூளை ஒரு புதிய மண் பாண்டத்தில் அடைத்து வைத்துக்கொண்டு வேளைக்கு வேளை ஓர் அளவு எடுத்து அதை தேன் விட்டுக்குழைத்து. சூரியன் உதயஞ் செய்வதைக் கண்ணால் கண்டு அல்லாவை இரண்டு ரகஅத்தென்னும் சாஷ்டாங்க வணக்கஞ்செய்து, தீர்ந்த உடன் தேனில் விட்டுக்குழைத்த சூரணத்தில் நாள் ஒன்றுக்கு ஒரு களஞ்சி வீதம் ஏழு நாளைக்கு ஏழு களஞ்சி சாப்பிட்டால் வெகு பிரயோசனம் ஹே நபிகள் மஹானின் கூட்டங்களே! இதைப்பற்றிப்பிடியுங்கள், இதைப்பற்றி மூசா அலைஹிஸ்ஸலாம் அவர்களின் தரப்பில் லுக்மானுல் ஹக்கீம் அவர்களும் வற்புறுத்திக்கூறியும் இருக்கின்றார்கள். எ-று